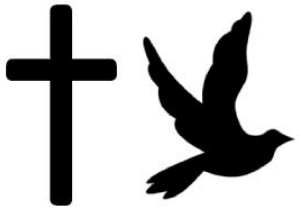

Евангелијата и Делата на апостолите

Содржина

Евангелието по Матеј	1
Евангелието по Марко	23
Евангелието според Лука	37
Евангелието според Јован	60
Дела на апостолите	77

Метју

ПОГЛАВЈЕ 1

1 Книга за поколението на Исус Христос, синот Давид, синот на Авраам.
2 Авраам го роди Исак; а Исак го роди Јаков; и Јаков ги роди Јуда и неговите браќа;
3 И на Јуда ги роди Фарес и Зара од Тамара; и Фарис го роди Есром; и Есром го роди Арам;
4 На Арам му се роди Аминадав; а Аминадав го роди Насон; и Наасон го роди Салмон;
5 На Салмон му се роди Буз од Рахав; и Буз го роди Овид од Рут; и на Овид го роди Јесеј;
6 На Јесеј му се роди царот Давид; а царот Давид го роди Соломон од неа, која беше жена на Урија;
7 На Соломон му се роди Ровоам; на Ровоам му се роди Авија; а Авија го роди Аса;
8 На Аса му се роди Јосафат; и Јосафат го роди Јорам; на Јорам му се роди Озија;
9 На Озија му се роди Јоатам; и Јоатам го роди Ахаз; на Ахаз му се роди Езекија;
10 На Езекија му се роди Манасија; и Манасија го роди Амон; а Амон го роди Јосија;
11 И на Јосија му се родија Јехонија и неговите браќа, во времето кога беа одведени во Вавилон.
12 А откако ги доведоа во Вавилон, на Јехонија му се роди Салатиел; а Салатиел го роди Зоровавел;
13. На Зоровавел му се роди Авиуд; а Авиуд го роди Елијаким; на Елијаким му се роди Азор;
14 На Асор му се роди Садок; а Садок го роди Ахим; а Ахим го роди Елиуд;
15 На Елиуд му се роди Елеазар; а Елеазар го роди Матан; а Матан го роди Јаков;
16. На Јаков му се роди Јосиф, мажот на Марија, од која се роди Исус, наречен Христос.
17 Така, сите поколенија од Авраам до Давид се четиринаесет родови; а од Давид до одведувањето во Вавилон има четиринаесет генерации; а од одведувањето во Вавилон до Христос има четиринаесет генерации.
18 А раѓањето на Исус Христос беше вака: кога неговата мајка Марија беше свршена за Јосиф, пред да се соберат, таа беше пронајдена бремена од Светиот Дух.
19 Тогаш, мажот ѝ Јосиф, бидејќи беше праведен човек и не сакаше да ја направи за јавен пример, реши да ја остави тајно.
20 Но, додека тој размислуваше за тоа, ете, ангел Господов му се јави на сон, велејќи: „Јосифе, сине Давидов, не плаши се да ја земеш при себе Марија, твојата жена, зашто зачнатото во неа е на Светиот Дух.
21 И таа ќе роди син, а ти ќе му го дадеш името ИСУС, зашто тој ќе го спаси својот народ од нивните гревови.
22 А сето тоа беше направено за да се исполни реченото од Господа преку пророкот, велејќи:
23 Еве, девицата ќе забремени и ќе роди син, и ќе му го дадат името Емануел, што се толкува: Бог со нас.
24Тогаш Јосиф, кога стана од сон, направи како што го заповеда ангелот Господов, и ја зеде кај себе својата жена.
25 И не ја познаваше додека не го роди својот првороден син, и го нарече ИСУС.

ПОГЛАВЈЕ 2

1 А кога се роди Исус во Витлеем Јудејски во деновите на царот Ирод, ете, дојдоа мудреци од исток во Ерусалим,
2 велејќи: „Каде е тој што се роди Цар Јудејски? зашто ја видовме неговата ѕвезда на исток и дојдовме да му се поклониме.
3 Кога го слушна тоа царот Ирод, се вознемири и целиот Ерусалим со него.
4 И кога ги собра сите првосвештеници и книжници на народот, ги праша каде треба да се роди Христос.
5 А тие му рекоа: „Во Витлеем Јудејски, зашто вака е напишано од пророкот:
6 А ти Витлеем, во земјата Јудина, не си најмал меѓу кнезовите на Јуда, зашто од тебе ќе излезе управител, кој ќе владее со мојот народ Израел.
7 Тогаш Ирод, кога тајно ги повика мудреците, внимателно ги праша во колку часот се појави ѕвездата.
8 И ги испрати во Витлеем и рече: „Одете и внимателно побарајте го детето; и кога ќе го најдете, кажете ми повторно, за да дојдам и јас да му се поклонам.
9 Кога го слушнаа царот, си заминаа; и ете, ѕвездата, што ја видоа на исток, отиде пред нив, додека не дојде и застана над местото каде што беше детето.
10 Кога ја видоа ѕвездата, се радуваа со преголема голема радост.
11 И кога влегоа во куќата, го видоа малото дете со мајка му Марија, и паднаа и Му се поклонија; злато, и темјан и смирна.
12 И кога Бог ги предупреди во сон да не се вратат кај Ирод, заминаа во својата земја по друг пат.
13 И кога си отидоа, ете, ангелот Господов му се јави на Јосиф, велејќи му: „Стани, земи го детето и неговата мајка и бегај во Египет, и биди таму додека не те известам. Ирод ќе го бара малото дете за да го уништи.
14 Кога стана, ноќе ги зеде малото дете и мајка му и отиде во Египет.
15 И таму беше до смртта на Ирод, за да се исполни реченото од Господа преку пророкот, велејќи: „Од Египет го повикав синот свој.
16 Тогаш Ирод, кога виде дека го исмеваат мудреците, многу се налути и испрати и ги уби сите деца што беа во Витлеем и на сите негови краишта, од две години па нагоре, според времето кое тој вредно го прашал од мудреците.
17Тогаш се исполни она што беше кажано од пророкот Јеремија, велејќи:
18 Во Рама се слушна глас, оплакување, плач и голема жалост.
19 Но, кога Ирод умре, ете, ангел Господов му се јави на сон на Јосиф во Египет,
20 велејќи: „Стани, земи го детето и мајка му и оди во земјата Израилова, зашто тие се мртви, кои го бараа животот на детето.
21. Тој стана, ги зеде малото дете и мајка му и дојде во земјата Израилев.
22 Но кога чу дека Архелај царува во Јудеја во собата на својот татко Ирод, се уплаши да оди таму;

23 И дојде и се насели во градот наречен Назарет, за да се исполни реченото од пророците: „Ќе се нарече Назареец“.

ПОГЛАВЈЕ 3

1 Во тие денови дојде Јован Крстител, проповедајќи во пустината Јудеја,
2 И велејќи: Покајте се, зашто се приближи царството небесно.
3 Зашто тоа е оној за кого пророкот Исаија зборуваше, велејќи: „Гласот на оној што вика во пустината: „Подгответе го патот на Господа, исправете ги неговите патеки.
4 А истиот Јован имаше облека од камилско влакна и кожен појас околу бедрата; а неговото месо беше скакулци и див мед.
5 Тогаш излезе кај него Ерусалим и цела Јудеја и целиот крај околу Јордан,
6 И се крстија од Него во Јордан, исповедајќи ги своите гревови.
7 Но, кога виде како многу фарисеи и садукеи како доаѓаат на неговото крштевање, им рече: „О, родо змии, кој ве предупреди да бегате од гневот што доаѓа?
8 Затоа, давајте плодови соодветни за покајание:
9 И не размислувајте да кажете во себе: „Ние го имаме Авраам за нашиот татко, зашто ви велам дека Бог може од овие камења да му подигне деца на Авраам“.
10 И сега, исто така, секирата е ставена на коренот на дрвјата: затоа секое дрво што не дава добар плод се сече и се фрла во оган.
11 Јас навистина ве крштавам со вода за покајание, но оној што доаѓа по мене е посилен од мене, чии чевли не сум достоен да ги носам;
12 Чија вентилатор е во раката, и тој целосно ќе го исчисти подот и ќе ја собере својата пченица во гардеробата; но плевата ќе ја изгори со неизгаслив оган.
13 Тогаш дојде Исус од Галилеја во Јордан кај Јован, за да се крсти од него.
14 Но Јован му забрани, велејќи: „Јас треба да се крстам од тебе, а ти доаѓаш кај мене?
15 А Исус му одговори: „ Остави сега да биде така, зашто така ни е да ја исполниме сета праведност. Потоа го пострада.
16 А Исус, кога се крсти, веднаш излезе од водата, и ете, му се отворија небото, и го виде Божјиот Дух како слегува како гулаб и свети врз него.
17 И ете глас од небото, велејќи: „Овој е мојот возљубен Син, во Кого ми е мило.

ПОГЛАВЈЕ 4

1 Тогаш Исус беше одведен од Духот во пустината за да биде искушуван од ѓаволот.
2 А откако постеше четириесет дена и четириесет ноќи, огладне.
3 А кога искушувачот дојде кај него, рече: „Ако си Син Божји, заповедај овие камења да се направат леб.
4 Но тој одговори и рече: „Напишано е: Човекот нема да живее само од леб, туку од секој збор што излегува од устата Божја.
5 Тогаш ѓаволот го однесе во светиот град и го постави на врвот на храмот,
6 И му рече: „Ако си Божји Син, фрли се себеси надолу, зашто е напишано: Тој ќе им даде налог на Своите ангели за тебе; против камен.
7 Исус му рече: „ Повторно е напишано: Не искушувај Го Господа, твојот Бог.
8 Повторно, ѓаволот го однесе на многу висока планина и му ги покажа сите царства на светот и славата на нив;
9 И му рече: „Сето тоа ќе ти го дадам, ако паднеш и ми се поклониш.
10 Тогаш Исус му рече: „ Оди оттука, сатано, зашто е напишано: Му се поклонуваш на Господа, твојот Бог, и само Нему ќе му служиш.
11 Тогаш ѓаволот го остави, и ете, дојдоа ангели и му служеа.
12 Кога Исус чу дека Јован е фрлен во затвор, отиде во Галилеја;
13 И напуштајќи го Назарет, дојде и се насели во Капернаум, што е на морскиот брег, во границите на Завулон и Нефталим.
14 За да се исполни реченото од пророкот Исаија, велејќи:
15 Земја Завулонска и Земја Нефталимска, покрај патот на морето, отаде Јордан, Галилеја на незнабошците;
16 Народот што седеше во темнина виде голема светлина; и на оние што седеа во пределот и во сенка на смртта им изникна светлина.
17 Оттогаш Исус почна да проповеда и да вели: Покајте се, зашто се приближи царството небесно.
18 А Исус, одејќи покрај Галилејското Море, виде двајца браќа, Симон, наречен Петар, и неговиот брат Андреј, како фрлаат мрежа во морето, зашто беа рибари.
19 А тој им рече: „ Следете ме и ќе ве направам рибари на луѓе.
20 И тие веднаш ги оставија своите мрежи и тргнаа по Него.
21 И одејќи оттаму, ги виде другите двајца браќа, Јаков, синот Заведеев, и неговиот брат Јован, во кораб со нивниот татко Зеведеј, како ги поправаат своите мрежи; и ги повика.
22 И тие веднаш го оставија бродот и својот татко и тргнаа по него.
23 А Исус ја обиколи цела Галилеја, поучувајќи по нивните синагоги, проповедајќи го Евангелието за царството и исцелувајќи секакви болести и секакви болести меѓу народот.
24 И неговата слава се прошири низ цела Сирија; и ги исцели.
25. И одеше по Него големо мноштво народ од Галилеја, од Декаполис, и од Ерусалим, и од Јудеја и од онаа страна на Јордан.

ПОГЛАВЈЕ 5

1 И кога го виде мноштвото, се искачи на планината;
2 И ја отвори устата и ги поучи, велејќи:
3 Блажени се сиромашните по дух, зашто нивно е царството небесно.
4 Блажени се оние што тагуваат, зашто ќе се утешат.

5 Блажени се кротките, зашто тие ќе ја наследат земјата.
6 Блажени се оние што гладуваат и жедни за правда, зашто ќе се наситат.
7 Блажени се милостивите, зашто тие ќе се помилуваат.
8 Блажени се чистите по срце, зашто тие ќе Го видат Бога.
9 Блажени се миротворците, зашто тие ќе се наречат синови Божји.
10 Блажени се оние што се прогонувани заради праведноста, зашто нивно е царството небесно.
11 Блажени сте вие, кога ќе ве навредуваат и ќе ве прогонуваат и лажно ќе кажат секакво зло против вас заради мене.
12 Радувајте се и радувајте се, зашто голема е вашата награда на небото, зашто така ги прогонуваа пророците што беа пред вас.
13 Вие сте солта на земјата; оттогаш не е добро за ништо, туку да биде избркано и да се гази под луѓе.
14 Вие сте светлината на светот. Град кој е поставен на рид не може да се сокрие.
15 Ниту луѓето палат свеќа и ја ставаат под грмушка, туку на свеќник; и им дава светлина на сите што се во куќата.
16 Така нека свети вашата светлина пред луѓето, за да ги видат вашите добри дела и да го слават вашиот Отец небесен.
17 Немојте да мислите дека дојдов да го уништам законот или пророците: не дојдов да уништам, туку да исполнам.
18 Зашто, вистина ви велам, додека не поминат небото и земјата, ниту една јота или една точка нема да помине од законот, додека сè не се исполни.
19 Затоа, кој ќе прекрши една од овие најмали заповеди и така ќе ги научи луѓето, ќе се нарече најмал во царството небесно;
20 Зашто ви велам, ако вашата праведност не ја надмине праведноста на книжниците и фарисеите, нема да влезете во царството небесно.
21 Сте слушнале дека е кажано од старите времиња: „Не убивај; и кој ќе убие, ќе биде во опасност од судот.
22 Но, јас ви велам: секој што ќе се налути на својот брат без причина, ќе биде во опасност од судот; , ќе биде во опасност од пеколниот оган.
23 Затоа, ако го донесеш својот дар пред жртвеникот и таму се сетиш дека брат ти има нешто против тебе;
24 Остави го таму твојот дар пред жртвеникот и оди си; прво помири се со брат ти, а потоа дојди и принеси го својот дар.
25 Брзо договори се со својот противник, додека си на патот со него; да не те предаде противникот на судијата, а судијата да те предаде на службеникот и да бидеш фрлен во затвор.
26.
27 Сте слушнале дека е кажано од старите времиња: „Не врши прељуба.
28 Но, јас ви велам, дека секој што гледа на жена за да ја сака, тој веќе извршил прељуба со неа во своето срце.
29 А ако десното око те соблазнува, извади го и фрли го од себе, зашто ти е корисно да загине еден од твоите членови, а не целото твое тело да биде фрлено во пеколот.
30 А ако те соблазнува десната рака, отсечи ја и фрли ја од себе, зашто ти е корисно да загине еден од твоите членови, а не целото твое тело да биде фрлено во пеколот.
31 Речено е: „Кој ќе ја остави својата жена, нека ѝ даде писмо за развод;
32 Но, јас ви велам: секој што ќе ја остави својата жена, освен заради блуд, ја наведува на прељуба;
33 Повторно, слушнавте дека е кажано од старите времиња: „Не се заколнувај себеси, туку исполнувај ги своите заклетви на Господа.
34 Но јас ви велам: никако не колнајте; ниту од небото; зашто тоа е Божјиот престол:
35 Ниту преку земјата; зашто тоа му е подножје на нозете: ниту преку Ерусалим; зашто тоа е градот на големиот Цар.
36 И не се заколнувај во главата, зашто не можеш да направиш ниту едно влакно бело или црно.
37 Но вашата комуникација нека биде: Да, да; Не, не, бидејќи сè што е повеќе од ова доаѓа од зло.
38 Сте слушнале дека е речено: Око за око и заб за заб.
39 Но, јас ти велам, да не се противиш на злото;
40 А ако некој сака да те тужи пред законот и да ти го одземе мантилот, нека го има и твојот наметка.
41 И кој ќе те натера да поминеш една милја, оди со него двајца.
42 Дај му на оној што те бара, и не отстапувај од оној што сака да позајми од тебе.
43 Сте слушнале дека е кажано: „Сакај го ближниот свој и мрази го својот непријател“.
44 Но јас ви велам: сакајте ги своите непријатели, благословувајте ги оние што ве проколнуваат, правете им добро на оние што ве мразат и молете се за оние што ве навредуваат и ве прогонуваат;
45 За да бидете деца на вашиот Отец небесен, зашто Тој го изгрева своето сонце и врз злите и врз добрите, и пушта дожд врз праведните и неправедните.
46 Зашто, ако ги сакате оние што ве љубат, каква награда имате? зарем дури и митниците не се исто?
47 И ако ги поздравувате само своите браќа, што правите повеќе од другите? нели дури ни митниците?
48 Затоа, бидете совршени, како што е совршен вашиот Отец небесен.

ПОГЛАВЈЕ 6

1 Внимавајте да не ја давате својата милостина пред луѓето за да бидат видени од нив: инаку немате награда од вашиот Отец небесен.
2 Затоа, кога даваш милостина, не трубај пред тебе, како што прават лицемерите по синагогите и по улиците, за да имаат човечка слава. Вистина ви велам, тие имаат своја награда.
3 Но, кога даваш милостина, нека не знае твојата лева рака што прави твојата десна рака.
4 За да биде твојата милостина во тајност, и твојот Татко, Кој се гледа во тајност, ќе те награди јавно.
5 А кога се молиш, не биди како лицемерите: зашто сакаат да се молат стоејќи по синагогите и по аглите на улиците, за да ги гледаат луѓето. Вистина ви велам, тие имаат своја награда.

6 А ти, кога се молиш, влези во својот плакар и кога ќе ја затвориш вратата, моли се на својот Татко, кој е во тајност; и твојот Татко, Кој гледа тајно, ќе те награди јавно.
7 Но, кога се молите, не употребувајте напразно повторување, како што прават незнабошците, зашто мислат дека ќе бидат чуени поради нивното многу зборување.
8 Затоа, не бидете слични на нив, зашто вашиот Татко знае што ви треба, пред да побарате од Него.
9 Затоа молете се вака: Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името твое.
10 Да дојде царството твое. Да биде волјата Твоја на земјата, како и на небото.
11 Дај ни го овој ден нашиот секојдневен леб.
12 И прости ни ги нашите долгови, како што ние им простуваме на нашите должници.
13 И не воведувај нè во искушение, туку избави нè од злото, зашто Твое е царството и силата и славата засекогаш. Амин.
14 Зашто, ако им ги простите на луѓето нивните гревови, ќе ви ги прости и вашиот небесен Татко.
15 Но, ако вие не им ги простите на луѓето нивните гревови, ниту вашиот Татко нема да ви ги прости вашите гревови.
16 Освен тоа, кога постете, не бидете тажни како лицемерите, зашто тие го изобразуваат своето лице за да им се чини на луѓето дека постат. Вистина ви велам, тие имаат своја награда.
17 А ти, кога постиш, помажи си ја главата и измиј го лицето;
18 Да не им се јавиш на луѓето дека постиш, туку на твојот Татко, Кој е во тајност;
19 Не собирајте за себе богатства на земјата, каде што молецот и 'рѓата расипуваат, и каде што крадците пробиваат и крадат;
20 Но, собирајте за себе богатства на небото, каде што ниту молец ниту 'рѓа не расипуваат, и каде што крадците не пробиваат и не крадат;
21 Зашто каде е твоето богатство, таму ќе биде и твоето срце.
22 Светлината на телото е окото; затоа, ако твоето око е чисто, целото твое тело ќе биде светло.
23 Но, ако твоето око е зло, целото твое тело ќе биде полно со темнина. Затоа, ако светлината што е во тебе е темнина, колку е голема таа темнина!
24 Никој не може да им служи на двајца господари: зашто или едниот ќе го мрази, а другиот ќе го сака; или ќе се држи до едниот, а другиот ќе го презира. Не можете да му служите на Бог и на мамонот.
25 Затоа ви велам: не размислувајте за својот живот, што ќе јадете или што ќе пиете; ниту пак за вашето тело, што ќе се облечете. Зар животот не е повеќе од месо, а телото од облека?
26 Еве ги небесните птици: тие не сеат, ниту жнеат, ниту собираат во амбари; но вашиот небесен Татко ги храни. Зарем не сте многу подобри од нив?
27 Кој од вас, размислувајќи, може да додаде еден лакот на својот раст?
28 И зошто размислувате за облека? Размислете за полските лилјани како растат; не се трудат, ниту предат:
29 А сепак ви велам дека ни Соломон во сета своја слава не беше облечен како еден од нив.
30 Затоа, ако Бог така ја облече тревата на полската, која денес е, а утре се фрла во печката, нема ли да ве облече многу повеќе, маловерни?
31 Затоа, не размислувајте, велејќи: „Што да јадеме? или, што да пиеме? или: Во што да се облечеме?
32 (За сето тоа незнабошците бараат) зашто вашиот небесен Татко знае дека ви треба сето тоа.
33 Но барајте го најнапред царството Божјо и Неговата праведност; и сето тоа ќе ви се додаде.
34 Затоа, не размислувајте за утрешниот ден, зашто утрешниот ден ќе размисли за нештата сама по себе. Доволно е за тој ден неговото зло.

ПОГЛАВЈЕ 7

1 Не судете, за да не бидете судени.
2 Зашто, со каков суд судите, ќе ви се суди, а со онаа мерка што ќе ја измерите, ќе ви се мери.
3 А зошто ја гледаш брадата во окото на твојот брат, а не ја гледаш гредата во твоето око?
4 Или како ќе му кажеш на својот брат: Дај да ти го извадам ливчето од окото; и ете, има греда во твоето око?
5 Лицемер, прво извади ја гредата од своето око; и тогаш ќе видиш јасно за да ја исфрлиш прачката од окото на твојот брат.
6.
7 Барајте и ќе ви се даде; барајте и ќе најдете; чукајте и ќе ви се отвори:
8 Зашто секој што бара, добива; и кој бара наоѓа; и на кој чука ќе му се отвори.
9 Или кој е од вас, кому синот да му побара леб, ќе му даде ли камен?
10 Или ако побара риба, ќе му даде ли змија?
11 Тогаш, ако вие, бидејќи сте зли, знаете да им давате добри дарови на своите деца, колку повеќе вашиот Отец небесен ќе им даде добро на оние што бараат од Него?
12 Затоа сè што сакате луѓето да ви прават, правете им го и вие ним: зашто тоа е законот и пророците.
13 Влезете од тесната порта, зашто широка е портата, а широк е патот што води во пропаст, и многумина влегуваат низ неа.
14 Зашто тесна е портата, а тесен е патот што води во живот, а малкумина го наоѓаат.
15 Пазете се од лажните пророци, кои доаѓаат кај вас во овча облека, а одвнатре се волци грабливи.
16 Ќе ги познаете по нивните плодови. Дали луѓето собираат грозје од трње или смокви од трн?
17 Така и секое добро дрво дава добри плодови; но расипано дрво дава лоши плодови.
18 Доброто дрво не може да дава лоши плодови, ниту расипано дрво може да дава добри плодови.
19 Секое дрво што не дава добар плод се сече и се фрла во оган.
20 Затоа по нивните плодови ќе ги познаете.
21 Не секој што ми вели: Господи, Господи, ќе влезе во царството небесно; туку оној што ја врши волјата на мојот Татко, кој е на небесата.

22 Мнозина ќе ми речат во тој ден: Господи, Господи, зар не пророкувавме во Твое име? и во Твое име истеруваа ѓаволи? и во твое име направи многу чудесни дела?
23 И тогаш ќе им исповедам дека никогаш не ве познавав; отстапете од мене, вие што правите беззаконие.
24 Затоа, кој ги слуша овие мои зборови и ги исполнува, ќе го споредам со мудар човек, кој ја изгради својата куќа на карпа.
25. И падна дожд, и дојдоа поплави, дуваа ветрови и удираа врз таа куќа; и не падна, зашто беше основан на карпа.
26 И секој што ги слуша овие мои зборови, а не ги исполнува, ќе се спореди со безумен човек, кој ја изгради својата куќа на песок.
27 И падна дожд, и дојдоа поплави, дуваа ветрови и удираа врз таа куќа; и падна: и голем беше неговиот пад.
28 И се случи кога Исус ги заврши овие зборови, народот се зачуди од неговото учење:
29 Зашто ги поучуваше како некој што има власт, а не како книжници.

ПОГЛАВЈЕ 8

1Кога тој слезе од планината, многу мноштво го следеа.
2 И ете, дојде еден лепрозен и му се поклони, велејќи: „Господи, ако сакаш, можеш да ме исчистиш.
3 А Исус ја подаде раката, го допре и рече: „ Ќе сакам; биди чист. И веднаш му се исчисти лепрата.
4 А Исус му рече: „ Не кажувај никому; туку оди, покажи му се на свештеникот и принеси го подарокот што го заповедал Мојсеј, како сведоштво за нив.
5 А кога влезе Исус во Капернаум, му пријде стотник и го молеше:
6 И велејќи: Господи, мојот слуга лежи дома парализиран, тешко измачуван.
7 А Исус му рече: Ќе дојдам и ќе го излечам.
8 Стотникот одговори и рече: „Господи, не сум достоен да дојдеш под мојот покрив; туку кажи само збор и мојот слуга ќе оздрави.
9 Зашто јас сум човек под власт, имам војници под мене; и му велам на овој човек: оди, и тој оди; а на другиот: Дојди, и тој доаѓа; и на мојот слуга: Направи го тоа, и тој ќе го направи.
10 Кога го чу тоа, Исус се зачуди и им рече на оние што следеа: „ Вистина ви велам, не најдов толку голема вера, не, ниту во Израел.
11 И јас ви велам дека мнозина ќе дојдат од исток и запад и ќе седнат со Авраам, Исак и Јаков во царството небесно.
12 А синовите на царството ќе бидат исфрлени во надворешната темнина: таму ќе биде плач и чкртање со заби.
13 А Исус му рече на стотникот: „ Оди си; и како што си поверувал, така да ти биде. И неговиот слуга беше исцелен во истиот час.
14 И кога дојде Исус во куќата на Петар, ја виде мајката на неговата жена лежена и болна од треска.
15 И тој ја допре нејзината рака, и треската ја остави, и таа стана и им служеше.
16Кога се вечерта, Му доведоа мнозина обземени од ѓаволи, а тој со своето слово ги истера духовите и ги исцелуваше сите болни.
17 За да се исполни реченото од пророкот Исаија, велејќи: „Самиот ги зеде нашите немоќи и ги ни донесе нашите болести.
18 А Исус, кога виде околу него големо мноштво, заповеда да замине на другата страна.
19 А еден книжник дојде и му рече: „Учителе, ќе те следам каде и да одиш.
20 А Исус му рече: „ Лисиците имаат дупки, а небеските птици гнезда; но Синот Човечки нема каде да ја положи главата.
21 А друг од неговите ученици му рече: „Господи, дозволи ми прво да отидам да го погребам татко ми.
22 Но Исус му рече: „ Следи ме; а мртвите нека ги закопаат своите мртви.
23 А кога влезе во кораб, Неговите ученици го следеа.
24 И ете, се крена голема бура во морето, така што бродот беше покриен со бранови, но тој спиеше.
25 А неговите ученици дојдоа кај Него, го разбудија и рекоа: „Господи, спаси нè!
26 А тој им рече: „ Зошто се плашите, маловерни? Потоа стана и ги прекори ветровите и морето; и настана голема смиреност.
27 Но луѓето се чудеа, велејќи: „Каков е овој човек, што дури и ветровите и морето му се покоруваат!
28 А кога дојде од другата страна во Гергесејската земја, го сретнаа двајца опседнати со ѓаволи, кои излегуваа од гробовите, многу жестоки, така што никој не можеше да помине по тој пат.
29 И ете, тие извикаа, велејќи: „Што имаме ние со тебе, Исусе, Сине Божји? дојдовте ли да не мачите пред време?
30 И имаше добар пат од нив стадо многу свињи што пасеше.
31 Така ѓаволите Го молеа, велејќи: „Ако нè избркаш, дозволи ни да одиме во стадото свињи.
32 А тој им рече: „ Одете! И кога излегоа, влегоа во стадото свињи;
33 А оние што ги чуваа побегнаа и отидоа во градот и раскажаа сè и што им се случи на опседнатите од ѓаволите.
34 И ете, целиот град излезе да го пречека Исуса;

ПОГЛАВЈЕ 9

1 И влезе во кораб, помина и дојде во својот град.
2 И ете, Му доведоа еден парализиран, легнат на креветот; Сине, биди добро расположена; да ти се простат гревовите.
3 И ете, некои од книжниците рекоа во себе: „Овој хули.
4 А Исус, знаејќи ги нивните мисли, рече: „Зошто мислите лошо во своите срца?
5 Зашто, дали е полесно да се каже: да ти се простат гревовите; или да се каже: Стани и оди?
6 Но, за да знаете дека Синот Човечки има моќ на земјата да простува гревови, (тогаш му рече на парализираниот:) Стани, земи ја постелата и оди во својата куќа.
7 И тој стана и отиде во својата куќа.

8 Но, кога мноштвото го виде тоа, се восхитуваа и Го славеа Бога, Кој им даде таква моќ на луѓето.
9 И кога Исус си одеше оттаму, виде еден човек, по име Матеј, како седи на царината, и му рече: „ Следи ме! И тој стана и тргна по него.
10 И се случи кога Исус седеше на трпеза во куќата, ете, дојдоа многу митници и грешници и седнаа со Него и со неговите ученици.
11 А кога фарисеите го видоа тоа, им рекоа на учениците Негови: „Зошто вашиот Учител јаде со цариниците и грешниците?
12 Но Исус, кога го чу тоа, им рече: „ Не им треба лекар на здравите, туку на болните.
13 Но, одете и научете што значи тоа: ќе имам милост, а не жртва, зашто не дојдов да ги повикам праведниците, туку грешниците на покајание.
14 Тогаш дојдоа при Него учениците на Јован и рекоа: „Зошто ние и фарисеите постиме често, а твоите ученици не постат?
15 А Исус им рече: „ Можат ли младоженците да тагуваат додека младоженецот е со нив? но ќе дојдат денови кога ќе им го одземат младоженецот и тогаш ќе постат.
16 Никој не става парче ново платно на стара облека, зашто она што е ставено за да се наполни, се зема од облеката, а киријата се влошува.
17 Ниту луѓето не ставаат ново вино во стари шишиња: инаку, шишенцата се кршат, виното истекува, а шишињата пропаѓаат; туку ставаат ново вино во нови шишиња, и двете се чуваат.
18 Додека тој им го зборуваше ова, ете, дојде еден владетел и му се поклони, велејќи: „Мојата ќерка е умрена, но дојди, положи ја раката врз неа, и таа ќе живее.
19 А Исус стана и тргна по Него, а исто така и неговите ученици.
20 И ете, една жена, која беше болна од дванаесет години крв, дојде зад него и се допре до рабовите на неговата облека.
21 Зашто таа во себе рече: „Ако можам само да ја допрам неговата облека, ќе бидам оздрав“.
22 Но Исус се сврте кон него и кога ја виде, рече: „ Ќерко, утеши се! твојата вера те оздрави. И жената оздраве од тој час.
23 А кога дојде Исус во домот на владетелот и ги виде мистерите и народот како вреваат,
24 Тој им рече: „ Дајте место, зашто слугинката не е мртва, туку спие. И тие му се смееја до потсмев.
25 Но, кога народот излезе надвор, тој влезе и ја фати за рака, и слугинката стана.
26 И оваа слава отиде во целата таа земја.
27 А кога Исус замина оттаму, двајца слепи го следеа, викајќи и велејќи: „Сине Давидов, помилуј нè!
28 И кога влезе во куќата, слепите дојдоа кај него; а Исус им рече: „ Верувате ли дека можам да го сторам тоа? Тие му рекоа: Да, Господи.
29 Тогаш им ги допре очите, велејќи: „ Вам, според вашата вера!
30 И им се отворија очите; а Исус строго ги заповеда, велејќи: „ Внимавајте никој да не знае!
31 Но тие, кога си заминаа, ја раширија неговата слава во целата таа земја.
32 Кога излегоа, ете, му доведоа нем, опседнат со ѓавол.
33 А кога ѓаволот беше истеран, немиот зборуваше, а народот се чудеше, велејќи: „Никогаш така не било видено во Израел.
34 Но фариseите рекоа: „Он истерува ѓаволи преку кнезот на ѓаволите.
35 И одеше Исус по сите градови и села, поучувајќи по нивните синагоги, проповедајќи го Евангелието за царството и исцелувајќи секаква болест и секаква болест меѓу народот.
36 Но, кога го виде мноштвото, се сожали на нив, зашто се онесвестија и се распрснаа како овци без пастир.
37 Тогаш им рече на учениците Свои: Жетвата навистина е многу, а работниците малку;
38 Затоа, молете го Господарот на жетвата, да испрати работници на својата жетва.

ПОГЛАВЈЕ 10

1 И кога ги повика кај себе Своите дванаесет ученици, им даде власт против нечистите духови, да ги истераат и да исцелуваат секаква болест и секаква болест.
2 Имињата на дванаесетте апостоли се ова; Првиот, Симон, кој се вика Петар, и неговиот брат Андреј; Јаков, синот Заведеев, и неговиот брат Јован;
3 Филип и Вартоломеј; Тома и Матеј митникот; Јаков, синот на Алфеј, и Лебеј, чие презиме беше Тадеј;
4 Симон Хананеецот и Јуда Искариот, кој исто така го предаде.
5 Овие дванаесет Исус ги испрати и им заповеда: „ Не одете по патот на незнабошците и не влегувајте во ниту еден град на Самарјаните.
6 Туку оди попрво кај изгубените овци на домот Израилев.
7 И додека одите, проповедајте, велејќи: Царството небесно се приближи.
8 Исцелувајте ги болните, исчистете ги лепрозните, воскреснувајте мртви, истерувајте ѓаволи: бесплатно сте примиле, бесплатно давајте.
9 Не давајте ниту злато, ниту сребро, ниту бакар во чантите,
10 Ниту ковчег за вашето патување, ниту две палта, ниту чевли, ниту стапови, зашто работникот е достоен за своето јадење.
11 И во кој било град или град ќе влезете, прашајте кој е достоен во него; и останете таму додека не одите оттаму.
12 И кога ќе влезете во куќа, поздравете ја.
13 И ако куќата е достојна, нека дојде вашиот мир врз неа, а ако не е достојна, нека ви се врати мирот.
14 А кој нема да ве прими, ниту да ги чуе вашите зборови, кога ќе излезете од тој дом или град, истресете го правот од вашите нозе.
15 Вистина, ви велам, на земјата Содомска и Гомора ќе и биде поподносливо во судниот ден, отколку на тој град.
16 Еве, јас ве испраќам како овци среде волци; затоа бидете мудри како змии и безопасни како гулаби.
17 Но, пазете се од луѓето, зашто ќе ве предадат на соборите и ќе ве камшикуваат по своите синагоги;

18 И ќе ве изведат пред управители и цареви заради мене, за сведоштво против нив и против незнабошците.
19 Но, кога ќе ве предадат, не размислувајте како и што ќе зборувате, зашто во истиот час ќе ви се даде што ќе зборувате.
20 Зашто вие не зборувате, туку Духот на вашиот Отец, Кој зборува во вас.
21 И братот ќе го предаде братот на смрт, а таткото детето, а децата ќе се кренат против родителите и ќе ги убијат.
22 И сите ќе ве мразат заради моето име, но кој ќе истрае до крај, ќе биде спасен.
23 Но, кога ќе ве гонат во овој град, бегајте во друг, зашто вистина ви велам: нема да ги поминете градовите Израилеви додека не дојде Синот Човечки.
24 Ученикот не е над својот господар, ниту слугата над својот господар.
25 Доволно е на ученикот да му биде како господар, а на слугата како свој господар. Ако господарот на куќата го нарекуваат Велзевул, колку повеќе ќе ги наречат од неговиот дом?
26 Затоа, не плашете се од нив: зашто нема ништо покриено, што нема да се открие; и се сокри, тоа нема да се знае.
27 Што ви велам во темнина, зборувајте во светлина, а што слушате на уво, проповедајте на покривите.
28 И не плашете се од оние што го убиваат телото, но не можат да ја убијат душата;
29 Зар не се продаваат две врапчиња за долар? и еден од нив нема да падне на земја без вашиот Татко.
30 Но, сите влакна на вашата глава се избројани.
31 Затоа, не плашете се, вие сте повредни од многу врапчиња.
32 Затоа, кој ќе ме исповеда пред луѓето, ќе го исповедам и јас пред мојот Отец небесен.
33 Но, кој ќе се одрече од Мене пред луѓето, ќе се одречам и од него пред мојот Отец небесен.
34 Немојте да мислите дека дојдов да испратам мир на земјата: не дојдов да испратам мир, туку меч.
35 Зашто, дојдов да го разбирам мажот од татка си, ќерката од мајка си и снаата од свекрвата.
36 А непријатели на човекот ќе му бидат од неговото домаќинство.
37 Кој го сака таткото или мајката повеќе од мене, не е достоен за мене, а кој сака син или ќерка повеќе од мене, не е достоен за мене.
38 А кој не го зема својот крст и не оди по Мене, не е достоен за Мене.
39 Кој ќе го најде својот живот, ќе го загуби, а кој ќе го загуби животот свој заради мене, ќе го најде.
40 Кој ве прима вас, ме прима Мене, а кој ме прима Мене, го прима оној што ме испрати.
41 Кој прима пророк во име на пророк, ќе добие пророчка награда; и кој прима праведник во име на праведник, ќе добие праведна награда.
42 И кој ќе му даде да пие на едно од овие малечки чаша ладна вода само во име на ученик, вистина ви велам, тој во никој случај нема да ја изгуби својата награда.

ПОГЛАВЈЕ 11

1 И кога Исус заврши да им заповеда на своите дванаесет ученици, отиде оттаму да поучува и да проповеда во нивните градови.
2 А кога Јован ги слушна во затворот Христовите дела, испрати двајца свои ученици,
3 И му рече: „Ти си тој што треба да дојде или да бараме друг?
4 Исус одговори и им рече: „ Одете и покажете му на Јован пак што слушате и гледате.
5 Слепите гледаат, сакатите одат, лепрозните се чистат, глувите слушаат, мртвите воскреснуваат, а на сиромашните им се проповеда Евангелието.
6 И блажен е оној, кој нема да се соблазнува од мене.
7 И кога тие заминуваа, Исус почна да му зборува на народот за Јована: „ Што излеговте да видите во пустината? Трска потресена од ветрот?
8 Но, што излеговте да видите? Човек облечен во мека облека? ете, оние што носат мека облека се во царските домови.
9 Но, што излеговте да видите? Пророк? да, ви велам, и повеќе од пророк.
10 Зашто ова е тој, за кого е напишано: „Еве, јас го испраќам мојот гласник пред твоето лице, кој ќе го подготви твојот пат пред тебе.
11 Вистина ви велам, меѓу родените од жени не се издигнал поголем од Јован Крстител, но најмалиот во царството небесно е поголем од него.
12 И од деновите на Јован Крстител до сега, царството небесно трпи насилство, а насилниците го земаат со сила.
13 Зашто сите пророци и законот пророкуваа до Јован.
14 И ако сакате да го примите, ова е Илија, кој требаше да дојде.
15 Кој има уши да слуша, нека слуша.
16 Но, со што да ја споредам оваа генерација? Тоа е слично на децата кои седат на пазарите и ги повикуваат своите ближни,
17 И велејќи: „Ви лупевме, а вие не игравте; ние тагувавме по вас, а вие не се оплакувавте.
18 Зашто дојде Јован, ниту јаде, ниту пие, а тие велат: „Има ѓавол.
19 Дојде Синот Човечки, јаде и пие, а тие велат: „Ете човек лаком и виноварец, пријател на митниците и грешниците. Но, мудроста е оправдана за нејзините деца.
20Тогаш почна да ги прекорува градовите во кои беа извршени повеќето негови моќни дела, зашто не се покајаа.
21 Тешко тебе, Хоразин! Тешко тебе, Витсаида! зашто, ако во Тир и Сидон беа извршени моќните дела, што беа извршени во тебе, тие одамна ќе се покајаа во вреќиште и пепел.
22 Но јас ви велам: на Тир и Сидон ќе им биде поподнесливо на судниот ден, отколку вам.
23 А ти, Капернауме, кој си издигнат до небото, ќе бидеш спуштен во пеколот;
24 Но, јас ви велам, дека на содомската земја ќе и биде поподнесливо во денот на судот, отколку на вас.
25 Во тоа време Исус одговори и рече: „ Ти благодарам, Оче, Господару на небото и на земјата, зашто си го

сокри тоа од мудрите и разумните и им го откри на младенците.
26 Така, Татко, зашто така ти се чинеше добро.
27 Сè ми е предадено од Мојот Татко; и никој не Го познава Синот, освен Отецот; ниту некој Го познава Отецот, освен Синот, и оној кому што Синот сака да му го открие.
28 Дојдете кај мене, сите што сте изморени и обременети, и јас ќе ве одморам.
29 Земи го мојот јарем на себе и научи од мене; зашто јас сум кроток и смирен по срце, и ќе најдете одмор за вашите души.
30 Зашто мојот јарем е лесен, а моето бреме е лесно.

ПОГЛАВЈЕ 12

1 Во тоа време Исус одеше во саботен ден низ пченката; а учениците Негови беа гладни и почнаа да ги откинуваат клавите и да јадат.
2 Но, кога фарисеите го видоа тоа, Му рекоа: „Ете, твоите ученици го прават она што не е дозволено да се прави во сабота.
3 Но тој им рече: „ Не сте прочитале ли што направи Давид кога огладнуваше и оние што беа со него;
4 Како влезе во Божјиот дом и го изеде лебот за предавство, што не му беше дозволено да го јаде ниту тој, ниту оние што беа со него, туку само свештениците?
5 Или не сте прочитале во законот дека во саботни денови свештениците во храмот ја осквернуваат саботата и се непорочни?
6 Но јас ви велам дека на ова место е поголем од храмот.
7 Но, да знаевте што значи тоа, ќе имам милост, а не жртва, немаше да ги осудите невините.
8 Зашто Синот Човечки е Господар дури и на саботниот ден.
9 А кога отиде оттаму, отиде во нивната синагога.
10 И ете, имаше еден човек на кој му се исуши раката. И го прашаа, велејќи: „Дали е дозволено да се лекува во саботни денови? за да го обвинат.
11 А тој им рече: „ Кој ќе има меѓу вас, што ќе има една овца, и ако падне во јама во сабота, нема ли да ја фати и да ја извади?
12 Тогаш, колку е човек подобар од овца? Затоа е дозволено да се прави добро во саботните денови.
13 Тогаш тој му рече на човекот: „ Пружи ја раката! И го испружи; и беше обновен целосно, како и другиот.
14 Тогаш фарисеите излегоа и одржаа совет против него, како да го уништат.
15 Но, кога дозна Исус, се повлече оттаму;
16 И им заповеда да не го објавуваат:
17 За да се исполни реченото од пророкот Исаија, велејќи:
18 Еве го мојот слуга, кого го избрав; возљубен мој, во кого е угодна мојата душа: ќе го положам мојот дух на него, и тој ќе им покаже на незнабошците суд.
19 Нема да се бори, ниту да плаче; ниту некој ќе го слуша неговиот глас на улиците.
20 Нема да скрши скршена трска и лен што чади нема да изгасне додека не го испрати судот до победата.
21 И во Негово име ќе се надеваат незнабошците.
22. Тогаш му доведоа слеп и нем, опседнат со ѓавол;
23 И сиот народ се зачуди и рече: „Не е ли ова Давидовиот син?
24 А фариseите кога го слушнаа тоа, рекоа: „Овој не истерува ѓаволи, туку преку Велзевул, кнезот на ѓаволите.
25 А Исус ги знаеше нивните мисли и им рече: „ Секое царство поделено против себе, запустено е; и секој град или куќа поделена против себе нема да издржи.
26 И ако сатаната го истера сатаната, тој е поделен против себе; како ќе застане тогаш неговото царство?
27 И ако јас преку Велзевул истерувам ѓаволи, со кого вашите деца ги истеруваат? затоа тие ќе бидат ваши судии.
28 Но, ако истерувам ѓаволи со Божјиот Дух, тогаш до вас дојде царството Божјо.
29 Или, инаку, како може некој да влезе во куќата на силен човек и да му го ограби имотот, ако прво не го врзе силниот? а потоа ќе си ја расипе куќата.
30 Кој не е со мене е против мене; а кој не собира со мене, се расфрла.
31 Затоа ви велам: секој грев и хула ќе им се прости на луѓето, но хулата против Светиот Дух нема да им се прости на луѓето.
32 И кој ќе каже збор против Синот Човечки, ќе му се прости;
33 Или направете го дрвото добро, а неговиот плод е добар; или направете го дрвото расипано, и неговиот плод, зашто дрвото се познава по неговиот плод.
34 О род на змии, како можете вие, злобни, да зборувате добро? зашто од изобилството на срцето устата зборува.
35 Добриот човек од добрата ризница на срцето вади добри работи, а лошиот човек од злобната ризница извлекува лоши работи.
36 Но, јас ви велам, дека за секој празен збор што ќе го кажат луѓето, ќе одговараат за тоа во судниот ден.
37 Зашто со твоите зборови ќе бидеш оправдан и со твоите зборови ќе бидеш осуден.
38 Тогаш одговорија некои од книжниците и фариseите, велејќи: „Учителе, сакаме да видиме знак од тебе.
39 Но тој им одговори и им рече: „ Злоб и прељубнички род бара знак; и нема да му се даде знак, освен знакот на пророкот Јона.
40 Зашто, како што Јона беше три дена и три ноќи во стомакот на китот; така и Синот Човечки ќе биде три дена и три ноќи во срцето на земјата.
41 Луѓето од Ниневија ќе воскреснат на суд со оваа генерација и ќе ја осудат; и ете, тука е поголем од Јона.
42 Кралицата на југот ќе воскресне на судот со овој род и ќе го осуди, зашто дојде од крајот на земјата за да ја чуе мудроста на Соломон; и ете, тука е поголем од Соломон.
43 Кога нечистиот дух ќе излезе од човек, тој оди по суви места, барајќи одмор, но не наоѓа.
44 Тогаш тој рече: „Ќе се вратам во мојата куќа од каде што излегов; и кога ќе дојде, го наоѓа празно, изметено и украсено.
45 Тогаш тој оди и зема со себе седум други духови полоши од него, и тие влегуваат и живеат таму; а последната состојба на тој човек е полоша од првата. Така ќе биде и со оваа злобна генерација.

46 Додека тој уште зборуваше со народот, ете, мајка му и неговите браќа стоеја надвор и сакаа да зборуваат со него.
47 Тогаш еден му рече: „Ете, мајка ти и твоите браќа стојат надвор и сакаат да зборуваат со тебе.
48 Но тој одговори и му рече на оној што му кажа: „ Која е мајка ми? а кои се моите браќа?
49 А тој ја подаде раката кон Своите ученици и рече: „ Еве ја мајка ми и моите браќа!
50 Зашто, кој ја врши волјата на Мојот Отец небесен, тој ми е брат, сестра и мајка.

ПОГЛАВЈЕ 13

1 Истиот ден Исус излезе од куќата и седна покрај морето.
2 И се собраа големо мноштво кај него, така што тој влезе во кораб и седна; а целото мноштво стоеше на брегот.
3 И им кажа многу работи во параболи, велејќи: „ Ете, сејач излезе да сее;
4 И кога сееше, некои семиња паднаа покрај патот, и дојдоа птиците и ги проголтаа.
5 Некои паднаа на камени места, каде што немаа многу земја, и веднаш никнаа, зашто немаа длабочина на земјата.
6 И кога изгреа сонцето, тие се изгореа; и бидејќи немаа корен, тие секнаа.
7 А некои паднаа меѓу трње; и никнаа трње и ги задавија.
8 А другиот падна во добра земја и даде плод, кој стократен, другиот шеесет, другиот триесеткратен.
9 Кој има уши да слуша, нека слуша.
10 А учениците дојдоа и Му рекоа: „Зошто им зборуваш во параболи?
11 Тој одговори и им рече: „ Затоа што ви е дадено да ги знаете тајните на царството небесно, но ним не им е дадено.
12 Зашто, кој има, ќе му се даде и ќе има повеќе; а на кој нема, ќе му се одземе и тоа што го има.
13 Затоа им зборувам во параболи: бидејќи гледаат не гледаат; и слушајќи не слушаат, ниту разбираат.
14 И во нив се исполнува пророштвото на Исаија, кое вели: „Слушајќи ќе слушате, а нема да разберете; и гледајќи, ќе видите, и нема да видите:
15 Зашто, срцето на овој народ е отежнато, ушите му се затапени од слушање, а очите им се затворени; да не гледаат со очи и да слушаат со уши, да разберат со срце и да се обратат, а јас да ги излечам.
16 Но блажени се твоите очи, зашто гледаат, и твоите уши, зашто слушаат.
17 Зашто, вистина ви велам, дека многу пророци и праведници сакаа да го видат она што вие го гледате, а не го видоа; и да го слушате она што го слушате, а не сте го чуле.
18 Затоа, чујте ја параболата за сејачот.
19 Кога некој ќе го чуе словото на царството, а не го разбира, тогаш доаѓа Злобниот и го одзема она што е посеано во неговото срце. Тоа е тој што прими семе покрај патот.
20 Но, кој го прими семето на камени места, тој е оној што го слуша словото и го прима со радост;
21 Сепак, тој не се вкорени во себе, туку трае некое време;
22 И кој прими семе меѓу трње е оној што го слуша словото; и грижата за овој свет и измамата на богатството го задушуваат зборот и тој станува бесплоден.
23 Но, оној што прими семе во добрата земја е оној што го слуша словото и го разбира; кој исто така раѓа плод и дава, кој стократен, кој шеесет, другиот триесет.
24 Им кажа друга парабола, велејќи: Царството небесно е слично на човек кој посеал добро семе на својата нива.
25 Но, додека луѓето спиеја, неговиот непријател дојде и посеа какол меѓу пченицата и си отиде.
26 Но, кога сечилото никна и роди плод, тогаш се појави и каколот.
27 И дојдоа слугите на домаќинот и му рекоа: „Господине, зарем не си посеал добро семе на својата нива? од каде тогаш има какол?
28 Тој им рече: „Непријател го направи тоа. Слугите му рекоа: „Тогаш сакаш да одиме да ги собереме?
29 Но тој рече: Не; за да не, додека го собирате каколот, со него ја искорените и пченицата.
30 Нека растат и двете заедно до жетвата, а во времето на жетвата ќе им речам на жетварите: Соберете го прво каколот и врзете го во снопови за да го запалите, а житото соберете го во мојата штала.
31 Друга парабола им кажа, велејќи: Царството небесно е како зрно синап, што го зеде еден човек и го посеа во својата нива.
32 Што е навистина најмало од сите семиња, но кога ќе порасне, тоа е најголемо меѓу тревките и станува дрво, така што птиците небесни доаѓаат и се сместуваат на неговите гранки.
33 Друга парабола им кажа; Царството небесно е како квасец, кој го зеде една жена и го скрил во три мери брашно, додека не се закваси целиот.
34 Сето тоа Исус му го кажа на мноштвото во параболи; и не им зборуваше без парабола:
35 За да се исполни реченото од пророкот, велејќи: „Ќе ја отворам устата своја во параболи; Ќе изговорам работи што се чуваат во тајност од основањето на светот.
36 Тогаш Исус го испрати мноштвото и влезе во куќата; 37 Тој одговори и им рече: „ Кој сее добро семе е Син Човечки;
38 Полето е светот; доброто семе се синовите на царството; но каколот е син на нечесниот;
39 Непријателот што ги посеал е ѓаволот; жетвата е крај на светот; а жетварите се ангелите.
40 Така, каколот се собира и гори во оган; така ќе биде на крајот на овој свет.
41 Синот Човечки ќе ги испрати Своите ангели, и тие ќе соберат од Неговото царство сè што соблазнува и оние што прават беззаконие;
42 И ќе ги фрлат во огнена печка: ќе има лелек и чкртање со заби.
43 Тогаш праведниците ќе заблескаат како сонце во царството на нивниот Татко. Кој има уши да слуша, нека слуша.
44 Повторно, царството небесно е како богатство скриено во поле; што кога ќе го најде човекот, го крие,

и од радост оди и продава сѐ што има и ја купува таа нива.
45 Повторно, царството небесно е слично на трговец, кој бара убави бисери.
46 Кој, кога најде еден скапоцен бисер, отиде и продаде сѐ што имаше и го купи.
47 Повторно, царството небесно е како мрежа, фрлена во морето и собрана од секаков вид.
48 Која, кога се наполни, извлекоа на брегот, седнаа и ги собраа добрите во садови, а лошите ги фрлија.
49 Така ќе биде и на крајот на светот: ќе излезат ангелите и ќе ги одвојат злите од праведните,
50 И ќе ги фрлат во огнена печка: ќе има плач и чкртање со заби.
51 Исус им рече: „ Го разбравте ли сето тоа? Тие му велат: Да, Господи.
52 Тогаш им рече: „Затоа, секој книжник, кој е поучен за царството небесно, е сличен на човек што е домаќин, кој од својата ризница вади ново и старо.
53 И се случи, кога Исус ги заврши овие параболи, замина оттаму.
54 И кога дојде во својата земја, ги поучуваше во нивната синагога, до тој степен што се чудеа и рекоа: „Од каде му е на овој човек оваа мудрост и овие силни дела?
55 Зар ова не е син на дрводелецот? мајка му не се вика Марија? и неговите браќа, Јаков, Јосеј, Симон и Јуда?
56 А неговите сестри, не се ли сите со нас? Од каде тогаш овој човек сето тоа?
57 И тие се навредија од него. Но Исус им рече: Пророкот не е без чест, освен во својата земја и во својот дом.
58 И таму не направи многу моќни дела поради нивното неверување.

ПОГЛАВЈЕ 14

1 Во тоа време Ирод, четириархот слушна за славата на Исус,
2 И им рече на своите слуги: „Ова е Јован Крстител; тој воскресна од мртвите; и затоа моќните дела се покажуваат во него.
3 Зашто Ирод го фатил Јован, го врзал и го ставил во затвор заради Иродијада, жената на неговиот брат Филип.
4 Зашто Јован му рече: „Не ти е дозволено да ја имаш.
5 А кога сакаше да го убие, се исплаши од мноштвото, зашто го сметаа за пророк.
6 Но, кога се славеше роденденот на Ирод, ќерката на Иродијада заигра пред нив и му угоди на Ирод.
7 Тогаш тој со заклетва вети дека ќе ѝ даде што и да побара.
8 А таа, откако претходно беше поучена од мајка си, рече: „Дај ми ја овде главата на Јован Крстител во полнач.
9 И царот се зажали: сепак, заради заклетвата и оние што седеа со него на јадење, заповеда да ѝ ја дадат.
10 И тој испрати и му ја отсече главата на Јован во затворот.
11 А главата му ја донесоа во полнач и ѝ ја дадоа на девојката, а таа и ја донесе на мајка си.
12 А неговите ученици дојдоа, го зедоа телото, го погребаа и отидоа и му кажаа на Исус.
13 Исус, кога чу за тоа, отиде оттаму со кораб во пустинско место, освен;
14 А Исус излезе, виде големо мноштво, се смилува кон нив и ги исцели нивните болни.
15 А кога беше вечер, Неговите ученици дојдоа при Него и рекоа: „Ова е пусто место, а времето веќе помина; Испрати го мноштвото да оди по селата и да си купат храна.
16 Но Исус им рече: „ Не треба да си одат; дајте им да јадат.
17 А тие му рекоа: „Овде имаме само пет леба и две риби.
18 Тој рече: „Доведете ги овде кај мене.
19 И му заповеда на мноштвото да седне на тревата, ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, благослови и прекрши и ги даде лебовите на своите ученици, а учениците на мноштвото. .
20 И сите јадеа и се наситија;
21 А оние што јадеа беа околу пет илјади мажи, освен жените и децата.
22 И веднаш Исус ги натера Своите ученици да влезат во кораб и да одат пред него на другата страна, додека тој го испраќа народот.
23 А кога го испрати мноштвото, се искачи на една планина за да се помоли одвоено;
24 Но бродот сега беше среде морето, разбрануван од бранови, зашто ветрот беше спротивен.
25 И во четвртата ноќна стража отиде Исус кај нив, одејќи по морето.
26 А кога го видоа учениците како оди по морето, се вознемирија и рекоа: „Тоа е дух; и тие извикаа од страв.
27 Но Исус веднаш им рече: „ Бидете расположени! тоа сум јас; не плашете се.
28. А Петар му одговори и рече: „Господи, ако си ти, кажи ми да дојдам кај тебе на водата.
29 А тој рече: „ Дојди! И кога Петар слезе од кораб от, одеше по водата за да оди кај Исус.
30 Но, кога го виде ветрот како силен, се уплаши; и почна да тоне, извика велејќи: Господи, спаси ме!
31 И Исус веднаш ја подаде раката, го фати и му рече: „ О, маловерник, зошто се посомнева?
32 И кога влегоа во кораб от, ветрот престана.
33 Тогаш дојдоа оние што беа во кораб от и Му се поклонија, велејќи: „Вистина, ти си Син Божји.
34 И кога поминаа, дојдоа во земјата Генисаретска.
35 И кога луѓето од тоа место го дознаа, испратија по целата област наоколу и ги доведоа кај него сите болни;
36 И Го молеа да го допрат само до полите на неговата облека;

ПОГЛАВЈЕ 15

1 Тогаш дојдоа кај Исус книжниците и фарисеите, кои беа од Ерусалим, велејќи:
2 Зошто твоите ученици го прекршуваат преданието на старешините? зашто не ги мијат рацете кога јадат леб.
3 Но тој одговори и им рече: „ Зошто и вие ја прекршувате Божјата заповед со своето предание?

4 Зашто Бог заповеда, велејќи: „Почитувај ги татка си и мајка си, и кој проколнува татко или мајка, нека умре со смрт!
5 А вие велите: „Кој ќе им рече на татка си или на мајка си: „Тоа е дар, од што и да имаш корист од мене;
6 И не почитувајте го татко му или мајка му, тој ќе биде слободен. Така вие ја изгубивте Божјата заповед со вашето предание.
7 Лицемери, добро пророкуваше за вас Исаија, велејќи:
8 Овој народ се приближува кон мене со својата уста и ме почитува со своите усни; но нивното срце е далеку од мене.
9 Но залудно ме обожаваат, учејќи ги човечките заповеди за учење.
10 И го повика мноштвото и им рече: Чујте и разберете.
11 Тоа што влегува во устата не го оскврнува човекот; но она што излегува од устата, тоа го оскврнува човекот.
12 Тогаш дојдоа Неговите ученици и Му рекоа: „Знаеш ли дека фариseите се навредија, откако го слушнаа ова?
13 Но тој одговори и рече: „ Секое растение, што не го посадил Мојот небесен Татко, ќе се искорени.
14 Оставете ги: тие се слепи водачи на слепите. И ако слепиот го води слепиот, и двајцата ќе паднат во ров.
15 Тогаш Петар одговори и му рече: „Кажи ни ја оваа парабола.
16 А Исус рече: „ Дали и вие сè уште не разбирате?
17 Зар не разбирате уште дека сè што влегува од устата, влегува во стомакот и се исфрла во провев?
18 Но она што излегува од устата излегува од срцето; и го оскврнуваат човекот.
19 Зашто од срцето излегуваат лоши помисли, убиства, прељуби, блудства, кражби, лажни сведоштва, хули;
20 Тоа е она што го оскврнува човекот: но да се јаде со неизмиени раце не го оскврнува човекот.
21 Тогаш Исус отиде оттаму и отиде во брегoвите на Тир и Сидон.
22 И ете, една Ханаанка излезе од истото крајбрежје и му викна, велејќи: „Смилувај ме, Господи, Сине Давидов; ќерка ми е тешко вознемирена од ѓавол.
23 Но тој не ѝ одговори ниту збор. А Неговите ученици дојдоа и Го молеа, велејќи: „Испрати ја! зашто таа плаче по нас.
24 Но тој одговори и рече: „ Јас не сум испратен, туку кај изгубените овци на домот Израилев.
25 Тогаш таа дојде и му се поклони, велејќи: „Господи, помогни ми!
26 Но тој одговори и рече: „ Не е добро да се земе лебот на децата и да се фрла на кучиња.
27 А таа рече: „Вистина, Господи, но кучињата јадат од трошките што паѓаат од трпезата на нивните господари.
28 Тогаш Исус одговори и ѝ рече: „ Жено, голема е твојата вера; нека ти е како што сакаш. И нејзината ќерка се оздрави од тој час.
29 А Исус замина оттаму и се приближи до Галилејското Море; и се качи на една планина и седна таму.
30 И дојде при Него големо мноштво, имајќи со себе куци, слепи, неми, осакатени и многу други, и ги фрлија пред Исусовите нозе; и ги исцели:
31 Толку што мноштвото се чудеше, кога видоа неми да зборуваат, осакатени да се здрави, сакати да одат и слепите да гледаат, и Го славеа Бога Израилев.
32 Тогаш Исус ги повика Своите ученици при себе и рече: „ Се смилувам на мноштвото, зашто тие остануваат со мене веќе три дена и немаат што да јадат; и нема да ги пуштам да постат, за да не се онесвестат на патот.
33 А учениците Негови му рекоа: „Од каде да имаме толку леб во пустината за да наситиме толку големо мноштво?
34 А Исус им рече: „ Колку лебови имате? А тие рекоа: „Седум и неколку мали риби“.
35 И му заповеда на мноштвото да седне на земја.
36 И ги зеде седумте лебови и рибите, се заблагодари, ги прекрши и им ги даде на учениците Свои, а учениците на мноштвото.
37 И сите јадеа и се наситија;
38 А оние што јадеа беа четири илјади мажи, освен жените и децата.
39 И го испрати мноштвото, седна на кораб и дојде во брегoвите на Магдала.

ПОГЛАВЈЕ 16

1 Дојдоа и фариseите со садукеите и Го искушуваа да им покаже знак од небото.
2 Тој одговори и им рече: „ Кога е вечер, вие велите: ќе биде убаво време, зашто небото е црвено.
3 А наутро, денес ќе биде лошо време: зашто небото е црвено и спуштено. О, лицемери, можете да го распознаете лицето на небото; но не можете ли да ги препознаете знаците на времињата?
4 Зло и прељубно поколение бара знак; и нема да му се даде знак, освен знакот на пророкот Јона. И ги остави и си замина.
5 А кога дојдоа Неговите ученици на другата страна, заборавија да земат леб.
6 Тогаш Исус им рече: „ Внимавајте и чувајте се од квасецот на фариseите и садукеите.
7 И тие размислуваа меѓу себе, велејќи: „Зашто не зедовме леб.
8 Што Исус, кога го разбра, им рече: „ О, маловерни, зошто размислувате меѓу себе, бидејќи не донесовте леб?
9 Уште не разбирате и не се сеќавате на петте лебови од петте илјади и колку кошеви зедовте?
10 Ниту седумте лебови од четирите илјади, и колку кошеви зедовте?
11 Како не разбирате дека не ви реков за леб, да се чувате од квасецот на фариseите и на садукеите?
12 Тогаш разбраа дека им заповеда да не се чуваат од лебниот квасец, туку од учењето на фариseите и садукеите.
13 Кога дојде Исус на брегoвите на Филиписката Цезареја, ги праша учениците Свои, велејќи: „ Кој велат луѓето дека сум Син човечки?
14 А тие рекоа: „Некои велат дека си Јован Крстител; некои, Илија; а други, Еремија или еден од пророците.
15 Тој им рече: „А кој велите дека сум јас?
16 А Симон Петар одговори и рече: Ти си Христос, Синот на живиот Бог.

17 А Исус одговори и му рече: „ Благословен си Симон Варјона, зашто месото и крвта не ти го открија тоа, туку мојот Татко, Кој е на небесата.
18 И јас исто така ти велам, дека ти си Петар, и на оваа карпа ќе ја изградам мојата црква; и портите на пеколот нема да го надвладеат.
19 И ќе ти ги дадам клучевите на небесното царство: и што ќе сврзеш на земјата, ќе биде врзано и на небото;
20 Тогаш им заповеда на своите ученици да не кажуваат никому дека тој е Исус Христос.
21 Оттогаш Исус почна да им кажува на Своите ученици дека треба да оди во Ерусалим и да претрпи многу од старешините и од првосвештениците и од книжниците, да биде убиен и да воскресне на третиот ден.
22 Тогаш Петар го зеде и почна да го прекорува, велејќи: „Да се биде далеку од тебе, Господи, тоа нема да ти биде.
23 Но тој се сврте и му рече на Петар: „ Тргни зад мене, сатано!
24 Тогаш Исус им рече на своите ученици: „ Ако некој сака да тргне по мене, нека се одрече од себе, нека го земе својот крст и нека оди по Мене.
25 Зашто, кој сака да го спаси својот живот, ќе го загуби;
26 Зашто, каква корист има човек, ако го добие целиот свет и ја загуби својата душа? или што ќе даде човекот во замена за својата душа?
27 Зашто Синот Човечки ќе дојде во славата на својот Татко со своите ангели; и тогаш ќе го награди секој според неговите дела.
28.

ПОГЛАВЈЕ 17

1 А по шест дена Исус ги зеде Петар, Јаков и брат му Јован, и ги изведе на висока гора одвоено,
2 И се преобрази пред нив, и лицето му светеше како сонце, а облеката му беше бела како светлина.
3 И ете, им се јавија Мојсеј и Илија кои разговараа со него.
4 Тогаш Петар одговори и Му рече на Исуса: „Господи, добро е за нас да бидеме овде; ако сакаш, да направиме овде три скинија; еден за тебе, еден за Мојсеј и еден за Илија.
5 Додека тој уште зборуваше, ете, светол облак ги засени; слушнете го.
6 А учениците, кога го слушнаа тоа, паднаа ничкум и многу се исплашија.
7 А Исус дојде, ги допре и рече: „ Станете и не плашете се!
8 И кога ги подигнаа очите, не видоа никој, освен само Исус.
9 И кога слегуваа од планината, Исус им заповеда: „ Никому не кажувајте го видението додека Синот Човечки не воскресне од мртвите.
10 А учениците Негови го прашаа, велејќи: „Зошто тогаш книжниците велат дека прво треба да дојде Илија?
11 А Исус одговори и им рече: „ Навистина прво ќе дојде Илија и ќе врати сè.
12 Но, јас ви велам, дека Илија веќе дојде, а тие не го познаваа, туку му направија сè што наведоа. Така и Синот Човечки ќе страда од нив.
13 Тогаш учениците разбраа дека тој им зборува за Јован Крстител.
14 И кога дојдоа кај мноштвото, дојде кај него еден човек, клекна пред него и рече:
15 Господи, помилуј го мојот син, зашто тој е лудак и вознемирен; честопати паѓа во оган и често во вода.
16 И го доведов кај твоите ученици, но тие не можеа да го излечат.
17 Тогаш Исус одговори и рече: „ О, неверно и изопачено поколение, до кога ќе бидам со вас? до кога ќе те трпам? донесе го овде кај мене.
18 А Исус го прекори ѓаволот; и тој излезе од него.
19 Тогаш учениците дојдоа кај Исус одделно и рекоа: „Зошто не можевме да го истераме?
20 А Исус им рече: „ Поради вашето неверие, зашто, вистина ви велам, ако имате вера како зрно синап, кажете ѝ на оваа планина: „Одете оттука таму; и ќе го отстрани; и ништо нема да ви биде невозможно.
21 Но овој вид не излегува, освен со молитва и пост.
22 И додека престојуваа во Галилеја, Исус им рече: „ Синот човечки ќе биде предаден во човечки раце.
23 И ќе го убијат, и на третиот ден ќе воскресне. И тие беа многу жалење.
24 А кога дојдоа во Капернаум, оние што примаа данок, дојдоа кај Петар и рекоа: „Зар твојот господар не плаќа данок?
25 Тој рече: Да. А кога влезе во куќата, Исус го спречи и рече: „ Што мислиш, Симоне? од кого земните цареви земаат обичај или данок? на нивните деца или на странци?
26 Петар му рече: „Од туѓинци. Исус му рече: Тогаш децата се слободни.
27 Сепак, за да не ги навредиме, оди на морето, фрли јадица и земи ја рибата што ќе се појави прва; и кога ќе му ја отвориш устата, ќе најдеш парче пари: земи и дај им за мене и за тебе.

ПОГЛАВЈЕ 18

1 Во исто време учениците дојдоа кај Исус и рекоа: „Кој е најголемиот во царството небесно?
2И Исус повика кај себе мало дете и го постави меѓу нив,
3 И рече: Вистина ви велам, ако не се обратите и не станете како мали деца, нема да влезете во царството небесно.
4 Затоа, кој ќе се понизи како ова мало дете, тој е најголем во царството небесно.
5 И кој ќе прими едно такво мало дете во Мое име, Ме прима Мене.
6 Но, кој ќе навреди едно од овие малечки што веруваат во мене, подобро за него да му обесат воденички камен на вратот и да се удави во морските длабочини.
7 Тешко на светот поради престапи! зашто мора да дојде до прекршоци; но тешко на оној човек од кого ќе дојде навредата!
8 Затоа, ако твојата рака или нога те навредува, отсечи ги и фрли ги од себе: подобро е за тебе да влезеш во

животот оневозможен или осакатен, наместо да имаш две раце или две нозе за да бидеш фрлен во вечен оган.
9 А ако те соблазнува окото, извади го и фрли го од себе: подобро е да влезеш во животот со едно око, отколку да имаш две очи за да бидеш фрлен во пеколниот оган.
10 Внимавајте да не презирате ниту едно од овие мали; зашто ви велам, дека нивните ангели на небото секогаш го гледаат лицето на мојот Татко, кој е на небесата.
11 Зашто Синот Човечки дојде да го спаси изгубеното.
12 Како мислите вие? ако некој има сто овци, а една од нив залута, не ги остави ли деведесет и деветте и не отиде во планините и не го бара заблудениот?
13 И ако го најде, вистина ви велам, повеќе се радува на таа овца, отколку на деведесет и деветте кои не заблудија.
14 И така, не е волјата на вашиот Татко, кој е на небесата, да загине едно од овие мали.
15 А ако братот твој згреши против тебе, оди и кажи му ја неговата грешка само меѓу тебе и него;
16 Но, ако не те чуе, земи со себе уште еден или двајца, за секој збор да се потврди во устата на двајца или тројца сведоци.
17 И ако не ги слуша, кажи ѝ на црквата;
18 Вистина, ви велам: што ќе сврзете на земјата, ќе биде врзано и на небото;
19 Повторно ви велам: ако двајца од вас се согласат на земјата за што било што ќе побараат, ќе им биде од мојот Отец небесен.
20 Зашто, каде што двајца или тројца се собрани во Мое име, таму сум и јас меѓу нив.
21 Тогаш Петар дојде кај него и рече: „Господи, колку пати брат ми ќе згреши против мене, а јас да му простам? до седум пати?
22 Исус му рече: Не ти велам до седум пати, туку до седумдесет пати седум.
23 Затоа царството небесно се споредува со некој цар, кој сака да земе сметка за своите слуги.
24 И кога почна да смета, му доведоа еден, кој му должеше десет илјади таланти.
25 Но, бидејќи тој не мораше да плати, неговиот господар заповеда да го продаде, и неговата жена и децата, и сè што имаше, и да се плати.
26 Тогаш слугата падна и му се поклони, велејќи: „Господи, имај трпение со мене, и ќе ти платам сè.
27 Тогаш господарот на тој слуга се сожали, го ослободи и му го прости долгот.
28 Но истиот слуга излезе и најде еден од своите соработници, кој му должеше сто денари;
29. А неговиот другар падна пред неговите нозе и го молеше, велејќи: „Имај трпение со мене, и ќе ти платам сè.
30 А тој не сакаше, туку отиде и го фрли во затвор, додека не го плати долгот.
31 Кога видоа што се случи неговите соработници, многу се зажалија и дојдоа и му кажаа на својот господар сè што беше направено.
32 Тогаш неговиот господар, откако го повика, му рече: „О, злобниот слуго, ти го простив целиот долг, зашто ме посака.
33 Зарем и ти не требаше да се смилуваш на својот другар, како што јас те сожалив?
34 И неговиот господар се разгневи и го предаде на мачители, додека не плати сè што му следува.
35 Така и Мојот небесен Татко ќе ви направи вам, ако не секому од срце му ги простувате гревовите на својот брат.

ПОГЛАВЈЕ 19

1 И се случи, кога Исус ги заврши овие зборови, замина од Галилеја и дојде во јудејските брегови преку Јордан;
2 И го следеше големо мноштво; и таму ги исцели.
3 И фариseите дојдоа кај него, го искушуваа и му рекоа: „Дали е дозволено мажот да ја отфрли својата жена за секоја причина?
4 А тој одговори и им рече: „Зар не сте прочитале дека Оној, Кој ги создал на почетокот, ги направил машко и женско;
5 И рече: „Затоа мажот ќе ги остави таткото и мајката и ќе се прилепи за својата жена, и двајцата ќе бидат едно тело?
6 Затоа тие веќе не се двајца, туку едно тело. Затоа, она што Бог го споил, човекот нека не го разделува.
7 Тие му рекоа: „Зошто тогаш Мојсеј заповеда да се даде писмо за развод и да се остави?
8 Тој им рече: „ Мојсеј, поради тврдоста на вашите срца, дозволи да ги оставите своите жени, но од почетокот не беше така.
9 И јас ви велам: кој ќе ја остави својата жена, освен за блуд, и ќе се ожени со друга, тој врши прељуба;
10 Неговите ученици му рекоа: „Ако мажот е така со неговата жена, не е добро да се ожени.
11 Но тој им рече: „ Сите не можат да го примат ова изрече, освен оние на кои им е дадено.
12 Зашто има некои евнуси, кои така се родија од утробата на својата мајка, има и евнуси, кои беа евнуси од луѓе; Кој може да го прими, нека го прими.
13 Тогаш му донесоа мали деца, да ги стави рацете на нив и да се помоли, а учениците ги прекорија.
14 Но Исус рече: „ Оставете ги малите деца и не забранувајте да доаѓаат кај мене, зашто на такви им е царството небесно.
15 И ги положи рацете врз нив и замина оттаму.
16 И ете, еден дојде и му рече: „Добар учител, што добро да направам за да имам вечен живот?
17 А тој му рече: „ Зошто ме нарекуваш добар? нема друг добар освен еден, тоа е Бог; но ако сакаш да влезеш во животот, пази ги заповедите.
18 Тој му рече: „Што? Исус рече: Не убивај, не прељубувај, не кради, не сведочи лажно,
19 Почитувај ги татка си и мајка си и сакај го ближниот свој како себеси.
20 Младиот човек му рече: „Сето тоа го чував од младоста, што уште ми недостасува?
21 Исус му рече: „ Ако сакаш да бидеш совршен, оди, продај го она што го имаш, и дај им на сиромасите, и ќе имаш богатство на небото; и дојди и оди по Мене.
22 Но, кога младиот човек ја чу таа реченица, си замина тажен, зашто имаше голем имот.

23 Тогаш Исус им рече на своите ученици: „ Вистина ви велам, дека богат човек тешко ќе влезе во царството небесно.
24 И пак ви велам, полесно ѝ е на камилата да помине низ игла, отколку на богат човек да влезе во царството Божјо.
25 Кога Неговите ученици го чуја тоа, се зачудија многу и рекоа: „Тогаш кој може да се спаси?
26 Но Исус ги виде и им рече: „ За луѓето тоа е невозможно; но кај Бога се е можно.
27 Тогаш Петар одговори и му рече: „Ете, ние оставивме сè и тргнавме по тебе; што ќе имаме затоа?
28 А Исус им рече: „ Вистина ви велам, дека вие, кои ме следевте, во преродбата, кога Синот човечки ќе седне на престолот на својата слава, и вие ќе седнете на дванаесет престоли и ќе им судите на дванаесетте племиња на Израел.
29 И секој што оставил куќи, или браќа, или сестри, или татко, или мајка, или жена, или деца, или земја заради моето име, ќе добие стократно и ќе наследи вечен живот.
30 Но многу први ќе бидат последни; а последниот ќе биде прв.

ПОГЛАВЈЕ 20

1 Зашто царството небесно е слично на домаќинот, кој излезе рано наутро да изнајми работници во своето лозје.
2 И кога се договори со работниците за еден денар на ден, ги испрати во своето лозје.
3 И излезе околу третиот час и виде други како стојат без работа на пазарот,
4 И им рече; Одете и вие во лозјето, и што е добро ќе ви дадам. И тргнаа по својот пат.
5 Повторно излезе околу шестиот и деветтиот час и го направи истото.
6 А околу единаесеттиот час, тој излезе, ги најде другите како стојат без работа, и им рече: „Зошто стоите овде цел ден без работа?
7 Тие му рекоа: „Зашто никој не нè вработи. Тој им рече: „Одете и вие во лозјето; и што е исправно, ќе примите.
8 А кога се квечерина, господарот на лозјето му рече на својот управител: „Повикај ги работниците и дај им го нивниот наем, почнувајќи од последниот до првиот.
9 А кога дојдоа наемниците околу единаесеттиот час, примија секој по еден денар.
10 Но, кога дојдоа првите, мислеа дека треба да добијат повеќе; и тие исто така добија секој човек по еден денар.
11 И кога го примија, мрмореа против куќниот човек,
12 велејќи: „Овие последните работеа само еден час, а ти ги изедначи со нас, кои го понесовме товарот и топлината на денот.
13 Но тој одговори на еден од нив и рече: „Пријателе, не ти правам ништо лошо;
14 Земи го твоето, и оди си;
15 Зар не ми е дозволено да правам што сакам со моите? Дали твоето око е зло, затоа што сум добар?
16 Така последните ќе бидат први, а првите последни: зашто мнозина се повикани, а малкумина избрани.
17 А Исус, кога се искачи во Ерусалим, ги зеде дванаесетте ученици по патот и им рече:
18 Еве, ние одиме во Ерусалим; и Синот Човечки ќе им биде предаден на првосвештениците и на книжниците, и тие ќе го осудат на смрт,
19 И ќе им го предаде на незнабошците да се подбиваат, да го камшикуваат и да го распнат; и на третиот ден ќе воскресне.
20Тогаш дојде кај него мајката на Заведеевите синови со своите синови, му се поклонија и бараа нешто од него.
21 А тој ѝ рече: „Што сакаш? Таа му рече: Дај ги овие мои два сина да седат, едниот од десната, а другиот од левата страна во твоето царство.
22 Но Исус одговори и рече: „ Не знаете што барате. Дали можете да пиете од чашата од која ќе пијам Јас и да се крстите со крштевањето со кое се крстам јас? Тие му велат: „Можеме.
23 И тој им рече: „ Навистина ќе пиете од мојата чаша и ќе се крстите со крштевањето со кое се крстам јас; дадено на оние за кои е подготвено од мојот Татко.
24 И кога десеттемина го слушнаа тоа, се разгневија против двајцата браќа.
25 Но Исус ги повика кај себе и рече: „ Знаете дека кнезовите на незнабошците владеат над нив, а големите имаат власт над нив.
26 Но меѓу вас нека не биде така;
27 А кој сака да биде главен меѓу вас, нека ви биде слуга.
28 Како што Синот Човечки не дојде да му служат, туку да служи и да го даде својот живот како откупнина за мнозина.
29 А кога заминуваа од Ерихон, мноштво народ го следеше.
30 И ете, двајца слепи седеа покрај патот, кога чуја дека минува Исус, извикаа велејќи: „Помилуј нè, Господи, Сине Давидов!
31 А мноштвото ги прекоруваше, зашто треба да молчат, но тие уште повеќе викаа, велејќи: „Смилувај нè, Господи, Сине Давидов!
32 А Исус застана, ги повика и рече: „ Што сакате да ви направам?
33 Тие му велат: Господи, да ни се отворат очите.
34 И Исус се сожали на нив и им ги допре очите, и веднаш видоа нивните очи и тргнаа по Него.

ПОГЛАВЈЕ 21

1 А кога се приближија до Ерусалим и дојдоа во Витфага, на Елеонската Гора, тогаш Исус испрати двајца ученици,
2 И им рече: „ Одете во селото спроти вас, и веднаш ќе најдете врзан магаре и осле со неа; разврзете ги и доведете ги кај мене.
3 И ако некој ви каже нешто, кажете му: Му требаат на Господа; и веднаш ќе ги испрати.
4 Сето тоа беше направено за да се исполни реченото од пророкот, велејќи:
5 Кажете ѝ на ќерката на Сион: Ете, твојот Цар доаѓа кај тебе, кроток и седи на осле и на осле, на осле.
6 А учениците отидоа и направија како што им заповеда Исус,

7 И ги донесоа магарето и ослето, ги облечеа нивните облеци и го ставија на нив.
8 И многу големо мноштво ги рашири своите облеци по патот; други сечеа гранки од дрвјата и ги сламаа на патот.
9 А мноштвата што одеа пред и што следеа викаа, велејќи: Осана на Давидовиот Син: Благословен е оној што доаѓа во името Господово; Осана во највисокото.
10 А кога дојде во Ерусалим, сиот град се раздвижи, велејќи: „Кој е овој?
11 А мноштвото рече: „Ова е Исус, пророкот од Назарет Галилејски.
12И Исус влезе во Божјиот храм и ги истера сите што продаваа и купуваа во храмот, и ги сруши масите на менувачите на пари и седиштата на оние што продаваа гулаби.
13 И им рече: „Напишано е: „Мојот дом ќе се вика Дом на молитва; но вие го направивте дувло на крадци.
14 И слепите и сакатите дојдоа кај него во храмот; и ги исцели.
15 А кога првосвештениците и книжниците го видоа чудесното што го правеше, и децата како викаат во храмот и рекоа: Осана на Синот Давидов; тие беа многу незадоволни,
16 И му рече: „Слушаш ли што велат овие? А Исус им рече: Да; зар никогаш не сте прочитале: „Од устата на младенците и цицачите ја усовршивте пофалбата?
17 И ги остави и излезе од градот во Витанија; и се сместил таму.
18 А утрото, кога се враќаше во градот, огладне.
19 А кога виде смоква на патот, дојде кај неа, и не најде ништо на неа, освен лисја, и ѝ рече: „ Нека отсега вечно да ти расте плод. И сега смоквата секна.
20 А кога учениците го видоа тоа, се зачудија и рекоа: „Колку брзо се исуши смоквата!
21 Исус им одговори и им рече: „ Вистина ви велам: ако имате вера и не се сомневате, не само да го правите тоа што и се прави на смоквата, туку и ако и кажете на оваа планина: „Одстранете се. , и биди фрлен во морето; ќе се направи.
22 И сè, што и да побарате во молитва, со вера, ќе добиете.
23 А кога влезе во храмот, првосвештениците и народните старешини дојдоа кај него додека поучуваше и рекоа: „Со каква власт го правиш тоа? и кој ти ја даде оваа власт?
24 А Исус им одговори и им рече: „ И јас ќе ве прашам едно нешто, кое ако ми го кажете, ќе ви кажам со каква власт го правам тоа.
25 Крштевањето на Јован, од каде беше? од небото или од луѓето? И тие размислуваа меѓу себе, велејќи: „Ако речеме: од небото; ќе ни рече: Зошто тогаш не му поверувавте?
26 Но, ако речеме: од луѓето; се плашиме од народот; зашто сите го сметаат Јована за пророк.
27 А тие му одговорија на Исус и рекоа: „Не можеме да кажеме. А тој им рече: „ Ни јас не ви кажувам со каква власт го правам тоа.
28 Но, што мислите вие? Еден човек имаше два сина; и дојде кај првиот и рече: „Синко, оди да работиш денес во моето лозје!
29 Тој одговори и рече: „Не сакам, но потоа се покаја и отиде.
30 И дојде кај вториот и истото рече. А тој одговори и рече: Одам, господине, и не отиде.
31 Дали од двајцата ја исполнија волјата на неговиот татко? Тие му рекоа: Првиот. Исус им рече: Вистина ви велам дека митниците и блудниците одат во Божјото царство пред вас.
32 Зашто Јован дојде при вас по патот на праведноста, а вие не му поверувавте, а митниците и блудниците му поверуваа;
33 Слушнете уште една парабола: Имаше еден домаќин, кој засади лозје, го огради наоколу, ископа втисна во него, и изгради кула, им ја даде на сточарите и отиде во далечна земја.
34 А кога се приближи времето на плодот, ги испрати своите слуги кај сточарите, за да ги примат плодовите од него.
35 А сточарите ги зедоа слугите негови, еден го тепаа, а друг убија, а друг го каменуваа.
36 Повторно, тој испрати други слуги повеќе од првиот, и тие им направија истото.
37 Но, најпосле, им го испрати својот син, велејќи: „Ќе го почитуваат мојот син.
38 Но, сточарите, кога го видоа синот, си рекоа меѓу себе: „Овој е наследникот; дојди, да го убиеме и да го зграпчиме неговото наследство.
39 И го фатија, го исфрлија од лозјето и го убија.
40 А кога ќе дојде господарот на лозјето, што ќе им прави на тие сточари?
41 Тие му рекоа: „Тој бедно ќе ги уништи тие зли луѓе и ќе им го пушти своето лозје на други сточари, кои ќе му даваат плодови во нивните времиња.
42 Исус им рече: „ Никогаш ли не сте прочитале во Писмото: „Каменот што го отфрлија градителите, стана аголна глава;
43 Затоа ви велам: ќе ви биде одземено царството Божјо и ќе му се даде на народот што ќе ги дава неговите плодови.
44 И кој ќе падне на овој камен, ќе биде скршен;
45 А кога првосвештениците и фарисеите ги слушнаа неговите параболи, сфатија дека зборува за нив.
46 Но, кога сакаа да положат раце врз Него, се исплашија од мноштвото, зашто го земаа за пророк.

ПОГЛАВЈЕ 22

1 А Исус одговори и пак им зборуваше со параболи и рече:
2 Царството небесно е слично на некој цар, кој склучи брак за својот син,
3 И ги испрати своите слуги да ги повикаат на свадбата, а тие не сакаа да дојдат.
4 Повторно, тој испрати други слуги, велејќи: „Кажете им на поканетите: Еве, ја подготвив мојата вечера: моите волови и моите гоење се убиени, и сè е готово; дојдете на свадбата.
5Но тие го разбранија тоа и отидоа, едниот на својата фарма, другиот на својата стока.
6 Остатокот ги зеде неговите слуги, им се помоли и ги уби.

7 Но, кога го слушна тоа, царот се разгневи и ги испрати своите војски и ги уништи тие убијци и го запали нивниот град.
8 Тогаш им рече на своите слуги: „Свадбата е готова, но поканетите не беа достојни.
9 Затоа, одете по патиштата, и колку што ќе најдете, побарајте да се венчате.
10Така тие слуги излегоа на патиштата и ги собраа сите што најдоа, и лоши и добри, и свадбата беше опремена со гости.
11 И кога царот влезе да ги види гостите, виде таму човек кој не беше облечен во свадбена облека:
12 А тој му рече: „Пријателе, како дојде овде без венчаница? И остана без зборови.
13 Тогаш царот им рече на слугите: „Врзете му ги рацете и нозете, земете го и фрлете го во надворешната темнина; ќе има плач и чкртање со заби.
14 Зашто мнозина се повикани, но малкумина се избрани.
15 Тогаш фарисеите отидоа и се посоветуваа како да го заплеткаат во неговиот говор.
16 И ги испратија при Него своите ученици со Иродијанците, велејќи: „Учителе, знаеме дека си вистинит и вистина го учиш Божјиот пат и не се грижиш за никого, зашто не гледаш на човечката личност.
17 Кажи ни, што мислиш? Дали е дозволено да се дава данок на цезарот или не?
18 Но Исус ја согледа нивната злоба и рече: „ Зошто ме искушувате, лицемери?
19 Покажи ми ги парите за данок. И му донесоа еден денар.
20 А тој им рече: Чиј е овој лик и натпис?
21 Му рекоа: Цезаров. Тогаш им рече: „ Дајте му на цезарот она што е на цезарот; и на Бога она што е Божјо.
22 Кога ги слушнаа овие зборови, се зачудија, го оставија и си отидоа.
23 Истиот ден дојдоа кај него садукеите, кои велат дека нема воскресение, и Го прашаа:
24 Велејќи: „Учителе“, Мојсеј рече: „Ако некој умре без деца, неговиот брат нека се ожени со неговата жена и нека му подигне потомство на својот брат.
25 А со нас беа седум браќа;
26 Така и вториот, и третиот до седмиот.
27 Последна од сите умре и жената.
28 Затоа, во воскресението, чија жена ќе биде таа од седумте? зашто сите ја имаа.
29 Исус одговори и им рече: „ Грешите, не знаејќи ги Писмото, ниту силата Божја.
30 Зашто во воскресението тие ниту се мажат, ниту се мажат, туку се како Божјите ангели на небото.
31 А што се однесува до воскресението на мртвите, зар не сте го прочитале она што ви е кажано од Бога, велејќи:
32 Јас сум Бог Авраамов, Бог Исак и Бог Јаковов? Бог не е Бог на мртвите, туку на живите.
33 А кога мноштвото го чу тоа, се зачуди од неговото учење.
34 Но, кога фарисеите чуја дека ги замолчил садукеите, се собраа.
35Тогаш еден од нив, кој беше адвокат, му постави прашање, искушувајќи го и велејќи:
36 Учителе, која е големата заповед во законот?
37 Исус му рече: „ Возљуби Го Господа, својот Бог, со сето свое срце и со сета своја душа и со сиот свој разум.
38 Ова е првата и голема заповед.
39 А втората е слична на тоа: Сакај го ближниот свој како себеси.
40 На овие две заповеди висат сиот закон и пророците.
41 Додека фарисеите беа собрани, Исус ги праша:
42 велејќи: „Што мислите за Христа? чиј син е тој? Му рекоа: Давидовиот син.
43 Тој им рече: „ Така како Давид во дух го нарекува Господ, велејќи:
44. Господ му рече на мојот Господ: „Седни од мојата десна страна, додека не ги ставам твоите непријатели под подножје на нозете?
45 Ако Давид тогаш го нарекува Господ, како е тој негов син?
46 И никој не можеше да му одговори ни збор, ниту се осмели од тој ден да го праша повеќе.

ПОГЛАВЈЕ 23

1 Тогаш Исус им рече на мноштвото и на своите ученици:
2 Велејќи: „ Книжниците и фарисеите седат на Мојсеевото место;
3 Затоа, сè што ќе ви наложат да внимавате, пазете и правете; но не постапувајте по нивните дела, зашто тие велат, а не прават.
4 Зашто врзуваат тешки товари и тешки за носење и ги полагаат на рамениците на луѓето; но тие самите нема да ги помрднат со ниту еден прст.
5 Но сите нивни дела ги прават за да бидат видени од луѓето: ги прошируваат своите филактерии и ги зголемуваат границите на облеката своја,
6 И сакајте ги најгорните простории на гозбите и главните седишта во синагогите,
7 И поздрави на пазарите, и да ве повикуваат луѓето, Раби, Раби.
8 Но немојте да се нарекувате Раби, зашто еден е вашиот Учител, Христос; и сите вие сте браќа.
9 И никого на земјата не нарекувајте ваш татко, зашто еден е вашиот Татко, кој е на небесата.
10 Немојте да се нарекувате господари, зашто еден е вашиот Учител, Христос.
11 А најголемиот меѓу вас нека ви биде слуга.
12 А кој ќе се возвиши, ќе биде понижен; и кој ќе се понизи ќе биде возвишен.
13 Но тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери! зашто вие го затворате царството небесно пред луѓето;
14 Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери! зашто вие ги проголтувате куќите на вдовиците и за преправање долго се молите; затоа ќе добиете поголема осуда.
15 Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери! зашто ги обиколувате морето и копното за да направите еден прозелит, и кога ќе се направи, го правите двојно повеќе чедо на пеколот од себе.

16 Тешко вам, слепи водачи, кои велите: „Кој ќе се заколне во храмот, тоа не е ништо; но кој ќе се заколне во златото на храмот, тој е должник!
17 Глупаци и слепи: дали е поголемо, златото или храмот што го осветува златото?
18 А кој ќе се заколне во жртвеникот, тоа не е ништо; но кој се колне во дарот што е на него, тој е виновен.
19 Безумни и слепи: дали е поголем дарот или жртвеникот што го осветува дарот?
20 Затоа, кој ќе се заколне во жртвеникот, се колне во него и во сè што е на него.
21 И кој ќе се заколне во храмот, се колне во него и во оној што живее во него.
22 А кој ќе се заколне во небото, се колне во Божјиот престол и во оној што седи на него.
23 Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери! зашто вие плаќате десеток од нане, анасон и ким, а ги изоставивте поважните работи од законот, судот, милоста и верата: тоа требаше да ги правите, а другото да не го оставате непоправено.
24 Слепи водачи, кои цедите од комарец и голтате камила.
25 Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери! зашто ја чистите надворешноста на чашата и чинијата, но внатре се полни со изнуда и претерување.
26 Слепи фарисее, прво исчисти го она што е во чашата и чинијата, за да биде чиста и надворешноста.
27 Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери! зашто вие сте како на побелени гробови, кои навистина изгледаат убави однадвор, а внатре се полни со коски на мртви и со секаква нечистотија.
28 Така и вие однадвор им се чините на луѓето праведни, но однатре сте полни со лицемерие и беззаконие.
29 Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери! затоа што ги градите гробовите на пророците и ги украсувате гробовите на праведниците,
30 И кажи: „Да бевме во деновите на нашите татковци, немаше да бидеме соучесници со нив во крвта на пророците.
31 Затоа, вие самите бидете сведоци дека сте деца на оние што ги убиваа пророците.
32 Тогаш наполнете ја мерката на вашите татковци.
33 Змии, род на змии, како можете да ја избегнете пеколната проклетство?
34 Затоа, ете, јас ви испраќам пророци, мудреци и книжници: а некои од нив ќе ги убиете и распнете; а некои од нив ќе ги камшикувате по синагогите и ќе ги гоните од град до град.
35 За да дојде врз вас сета праведна крв пролеана на земјата, од крвта на праведниот Авел до крвта на Захарија, синот на Варахија, кого го убивте меѓу храмот и жртвеникот.
36 Вистина ви велам, сето тоа ќе дојде врз оваа генерација.
37 Ерусалиме, Ерусалиме, ти што ги убиваш пророците и ги каменуваш испратените кај тебе, колку пати сакав да ги соберам твоите деца, како што кокошката ги собира своите кокошки под крилјата, а вие не сакавте!
38 Ете, вашата куќа е оставена за вас пуста.
39 Зашто ви велам: отсега нема да ме видите додека не кажете: Благословен е Оној што доаѓа во името Господово!

ПОГЛАВЈЕ 24

1 А Исус излезе и си замина од храмот, а Неговите ученици дојдоа кај него да му ги покажат градбите на храмот.
2 А Исус им рече: „ Не го гледате ли сето тоа? Вистина, ви велам, нема да остане овде камен на друг, кој нема да биде урнат.
3 И додека седеше на Маслиновата Гора, учениците дојдоа при Него насамо и рекоа: „Кажи ни, кога ќе биде тоа? и каков ќе биде знакот на твоето доаѓање и на крајот на светот?
4 А Исус одговори и им рече: „ Внимавајте никој да не ве измами.
5 Зашто мнозина ќе дојдат во мое име и ќе речат: Јас сум Христос; и ќе измами многумина.
6 И ќе слушнете за војни и гласини за војни; внимавајте да не се вознемирувате: зашто сето тоа треба да се случи, но крајот сè уште не е.
7 Зашто ќе се крене народ против народ и царство против царство, и ќе има глад, помор и земјотреси на различни места.
8 Сето тоа е почеток на тагата.
9 Тогаш ќе ве предадат во неволја и ќе ве убијат; и ќе бидете мразени од сите народи заради моето име.
10 И тогаш мнозина ќе се соблазнуваат и ќе се предаваат еден со друг и ќе се мразат еден со друг.
11 И ќе се појават многу лажни пророци и ќе измамат мнозина.
12 И бидејќи ќе се изобилува беззаконието, љубовта на мнозина ќе се олади.
13 Но, кој ќе издржи до крај, тој ќе биде спасен.
14 И ова Евангелие за царството ќе се проповеда по целиот свет за сведоштво на сите народи; и тогаш ќе дојде крајот.
15 Затоа, кога ќе ја видите гнасотијата на пустошот, за која зборува пророкот Даниил, застанете на светото место (кој чита нека разбере.)
16 Тогаш оние што се во Јудеја нека бегаат во планините.
17 Кој е на покривот, нека не слезе да земе ништо од својата куќа.
18 Ниту тој што е во полето нека не се врати да си ја земе облеката.
19 И тешко на бремените и на оние што дојат во тие денови!
20 Но, молете се вашето бегство да не биде во зима, ниту во сабота.
21 Зашто тогаш ќе има голема неволја, каква што немало од почетокот на светот до денес, нема, ниту ќе има.
22 И ако тие денови не се скратат, нема да се спасува ниедно тело, туку заради избраните тие денови ќе се скратат.
23 Тогаш, ако некој ви рече: ете, тука е Христос или таму; верувајте не.

24 Зашто ќе се појават лажни Христови и лажни пророци и ќе покажат големи знаци и чуда; дотолку што, ако е можно, ќе ги измамат и самите избраници.
25 Еве, ви кажав претходно.
26 Затоа, ако ви речат: „Ете, тој е во пустината; не излегувај: ете, тој е во тајните одаи; верувајте не.
27 Зашто како што молњата излегува од исток и сјае дури до запад; така ќе биде и доаѓањето на Синот Човечки.
28 Зашто каде и да е трупот, таму ќе се соберат и орлите.
29 Веднаш по неволјата во тие денови, сонцето ќе се затемни, и месечината нема да ја даде својата светлина, и ѕвездите ќе паднат од небото и силите на небесата ќе се разнишаат.
30 И тогаш ќе се појави знакот на Синот Човечки на небото, и тогаш сите племиња на земјата ќе тагуваат и ќе го видат Синот Човечки како доаѓа на небесните облаци со сила и голема слава.
31 И ќе ги испрати Своите ангели со силен звук на труба, и тие ќе ги соберат Неговите избраници од четирите ветра, од едниот до другиот крај на небото.
32 Сега научете ја параболата за смоквата; Кога неговата гранка е уште нежна и испушта лисја, знаете дека летото е близу.
33 Така и вие, кога ќе го видите сето тоа, знајте дека е близу, дури и пред вратите.
34 Вистина ви велам: нема да помине оваа генерација додека сето тоа не се исполни.
35 Небото и земјата ќе поминат, но моите зборови нема да поминат.
36 Но, за тој ден и час никој не знае, ниту ангелите небесни, туку само мојот Татко.
37 Но, како што беа деновите на Ное, така ќе биде и доаѓањето на Синот човечки.
38 Зашто како во деновите пред потопот јадеа и пиеја, се мажеа и се мажеа, до денот кога Ное влезе во ковчегот,
39 И не знаеја додека не дојде потопот и ги однесе сите; така ќе биде и доаѓањето на Синот Човечки.
40 Тогаш двајца ќе бидат на полето; едното ќе се земе, а другото ќе се остави.
41 Две жени ќе мелат во мелницата; едното ќе се земе, а другото ќе се остави.
42 Затоа, будете, зашто не знаете во кој час ќе дојде вашиот Господ.
43 Но знајте го ова, дека да знаеше куќниот човек во која стража ќе дојде крадецот, ќе бдееше и немаше да дозволи да му ја разбијат куќата.
44 Затоа и вие бидете подготвени, зашто Синот Човечки ќе дојде во час кога не мислите.
45 Кој е, пак, верен и мудар слуга, кого неговиот господар го постави за управител над својот дом, за да им дава храна во свое време?
46 Блажен е тој слуга, кого неговиот господар, кога ќе дојде, ќе го најде како прави.
47.
48 Но, ако тој злобен слуга рече во своето срце: „Господарот мој го одложува своето доаѓање;
49 И ќе почне да ги тепа своите соработници и да јаде и да пие со пијаните;
50 Господарот на тој слуга ќе дојде во ден кога нема да го бара, и во час за кој не знае,
51 И ќе го распарчи и ќе му одреди дел со лицемерите: таму ќе биде плач и чкртање со заби.

ПОГЛАВЈЕ 25

1 Тогаш царството небесно ќе се спореди со десет девици, кои ги зедоа своите светилки и излегоа да го пречекаат младоженецот.
2 И петмина од нив беа мудри, а петмина беа безумни.
3 Глупавите ги зедоа своите светилки и не зедоа масло со себе.
4 Но мудрите земаа масло во садовите со нивните светилки.
5 Додека младоженецот застана, сите дремеа и спиеја.
6 А на полноќ се слушна викање: „Ете, доаѓа младоженецот; излезете да го пречекате.
7Тогаш сите тие девици станаа и ги скратија светилките свои.
8 А глупавите им рекоа на мудрите: „Дајте ни од вашето масло; зашто нашите светилки се изгаснаа.
9 Но мудрите одговорија, велејќи: „Не е така; да не биде доволно за нас и за вас, туку одете кај продавачите и купувајте за себе.
10 И додека отидоа да купат, дојде младоженецот; и оние што беа готови влегоа со него на свадба, и вратата беше затворена.
11 Потоа дојдоа и другите девици и рекоа: Господи, Господи, отвори ни!
12 Но тој одговори и рече: „Вистина ви велам, не ве познавам.
13 Затоа, будете, зашто не го знаете ниту денот, ниту часот кога ќе дојде Синот Човечки.
14 Зашто царството небесно е како човек кој патува во далечна земја, кој ги повикал своите слуги и им го предал својот имот.
15 На едниот му даде пет таланти, на другиот два, а на другиот еден; на секој човек според неговите неколку способности; и веднаш тргна на пат.
16 Тогаш, кој ги прими петте таланти, отиде и тргуваше со нив, и им направи други пет таланти.
17 Исто така, кој примил два, добил и други двајца.
18 Но, кој прими еден, отиде, ископа во земјата и ги сокри парите на својот господар.
19 По долго време дојде господарот на тие слуги и се пресмета со нив.
20 А тој што прими пет таланти дојде и донесе други пет таланти, велејќи: „Господи, ми предаде пет таланти; ете, јас добив покрај нив уште пет таланти.
21 Неговиот господар му рече: „Браво, добар и верен слуго!
22 Дојде и тој што прими два таланти и рече: „Господи, ми предаде два таланти; ете, освен нив добив два други таланти.
23 Неговиот господар му рече: „Браво, добар и верен слуго! Ти беше верен во малку работи, ќе те поставам владетел над многу работи: влези во радоста на твојот господар.
24Тогаш дојде оној што прими еден талант и рече: „Господи, те знаев дека си тежок човек, жнееш таму

каде што не си посеал и собираш таму каде што не си слама.
25 И јас се исплашив и отидов и го скрив твојот талент во земјата; ете, таму го имаш твоето.
26 Господарот му одговори и му рече: „Злоб и мрзлив слуга, знаеше дека жнеам таму каде што не сум посеал и собирам каде што не сум сламена.
27 Затоа, требаше да ги дадеш моите пари на разменувачите, а потоа, при моето доаѓање, да ги добијам моите со лихварство.
28 Затоа земете му го талантот и дајте му го на оној што има десет таланти.
29 Зашто на секој што има ќе му се даде и ќе има изобилство, а на кој нема ќе му се одземе и она што го има.
30 И фрлете го бескорисниот слуга во надворешната темнина: таму ќе биде плач и чкртање со заби.
31 Кога ќе дојде Синот Човечки во Својата слава и сите свети ангели со него, тогаш ќе седне на престолот на својата слава.
32 И пред него ќе се соберат сите народи, и тој ќе ги одвои еден од друг, како што пастирот ги дели овците свои од козите.
33 И ќе ги постави овците од десната рака, а козите од левата.
34 Тогаш царот ќе им рече од десната страна: „Дојдете, благословени од мојот Татко, наследете го царството што ви е приготвено од создавањето на светот.
35 Зашто бев гладен, и ми дадовте јадење, бев жеден и ми дадовте да пијам;
36 Гола, и ме облековте: бев болен и ме посетивте: бев во затвор, а вие дојдовте кај мене.
37 Тогаш праведниците ќе му одговорат: „Господи, кога те видовме гладен и те нахранивме? или жеден, и ти дал да пиеш?
38 Кога те видовме странец и те примивме? или гол, и те облеков?
39 Или кога те видовме болен или во затвор и дојдовме кај тебе?
40 А царот ќе одговори и ќе им рече: „Вистина ви велам, бидејќи тоа му го направивте на еден од овие мои најмали браќа, вие ми го направивте мене.
41 Тогаш ќе им рече и на левата страна: „Одете од мене, проклети, во вечен оган, подготвен за ѓаволот и неговите ангели.
42 Зашто бев гладен и не ми дадовте храна, бев жеден и не ми дадовте да пијам.
43 Бев туѓинец и не ме примивте: гол, и не ме облековте: болен и во затвор, а не ме посетивте.
44 Тогаш и тие ќе му одговорат, велејќи: „Господи, кога те видовме гладен, или жеден, или туѓинец, или гол, или болен, или во затвор, а не ти служевме?
45 Тогаш тој ќе им одговори, велејќи: „Вистина ви велам: бидејќи не му го сторивте тоа на еден од овие најмалите, не ми го направивте и мене.
46 И овие ќе одат во вечна казна, а праведниците во вечен живот.

ПОГЛАВЈЕ 26

1 И кога Исус ги заврши сите овие зборови, им рече на учениците Свои:
2 Знаете дека по два дена е празникот Пасха, а Синот Човечки е предаден за да биде распнат.
3 Потоа се собраа првосвештениците, книжниците и старешините на народот, во дворецот на првосвештеникот, наречен Кајафа,
4 И се посоветуваа да го фатат Исуса и да го убијат.
5 Но тие рекоа: „Не на празникот, за да не се крене врева меѓу народот.
6 А кога Исус беше во Витанија, во домот на лепрозниот Симон,
7 Дојде кај него една жена, која имаше алабастерска кутија со многу скапоцено миро, и ја истури врз неговата глава, додека седеше на јадење.
8 Но, кога Неговите ученици го видоа тоа, се налутија и рекоа: „За што е ова трошење?
9 Зашто, ова миро можеше да се продаде за многу и да се даде на сиромашните.
10 Кога го разбра Исус, им рече: „ Зошто ја вознемирувате жената? зашто таа ми направи добро дело.
11 Зашто сиромашните ги имате секогаш со вас; но мене ме немате секогаш.
12 Зашто, со тоа што таа го истури ова миро врз моето тело, го направи тоа за мојот погреб.
13 Вистина ви велам: каде и да се проповеда ова Евангелие по целиот свет, таму ќе се каже и тоа што го направи оваа жена за нејзин спомен.
14Тогаш еден од дванаесетте, наречен Јуда Искариотски, отиде кај првосвештениците,
15 И им рече: „Што ќе ми дадете, а јас да ви го предадам? И склучија завет со него за триесет сребреници.
16 И оттогаш бараше можност да го предаде.
17 А на првиот ден од празникот Бесквасници, учениците дојдоа кај Исус и Му рекоа: „Каде сакаш да ти приготвиме да јадеш Пасха?
18 А тој рече: „ Оди во градот кај таков човек и кажи му: Учителот вели: „Моето време е близу; Пасхата ќе ја празнувам во твојата куќа со моите ученици.
19 А учениците направија како што им нареди Исус; и ја приготвија Пасхата.
20 А кога се вечера, седна со дванаесеттемина.
21 И додека јадеа, тој рече: „ Вистина ви велам дека еден од вас ќе ме предаде.
22 И тие беа многу тажни, и секој од нив почна да му вели: Господи, дали сум јас?
23 А тој одговори и рече: „ Кој ќе ја натопи раката своја со мене во чинијата, тој ќе ме предаде.
24 Синот Човечки оди како што е напишано за Него; беше добро за тој човек да не беше роден.
25 Тогаш Јуда, кој го предаде, одговори и рече: „Учителе, дали сум јас? Тој му рече: Ти рече.
26 И додека јадеа, Исус зеде леб, го благослови, го прекрши, им го даде на учениците и рече: „ Земете, јадете; ова е моето тело.
27 И ја зеде чашата, се заблагодари и им ја даде, велејќи: „ Пијте сите од неа;
28 Зашто ова е мојата крв од Новиот завет, која се пролева за мнозина за простување на гревовите.
29 Но, јас ви велам, отсега нема да пијам од овој лозови плодови до оној ден кога ќе го пијам новото со вас во царството на Мојот Татко.

30 И кога пееја химна, излегоа на Маслиновата Гора.
31 Тогаш Исус им рече: „ Сите вие ќе се навредите поради мене оваа ноќ, зашто е напишано: Ќе го удрам пастирот, а овците од стадото ќе се распрснат.
32 Но, откако ќе воскреснам, ќе одам пред вас во Галилеја.
33 Петар одговори и му рече: „Иако сите ќе се соблазнуваат поради тебе, јас никогаш нема да се соблазнам.
34 Исус му рече: „ Вистина ти велам дека оваа ноќ, пред да запее петелот, трипати ќе се одречеш од Мене.
35 Петар му рече: „И да умрам со тебе, нема да те одречам. Така рекоа и сите ученици.
36 Тогаш дојде Исус со нив до местото наречено Гетсиманија и им рече на учениците: „ Седете овде, додека јас одам и се молам таму.
37 И ги зеде со себе Петар и двајцата Зеведееви синови, и почна да биде тажен и многу тежок.
38 Тогаш им рече: „ Душата моја е многу тажна, до смрт; останете овде и бдеете со мене.
39 И отиде малку подалеку, падна ничкум и се молеше, велејќи: „Оче мој, ако е можно, нека помине оваа чаша од мене; но не како што сакам јас, туку како што сакаш Ти.
40 А тој дојде кај учениците, ги затекна како спијат и му рече на Петар: „ Што, не можеше да бдееш со мене ниту еден час?
41 Гледајте и молете се, за да не влезете во искушение: духот навистина е подготвен, а телото е слабо.
42 Тој пак отиде по втор пат и се помоли, велејќи: „Оче мој, ако оваа чаша не помине од мене, ако не ја пијам, нека биде волјата твоја.
43 И дојде и пак ги најде како спијат, зашто очите им беа тешки.
44 И ги остави, пак отиде и се помоли по трет пат, кажувајќи ги истите зборови.
45 Тогаш дојде кај Своите ученици и им рече: „ Спијте сега и одморете се;
46 Стани, да одиме: ете, се доближи тој што ме предава.
47 И додека тој уште зборуваше, ете, дојде Јуда, еден од дванаесетте, и со него големо мноштво со мечеви и стапови, од првосвештениците и старешините на народот.
48 А оној што го предаде, им даде знак, велејќи: „Кого ќе го бакнам, тој е тој; држете го.
49 И веднаш дојде кај Исус и рече: Здраво, мајсторе; и го бакна.
50 А Исус му рече: „ Пријателе, зошто си дојден? Тогаш дојдоа, положија раце врз Исуса и Го фатија.
51 И ете, еден од оние што беа со Исуса ја испружи раката, го извади мечот свој, го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече увото.
52 Тогаш Исус му рече: „ Постави го својот меч на неговото место, зашто сите што се фаќаат за меч, од меч ќе загинат.
53 Мислиш ли дека сега не можам да му се молам на мојот Татко, и тој во моментов ќе ми даде повеќе од дванаесет легии ангели?
54 Но, како тогаш ќе се исполни Писмото, дека така треба да биде?
55 Во истиот час Исус му рече на народот: „ Дали излеговте како против крадец со мечеви и стапови да ме земете? Секојдневно седев со вас, поучувајќи во храмот, а вие не ме фативте.
56 Но сето тоа беше направено за да се исполнат Писмата на пророците. Тогаш сите ученици го оставија и побегнаа.
57 А оние што го фатија Исуса го одведоа кај првосвештеникот Кајафа, каде што беа собрани книжниците и старешините.
58 Но Петар го следеше оддалеку до првосвештеничката палата, и влезе и седна со слугите да го види крајот.
59 А првосвештениците и старешините и сиот собор бараа лажно сведоштво против Исуса за да го убијат;
60 Но, не најдоа: да, иако дојдоа многу лажни сведоци, сепак не најдоа. На крајот дојдоа двајца лажни сведоци,
61 И рече: „Овој рече: Јас можам да го уништам Божјиот храм и да го изградам за три дена.
62 А првосвештеникот стана и му рече: „Ништо не одговараш? што е тоа што овие сведочат против тебе?
63 Но Исус молчеше. А првосвештеникот одговори и му рече: „Те заколнувам во живиот Бог, да ни кажеш дали си Христос, Синот Божји.
64 Исус му рече: Ти рече: но јас ти велам: отсега ќе го гледате Синот Човечки како седи од десната страна на силата и како доаѓа на небесните облаци.
65 Тогаш првосвештеникот ја раскина својата облека, велејќи: „Тој проговори хула; што ни требаат повеќе од сведоци? ете, сега го слушнавте неговото богохулење.
66 Што мислите вие? Тие одговорија и рекоа: Тој е виновен за смртта.
67 Тогаш го плукаа во лице и го удрија со удирање; а други го удираа со дланки,
68 велејќи: „Пророчи ни, Христе, кој е тој што те удри?
69 А Петар седеше надвор во дворецот;
70 Но тој се одрече пред сите нив, велејќи: „Не знам што велиш.
71 А кога излезе во тремот, Го виде друга слугинка и им рече на оние што беа таму: „И овој беше со Исуса од Назарет.
72 И пак се одрече со заклетва: Не го познавам човекот.
73 По некое време, дојдоа кај Него оние што стоеја и му рекоа на Петар: „Навистина и ти си еден од нив; зашто твојот говор те изневерува.
74 Тогаш почна да пцуе и да се колне, велејќи: „Не го познавам тој човек. И веднаш петел екипажот.
75. А Петар се сети на Исусовото слово што му рече: „Пред петелот да запее, трипати ќе се одречеш од Мене. И излезе и горко плачеше.

ПОГЛАВЈЕ 27

1 Кога се утрото, сите првосвештеници и старешини на народот се посоветуваа против Исус да го убијат.
2 И кога го врзаа, го одведоа и му го предадоа на управителот Понтиј Пилат.
3 Тогаш Јуда, кој го предаде, кога виде дека е осуден, се покаја и им ги врати триесетте сребреници на првосвештениците и на старешините.
4 велејќи: згрешив затоа што ја предадов невината крв. А тие рекоа: „Што ни е тоа? види ти за тоа.
5 И ги фрли сребрениците во храмот, отиде и отиде и се обеси.

6 И првосвештениците ги зедоа сребрените парчиња и рекоа: „Не е дозволено да се стават во ризницата, зашто тоа е цена на крв.
7 И се посоветуваа и купија со нив грнчарско поле за да ги закопаат странците.
8 Затоа таа нива беше наречена „Крвна нива“ до денес.
9 Тогаш се исполни она што беше кажано од пророкот Еремиј, велејќи: „И ги зедоа триесетте сребреници, цената на проценетиот, што тие од синовите Израилеви го вреднуваа;
10 И ги даде за грнчарско поле, како што ме нареди Господ.
11 А Исус застана пред гувернерот; А Исус му рече: Ти велиш.
12 А кога го обвинуваа првосвештениците и старешините, тој ништо не одговори.
13 Тогаш Пилат му рече: „Не слушаш ли колку нешта сведочат против тебе?
14 А тој му одговори без збор; дотолку што гувернерот многу се зачуди.
15 Сега на тој празник гувернерот имаше обичај да му пушти на народот затвореник, кого тие сакаат.
16 Тогаш имаа еден познат затвореник, наречен Варава.
17 Затоа, кога се собраа, Пилат им рече: „Кого сакате да ви ослободам? Варава или Исус кој се нарекува Христос?
18 Зашто знаеше дека од завист го избавија.
19 Кога седна на судската столица, жена му испрати да му рече: „Немај ништо со тој праведник, зашто многу страдав денес во сон поради него.
20 Но, првосвештениците и старешините го убедија мноштвото да го прашаат Варава и да го убијат Исуса.
21 Гувернерот одговори и им рече: „Дали сакате да ви пуштам од двајцата? Тие рекоа: Варава.
22 Пилат им рече: „Тогаш, што да правам со Исуса, наречен Христос? Сите Му велат: Нека биде распнат!
23 А гувернерот рече: „Зошто, какво зло направи? Но тие уште повеќе извикуваа, велејќи: Нека биде распнат!
24 Кога Пилат виде дека не може да победи ништо, туку дека повеќе се крена метеж, зеде вода и ги изми рацете пред мноштвото, велејќи: „Јас сум невин за крвта на овој праведник.
25 Тогаш сиот народ одговори и рече: Неговата крв нека биде врз нас и врз нашите деца.
26 Тогаш им го пушти Варава, и кога Го камшикуваше Исуса, Го предаде да биде распнат на крст.
27 Тогаш војниците на управителот Го одведоа Исуса во заедничката сала и ја собраа при Него целата чета војници.
28 И го соблекоа и му облекоа црвена облека.
29 А кога наложија круна од трње, му ја ставија на главата, а во десната рака му ја ставија трската;
30 И го плукаа, ја зедоа трската и го удираа по главата.
31 И откако го исмеаја, му ја соблекоа наметката, му ја облекоа неговата облека и го одведоа да го распнат.
32 И кога излегоа, најдоа еден Киренец, по име Симон, и го натераа да го носи неговиот крст.
33 И кога дојдоа до местото наречено Голгота, т.е. место на череп,
34 Му дадоа да пие оцет измешан со жолчка, и откако проба од него, не сакаше да пие.
35 И го распнаа и му ја разделија облеката, фрлајќи ждрепка, за да се исполни реченото од пророкот: „Моите облеки ги разделија меѓу себе, и на мојата облека фрлија ждрепка.
36 И седнаа таму, Го гледаа;
37 И го постави над главата неговото обвинение напишано: „ОВА Е ИСУС, ЦАР НА ЕВРЕИТЕ.
38 Тогаш беа распнати двајца разбојници со Него, еден од десната, а другиот од левата страна.
39 А оние што минуваа го навредуваа, мавтајќи со главите,
40 И велејќи: „Ти што го уништуваш храмот и го градиш за три дена, спаси се себеси. Ако си Син Божји, слези од крстот.
41 Така и првосвештениците, со книжниците и старешините, му се потсмеваа и рекоа:
42 Тој ги спаси другите; самиот тој не може да го спаси. Ако е Цар на Израел, нека слезе од крстот, па ние ќе му веруваме.
43 Тој се надеваше на Бога; нека го избави сега, ако сака, зашто рече: Јас сум Син Божји.
44 И крадците, кои беа распнати со него, му го фрлија во забите.
45 А од шестиот час настана темнина по целата земја до деветтиот час.
46 А околу деветтиот час Исус извика со силен глас, велејќи: „Или, Ели, лама сабахтани? тоа значи: Боже мој, Боже мој, зошто ме остави?
47 Некои од оние што стоеја таму, кога го слушнаа тоа, рекоа: „Овој го повикува Илија.
48 И веднаш еден од нив истрча, зеде сунѓер, го наполни со оцет, го стави на трска и му даде да пие.
49 Останатите рекоа: „Нека, да видиме дали ќе дојде Илија да го спаси.
50 Исус, кога повторно заплака со силен глас, го предаде духот.
51 И, ете, превезот на храмот беше раскинат на два дела од врвот до дното; и земјата се затресе, и карпите се распарчија;
52 И се отворија гробовите; и станаа многу тела на светиите што умреа,
53 И излезе од гробовите по неговото воскресение, и отиде во светиот град и им се јави на мнозина.
54 А кога стотникот и оние што беа со него, гледајќи го Исуса, го видоа земјотресот и она што се случи, многу се уплашија и рекоа: „Навистина, овој беше Божјиот Син.
55 И многу жени беа таму, гледајќи од далеку, кои од Галилеја го следеа Исуса и му служеа.
56 Меѓу нив беше и Марија Магдалена, и Марија, мајката на Јаков и Јосеј, и мајката на Заведеевите синови.
57 Кога се вечерта, дојде еден богат човек од Ариматеј, по име Јосиф, кој и самиот беше ученик на Исус.
58 Отиде кај Пилат и го молеше телото на Исус. Тогаш Пилат заповеда да го предадат телото.
59 А Јосиф го зеде телото, го завитка во чиста ленена ткаенина,
60 И го положи во својот нов гроб, што го ископа во карпата;
61 А Марија Магдалена и другата Марија седеа наспроти гробот.

62 А следниот ден, по денот на подготовката, првосвештениците и фарисеите се собраа кај Пилат,
63 Велејќи: „Господине, се сеќаваме дека тој измамник, додека беше жив, рече: „По три дена ќе воскреснам.
64 Затоа, заповедај гробот да се увери до третиот ден, за да не дојдат неговите ученици ноќе и да не го украдат и да му речат на народот: Воскресна од мртвите;
65. Пилат им рече: „Имате стража; одете, погрижете се колку што можете.
66 Така отидоа и го уверија гробот, го запечатија каменот и поставија стража.

ПОГЛАВЈЕ 28

1 На крајот на саботата, кога почна да се разденува кон првиот ден од седмицата, дојдоа Марија Магдалена и другата Марија да го видат гробот.
2 И ете, се случи голем земјотрес: зашто ангелот Господов слезе од небото, дојде и го сврте каменот од вратата и седна на него.
3 Неговото лице беше како гром, а облеката му беше бела како снег.
4 И од страв од него чуварите се потресоа и станаа како мртви.
5 А ангелот одговори и им рече на жените: „Не плашете се, зашто знам дека Го барате Исуса, Распнатиот.
6 Тој не е тука, зашто воскресна, како што рече. Дојдете, видете го местото каде што лежеше Господ.
7 И одете брзо и кажете им на Неговите ученици дека воскресна од мртвите; и ете, тој оди пред вас во Галилеја; таму ќе го видите: ете, ви кажав.
8 И тие брзо заминаа од гробот со страв и голема радост; и потрча да ги извести своите ученици.
9 И кога отидоа да им кажат на Неговите ученици, ете, Исус ги пресретна и рече: „ Поздрав! И дојдоа, го фатија за нозете и Му се поклонија.
10 Тогаш Исус им рече: „ Не плашете се!
11 А кога одеа, ете, некои од стражарите дојдоа во градот и им покажаа на првосвештениците сè што беше направено.
12 А кога се собраа со старешините и се посоветуваа, им дадоа големи пари на војниците,
13 Кажете: Неговите ученици дојдоа ноќе и го украдоа додека ние спиевме.
14 И ако ова дојде до уво на управникот, ние ќе го убедиме и ќе ве обезбедиме.
15 И ги зедоа парите и направија како што беа поучени; 16 Тогаш единаесетте ученици отидоа во Галилеја, во планината каде што Исус ги постави.
17 И кога Го видоа, Му се поклонија, но некои се сомневаа.
18 А Исус дојде и им рече, велејќи: „ Ми е дадена сета власт на небото и на земјата.
19 Затоа, одете и поучете ги сите народи, крштевајќи ги во името на Отецот и Синот и Светиот Дух.
20 Учејќи ги да држат сè што ви заповедав: и ете, јас сум со вас секогаш, до крајот на светот. Амин.

Евангелието според Марко

ПОГЛАВЈЕ 1

1 Почеток на Евангелието на Исус Христос, Синот Божји;
2 Како што е напишано во пророците: Еве, го испраќам мојот гласник пред твоето лице, кој ќе го подготви твојот пат пред тебе.
3 Гласот на оној што вика во пустината: „Подгответе го патот на Господа, исправете ги неговите патеки!
4 Јован крштеваше во пустината и го проповедаше крштевањето на покајание за простување на гревовите.
5 И излезе при Него целата земја Јудејска и тие од Ерусалим, и сите се крстија од Него во реката Јордан, исповедајќи ги своите гревови.
6 А Јован беше облечен во камилско влакна и со појас од кожа околу бедрата; и јадеше скакулци и див мед;
7 И проповедаше, велејќи: „По мене доаѓа еден посилен од мене, чиишто жици од чевлите не сум достоен да се наведнам и да ги откачам.
8 Јас навистина ве крстив со вода, но тој ќе ве крсти со Светиот Дух.
9 И се случи во тие денови, Исус дојде од Назарет Галилејски и се крсти од Јован во Јордан.
10 И веднаш излезе од водата, ги виде небесата отворени и Духот како гулаб како слегува врз него.
11 И дојде глас од небото, велејќи: „Ти си мојот возљубен Син, во Кого ми е мило.
12 И веднаш Духот го истера во пустината.
13 И беше таму во пустината четириесет дена, искушуван од сатаната; и беше со дивите sверови; и ангелите му служеа.
14 А откако Јован беше затворен, Исус дојде во Галилеја, проповедајќи го Евангелието за царството Божјо,
15 И велејќи: „ Времето се исполни, и царството Божјо се приближи; покајте се и верувајте во Евангелието.
16 А додека одеше покрај Галилејското Море, ги виде Симон и неговиот брат Андреј како фрлаат мрежа во морето, зашто беа рибари.
17 А Исус им рече: „ Дојдете по Мене, и јас ќе ве направам да станете рибари на луѓе.
18 И веднаш ги оставија мрежите свои и тргнаа по Него.
19 А кога отиде малку подалеку оттаму, ги виде Јаков, синот Заведеев, и неговиот брат Јован, кои исто така беа во коработ и ги поправаа своите мрежи.
20 И веднаш ги повика, и тие го оставија татка си Зеведеј во коработ со наемниците и тргнаа по него.
21 И отидоа во Капернаум; и веднаш во саботата влезе во синагогата и поучуваше.
22 И тие се чудеа на неговото учење, зашто ги поучуваше како некој што има власт, а не како книжниците.
23 А во нивната синагога имаше човек со нечист дух; и тој извика:
24 велејќи: „Остави ни се; што имаме ние со тебе, Исусе Назаретски? дојде ли да не уништиш? Јас те знам кој си ти, Светецот Божји.
25 А Исус го прекори велејќи: „ Молчи и излези од него!
26 А кога го растргна нечистиот дух и извика со силен глас, тој излезе од него.
27 И сите се зачудија, што се прашуваа меѓу себе, велејќи: „Што е ова? која нова доктрина е ова? зашто со власт им заповеда и на нечистите духови, и тие Му се покоруваат.
28 И веднаш неговата слава се прошири низ целата област околу Галилеја.
29 И веднаш, кога излегоа од синагогата, влегоа во куќата на Симон и Андреј, со Јаков и Јован.
30 Но мајката на жената на Симон лежеше болна од треска, и веднаш му кажаа за неа.
31 И дојде, ја фати за рака и ја подигна; и веднаш ја остави треската и таа им служеше.
32 И во вечерните часови, кога сонцето зајде, му ги доведоа сите болни и опседнатите од ѓаволи.
33 И сиот град беше собран пред вратата.
34 И исцели мнозина болни од разни болести и истера многу ѓаволи; и не ги остави ѓаволите да зборуваат, зашто Го познаваа.
35 А утрото, стана многу пред денот, излезе и отиде во едно осамено место и таму се помоли.
36 А Симон и оние што беа со него тргнаа по него.
37 И кога го најдоа, му рекоа: „Сите те бараат.
38 А тој им рече: „ Да одиме во соседните градови, за да проповедам и таму, зашто затоа излегов.
39 И проповедаше по нивните синагоги по цела Галилеја и истеруваше ѓаволи.
40 И дојде кај него еден лепрозен, кој го молеше, клекна пред него и му рече: „Ако сакаш, можеш да ме исчистиш.
41 А Исус, со сожалување, ја подаде раката, го допре и му рече: „ Ќе сакам; биди чист.
42 И штом проговори, лепрата веднаш се оддалечи од него и тој се очисти.
43 И тој строго му заповеда и веднаш го испрати;
44 И му рече: „ Гледај да не кажуваш ништо на никого; туку оди, покажи се кај свештеникот и принеси за твое чистење она што го заповедал Мојсеј, како сведоштво за нив.
45 Но, тој излезе, почна многу да објавува и да го раскажува тоа, така што Исус веќе не можеше отворено да влезе во градот, туку беше надвор, по пусти места;

ПОГЛАВЈЕ 2

1 По неколку денови пак влезе во Капернаум; и се слушна дека е во куќата.
2 И веднаш се собраа мнозина, така што немаше простор да ги примат, не, ниту околу вратата; и тој им го проповедаше словото.
3 И дојдоа кај него и донесоа еден парализиран, кој го родиле четворица.
4 А кога не можеа да се приближат до Него поради печатот, го откриј покривот каде што беше тој;
5 Кога Исус ја виде нивната вера, му рече на парализираниот: „ Синко, да ти се простат гревовите.

6 Но таму седеа некои книжници и размислуваа во своите срца,
7 Зошто овој човек вака зборува богохулни? кој може да простува гревови освен само Бог?
8 И веднаш, кога Исус во својот дух сфати дека тие така размислуваат во себе, им рече: „ Зошто размислувате за тоа во своите срца?
9 Дали е полесно да му кажеш на парализираниот: „Ти се простуваат гревовите; или да речеш: Стани, земи ја постелата и оди?
10 Но, за да знаете дека Синот Човечки има моќ на земјата да простува гревови (му вели на парализираниот)
11 Ти велам: стани, земи ја постелата и оди во својата куќа.
12 И веднаш стана, ја зеде постелата и излезе пред сите нив; дотолку што сите се зачудија и Го славеа Бога, велејќи: „Никогаш не сме го виделе тоа така.
13 И тој повторно излезе покрај морето; и целото мноштво прибегна кон Него, и тој ги поучуваше.
14 И додека поминуваше, го виде Леви, синот Алфеев, како седи на царината, и му рече: „ Следи ме! И тој стана и тргна по него.
15 И се случи, додека Исус седеше на трпеза во својата куќа, седеа и многу митари и грешници со Исуса и неговите ученици, зашто беа многумина и тие тргнаа по Него.
16 А кога го видоа книжниците и фарисеите како јаде со цариниците и грешниците, им рекоа на учениците Негови: „Како јаде и пие со цариниците и грешниците?
17 Кога Исус го чу тоа, им рече: „ Не им треба лекар на здравите, туку на болните: не дојдов да ги повикам на покајание праведните, туку грешниците.
18 А учениците на Јован и фарисеите постеа;
19 А Исус им рече: „ Можат ли младоженците да постат додека младоженецот е со нив? додека го имаат младоженецот со себе, не можат да постат.
20 Но ќе дојдат денови кога ќе им го одземат младоженецот и тогаш ќе постат во тие денови.
21 Никој не шие парче ново платно на стара облека: инаку новото парче што ја наполни го одзема од старото, и киријата се влошува.
22 И никој не става ново вино во стари шишиња: инаку новото вино ги пука шишињата, и виното ќе се истури, и шишињата ќе се извалкаат, но новото вино треба да се стави во нови шишиња.
23 И се случи, во сабота тој помина низ полињата со пченка; а учениците Негови почнаа, додека одеа, да ги откинуваат клатите.
24 А фарисеите Му рекоа: „Ете, зошто во сабота го прават она што не е дозволено?
25 А тој им рече: „ Зар никогаш не сте прочитале што направи Давид, кога имаше потреба и огладне, тој и оние што беа со него?
26 Како влезе во Божјиот дом во деновите на првосвештеникот Авијатар, и јадеше од лебот на свештеникот, што не е дозволено да се јаде освен на свештениците, и им даде и на оние што беа со него?
27 А тој им рече: „ Саботата е создадена за човекот, а не човекот за саботата.
28 Затоа Синот Човечки е Господар и на саботата.

ПОГЛАВЈЕ 3

1 И пак влезе во синагогата; и таму беше еден човек кој имаше исушена рака.
2 А тие го набљудуваа дали ќе го исцели во сабота; за да го обвинат.
3 И му рече на човекот на кого му се исуши раката: „ Стани!
4 А тој им рече: „ Дали е дозволено да се прави добро во саботни денови или да се прави зло? да спасиш живот или да убиеш? Но, тие молчеа.
5 И кога ги погледна наоколу со гнев, тагувајќи поради тврдоста на нивните срца, му рече на човекот: „ Пружи ја раката своја! И ја испружи и раката му се обнови како и другата.
6 И фарисеите излегоа и веднаш се посоветуваа со Иродијанците против него како да го уништат.
7 Но Исус се повлече со Своите ученици во морето;
8 И од Ерусалим, и од Идумеја и од онаа страна на Јордан; и тие од Тир и Сидон, мноштво мноштво, штом чуја какви големи работи направи, дојде кај него.
9 И им рече на учениците Свои да го чекаат кораб поради мноштвото, за да не го натрупаат.
10 Зашто тој исцели многумина; дотолку што го притискаа да го допре, колку што имаа неволји.
11 А нечистите духови, кога Го видоа, паднаа пред Него и викаа, велејќи: „Ти си Божјиот Син.
12 И тој строго ги заповеда да не го објавуваат.
13 И се искачи на планината и го повика кого сака, и тие дојдоа кај него.
14 И нареди дванаесет да бидат со Него и да ги испрати да проповедаат.
15 И да има моќ да лекува болести и да истерува ѓаволи.
16 А Симон го нарече Петар;
17 И Јаков, синот Заведеев, и Јован, братот Јаковов; и ги нарече Боанергес, што значи: Синови на громот.
18 И Андреј, и Филип, и Вартоломеј, и Матеј, и Тома, и Јаков, синот на Алфеј, и Тадеј и Симон Хананеецот,
19. И Јуда Искариот, кој исто така го предаде, и влегоа во една куќа.
20 И мноштвото повторно се собра, така што не можеа ни леб да јадат.
21 А неговите пријатели, кога слушнаа за тоа, излегоа да го фатат, зашто рекоа: „Он е сам“.
22 А книжниците што слегоа од Ерусалим рекоа: „Тој го има Велзевул, и со кнезот на ѓаволите ги истерува ѓаволите.
23 И ги повика при себе и им рече во параболи: „ Како може сатаната да го истера сатаната?
24 И ако едно царство се подели против себе, тоа царство не може да опстане.
25 И ако една куќа се подели на себе, таа куќа не може да стои.
26 И ако сатаната се крене против себе и се раздели, не може да издржи, но има крај.
27 Никој не може да влезе во куќата на силен човек и да му го разграби имотот, ако најпрво не го врзе силниот; а потоа ќе си ја расипе куќата.
28 Вистина ви велам: ќе им се простат сите гревови на човечките синови и хули со кои и да хулат.

29 Но, кој ќе хули против Светиот Дух, никогаш нема прошка, туку е во опасност од вечна проклетство.
30 Зашто рекоа: „Има нечист дух“.
31 Тогаш дојдоа браќата негови и мајка му и, стоејќи надвор, испратија кај него да го повикаат.
32 А мноштвото седна околу него, и тие му рекоа: „Еве, мајка ти и браќата твои не те бараат.
33 А тој им одговори, велејќи: „ Која е мојата мајка или моите браќа?
34 И ги погледна наоколу оние што седеа околу него и рече: „ Еве ја мајка ми и моите браќа!
35 Зашто, кој ја врши волјата Божја, тој ми е брат, и сестра ми и мајка ми.

ПОГЛАВЈЕ 4

1 И тој пак почна да поучува покрај морето; а целото мноштво беше покрај морето на копно.
2 И ги научи многу работи со параболи, и им рече во своето учење:
3 Слушај; Еве, излезе сејач да сее:
4 И се случи, додека сееше, некои паднаа покрај патот, а птиците небесни дојдоа и го проголтаа.
5 А некои паднаа на камена земја, каде што немаше многу земја; и веднаш никна, зашто немаше длабочина земја.
6 Но, кога изгреа сонцето, се изгоре; и бидејќи немаше корен, се исуши.
7 А некои паднаа меѓу трње, и трњето порасна и го задави, и не даде плод.
8 А другиот падна на добра земја и даде плод што никна и се зголемуваше; и роди, некои триесет, а некои шеесет, а некои сто.
9 А тој им рече: „ Кој има уши да слуша, нека чуе!
10 А кога остана сам, оние што беа околу него со дванаесетте го прашаа за параболата.
11 А тој им рече: „ Вам ви е дадено да ја знаете тајната на Божјото царство;
12 За да видат, да видат, а да не гледаат; и слушајќи можат да слушнат, а не да разберат; за да не се обратат во секое време и да им се простат гревовите.
13 А тој им рече: „ Не ја знаете ли оваа парабола? и како тогаш ќе ги знаете сите параболи?
14 Сејачот го сее словото.
15 А тоа се тие покрај патот, каде што се сее словото; но штом слушнаа, веднаш дојде сатаната и го одзема словото што беше посеано во нивните срца.
16 И тоа се тие што се сеат на камена земја; кои, кога ќе го слушнат словото, веднаш го примаат со радост;
17 И немаат корен во себе, и така истраат само некое време; потоа, кога ќе се појават неволји или прогонства заради зборот, веднаш се соблазнуваат.
18 А тоа се оние што се сеат меѓу трње; како што се слуша зборот,
19 И грижите на овој свет, и измамата на богатството, и похотите за други работи што влегуваат внатре, го задушуваат зборот, и тој станува бесплоден.
20 А тоа се оние што се сеат на добра земја; како што го слушаат словото и го примаат, и даваат плод, едниот триесет, другиот шеесет, а другиот сто.
21 А тој им рече: „ Дали свеќа се носи да се стави под грмушка или под кревет? а да не се намести на свеќник?
22 Зашто нема ништо скриено што нема да се открие; ниту нешто беше чувано во тајност, туку дека треба да дојде во странство.
23 Ако некој има уши да слуша, нека слуша.
24 А тој им рече: „Внимавајте што слушате;
25 Зашто, кој има, ќе му се даде, а кој нема, ќе му се земе и она што го има.
26 А тој рече: „ Така е и царството Божјо, како човек да фрли семе во земјата;
27 И ако спие, и станува ноќе и дење, а семето ќе изникне и ќе порасне, тој не знае како.
28 Зашто земјата сама дава плод; прво сечилото, па увото, потоа полната пченка во увото.
29 А кога ќе се донесе плодот, веднаш го става српот, зашто дојде жетвата.
30 А тој рече: „ Со каде да го споредиме царството Божјо? или со каква споредба да го споредиме?
31 Тоа е како зрно синапово зрно, кое, кога ќе се посее во земјата, е помало од сите семиња што се на земјата.
32 Но, кога ќе се сее, ќе порасне и ќе стане поголемо од сите тревки и ќе отсече големи гранки; за да се сместат небесните птици под неговата сенка.
33 И со многу такви параболи им го кажуваше словото, како што можеа да го слушнат.
34 Но тој не им зборуваше без парабола, и кога останаа сами, им објасни сè на Своите ученици.
35 А истиот ден, кога се вечера, им рече: „ Да поминеме на другата страна!
36 И кога го испратија мноштвото, го фатија како што беше во коработ. А со него имаше и други мали бродови.
37 И се крена голема бура, и брановите удираа во бродот, така што сега беше полн.
38 А тој беше во задниот дел на бродот, спиеше на перница;
39 А тој стана, го прекори ветрот и му рече на морето: „ Мир, мирни! И ветрот престана и настана голема спокојство.
40 А тој им рече: „ Зошто се плашите? како тоа немате вера?
41 И тие се уплашија многу и си рекоа еден на друг: „Каков човек е тој што дури и ветрот и морето му се покоруваат?

ПОГЛАВЈЕ 5

1 И дојдоа на другата страна на морето, во областа на Гадарените.
2 И кога излезе од коработ, веднаш го сретна од гробовите човек со нечист дух,
3 Кој имаше свое живеалиште меѓу гробовите; и никој не можеше да го врзе, не, не со синџири:
4 Затоа што честопати беше врзан со окови и синџири, а синџирите беа откорнати од него и оковите искршени на парчиња; ниту некој можеше да го скроти.
5 И секогаш, ноќе и дење, беше по планините и по гробовите, плачеше и се сечеше со камења.
6 Но, кога Го виде Исуса оддалеку, истрча и Му се поклони,
7 И извика со силен глас и рече: „Што имам со тебе, Исусе, Сине на Севишниот Бог? Те заколнувам во Бога, да не ме мачиш.

8 Зашто тој му рече: „ Излези од човекот, нечист дух!
9 А тој го праша: „Како се викаш? А тој одговори, велејќи: „Моето име е Легија, зашто сме многу.
10 И тој многу го молеше да не ги пушти надвор од земјата.
11 А таму близу до планините имаше големо стадо свињи што се хранеа.
12 И сите ѓаволи Го молеа, велејќи: „Прати нè во свињите, за да влеземе во нив.
13 И Исус веднаш им даде дозвола. А нечистите духови излегоа и влегоа во свињите;
14 А оние што ги хранеа свињите побегнаа и го кажаа тоа во градот и во селата. И излегоа да видат што е тоа направено.
15 И дојдоа кај Исус и го видоа ѓаволски опседнат со легијата, како седи, облечен и разумен, и се уплашија.
16 А оние што го видоа им кажаа како му се случи на ѓаволот, а и на свињите.
17 И почнаа да Го молат да си замине од нивните брегови.
18 А кога влезе во коработ, опседнатиот од ѓаволот му се молеше да биде со него.
19 Но, Исус не му дозволи, туку му рече: „ Оди дома кај твоите пријатели и кажи им колку големи работи направи Господ за тебе и се сожали со тебе.
20 А тој отиде и почна да објавува во Декаполис колку големи работи му направил Исус, и сите се чудеа.
21 И кога Исус повторно го префрлија со кораб на другата страна, многу народ се собра кај него, а тој беше близу до морето.
22 И ете, дојде еден од началниците на синагогата, по име Јаир; и кога го виде, падна пред неговите нозе,
23 И многу го молеше, велејќи: „Мојата ќерка лежи пред смртта; и таа ќе живее.
24 И Исус отиде со него; и многу народ го следеше и го натрупаа.
25И една жена, која имаше крвав излив дванаесет години,
26И претрпе многу работи од многу лекари и потроши сè што имаше, и ништо не ѝ беше подобро, туку се влошуваше,
27 Кога слушна за Исус, дојде во печатот одзади и ја допре неговата облека.
28 Зашто таа рече: „Ако допрам само неговата облека, ќе бидам оздрав“.
29 И веднаш се исуши изворот на нејзината крв; и таа во своето тело почувствува дека е излечена од таа чума.
30 А Исус веднаш знаејќи во себе дека добродетелта излезе од него, се сврте пред него и рече: „ Кој ја допре мојата облека?
31 А учениците Негови му рекоа: „Гледаш како мноштвото те буни, и велиш: Кој ме допре?
32 И погледна наоколу за да ја види што го направи тоа.
33 Но жената плашејќи се и треперејќи, знаејќи што се случи во неа, дојде и падна пред него и му ја кажа сета вистина.
34 А тој ѝ рече: „ Ќерко, твојата вера те оздрави; оди во мир и оздрави се од својата неволја.
35 Додека тој уште зборуваше, од домот на началникот на синагогата дојдоа некои и рекоа: „Ќерка ти умре; зошто уште повеќе го вознемируваш Учителот?
36 Штом Исус го слушна зборот што беше кажан, му рече на началникот на синагогата: „ Не плаши се, само веруај!
37 И не дозволи никој да оди по Него, освен Петар, Јаков и Јован, братот Јаковов.
38 И дојде во куќата на началникот на синагогата и ја виде метежот и оние што плачеа и многу плачеа.
39 И кога влезе, им рече: „ Зошто лутате и плачете? девојката не е мртва, туку спие.
40 И тие му се потсмеваа. А кога ги извади сите, ги зеде таткото и мајката на девојката и оние што беа со него и влезе таму каде што лежеше девојката.
41 И ја фати девојката за рака и ѝ рече: Талита куми; што се толкува: Девојко, ти велам, стани!
42 И девојката веднаш стана и отиде; зашто таа беше на возраст од дванаесет години. И тие се зачудија со големо чудење.
43 И строго им заповеда никој да не го знае тоа; и заповеда да ѝ дадат нешто да јаде.

ПОГЛАВЈЕ 6

1 И тој излезе оттаму и дојде во својата земја; и неговите ученици го следат.
2 А кога дојде саботата, почна да поучува во синагогата; и каква е оваа мудрост што му е дадена, дека и такви моќни дела се вршат од неговите раце?
3 Не е ли ова дрводелецот, синот на Марија, братот на Јаков, Јосеј, Јуда и Симон? и не се неговите сестри тука со нас? И тие беа навредени од него.
4 Но Исус им рече: „ Пророкот не е без чест, туку во својата земја, меѓу своите роднини и во својот дом.
5 И таму не можеше да изврши никакво силно дело, освен што ги положи рацете свои врз неколку болни и ги исцели.
6 И тој се зачуди поради нивното неверување. И одеше по селата, поучувајќи.
7 И ги повика дванаесеттемина и почна да ги испраќа по двајца; и им даде власт над нечистите духови;
8 И им заповеда да не земаат ништо за пат, освен само стап; ни ковчег, ни леб, ни пари во чантата:
9 Но бидете облечени со сандали; а не облечете два слоја.
10 А тој им рече: каде и да влезете во куќа, останете таму додека не заминете од тоа место.
11 А кој нема да ве прими, ниту да ве чуе, кога ќе заминете оттаму, истресете го правот под вашите нозе како сведоштво против нив. Вистина, ви велам, на Содом и Гомора ќе им биде поподносливо во судниот ден, отколку на тој град.
12 И тие излегоа и проповедаа луѓето да се покаат.
13 И истераа многу ѓаволи, и помазаа со масло многу болни и ги исцелуваа.
14 И царот Ирод чу за него; (зашто неговото име беше распространето:) и рече: „Јован Крстител воскресна од мртвите и затоа во него се појавуваат моќни дела.
15 Други рекоа: „Тоа е Илија. А други рекоа: Тоа е пророк или како еден од пророците.
16 Но, кога Ирод чу за тоа, рече: „Јован е, на кого му ја отсеков главата; тој воскресна од мртвите.

17 Зашто самиот Ирод испрати и го фати Јован и го заврза во затвор заради Иродијада, жената на неговиот брат Филип, зашто тој се ожени со неа.
18 Зашто Јован му рече на Ирод: „Не ти е дозволено да ја имаш жената на брат ти.
19 Затоа Иродијада се скара против него и сакаше да го убие; но таа не можеше:
20 Зашто Ирод се плашеше од Јована, знаејќи дека тој е праведен и свет, и го пазеше; и кога го чу, направи многу работи и со задоволство го слушаше.
21 А кога дојде погоден ден, Ирод, на својот роденден, приреди вечера на своите господари, началници и началници во Галилеја;
22 А кога влезе ќерката на споменатата Иродијада, и заигра и им угоди на Ирод и на оние што седеа со него, царот ѝ рече на девојката: „Барај од мене што сакаш, и ќе ти дадам.
23 И ѝ се заколна: „Што и да бараш од мене, ќе ти дадам до половината од моето царство.
24 А таа излезе и ѝ рече на мајка си: „Што да прашам? А таа рече: Главата на Јован Крстител.
25. И таа веднаш дојде со брзање кај царот, и побара, велејќи: „Сакам да ми ја дадеш главата на Јован Крстител повремено во полнач.
26 И царот беше многу жален; сепак заради неговата заклетва и заради нив, кои седеа со него, тој не сакаше да ја отфрли.
27 И веднаш царот испрати џелат и заповеда да му ја донесат главата, а тој отиде и му ја отсече главата во затворот.
28 И ја внесе главата негова во полнач и ѝ ја даде на девојката, а девојката и ја даде на мајка си.
29 А учениците Негови, кога слушнаа за тоа, дојдоа, го зедоа неговиот труп и го положија во гроб.
30 А апостолите се собраа кај Исус и Му кажаа сè, и што направија и што поучија.
31 А тој им рече: „ Дојдете сами во пусто место и одморете се малку;
32 И заминаа во пустината со брод насамо.
33 И народот ги виде како заминуваат, и мнозина Го познаа, и истрчаа таму од сите градови, ги надминаа и се собраа кај него.
34 А Исус, кога излезе, виде многу народ и се сожали кон нив, зашто беа како овци без пастир, и почна да ги поучува за многу работи.
35 А кога веќе помина денот, Неговите ученици дојдоа при Него и рекоа: „Ова е пусто место, а сега помина времето.
36Испрати ги да одат во околните села и во селата и да си купат леб, зашто немаат што да јадат.
37 Тој одговори и им рече: „ Дајте им да јадат! А тие му рекоа: „Да одиме да купиме леб во вредност од двесте денар и да им дадеме да јадат?
38 Тој им рече: „ Колку лебови имате? оди и види. А кога дознаа, велат: пет и две риби.
39 И им заповеда да ги наведат сите да седнат по чети на зелената трева.
40 И седнаа во редови, по стотина и по педесет.
41 А кога ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги скрши лебовите и им ги даде на учениците Свои да ги постават пред нив. и двете риби ги подели на сите.
42 И сите јадеа и се наситија.
43 И собраа дванаесет кошници полни со парчиња и риби.
44 А оние што јадеа од лебовите беа околу пет илјади луѓе.
45 И веднаш ги натера своите ученици да влезат во кораб от и да отидат на другата страна пред тоа во Витсаида, додека тој го пушта народот.
46 И кога ги испрати, отиде во планината да се помоли.
47 А кога се приквечери, бродот беше среде морето, а тој сам на копното.
48 И ги виде како се мачат веслајќи; зашто ветрот беше спротивен на нив;
49 Но, кога го видоа како оди по морето, помислија дека тоа е дух и извикаа:
50 Зашто сите Го видоа и се вознемирија. И веднаш разговараше со нив и им рече: „ Бидете расположени! не плашете се.
51 И отиде кај нив во кораб от; и ветрот престана.
52 Зашто не размислуваа за чудото на лебовите, зашто нивното срце беше закоравено.
53 А кога поминаа, дојдоа во Генисаретската Земја и тргнаа кон брегот.
54 И кога излегоа од кораб от, веднаш Го познаа,
55 И трчаше низ целиот тој крај наоколу и почна да ги носи во кревети болните, каде што слушнаа дека е.
56 И каде и да влегуваше, во селата, или градовите, или селата, ги полагаа болните по улиците и Го молеа да ја допрат, ако е само границата на неговата облека;

ПОГЛАВЈЕ 7

1 Тогаш се собраа кај него фарисеите и некои книжници, кои дојдоа од Ерусалим.
2 А кога видоа дека некои од неговите ученици јадат леб со нечисти, односно со неизмиени раце, најдоа грешка.
3 Зашто фарисеите и сите Евреи, освен често да ги мијат рацете, не јадат, почитувајќи го преданието на старешините.
4 А кога ќе дојдат од пазар, освен да се мијат, не јадат. Има и многу други работи што ги примиле да ги држат, како миење чаши, тенџерија, бронзени садови и маси.
5 Тогаш фарисеите и книжниците Го прашаа: „Зошто твоите ученици не одат според традицијата на старешините, туку јадат леб со немиени раце?
6 Тој одговори и им рече: „ Добро, Исаија пророкуваше за вас лицемерите, како што е напишано: „Овој народ ме почитува со своите усни, но неговото срце е далеку од мене.
7 Но, залудно ме обожаваат, учејќи ги човечките заповеди за учење.
8 За отфрлање на Божјата заповед, вие го држите човечкото предание, како миење тенџерија и чаши, и многу други слични работи.
9 А тој им рече: „ Добро, вие ја отфрлате Божјата заповед, за да го пазите своето предание.
10 Зашто Мојсеј рече: „Почитувај ги татка си и мајка си; и, кој проколнува татко или мајка, нека умре со смрт.

11 А вие велите: „Ако некој им рече на татко си или на мајка си: „Корбан е, т.е. дар, што и да имаш корист од мене; тој ќе биде слободен.
12 И не му дозволувате повеќе да прави ништо за својот татко или за мајка си;
13 Изненадувајте го Божјото слово преку вашето предание, коешто го испорачавте; и многу такви работи правите.
14 И кога го повика сиот народ кај себе, им рече: „ Слушајте ме секој од вас и разберете:
15 Нема ништо однадвор што човек може да го оскверни со влегувањето во него;
16 Ако некој има уши да слуша, нека слуша.
17 А кога влезе во куќата од народот, неговите ученици Го прашаа за параболата.
18 А тој им рече: „ Дали и вие сте такви неразумни? Зар не сфаќате дека што и да влезе однадвор во човекот, не може да го оскверни;
19 Затоа што не влегува во неговото срце, туку во стомакот, и излегува во провев, прочистувајќи ги сите јадења?
20 А тој рече: Она што излегува од човекот, го оскврнува човекот.
21 Зашто одвнатре, од срцето на луѓето излегуваат лоши мисли, прељуба, блудства, убиства,
22Кражби, сребролубивост, злоба, измама, лудост, злобно око, хула, гордост, глупост;
23 Сето тоа зло доаѓа одвнатре и го оскврнува човекот.
24 И оттаму стана, отиде во границите на Тир и Сидон, и влезе во една куќа, и никој не сакаше да го знае тоа, но не можеше да биде скриен.
25 Зашто, една жена, чија ќерка имаше нечист дух, чу за него и дојде и падна пред неговите нозе.
26 Жената беше Гркинка, по народ сирофеничарка; и таа го молеше да го избрка ѓаволот од нејзината ќерка.
27 Но Исус ѝ рече: „ Прво нека се наситат децата, зашто не е добро да се земе лебот на децата и да се фрли на кучињата.
28 А таа одговори и му рече: „Да, Господи, но кучињата под трпезата јадат од детските трошки.
29 А тој ѝ рече: „За таа изрека оди си; ѓаволот излезе од твојата ќерка.
30 И кога дојде во својата куќа, го најде ѓаволот излезен, а ќерката ѝ легна на креветот.
31 И пак, тргнувајќи од брегoвите на Тир и Сидон, дојде до Галилејското Море, среде брегoвите на Декаполис.
32 И доведоа кај него еден глув и имаше пречки во говорот; и го молат да ја стави раката врз него.
33 И го тргна настрана од мноштвото, му ги стави прстите во ушите, плукна и му го допре јазикот;
34 И погледна кон небото, воздивна и му рече: Еффата, односно отвори се!
35 И веднаш му се отворија ушите, му се одврза врвката на јазикот и зборуваше јасно.
36 И ги заповеда да не кажуваат никому;
37 И беа неизмерно вчудоневидени, велејќи: „Сè направи добро: ги прави и глувите да слушаат и немите да зборуваат.

ПОГЛАВЈЕ 8

1.
2 Се смилувам на мноштвото, зашто сега се со мене три дена и немаат што да јадат.
3 И ако ги пуштам постат во своите домови, ќе се онесвестат по пат, зашто нуркачи од нив дојдоа од далеку.
4 А неговите ученици му одговорија: „Од каде може некој да ги насити овие луѓе со леб овде во пустината?
5 И ги праша: „Колку лебови имате? А тие рекоа: Седум.
6 И им заповеда на народот да седне на земја; и ги поставија пред народот.
7 И тие имаа неколку мали риби;
8 И јадеа и се наситија;
9 А оние што јадеа беа околу четири илјади, и тој ги испрати.
10 И веднаш влезе во кораб со своите ученици и дојде во деловите на Далманута.
11 А фарисеите излегоа и почнаа да се распрашуваат со Него, барајќи од него знак од небото искушувајќи го.
12 И тој длабоко воздивна во својот дух и рече: „ Зошто ова поколение бара знак? Вистина, ви велам, нема да му се даде знак на оваа генерација.
13 И ги остави, и пак влезе во коработ, отиде на другата страна.
14 А учениците заборавија да земат леб и немаа со себе во бродот повеќе од еден леб.
15 И им заповеда: „ Внимавајте, пазете се од фарисескиот квасец и од Иродовиот квасец.
16 И тие се расправаа меѓу себе, велејќи: „Зашто немаме леб.
17 А кога дозна Исус, им рече: „ Зошто размислувате, бидејќи немате леб? уште не сфаќате и не разбирате? дали уште ти се стврдна срцето?
18 Имате очи, не гледате? и имаш уши, не слушаш? и не се сеќавате?
19 Кога ги пресеков петте леба меѓу пет илјади, колку корпи полни со парчиња собравте? Му рекоа: дванаесет!
20 А кога седумте меѓу четири илјади, колку корпи полни со парчиња собравте? А тие рекоа: Седум.
21 А тој им рече: „ Како не разбирате?
22 И дојде во Витсаида; и доведоа кај него слеп човек и го молеа да го допре.
23 И го фати слепиот за рака и го изведе надвор од градот; и откако му плукна на очите и ги стави рацете врз него, го праша дали гледа нешто.
24 А тој го подигна погледот и рече: „Ги гледам луѓето како дрвја како одат.
25 Потоа повторно ги стави рацете на неговите очи и го натера да погледне нагоре;
26 И го испрати во својата куќа, велејќи: „ Ниту оди во градот, ниту кажувај никому во градот.
27 А Исус излезе со учениците Свои во градовите на Филиписката Цезареја ;
28 А тие одговорија: „Јован Крстител“, а некои велат: „Илија; и други, Еден од пророците.
29 А тој им рече: „А кој велите дека сум јас? А Петар одговори и му рече: Ти си Христос.
30 И им заповеда да не кажуваат никому за него.

31 И почна да ги поучува дека Синот Човечки мора да претрпи многу нешта, да биде отфрлен од старешините, од првосвештениците и од книжниците, да биде убиен и по три дена да воскресне.
32 И тој ја кажа таа изрека отворено. А Петар го зеде и почна да го прекорува.
33 А кога се сврте и ги погледна учениците Свои, го прекори Петар, велејќи: „ Тргни се од мене, сатано, зашто не го сакаш Божјото, туку човечкото.
34 И кога го повика народот при себе и учениците Свои, им рече: „ Кој сака да дојде по Мене, нека се одрече од себе, нека го земе својот крст и нека оди по Мене.
35 Зашто, кој сака да го спаси својот живот, ќе го загуби; но кој ќе го загуби својот живот заради мене и заради Евангелието, тој ќе го спаси.
36 Зашто, каква корист ќе има човек, ако го добие целиот свет и ја загуби својата душа?
37 Или што ќе даде човекот во замена за својата душа?
38 Затоа, секој што ќе се засрами од мене и од моите зборови во оваа прељуба и грешна генерација; од него ќе се засрами и Синот Човечки, кога ќе дојде во славата на својот Татко со светите ангели.

ПОГЛАВЈЕ 9

1 А тој им рече: „ Вистина ви велам дека има некои од оние што стојат овде, кои нема да вкусат смрт додека не видат дека царството Божјо доаѓа со сила.
2 И по шест дена Исус ги зеде со себе Петар, Јаков и Јован, и ги одведе сами на висока гора, и тој се преобрази пред нив.
3 И неговата облека стана блескава, многу бела како снег; за да не може да ги обели ниту една полна на земјата.
4 И им се јави Илија со Мојсеј, и тие разговараа со Исуса.
5 А Петар одговори и му рече на Исуса: „Учителе, добро ни е да бидеме овде и да направиме три скинија; еден за тебе, еден за Мојсеј и еден за Илија.
6 Зашто не знаеше што да каже; зашто многу се плашеа.
7 И се појави облак што ги засени;
8 И одеднаш, кога погледнаа наоколу, веќе не видоа никој, освен Исуса само со себе.
9 И кога слегуваа од планината, им заповеда да не кажуваат никому што виделе, додека Синот човечки не воскресне од мртвите.
10 И тие ја задржаа таа реч со себе, прашувајќи се еден со друг што значи воскреснувањето од мртвите.
11 И го прашаа, велејќи: „Зошто книжниците велат дека најпрво треба да дојде Илија?
12 А тој одговори и им рече: „ Илија навистина доаѓа прв и обновува сè; и како е напишано за Синот Човечки дека мора многу да трпи и да биде занемарен.
13 Но, јас ви велам, дека Илија навистина дојде, и му направија сè што наведоа, како што е напишано за него.
14 И кога дојде кај учениците Свои, виде околу нив големо мноштво, и книжниците кои се распрашуваа со нив.
15. И веднаш сиот народ, кога го виде, се зачуди многу и трчајќи кон Него го поздрави.
16 И ги праша книжниците: „ Што се прашувате со нив?
17 А еден од мноштвото одговори и рече: „Учителе, ти го доведов мојот син, кој има нем дух;
18 И каде и да го земе, го кине; а не можеа.
19 Тој му одговори и рече: „ О, неверно поколение, до кога ќе бидам со вас? до кога ќе те трпам? доведи го кај мене.
20 И го доведоа кај него; и падна на земја и се валка од пена.
21 И го праша татка си: „ Колку време помина откако му дојде тоа? А тој рече: од дете.
22. И честопати го фрлаше во оган и во водите за да го уништи;
23 Исус му рече: „ Ако можеш да поверуваш, сè му е можно на оној што верува.
24 И веднаш таткото на детето извика и со солзи рече: „Господи, верувам; помогни ти во моето неверување.
25 Кога виде Исус дека народот дотрча, го укори гнасниот дух, велејќи му: „Нем и глув дух, те заповедам, излези од него и не влегувај повеќе во него.
26 А духот извика, го раскина и излезе од него, и тој беше како мртов; дотолку што многумина велеа: Тој е мртов.
27 Но Исус го фати за рака и го подигна; и тој стана.
28 А кога влезе во куќата, неговите ученици го прашаа насамо: „Зошто не можевме да го истераме?
29 А тој им рече: „ Овој вид не може да се појави со ништо, освен со молитва и пост.
30 А тие заминаа оттаму и поминаа низ Галилеја; и не сакаше некој да го знае тоа.
31 Зашто ги поучуваше Своите ученици и им рече: „ Синот Човечки е предаден во рацете на луѓето, и тие ќе Го убијат; и откако ќе биде убиен, ќе воскресне на третиот ден.
32 Но тие не го разбраа тој збор и се плашеа да Го прашаат.
33 И дојде во Капернаум, и кога беше во куќата, ги праша: „ Што се расправавте меѓу себе по пат?
34 Но тие молчеа, зашто патем се расправаа меѓу себе кој да биде најголем.
35 А тој седна, ги повика дванаесетте и им рече: „ Ако некој сака да биде прв, тој нека биде последен од сите и слуга на сите.
36 И зеде едно дете и го постави меѓу нив;
37 Кој ќе прими едно од таквите деца во Мое име, Ме прима Мене;
38 А Јован му одговори, велејќи: „Учителе, видовме еден како истерува ѓаволи во Твое име, а тој не следи нас, и му забранивме, зашто не следи нас.
39 Но Исус рече: „ Не забранувајте му, зашто нема човек што ќе направи чудо во мое име, а лесно да зборува зло за мене.
40 Зашто, кој не е против нас, тој е од наша страна.
41 Зашто, кој ќе ви даде да пиете чаша вода во мое име, бидејќи сте на Христа, вистина ви велам, нема да ја изгуби својата награда.
42 А кој ќе навреди едно од овие малечки што веруваат во мене, подобро е за него да му обесат воденички камен на вратот и да го фрлат во морето.
43 А ако раката твоја те соблазнува, отсечи ја: подобро е да влезеш во животот осакатен, отколку да имаш две раце за да отидеш во пеколот, во оган кој никогаш нема да се изгасне.

44 Каде што нивниот црв не умира и огнот не се гаси.
45 И ако те соблазнува твојата нога, отсечи ја: подобро е да влезеш во животот, отколку да имаш две нозе за да бидеш фрлен во пеколот, во оган кој никогаш нема да се изгасне.
46 Каде што нивниот црв не умира и огнот не се гаси.
47 А ако те соблазнува окото, извади го: подобро е да влезеш во Божјото царство со едно око, отколку да имаш две очи за да бидеш фрлен во пеколниот оган.
48 Каде што нивниот црв не умира и огнот не се гаси.
49 Зашто секој ќе биде посолен со оган, и секоја жртва ќе се посоли со сол.
50 Солта е добра, но ако ја изгуби солта, со што ќе ја зачините? Имајте сол во себе и имајте мир еден со друг.

ПОГЛАВЈЕ 10

1 И тој стана оттаму и дојде во јудејските брегови од онаа страна на Јордан. и, како што беше обичај, повторно ги поучуваше.
2 А фарисеите дојдоа кај него и го прашаа: „Дали е дозволено мажот да ја остави својата жена? искушувајќи го.
3 А тој одговори и им рече: „ Што ви заповеда Мојсеј?
4 А тие рекоа: „Мојсеј претрпе да напише развод и да ја остави.
5 А Исус одговори и им рече: „ Заради тврдоста на вашето срце ви го напиша овој заповед.
6 Но, од почетокот на создавањето, Бог ги направи машко и женско.
7 Затоа, мажот ќе ги остави татка си и мајка си и ќе се придружи на својата жена;
8 И двајцата ќе бидат едно тело, така што веќе не се двајца, туку едно тело.
9 Затоа, она што Бог го соединил, човекот нека не го разделува.
10 А во куќата неговите ученици повторно Го прашаа за истото.
11 А тој им рече: „ Кој ќе ја остави својата жена и ќе се ожени со друга, ќе изврши прељуба против неа.
12 А ако жената го остави својот маж и се омажи за друга, таа ќе изврши прељуба.
13 И доведоа кај него мали деца за да ги допре, а учениците Негови ги прекоруваа оние што ги носеа.
14 Но Исус, кога го виде тоа, многу се налути и им рече: „ Оставете ги децата да дојдат при Мене и не спречувајте ги, зашто на такви им е царството Божјо.
15 Вистина ви велам: кој не го прими Божјото царство како мало дете, нема да влезе во него.
16 И ги зеде во раце, ги стави рацете на нив и ги благослови.
17 И кога излезе по патот, дојде еден, кој отрча, клекна пред него и го праша: „Добар учител, што да правам за да наследам вечен живот?
18 А Исус му рече: „ Зошто ме нарекуваш добар? нема ништо добро освен еден, тоа е Бог.
19 Ти ги знаеш заповедите: Не прави прељуба, не убивај, не кради, не сведочи лажно, не измами, почитувај ги таткото и мајка си.
20 А тој одговори и му рече: „Учителе, сето тоа го гледам од мојата младост.
21 Тогаш Исус, кога го виде, го засака и му рече: „ Едно ти недостига: оди, продај сè што имаш, и дај им на сиромасите и ќе имаш богатство на небото; и дојди, земи го крстот, следете ме.
22 И тој се нажали поради тоа и отиде тажен, зашто имаше голем имот.
23 А Исус погледна наоколу и им рече на учениците Свои: „ Колку е тешко оние што имаат богатство да влезат во царството Божјо!
24 А учениците се зачудија од неговите зборови. Но Исус пак одговори и им рече: Деца, колку е тешко за оние што се надеваат на богатство да влезат во царството Божјо!
25 Полесно ѝ е на камилата да помине низ игла, отколку на богат човек да влезе во царството Божјо.
26 И тие се чудеа без мерка, велејќи меѓу себе: „Кој тогаш може да се спаси?
27 А Исус, гледајќи во нив, рече: „ За луѓето тоа е невозможно, но не за Бога, зашто за Бога сè е можно.
28 Тогаш Петар почна да му вели: „Ете, ние оставивме сè и тргнавме по тебе.
29 А Исус одговори и рече: „ Вистина ви велам, нема човек што оставил дом, или браќа, или сестри, или татко, или мајка, или жена, или деца, или земја заради мене и заради Евангелието. ,
30 Но тој ќе добие стократно сега во ова време, куќи, и браќа, и сестри, и мајки, и деца и земји, со прогонства; и во идниот свет вечен живот.
31 Но многу први ќе бидат последни; а последниот прв.
32 И тие беа на патот што се искачуваше кон Ерусалим; и Исус отиде пред нив, и тие се чудеа; и додека одеа, се исплашија. И ги зеде пак дванаесеттемина и почна да им кажува што треба да му се случи,
33 велејќи: „Ете, одиме во Ерусалим; и Синот Човечки ќе им биде предаден на првосвештениците и на книжниците; и ќе го осудат на смрт и ќе го предадат на незнабошците.
34 И ќе го исмеваат, ќе го камшикуваат, ќе го плукаат и ќе го убијат, а на третиот ден ќе воскресне.
35 А Јаков и Јован, синовите на Заведеев, дојдоа кај него и рекоа: „Учителе, сакаме да направиш за нас што сакаме.
36 А тој им рече: „ Што сакате да направам за вас?
37 Тие му рекоа: „Дај ни да седиме, едниот од твојата десна, а другиот од левата страна во твојата слава.
38 Но Исус им рече: „ Не знаете што барате; можете ли да пиете од чашата од која пијам јас? и да се крсти со крштевањето со кое се крстам јас?
39 А тие му рекоа: „Можеме. А Исус им рече: „ Навистина ќе пиете од чашата од која пијам јас; и со крштевањето со кое се крстив Јас ќе се крстите и вие.
40 Но да седам од десната и од левата рака не е мое да дадам; но ќе им се даде на оние за кои е подготвено.
41 И кога десеттемина го чуја тоа, почнаа да бидат многу незадоволни од Јаков и Јован.
42 Но Исус ги повика кај себе и им рече: „ Знаете дека владеат над незнабошците, господарат над нив; и нивните великани имаат власт врз нив.
43 Но, меѓу вас нема да биде така;
44 И кој од вас сака да биде најглавен, нека биде слуга на сите.

45 Зашто и Синот Човечки не дојде да му служат, туку да служи и да го даде својот живот како откупнина за мнозина.
46 И дојдоа во Ерихон; и кога тој излегуваше од Ерихон со своите ученици и многу народ, слепиот Вартимеј, синот Тимеј, седеше покрај автопатот и просе.
47 А кога чу дека тоа е Исус од Назарет, почна да вика и да рече: Исусе, Сине Давидов, помилуј ме!
48 И многумина му заповедаа да молчи, но тој уште повеќе викаше: „Сине Давидов, помилуј ме!
49 А Исус застана и заповеда да го повикаат. И го повикаа слепиот и му рекоа: „Утеши се, стани! тој те вика.
50 А тој, фрлајќи ја својата облека, стана и дојде кај Исус.
51 А Исус одговори и му рече: „ Што сакаш да ти направам? Слепиот му рече: Господи, да видам.
52 А Исус му рече: „ Оди си! твојата вера те оздрави. И веднаш виде и тргна по Исуса по патот.

ПОГЛАВЈЕ 11

1 И кога се приближија до Ерусалим, до Витфагија и Витанија, кај Маслиновата Гора, тој испрати двајца свои ученици,
2 И им рече: „Одете во селото спроти вас; ослободи го и донесе го.
3 И ако некој ви рече: Зошто го правите тоа? кажете дека на Господ му треба; и веднаш ќе го испрати овде.
4 И отидоа, и го најдоа ослето врзано покрај вратата надвор, на местото каде што се спојуваа два патишта; и го губат.
5 А некои од оние што стоеја таму им рекоа: „Што правите, го отпуштате ослето?
6 И тие им рекоа како што им заповеда Исус, и ги пуштија.
7 И му го донесоа ослето на Исус и ги фрлија своите облеки врз него; и тој седна на него.
8 А мнозина ги раширile своите облеки по патот, а други сечеле гранки од дрвјата и ги сламале по патот.
9 И оние што одеа пред и оние што следеа викаа, велејќи: Осана; Благословен е оној што доаѓа во името Господово:
10 Нека е благословено царството на нашиот татко Давид, кое доаѓа во името Господово: Осана во висините.
11 А Исус влезе во Ерусалим и во храмот, и кога погледна наоколу, и дојде вечер, излезе во Витанија со дванаесетте.
12 А утре, кога дојдоа од Витанија, тој беше гладен.
13 И, гледајќи оддалеку една смоква со лисја, дојде, да најде нешто на неа; зашто уште не беше времето на смоквите.
14 А Исус одговори и рече: „ Никој не јаде вечен плод од тебе. И неговите ученици го слушнаа тоа.
15 И дојдоа во Ерусалим; и Исус влезе во храмот и почна да ги истерува оние што продаваа и купуваа во храмот, и ги сруши масите на менувачите и седиштата на продавачите на гулаби;
16 И не сакаше некој да носи каков било сад низ храмот.
17 И ги поучуваше, велејќи им: „ Зар не е напишано: „Мојот дом ќе се нарече на сите народи Дом на молитва? но вие го направивте дувло на крадци.
18 А книжниците и првосвештениците го слушнаа тоа и бараа како да го уништат, зашто се плашеа од него, зашто сиот народ беше вчудовиден од неговото учење.
19 А кога се приквечери, излезе од градот.
20 А утрото, додека минуваа, видоа смоквата исушена од корен.
21 А Петар, повикувајќи се на сеќавање, му рече: „Учителе, ете, смоквата што ја проколна ти се исуши.
22 А Исус, одговарајќи им, рече: „Верувајте во Бога!
23 Зашто, вистина ви велам, секој што ќе и каже на оваа планина: „Одведи се и фрли се во морето; и нема да се сомнева во своето срце, туку ќе верува дека ќе се остварат оние работи што ги вели; ќе има што и да рече.
24 Затоа ви велам: што и да посакате, кога се молите, верувајте дека ќе ги примите и ќе ги имате.
25 А кога стоите и молете, простете, ако имате нешто против некого, за да ви ги прости и вашите гревови и вашиот Отец небесен.
26 Но, ако вие не простувате, ниту вашиот Татко, кој е на небесата, нема да ви ги прости вашите гревови.
27 И пак дојдоа во Ерусалим; и додека тој одеше во храмот, дојдоа кај него првосвештениците и книжниците и старешините
28 И кажи му: „Со каква власт го правиш тоа? и кој ти ја даде оваа власт да го правиш тоа?
29 А Исус одговори и им рече: „ И јас ќе ви поставам едно прашање и одговорете ми, па ќе ви кажам со каква власт го правам тоа.
30 Крштевањето на Јован беше од небото или од луѓето? одговори ми.
31 И тие размислуваа меѓу себе, велејќи: „Ако речеме: од небото; ќе рече: Зошто тогаш не му поверувавте?
32 Но, ако речеме: од луѓето; тие се плашеа од народот, зашто сите го сметаа Јован дека е навистина пророк.
33 А тие одговорија и Му рекоа на Исуса: „Не можеме да кажеме. А Исус, одговарајќи им, рече: „ Ни јас не ви кажувам со каква власт го правам тоа.

ПОГЛАВЈЕ 12

1 И почна да им зборува со параболи. Еден човек насади лозје, постави ограда околу него, и ископа место за виното, и изгради кула, и им го даде на сточарите и отиде во далечна земја.
2 И во времето, тој испрати кај сточарите слуга, за да може да прими од лозарите плодови од лозјето.
3 И го фатија, го претепаа и празен го испратија.
4 И пак им испрати друг слуга; и врз него фрлаа со камења, го раниа во главата и го испратија срамно измачуван.
5 И пак испрати друг; и го убија и многу други; тепајќи некои, а убивајќи некои.
6 Затоа, имајќи уште еден син, негов многу сакан, го испрати и последен кај нив, велејќи: „Ќе го почитуваат мојот син.
7 Но тие сточари рекоа меѓу себе: „Овој е наследникот; дојди, да го убиеме, и наследството ќе биде наше.
8 И го фатија, го убија и го исфрлија од лозјето.

9 Тогаш, што ќе прави господарот на лозјето? ќе дојде и ќе ги уништи сточарите, а лозјето ќе им го даде на други.
10 И не сте го прочитале ли ова Писмо; Каменот што градителите го отфрлиле, станал аголна глава:
11 Ова беше Господовото дело, и тоа е чудесно во нашите очи?
12 И тие бараа да го фатат, но се плашеа од народот, зашто знаеја дека ја кажал споредбата против нив; и го оставија и си отидоа.
13 И испратија кај него некои од фарисеите и од Иродијанците, да го фатат во неговите зборови.
14 И кога дојдоа, му рекоа: „Учителе, знаеме дека си вистинит и не се грижиш за никого, зашто не гледаш на човечкото лице, туку вистина го учиш Божјиот пат: Дали е дозволено да се дава почит на Цезар, или не?
15 Да даваме или да не даваме? Но тој, знаејќи го нивното лицемерие, им рече: „ Зошто ме искушувате? донеси ми некој денар да го видам.
16 И го донесоа. И тој им рече: Чиј е овој лик и натпис? А тие му рекоа: Цезар.
17 А Исус им одговори: „ Дајте му го на цезарот она што е цезар, а на Бога она што е Божјо. И тие се чудеа на него.
18 Тогаш дојдоа кај него садукеите, кои велат дека нема воскресение; и го прашаа, велејќи:
19 Учителе, Мојсеј ни напиша: „Ако некому брат му умре, а жената ја остави зад себе и не остави деца, брат му да ја земе неговата жена и да му подигне потомство на брат му.
20 А имаше седум браќа: и првиот се ожени, а умирањето не остави семе.
21 А вториот ја зеде и умре, не остави семе, а и третиот исто така.
22 И седумминатa ја добија, но не оставија семе; последна од сите умре и жената.
23 Така, во воскресението, кога ќе воскреснат, чија жена ќе биде таа од нив? зашто седумминатa ја имаа за жена.
24 А Исус им одговори: „ Зарем не грешите затоа што не ги знаете Писмата, ниту силата Божја?
25 Зашто, кога ќе воскреснат од мртвите, ниту се мажат ниту се мажат; туку се како ангелите на небото.
26 А што се однесува до мртвите, да воскреснат: не сте прочитале ли во Мојсеевата книга, како Бог му рекол во грмушката, велејќи: Јас сум Бог Авраамов, Бог Исак и Бог Јаковов. ?
27 Тој не е Бог на мртвите, туку Бог на живите; затоа вие во голема заблуда.
28 А еден од книжниците дојде, и откако ги чу како се расправаат, и сфати дека добро им одговори, го праша: „Која е првата заповед од сите?
29 А Исус му одговори: „ Првата од сите заповеди е: Чуј, Израеле; Господ, нашиот Бог, е еден Господ:
30 И љуби Го Господа, твојот Бог, со сето свое срце, и со сета своја душа, и со сиот свој ум и со сета своја сила: ова е првата заповед.
31 А второто е слично: љуби го ближниот свој како себеси. Нема друга заповед поголема од овие.
32 А книжникот му рече: „Па, учителу, ти ја кажа вистината, зашто еден е Бог; и нема друг освен тој:
33 И да го сакаш со сето срце, и со сета разум, и со сета душа и со сета сила, и да го сакаш ближниот свој како самиот себе, е повеќе од сите сепаленици и жртви.
34 А Исус, кога виде дека тој му одговара разумно, му рече: „ Не си далеку од царството Божјо. И никој после тоа не се осмели да му постави прашање.
35 А Исус одговори и рече, додека поучуваше во храмот: „ Како велат книжниците дека Христос е Син Давидов?
36 Зашто самиот Давид преку Светиот Дух рече: „Господ му рече на мојот Господ: Седни од мојата десна страна, додека не ги ставам твоите непријатели под подножје на нозете твои.
37 Затоа самиот Давид го нарекува Господ; и од каде е тогаш неговиот син? И обичните луѓе го слушнаа со задоволство.
38 А тој им рече во своето учење: чувајте се од книжниците, кои сакаат да одат во долга облека и сакаат да поздравуваат на пазарите;
39 И главните седишта во синагогите и најгорните простории за гозбите;
40 Кои ги проголтуваат куќите на вдовиците и за преправање долго се молат: тие ќе добијат поголема осуда.
41 А Исус седна спроти ризницата и гледаше како луѓето фрлаат пари во ризницата, а многумина богати фрлаа многу.
42 И дојде една сиромашна вдовица и фрли две грини, што прават еден дол.
43 И ги повика своите ученици и им рече: „ Вистина ви велам дека оваа кутра вдовица фрли повеќе од сите што фрлија во ризницата.
44 Зашто сè што направија фрлија од своето изобилство; но таа од својата неволја фрли сè што имаше, дури и целиот свој живот.

ПОГЛАВЈЕ 13

1 И кога тој излезе од храмот, еден од неговите ученици му рече: „Учителе, види какви камења и какви градби има овде!
2 А Исус му одговори: „ Ги гледаш ли овие големи згради? нема да остане камен на друг, кој нема да биде фрлен.
3 И додека седеше на Маслиновата Гора, спроти храмот, Петар и Јаков и Јован и Андреј насамо Го прашаа:
4 Кажи ни, кога ќе биде тоа? и каков ќе биде знакот кога ќе се исполни сето тоа?
5 А Исус, одговарајќи им, почна да вели: „ Внимавајте некој да не ве измами.
6 Зашто мнозина ќе дојдат во мое име и ќе речат: Јас сум Христос; и ќе измами многумина.
7 И кога ќе слушнете за војни и гласини за војни, не се вознемирувајте; но крајот сè уште нема да биде.
8 Зашто ќе се крене народ против народ и царство против царство;
9 Но, внимавајте на себе, зашто ќе ве предадат на собори; и во синагогите ќе ве тепаат и ќе ве изведат пред владетели и цареви заради мене, како сведоштво против нив.

10 И Евангелието прво треба да се објави меѓу сите народи.
11 Но, кога ќе ве водат и ќе ве предадат, не размислувајте однапред што ќе зборувате, ниту планирајте однапред; Светиот Дух.
12 Сега братот ќе го предаде братот на смрт, а таткото синот; а децата ќе се кренат против своите родители и ќе ги убијат.
13 И ќе бидете мразени од сите заради моето име;
14 Но, кога ќе го видите гнасотијата на пустошот, за кој зборува пророкот Даниил, како стои таму каде што не треба, (кој чита нека разбере), тогаш оние што се во Јудеја нека бегаат во планините.
15 А кој е на покривот нека не слезе во куќата, ниту да влегува во неа за да земе нешто од својата куќа.
16 А кој е во полето, нека не се враќа назад за да ја земе својата облека.
17 Но тешко на бремените и на оние што дојат во тие денови!
18 И молете се вашето бегство да не биде во зима.
19 Зашто во тие денови ќе има неволја, каква што немало од почетокот на создавањето што Бог го создал до сега, ниту ќе има.
20 И ако Господ не ги скрати тие денови, ниедно тело не требаше да се спаси; туку заради избраните, кои ги избра, ги скрати деновите.
21 И тогаш, ако некој ви рече: „Еве, тука е Христос; или, ете, тој е таму; не му верувајте:
22 Зашто ќе се појават лажни Христови и лажни пророци и ќе покажуваат знаци и чудеса, за да ги заведат, ако е можно, и избраните.
23 Но, внимавајте: ете, јас ви претскажав сè.
24 Но во тие денови, по таа неволја, сонцето ќе се затемни, и месечината нема да ја даде својата светлина,
25 И ѕвездите на небото ќе паднат, и силите што се на небото ќе се разнишаат.
26 И тогаш ќе го видат Синот Човечки како доаѓа на облаците со голема сила и слава.
27 И тогаш ќе ги испрати Своите ангели и ќе ги собере своите избраници од четирите ветра, од крајот на земјата до крајот на небото.
28 Сега научете ја параболата за смоквата; Кога нејзината гранка е сè уште нежна и пушта лисја, знаете дека летото е близу.
29 Така и вие, кога ќе видите дека се случува ова, знајте дека е блиску, дури и пред вратите.
30 Вистина ви велам дека оваа генерација нема да помине додека не се направат сето тоа.
31 Небото и земјата ќе поминат, но зборовите Мои нема да поминат.
32 А за тој ден и тој час никој не знае, ниту ангелите на небото, ниту Синот, туку Таткото.
33 Внимавајте, внимавајте и молете се, зашто не знаете кога е времето.
34 Зашто Синот Човечки е како човек кој оди на далечно патување, кој ја напушти својата куќа и им даде власт на своите слуги и на секому својата работа, и му заповеда на вратарот да бдее.
35 Затоа, внимавајте, зашто не знаете кога ќе дојде господарот на куќата, навечер или на полноќ, или на пеењето или наутро.
36 Да не дојде ненадејно да те најде како спиеш.
37 И она што ви го велам, им го велам на сите: Гледајте.

ПОГЛАВЈЕ 14

1 По два дена беше празникот на Пасхата и на бесквасните лебови, а првосвештениците и книжниците бараа како да го фатат и да го убијат.
2 Но тие рекоа: „Не на празникот, за да не се крене врева на народот.
3 А кога беше во Витанија, во домот на Симон лепрозниот, додека тој седеше на трпеза, дојде една жена со алабастерска кутија со многу скапоцено миро од шипки; а таа ја закочи кутијата и му ја истури врз главата.
4 Имаше и некои што се налутија во себе и рекоа: „Зошто се троши ова миро?
5 Зашто можеше да се продаде за повеќе од триста пени и да им се даде на сиромашните. И тие мрмореле против неа.
6 А Исус рече: „ Остави ја! зошто ја мачиш? таа ми направи добро дело.
7 Зашто, сиромашните ги имате секогаш со вас, и кога сакате, можете да им правите добро, но мене не сте секогаш.
8 Таа направи што можеше: дојде однапред да го помаза моето тело на погреб.
9.
10 А Јуда Искариот, еден од дванаесетте, отиде кај првосвештениците за да им го предаде.
11 А кога го слушнаа тоа, се израдуваа и ветија дека ќе му дадат пари. И бараше како погодно да го предаде.
12 А на првиот ден од бесквасниот леб, кога ја кладеа Пасхата, Неговите ученици Му рекоа: „Каде сакаш да одиме и да приготвиме за да ја јадеш Пасхата?
13 И испрати двајца од Своите ученици и им рече: „ Одете во градот и таму ќе ве сретне човек кој носи стомна со вода.
14 И каде и да влезе, кажете му на куќниот човек: Учителот вели: Каде е гостинската соба, каде што ќе ја јадам Пасхата со моите ученици?
15 И ќе ви покаже една голема горна соба опремена и подготвена: таму подгответе ни.
16 А Неговите ученици излегоа, дојдоа во градот и најдоа како што им рече: и ја приготвија Пасхата.
17 А вечерта дојде со дванаесетте.
18 И додека седеа и јадеа, Исус рече: „ Вистина ви велам, кој од вас јаде со мене, ќе ме предаде.
19 И почнаа да се тагуваат и еден по еден да му велат: Дали сум јас? а друг рече: Дали сум јас?
20 А тој одговори и им рече: „ Тоа е еден од дванаесетте, кој се потопува со мене во садот.
21 Синот Човечки навистина оди, како што е напишано за него: но тешко на оној човек, преку кого Синот Човечки ќе биде предаден! добро беше за тој човек ако никогаш не беше роден.
22 И додека јадеа, Исус зеде леб, го благослови, го прекрши и им даде и рече: „ Земете, јадете: ова е моето тело.
23 И ја зеде чашата, и откако се заблагодари, им ја даде и сите испија од неа.
24 А тој им рече: „ Ова е мојата крв од Новиот завет, која се пролева за мнозина.

25.
26 И кога пееја химна, излегоа на Маслиновата Гора.
27 А Исус им рече: „ Сите вие ќе се навредите поради мене оваа ноќ;
28 Но, откако ќе воскреснам, ќе одам пред вас во Галилеја.
29 Но Петар му рече: „Иако сите ќе се навредат, јас не сакам.
30 А Исус му рече: „ Вистина ти велам дека денес, и во оваа ноќ, пред да запее петелот двапати, трипати ќе се одречеш од Мене.
31 Но тој зборуваше уште пожестоко: „Ако умрам со тебе, нема да те одречам во никој случај. Исто така кажаа и сите.
32 И дојдоа до местото што се викаше Гетсиманија;
33 И ги зеде со себе Петар, Јаков и Јован, и почна да се чуди и да биде многу тежок;
34 И им рече: „ Душата моја е многу тажна до смрт; останете овде и бдеете.
35 И отиде малку напред, падна на земја и се молеше, ако е можно, тој час да помине од него.
36 А тој рече: Ава, Татко, сè ти е можно; одземи ми ја оваа чаша: но не што сакам јас, туку што сакаш.
37 А тој дојде, ги затекна како спијат, и му рече на Петар: „ Симоне, спиеш ли? не можеше ли да гледаш еден час?
38 Внимавајте и молете се, за да не влезете во искушение. Духот навистина е подготвен, но телото е слабо.
39 И пак отиде, се помоли и ги кажа истите зборови.
40 А кога се врати, пак ги најде како спијат (зашто очите им беа тешки), ниту пак знаеја што да му одговорат.
41 И дојде по трет пат и им рече: „ Спијте сега и одморете се; доста е, дојде часот; ете, Синот Човечки е предаден во рацете на грешниците.
42 Стани, да одиме; ете, тој што ме предаде е при рака.
43 И веднаш, додека тој уште зборуваше, дојде Јуда, еден од дванаесетте, и со него големо мноштво со мечеви и стапови, од првосвештениците, книжниците и старешините.
44 А оној што го предаде, им даде знак, велејќи: „Кого и да го бакнам, тој е; земи го и одведи го безбедно.
45 И штом дојде, веднаш отиде кај него и рече: „Учителе, господару; и го бакна.
46 И положија раце врз Него и го фатија.
47 А еден од оние што стоеја, извади меч, го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече увото.
48 А Исус им одговори и им рече: „ Дали сте излегле како против крадец, со мечеви и со стапови да ме земете?
49 Секојдневно бев со вас во храмот, учев, но вие не ме фативте, но Писмото треба да се исполни.
50 И сите го оставија и побегнаа.
51 И го следеше едно момче, со ленено платно фрлено околу неговото голо тело; и младинците го фатија:
52 И го остави платното и гол побегна од нив.
53 И го одведоа Исуса кај првосвештеникот, а со него се собраа сите првосвештеници, старешините и книжниците.
54 А Петар го следеше оддалеку, дури во дворецот на првосвештеникот, и седна со слугите и се стопли на огнот.
55 И првосвештениците и сиот собор бараа сведоштво против Исус за да го убијат; и не најде ниту еден.
56 Зашто мнозина лажно сведочеа против него, но нивното сведочење не се согласи.
57И станаа некои и лажно сведочеа против него, велејќи:
58 Го чувме како вели: „Ќе го уништам овој рачно направен храм, а за три дена ќе изградам друг без раце.
59 Но, ниту нивниот сведок не се согласи.
60 А првосвештеникот стана среде и Го праша Исуса, велејќи: „Ништо не одговараш? што е тоа што овие сведочат против тебе?
61 Но тој молчеше и ништо не одговори. Повторно го праша првосвештеникот и му рече: „Ти ли си Христос, Синот на блажениот?
62 А Исус рече: Јас сум, и ќе го видите Синот Човечки како седи од десната страна на силата и како доаѓа на небесните облаци.
63 Тогаш првосвештеникот ја раскина својата облека и рече: „Што ни требаат други сведоци?
64 Го слушнавте хулењето: што мислите? И сите го осудија да биде виновен за смрт.
65 А некои почнаа да го плукаат, да му го покриваат лицето, да го удираат со удирање и да му велат: Пророкувај;
66 И додека Петар беше долу во дворецот, дојде една од слугинките на првосвештеникот.
67 А кога го виде Петар како се загрева, го погледна и рече: „И ти беше со Исуса од Назарет.
68 Но тој се одрече, велејќи: „Не знам, ниту разбирам што велиш. И излезе во тремот; и петелската екипа.
69 А една слугинка пак го виде и почна да им вели на оние што стоеја: „Ова е еден од нив.
70 И тој пак се одрече. А малку потоа, оние што стоеја, пак му рекоа на Петар: „Навистина и ти си еден од нив, зашто ти си Галилеец и твојот говор се согласува со тоа.
71 Но тој почна да пцуе и да се заколнува, велејќи: „Не го познавам овој човек за кого зборувате.
72 И по втор пат петелот свика. А Петар се сети на зборот што му го рече Исус: „ Пред да запее петелот двапати, трипати ќе се одречеш од мене. И кога размислуваше за тоа, заплака.

ПОГЛАВЈЕ 15

1 И веднаш утрото првосвештениците се советуваа со старешините и книжниците и сиот собор, го врзаа Исуса, го одведоа и му го предадоа на Пилат.
2 А Пилат го праша: „Дали ти си Царот на Јудејците? А тој одговори и му рече: Ти велиш.
3 И првосвештениците го обвинуваа за многу работи, но тој ништо не одговори.
4 И Пилат пак го праша, велејќи: „Ништо не одговараш? гледај колку нешта сведочат против тебе.
5 Но Исус не одговори ништо; така што Пилат се восхити.
6 А на тој празник им пушти еден затвореник, кого сакаа.

7И имаше еден по име Варава, кој лежеше врзан со оние што се востанија со него, кои извршија убиство во востанието.
8 И мноштвото плачејќи силно почна да посакува тој да направи како што некогаш им правеше.
9 Но Пилат им одговори и рече: „Сакате ли да ви го ослободам Царот на Јудејците?
10 Зашто знаеше дека првосвештениците го предадоа поради завист.
11 Но, првосвештениците го поттикнаа народот да му го пушти Варава.
12 А Пилат им одговори и пак им рече: „Тогаш, што сакате да му направам на оној, кого вие го нарекувате Цар на Јудејците?
13 И тие пак извикаа: Распни Го!
14 Тогаш Пилат им рече: „Зошто, какво зло направи? И тие уште посилно извикуваа: Распни Го!
15 И Пилат, сакајќи да го задоволи народот, им го пушти Варава и Го предаде Исуса, откако го камшикуваше, да биде распнат.
16 И војниците го одведоа во салата, наречена преториум; и го повикуваат целиот бенд.
17 И го облекоа во пурпурна боја, и насадија трнен венец и му ја ставија на главата,
18 И почна да го поздравува: Здраво, Цару Јудејски!
19 И го удираа со трска по главата, го плукаа и, наведнувајќи ги колена, Му се поклонија.
20 А кога Му се потсмеваа, му ја соблекоа пурпурната боја, ја облекоа неговата сопствена облека и го изведоа да го распнат.
21 И го принудија еден Симон Киренец, кој помина, излегувајќи од земјата, татко на Александар и Руф, да го носи неговиот крст.
22 И го доведоа до местото Голгота, што се толкува: Место на череп.
23 И му дадоа да пие вино помешано со смирна, но тој не го прими.
24 А кога Го распнаа, му ги разделија одеждите, фрлајќи ждрепка врз нив што треба да земе секој.
25 А беше третиот час и Го распнаа.
26 И беше напишано натписот на неговото обвинение: ЦАР НА ЕВРЕЈИТЕ.
27 И со него распнаа двајца разбојници; едниот на десната, а другиот на левата рака.
28 И се исполни Писмото, кое вели: „И беше вброен во престапниците.
29 А оние што минуваа го нагадија, мавтајќи со главите, велејќи: „Ах, ти што го уриваш храмот и го изградиш за три дена!
30 Спаси се и слези од крстот.
31 Исто така и првосвештениците се потсмеваа меѓу себе со книжниците: „Тој ги спаси другите; самиот тој не може да го спаси.
32 Нека слезе од крстот Христос, Царот Израилев, за да видиме и да поверуваме. А оние што беа распнати со Него го навредуваа.
33 А кога дојде шестиот час, настана темнина по целата земја до деветтиот час.
34 А во деветтиот час Исус извика со силен глас, велејќи: „ Елој, Елој, лама сабахтани? што се толкува: Боже мој, Боже мој, зошто ме остави?
35 А некои од оние што стоеја, штом го чуја тоа, рекоа: „Ете, го вика Илија.
36 И еден истрча, наполни сунѓер полн со оцет, го стави на трска и му даде да пие, велејќи: „Нека! да видиме дали Илија ќе дојде да го симне.
37 А Исус извика со силен глас и даде дух.
38 И превезот на храмот се раскина на два дела од врвот до дното.
39 А кога стотникот, кој стоеше против него, виде дека тој така извика и даде дух, рече: „Навистина, тој беше Син Божји.
40 Имаше и жени кои гледаа оддалеку: меѓу кои Марија Магдалена и Марија, мајката на помалиот Јаков и на Јосеј, и Салома;
41 (Кој, исто така, кога беше во Галилеја, одеше по Него и му служеше;) и многу други жени кои дојдоа со него во Ерусалим.
42 А сега кога дојде вечерта, зашто беше подготовка, односно ден пред сабота,
43 Јосиф од Ариматеј, чесен советник, кој исто така го чекаше Божјото царство, дојде и храбро влезе кај Пилат и го посака телото Исусово.
44 А Пилат се зачуди ако веќе е мртов;
45 А кога дозна за стотникот, му го даде телото на Јосиф.
46 И купи лен, го симна, го завитка во платно и го положи во гроб, кој беше издлабен од карпа, и тркалаше камен до вратата на гробот.
47 А Марија Магдалена и Марија, мајката на Јосеј, видоа каде е положен.

ПОГЛАВЈЕ 16

1 А кога помина саботата, Марија Магдалена и Марија, мајката на Јаков, и Салома, купија мириси за да дојдат и да Го помазаат.
2 И многу рано наутро, првиот ден од седмицата, дојдоа кај гробот при изгрејсонцето.
3 И рекоа меѓу себе: „Кој ќе ни го оттргне каменот од вратата на гробот?
4 А кога погледнаа, видоа дека каменот е оттргнат, зашто беше многу голем.
5 И кога влегоа во гробот, видоа млад човек како седи од десната страна, облечен во долга бела облека; и тие се исплашиле.
6 А тој им рече: „Не плашете се: Го барате Исуса од Назарет, кој беше распнат; тој не е тука: ете каде го положија.
7 Но, одете, кажете им на неговите ученици и на Петар дека тој оди пред вас во Галилеја; таму ќе го видите, како што ви рече.
8 И тие брзо излегоа и побегнаа од гробот; зашто тие се тресеа и се чудеа; зашто се плашеа.
9 А кога Исус воскресна рано во првиот ден од седмицата, најнапред ѝ се јави на Марија Магдалена, од која истера седум ѓаволи.
10 А таа отиде и им кажа на оние што беа со него, додека тие тагуваа и плачеа.
11 А тие, кога чуја дека е жив и дека се виде од неа, не поверуваа.
12 Потоа им се јави во друга форма на двајца од нив, додека одеа, и отидоа во селата.

13 И отидоа и им кажаа на останатите, ниту им поверуваа.
14 Потоа им се јави на единаесеттемина додека седеа на трпеза, и ги прекоруваше со нивното неверување и тврдоглавост на срцето, зашто не им веруваа на оние што Го видоа откако воскресна.
15 А тој им рече: „ Одете по целиот свет и проповедајте го Евангелието на секое создание.
16 Кој ќе поверува и ќе се крсти, ќе биде спасен; но кој не верува, ќе биде проклет.
17 И овие знаци ќе ги следат оние што веруваат; Во мое име ќе истераат ѓаволи; ќе зборуваат со нови јазици;
18 Ќе земат змии; и ако испијат нешто смртоносно, нема да им наштети; ќе положат раце на болните и тие ќе оздрават.
19 Така, откако Господ им зборуваше, тој беше примен на небото и седна од десната страна на Бога.
20 И тие излегоа и проповедаа насекаде, Господ работеше со нив и го потврдуваше словото со знаци што следат. Амин.

Лука

ПОГЛАВЈЕ 1

1 Бидејќи мнозина се нафатија да изнесат со цел да ги објават оние работи во кои со сигурност се верува меѓу нас,
2 Како што ни ги предадоа нам, кои од почетокот бевме очевидци и служители на словото;
3 И мене ми се чинеше добро, бидејќи имав совршено разбирање за сè уште од самиот почеток, да ти пишам по ред, врвен Теофил,
4 За да ја знаеш сигурноста на тие работи, за кои си поучен.
5 Во деновите на јудејскиот цар Ирод имаше еден свештеник по име Захарија, од родот Авија, а неговата жена беше од ќерките на Арон, а се викаше Елисавета.
6 И обајцата беа праведни пред Бога, одејќи по сите Господови заповеди и наредби непорочно.
7 И немаа дете, зашто таа Елисавета беше неплодна, и обајцата беа веќе во години.
8 И се случи, додека тој ја вршеше свештеничката служба пред Бога по редослед на својот пат,
9 Според обичајот на свештеникот, ждребот му беше да кади кога ќе влезе во Господовиот храм.
10 А целото мноштво народ се молеше надвор во времето на темјанот.
11 И му се јави ангел Господов, кој стоеше од десната страна на жртвеникот за темјан.
12 Кога го виде Захарија, се вознемири и го обзеде страв.
13 Но ангелот му рече: „Не плаши се, Захарија, зашто твојата молитва се слуша; и твојата жена Елисавета ќе ти роди син, а ти ќе го наречеш Јован.
14 И ќе имаш радост и веселба; и многумина ќе се радуваат на неговото раѓање.
15 Зашто тој ќе биде голем пред очите на Господа и нема да пие ниту вино ниту жесток пијалок; и ќе се исполни со Светиот Дух уште од утробата на мајка си.
16 И многу од синовите Израилеви ќе се обрати кон Господа, нивниот Бог.
17 И тој ќе оди пред него во духот и силата на Илија, за да ги сврти срцата на татковците кон децата, а непослушните кон мудроста на праведните; да подготви народ подготвен за Господа.
18 А Захарија му рече на ангелот: „Од каде да го знам тоа? зашто јас сум стар човек, а жена ми е добро измачена со години.
19 А ангелот одговори и му рече: Јас сум Гаврил, кој стојам пред Бога; и пратен сум да ти зборувам и да ти ја објавам оваа радосна вест.
20 И ете, ќе бидеш нем и нема да можеш да зборуваш до денот кога ќе се изврши тоа, зашто не веруваш во моите зборови, кои ќе се исполнат во нивното време.
21 А народот го чекаше Захарија и се чудеше што толку долго се задржа во храмот.
22 А кога излезе, не можеше да им зборува;
23 И се случи, штом се навршија деновите на неговата служба, тој замина во својата куќа.
24. По тие денови, неговата жена Елисавета зачна и се криеше пет месеци, велејќи:
25 Така постапи Господ со мене во деновите кога гледаше на мене, за да ми го отстрани срамот меѓу луѓето.
26 И во шестиот месец ангелот Гаврил беше испратен од Бога во градот Галилеја, по име Назарет,
27. на една девица, свршена со човек по име Јосиф, од домот Давид; а девицата се викаше Марија.
28 А ангелот влезе кај неа и рече: Здраво, многу благословена, Господ е со тебе; благословена си меѓу жените.
29 А кога го виде, се вознемири од неговите зборови и мисли каков треба да биде овој поздрав.
30 А ангелот ѝ рече: „Не плаши се, Марија, зашто најде милост кај Бога.
31 И ете, ќе зачнеш во својата утроба и ќе родиш син и ќе му го наречеш името ИСУС.
32 Тој ќе биде голем и ќе се нарече Син на Севишниот; и Господ Бог ќе му го даде престолот на неговиот татко Давид.
33 И ќе царува над домот Јаковов засекогаш; и на неговото царство нема да има крај.
34 Тогаш Марија му рече на ангелот: „Како ќе биде ова, кога не познавам човек?
35 А ангелот одговори и ѝ рече: Светиот Дух ќе дојде врз тебе, и силата на Севишниот ќе те засени;
36 И ете, твојата братучетка Елисавета, и таа зачна син во својата старост.
37 Зашто кај Бог ништо нема да биде невозможно.
38 А Марија рече: „Еве ја слугинката Господова; нека ми биде според зборовите твои. И ангелот замина од неа.
39. Марија стана во тие денови и отиде набрзина во планината, во градот на Јуда;
40 И влезе во домот на Захарија и ја поздрави Елисавета.
41 И се случи, кога Елисавета го слушна поздравот на Марија, бебето скокна во нејзината утроба; и Елисавета се исполни со Светиот Дух:
42 И таа изговори со силен глас и рече: „Благословена си ти меѓу жените, и благословен е плодот на твојата утроба.
43 А од каде ми е ова, мајката на мојот Господ да дојде кај мене?
44 Зашто, ете, штом гласот на твојот поздрав се огласи во моите уши, бебето скокна во мојата утроба од радост.
45 И блажена е таа што поверува, зашто ќе се исполни она што ѝ беше кажано од Господа.
46 А Марија рече: Мојата душа Го велича Господа,
47 И мојот дух се радуваше на Бога, мојот Спасител.
48 Зашто гледаше на ниската состојба на својата слугинка;
49 Зашто моќниот ми направи големи работи; и свето е неговото име.
50 А Неговата милост е врз оние што се бојат од Него од колено на колено.
51 Тој покажа сила со раката своја; ги расеал гордите во фантазијата на нивните срца.
52 Тој ги собори моќните од нивните столчиња и ги воздигна од низок степен.
53 Тој ги наполни гладните со добри работи; а богатите ги прати празни.

54 Тој му помага на својот слуга Израел, во сеќавање на неговата милост;
55 Како што им зборуваше на нашите татковци, на Авраам и на неговото потомство засекогаш.
56. Марија остана со неа околу три месеци и се врати во својата куќа.
57 На Елисавета и дојде полно работно време да се породи; и таа роди син.
58 И нејзините соседи и нејзините братучеди слушнаа како Господ покажа голема милост кон неа; и тие се радуваа со неа.
59. На осмиот ден дојдоа да го обрежат детето; и го нарекоа Захарија, по името на неговиот татко.
60 А мајка му одговори и рече: „Не е така; но тој ќе се вика Јован.
61 А тие ѝ рекоа: „Нема никој од твоите роднини што се нарекуваат со ова име.
62 И му дадоа знаци на татко му како сака да го повика.
63 И побара табличка за пишување и напиша, велејќи: „Неговото име е Јован. И сите се восхитија.
64 И веднаш му се отвори устата, и јазикот му се одврза, и зборуваше и Го фалеше Бога.
65 И страв ги зафати сите што живееја околу нив;
66 И сите што ги слушаа, ги положија во срцата свои, велејќи: „Какво дете ќе биде ова! И раката Господова беше со него.
67 А татко му Захарија се исполни со Светиот Дух и пророкуваше, велејќи:
68 Нека е благословен Господ Бог Израилев; зашто го посети и го откупи својот народ,
69 И ни подигна рог на спасение во домот на својот слуга Давид;
70 Како што зборуваше преку устата на своите свети пророци, кои се од почетокот на светот:
71 За да се спасиме од нашите непријатели и од рацете на сите што нè мразат;
72 Да ја исполниме милоста ветена на нашите татковци и да се сеќаваме на неговиот свет завет;
73 Заклетвата што му ја даде на нашиот татко Авраам,
74 Да ни даде, да бидеме избавени од рацете на нашите непријатели, да му служиме без страв,
75 Во светост и праведност пред него, во сите денови на нашиот живот.
76 А ти, дете, ќе бидеш наречен пророк на Севишниот: зашто ќе одиш пред лицето на Господа за да ги подготвиш неговите патишта;
77 Да му даде знаење за спасението на својот народ преку простување на неговите гревови,
78 Преку милоста на нашиот Бог; при што нè посети изгрејсонцето од висините,
79 Да им даде светлина на оние што седат во темнина и во сенката на смртта, да ги водат нашите нозе на патот на мирот.
80 И детето растеше и се зајакна по дух, и беше во пустините до денот кога му се покажа на Израел.

ПОГЛАВЈЕ 2

1 И во тие денови излезе декрет од цезарот Август, да се оданочува целиот свет.
2 (И ова оданочување за првпат беше направено кога Кириниј беше управител на Сирија.)
3 И сите отидоа на данок, секој во својот град.
4 И Јосиф отиде од Галилеја, од градот Назарет, во Јудеја, во Давидовиот град, наречен Витлеем; (бидејќи тој беше од домот и лозата на Давид:)
5 Да се оданочува со неговата сопруга Марија, која е бремена.
6 И така беше, додека тие беа таму, се навршија деновите кога таа требаше да се роди.
7 И го роди својот првороден син, го завитка во повива и го положи во јасли; бидејќи за нив немаше место во гостилницата.
8 А во истата земја имаше овчари кои престојуваа во полето и ноќе го чуваа своето стадо.
9 И ете, ангел Господов дојде врз нив, и славата Господова светна околу нив, и тие се уплашија многу.
10 А ангелот им рече: „Не плашете се;
11 Зашто денес во Давидовиот град ви се роди Спасител, кој е Христос Господ.
12 И ова нека ви биде знак; Ќе го најдете бебето завиткано во повиени, како лежи во јасли.
13 И одеднаш со ангелот се појави мноштво небесна војска која го фалеше Бога и велеше:
14 Слава на Бога во висините, а на земјата мир, меѓу луѓето добра волја.
15 И се случи, кога ангелите се оддалечија од нив на небото, пастирите си рекоа еден на друг: „Да одиме сега дури во Витлеем и да го видиме ова што се случи, што Господ им го соопшти нас.
16 И дојдоа набрзина и ги најдоа Марија, Јосиф и бебето како лежи во јасли.
17 И кога го видоа тоа, го објавија она што им беше кажано за ова дете.
18 А сите што го слушаа тоа се чудеа на она што им го кажаа пастирите.
19 Но Марија го пазеше сето тоа и размислуваше за нив во своето срце.
20 А пастирите се вратија, славејќи и славејќи го Бога за сè што слушнале и виделе, како што им беше кажано.
21 А кога се навршија осум дена за обрежување на детето, неговото име беше наречено ИСУС, што така беше наречено од ангелот пред да биде зачнато во утробата.
22 А кога се навршија деновите на нејзиното очистување според Мојсеевиот закон, го доведоа во Ерусалим за да му го прикажат на Господа;
23 (Како што е напишано во Господовиот закон: секој машки што ќе ја отвори утробата ќе биде наречен свет на Господа;)
24 И да се принесе жртва според она што е речено во Господовиот закон: пар грлици или два млади гулаби.
25 И ете, имаше еден човек во Ерусалим, по име Симеон; и истиот човек беше праведен и побожен, чекајќи ја утехата на Израилот, и Светиот Дух беше врз него.
26 И му беше откриено од Светиот Дух дека не треба да види смрт, пред да го види Господовиот Христос.
27 И дојде преку Духот во храмот, и кога родителите го доведоа детето Исус, за да му прават по обичајот на законот,
28Тогаш го зеде во раце, го благослови Бога и рече:
29 Господи, пушти го сега својот слуга да си замине во мир, според твојот збор.

30 Зашто моите очи го видоа твоето спасение,
31 што си го приготвил пред лицето на сите луѓе;
32 Светлина за осветлување на незнабошците и слава на твојот народ Израел.
33 А Јосиф и мајка му се чудеа на она што се зборуваше за него.
34 А Симеон ги благослови и ѝ рече на својата мајка Марија: „Ете, ова дете е поставено за паѓање и воскреснување на многумина во Израел; и за знак против кој ќе се зборува;
35 (Да, меч ќе пробие и низ твојата душа), за да се откријат мислите на многу срца.
36 А имаше една Ана, пророчица, ќерка на Фануил, од Асеровото племе;
37 А таа беше вдовица од околу осумдесет и четири години, која не излегуваше од храмот, туку му служеше на Бога со постови и молитви ноќе и дење.
38 И таа дојде во тој миг, исто така, Му заблагодари на Господа и им зборуваше за Него на сите што очекуваа откупување во Ерусалим.
39 И кога извршија сè според законот Господов, се вратија во Галилеја, во својот град Назарет.
40 И детето растеше и се зацврстуваше по дух, исполнето со мудрост; и Божјата благодат беше врз него.
41 А неговите родители секоја година одеа во Ерусалим на празникот Пасха.
42 А кога имаше дванаесет години, тие отидоа во Ерусалим по обичајот на празникот.
43 А кога ги исполнија деновите, кога се вратија, детето Исус остана во Ерусалим; а Јосиф и мајка му не знаеја за тоа.
44 Но тие, мислејќи дека е во друштвото, отидоа еден ден патување; и го бараа меѓу своите роднини и познаници.
45 А кога не го најдоа, се вратија во Ерусалим и го бараа.
46 И се случи, по три дена Го најдоа во храмот, како седи среде лекарите, и ги слушаше и ги прашуваше.
47 И сите што го слушаа беа зачудени од неговиот разум и одговори.
48 А кога го видоа, се зачудија; и мајка му му рече: „Синко, зошто постапи така со нас? ете, татко ти и јас те баравме со тага.
49 А тој им рече: „ Како ме баравте? Зар не знаете дека јас морам да се занимавам со работата на мојот Татко?
50 А тие не ги разбраа зборовите што им ги кажа.
51 И тој слезе со нив, дојде во Назарет и им се покорува, но мајка му ги чуваше сите тие зборови во своето срце.
52 И Исус се зголеми во мудрост и раст и во благодат кај Бога и кај луѓето.

ПОГЛАВЈЕ 3

1 Сега во петнаесеттата година од владеењето на Тибериј Цезар, Понтиј Пилат беше управител на Јудеја, Ирод беше четвртарх на Галилеја, и неговиот брат Филип четвртарх од Итураја и од областа Трахонит, и Лисанија, четвртврт на Авилин,
2 Ана и Кајафа, како првосвештеници, словото Божјо дојде до Јован, синот на Захарија во пустината.
3 И дојде по целата земја околу Јордан, проповедајќи го крштевањето на покајание за простување на гревовите;
4 Како што е напишано во книгата на зборовите на пророкот Исаија, велејќи: „Гласот на оној што вика во пустината: „Подгответе го патот на Господа, исправете ги неговите патеки!
5 Секоја долина ќе се исполни, и секоја планина и рид ќе се спуштат; и кривите ќе се исправат, а нерамните патишта ќе се израмнат;
6 И секое тело ќе го види спасението Божјо.
7 Тогаш му рече на мноштвото што излезе да се крсти од него: родо змии, кој ве предупреди да бегате од гневот што доаѓа?
8 Затоа, донесувајте плодови достојни за покајание и не почнувајте да велите во себе: „Ние го имаме Авраам за наш татко, зашто ви велам дека Бог може од овие камења да му подигне деца на Авраам“.
9 И сега, исто така, секирата е ставена на коренот на дрвјата: затоа секое дрво што не дава добар плод се сече и се фрла во оган.
10 А народот го праша: „Што да правиме тогаш?
11 Тој одговори и им рече: „Кој има две облеки, нека му даде на оној што нема; и кој јаде, нека прави така.
12 Тогаш дојдоа и митарници да се крстат и Му рекоа: „Учителе, што да правиме?
13 А тој им рече: „Не барајте повеќе од она што ви е одредено.
14 И војниците го прашаа, велејќи: „А што да правиме? А тој им рече: „Никого немојте да насилувате, никого да не обвинувате лажно; и биди задоволен со својата плата.
15 И додека народот очекуваше, и сите луѓе размислуваа во своите срца за Јован, дали е тој Христос или не;
16 Јован одговори и им рече на сите: „Јас ве крштавам со вода; но доаѓа еден помоќен од мене, чии брави не сум достоен да ги откачам: тој ќе ве крсти со Светиот Дух и со оган.
17 Чија навивач е во раката, и тој целосно ќе го исчисти подот и ќе ја собере пченицата во својата гарнитура; но плевата ќе ја изгори со оган неизгаслив.
18 И многу други работи во својата опомена му проповеда на народот.
19 Но, четвороглавиот Ирод, изобличуван од него поради Иродијада, жената на својот брат Филип, и за сите зла што ги направи Ирод,
20 Додадено уште ова пред сè, дека го затвори Јован во затвор.
21 А кога сиот народ се крстеше, се крштеваше и Исус и се молеше, небото се отвори,
22. И Светиот Дух слезе врз него во телесен облик како гулаб, и од небото дојде глас, кој рече: „Ти си мојот возљубен Син; во тебе сум задоволен.
23 И самиот Исус почна да има околу триесет години, како што се претпоставуваше, син на Јосиф, кој беше син на Хели,
24 Кој беше син на Мата, кој беше син на Леви, кој беше син на Мелхи, кој беше син на Јана, кој беше син на Јосиф,

25 Кој беше син на Мататија, кој беше син на Амос, кој беше син на Наум, кој беше син на Если, кој беше син на Наге,
26 Кој беше син на Маат, кој беше син на Мататија, кој беше син на Семеј, кој беше син на Јосиф, кој беше син на Јуда,
27 Кој беше син на Јоана, кој беше син на Реса, кој беше син на Зоровавел, кој беше син на Салатиел, кој беше син на Нери,
28 Кој беше син на Мелхи, кој беше син на Ади, кој беше син на Косам, кој беше син на Елмодам, кој беше син на Ер,
29 Кој беше син на Јосе, кој беше син на Елиезер, кој беше син на Јорим, кој беше син на Матат, кој беше син на Леви,
30 Кој беше син на Симеон, кој беше син на Јуда, кој беше син на Јосиф, кој беше син на Јонан, кој беше син на Елијаким,
31 Кој беше син на Мелеја, кој беше син на Менан, кој беше син на Матата, кој беше син на Натан, кој беше син на Давид,
32 Кој беше син на Јесеј, кој беше син на Овид, кој беше син на Буз, кој беше син на Салмон, кој беше син на Насон,
33 Кој беше син на Аминадав, кој беше син на Арам, кој беше син на Есром, кој беше син на Фарес, кој беше син на Јуда,
34 Кој беше син на Јаков, кој беше син на Исак, кој беше син на Авраам, кој беше син на Тара, кој беше син на Нахор,
35 Кој беше син на Сарух, кој беше син на Рагау, кој беше син на Фалек, кој беше син на Хебер, кој беше син на Сала,
36 Кој беше син на Каинан, кој беше син на Арфаксад, кој беше син на Сем, кој беше син на Ное, кој беше син на Ламех,
37 Кој беше син на Матусала, кој беше син на Енох, кој беше син на Јаред, кој беше син на Малелеил, кој беше син на Каинан,
38 Кој беше син на Енос, кој беше син на Сет, кој беше син на Адам, кој беше син Божји.

ПОГЛАВЈЕ 4

1 А Исус, полн со Светиот Дух, се врати од Јордан и Духот го одведе во пустината,
2 Искушение од ѓаволот четириесет дена. И во тие денови не јадеше ништо, а кога завршија, огладне.
3 А ѓаволот му рече: „Ако си Син Божји, заповедај од овој камен да се направи леб.
4 А Исус му одговори, велејќи: „ Напишано е: Човекот нема да живее само од леб, туку од секое Божјо слово.
5 А ѓаволот, кревајќи го на висока планина, му ги покажа сите царства на светот во миг.
6 А ѓаволот му рече: „Ќе ти ја дадам сета оваа власт и нивната слава, зашто тоа ми е предадено; и на кого сакам ќе му дадам.
7 Затоа, ако сакаш да ми се поклониш, сè ќе биде твое.
8 А Исус му одговори и му рече: „ Тргни се од мене, сатано, зашто е напишано: Му се поклонуваш на Господа, твојот Бог, и само Нему ќе му служиш.
9 И го одведе во Ерусалим, го постави на врвот на храмот и му рече: „Ако си Син Божји, фрли се оттука.
10 Зашто е напишано: ќе им задолжи на Своите ангели да те чуваат.
11 И ќе те поднесат во свои раце, за да не удриш со ногата твоја на камен.
12 А Исус му одговори: „ Речено е: „Не искушувај Го Господа, твојот Бог.
13 А кога ѓаволот го заврши сето искушение, се оддалечи од него на едно време.
14 А Исус се врати со силата на Духот во Галилеја, и се прослави Него низ целиот крај наоколу.
15 И поучуваше во нивните синагоги, прославувајќи се од сите.
16 И дојде во Назарет, каде што беше воспитан, и, како што имаше обичај, влезе во синагогата во сабота и стана да чита.
17 И му беше предадена книгата на пророкот Исаија. И кога ја отвори книгата, го најде местото каде што беше напишана:
18. ме прати да ги исцелам скршените срца, да им проповедам ослободување на заробениците и обновување на видот на слепите, да ги ослободам помодрените,
19 Да ја проповедаме прифатливата година Господова.
20 И ја затвори книгата, му ја даде пак на свештеникот и седна. И очите на сите што беа во синагогата беа вперени во него.
21 И почна да им вели: „Денес се исполни ова Писмо во вашите уши.
22 И сите му сведочеа и се чудеа на благодатните зборови што излегуваа од неговата уста. А тие рекоа: „Не е ли ова Јосифовиот син?
23 А тој им рече: „ Сигурно ќе ми ја кажете оваа поговорка: Лекар, исцели се себеси!
24 А тој рече: „ Вистина ви велам, ниту еден пророк не е прифатен во неговата земја.
25 Но, вистина ви велам, многу вдовици беа во Израел во деновите на Илија, кога небото беше затворено три години и шест месеци, кога имаше голем глад по целата земја;
26 Но, кај ниту еден од нив Илија не беше испратен, освен во Сарепта, градот Сидон, кај една вдовица.
27 Во времето на пророкот Елисеј имаше многу лепрозни во Израел; и никој од нив не беше исчистен, спасувајќи го Сириецот Нееман.
28 А сите во синагогата, кога го чуја тоа, се исполни со гнев,
29 И стана, го истера надвор од градот и го одведоа до веќата на ридот на кој беше изграден нивниот град, за да го фрлат со глава.
30 Но тој, минувајќи низ нив, си отиде,
31 И слезе во Капернаум, град Галилеја, и ги поучуваше во саботни денови.
32 И тие се чудеа на неговото учење, зашто Неговото слово беше со сила.
33 А во синагогата имаше еден човек, кој имаше дух на нечист ѓавол, и извика со силен глас:
34 велејќи: „Остави ни се; што имаме ние со тебе, Исусе Назаретски? дојде ли да не уништиш? Јас те знам кој си ти; Светецот Божји.

35 А Исус го прекори велејќи: „ Молчи и излези од него! И кога ѓаволот го фрли во средината, тој излезе од него и не го повреди.
36 И сите се зачудија и зборуваа меѓу себе, велејќи: „Каков збор е ова! зашто со власт и сила им заповеда на нечистите духови и тие излегуваат.
37 И славата за него се прошири на сите места на околната земја.
38 И стана од синагогата и влезе во куќата на Симон. А мајката на Симоновата жена беше опфатена со голема треска; и го молеа за неа.
39 А тој застана над неа и ја прекори треската; и таа ја остави, и таа веднаш стана и им служеше.
40 А кога зајде сонцето, сите што имаа болни од различни болести ги доведоа кај него; и ги положи рацете на секој од нив и ги исцели.
41 И од мнозина излегоа ѓаволи, викајќи и велејќи: „Ти си Христос, Синот Божји. А тој, укорувајќи ги, им дозволи да не зборуваат, зашто знаеја дека тој е Христос.
42 А кога се раздени, тој замина и отиде во пусто место;
43 А тој им рече: „ Морам да го проповедам Божјото царство и во други градови, зашто затоа сум испратен.
44 И проповедаше во синагогите во Галилеја.

ПОГЛАВЈЕ 5

1 И се случи, додека народот го притискаше да го чуе словото Божјо, тој застана крај Генисаретското езеро,
2 И видоа два кораба како стојат крај езерото, но рибарите излегоа од нив и ги миеја мрежите свои.
3 И влезе во еден од корабите, што беше на Симон, и му се молеше да истера малку од копното. И тој седна и ги поучи луѓето од бродот.
4 А кога престана да зборува, му рече на Симон: „ Излези во длабочините и спушти ги мрежите твои за провев.
5 А Симон одговори и му рече: „Учителе, се трудевме цела ноќ и ништо не зедовме;
6 И штом го направија тоа, закопаа многу риби, и нивната мрежа се скрши.
7 И им мавнаа на своите другари, кои беа во другиот брод, да дојдат да им помогнат. И дојдоа и ги наполнија двата брода, така што почнаа да тонат.
8 Кога го виде тоа Симон Петар, падна на колена на Исус, велејќи: „Оди си од мене; зашто јас сум грешен човек, Господи.
9 Зашто тој и сите што беа со него се чудеа на навета од рибите што ги зедоа.
10 Така беше и Јаков и Јован, Заведеевите синови, кои му беа содружници на Симон. А Исус му рече на Симона: „ Не плаши се; отсега ќе фаќаш луѓе.
11 И кога ги донесоа своите бродови на копно, оставија сè и тргнаа по Него.
12 А кога беше во еден град, ете еден човек полн со лепра, кој, кога го виде Исуса, падна ничкум и го молеше, велејќи: „Господи, ако сакаш, можеш да ме очистиш.
13 А тој ја подаде раката и го допре, велејќи: „ Сакам: биди чист! И веднаш лепрата се оддалечи од него.
14 И му заповеда да не кажува никому: туку оди, покажи му се на свештеникот и принесувај се за твоето чистење, како што заповеда Мојсеј, за сведоштво за нив.
15 Но, толку повеќе се прославуваше негова слава, и се собраа многу мноштва да слушаат и да се излечат од Него од своите немоќ.
16 И тој се повлече во пустината и се молеше.
17 И се случи во еден ден, додека тој поучуваше, таму седеа фарисеи и лекари, кои дојдоа од секој град Галилеја, Јудеја и Ерусалим: и силата Господова. бил присутен да ги излекува.
18 И ете, луѓето доведоа во кревет човек кој беше фатен со парализа, и бараа средства да го доведат и да го положат пред него.
19 А кога не можеа да најдат како да го доведат поради мноштвото, отидоа на покривот и го спуштија низ ќерамидата со каучот на средина пред Исуса.
20 А кога ја виде нивната вера, му рече: Човеку, ти се простени гревовите.
21 А книжниците и фарисеите почнаа да размислуваат, велејќи: „Кој е овој што зборува хули? Кој може да простува гревови, освен само Бог?
22 Но, кога Исус ги разбра нивните мисли, одговори и им рече: „ Што размислувате во вашите срца?
23 Дали е полесно да се каже: „Ти се простуваат гревовите; или да се каже: Стани и оди?
24 Но, за да знаете дека Синот Човечки има моќ на земјата да простува гревови, (му рече тој на парализираниот) ти велам: Стани, земи го креветот и оди во својот дом.
25 И веднаш стана пред нив, го зеде она на кое лежеше, и отиде во својот дом, славејќи го Бога.
26 И сите се зачудија, Го славеа Бога и се уплашија, велејќи: „Денес видовме чудни работи.
27 По ова, тој излезе и виде митник, по име Леви, како седи на царината, и му рече: „ Следи ме!
28 И тој остави сè, стана и тргна по Него.
29. Леви му приреди голема гозба во својот дом;
30 Но нивните книжници и фарисеи мрмореле против Неговите ученици, велејќи: „Зошто јадете и пиете со цариниците и грешниците?
31 А Исус одговори и им рече: „На здравите не им треба лекар; но оние кои се болни.
32 Не дојдов да ги повикам на покајание праведниците, туку грешниците.
33 А тие му рекоа: „Зошто учениците на Јован често постат и се молат, а исто така и учениците фарисеи; но твоето јаде и пие?
34 А тој им рече: „ Можете ли да ги натерате младоженците да постат додека младоженецот е со нив?
35 Но ќе дојдат денови кога ќе им го одземат младоженецот и тогаш ќе постат во тие денови.
36 И им кажа една парабола; Никој не облекува парче нова облека на стара; ако е поинаку, тогаш и новото прави кирија, и парчето што е извадено од новото не се согласува со старото.
37 И никој не става ново вино во стари шишиња; инаку новото вино ќе ги пукне шишињата и ќе се истури, а шишињата ќе исчезнат.
38 Но ново вино треба да се стави во нови шишиња; и двете се зачувани.
39 Никој што пие старо вино веднаш не сака ново, зашто вели: „Старото е подобро.

ПОГЛАВЈЕ 6

1 И во втората сабота по првата, тој помина низ полињата со пченка; а учениците Негови ги откинаа клатите и јадеа, триејќи ги во рацете.
2 А некои од фарисеите им рекоа: „Зошто го правите она што не е дозволено да се прави во саботни денови?
3 А Исус им одговори и рече: „ Зар не сте прочитале толку многу што направи Давид кога огладне и тој и оние што беа со него;
4 Како тој влезе во Божјиот дом, го зеде и јадеше лебот за сведочење, па им даде и на оние што беа со него; што не е дозволено да се јаде, освен само за свештениците?
5 А тој им рече: „Синот Човечки е Господар и на саботата.
6 И во друга сабота, тој влезе во синагогата и поучуваше;
7 А книжниците и фарисеите го набљудуваа дали ќе исцели во саботен ден; за да најдат обвинение против него.
8 Но, тој ги знаеше нивните мисли, и му рече на човекот што имаше исушена рака: „ Стани и застани среде“. И тој стана и застана.
9 Тогаш Исус им рече: „ Едно ќе ве прашам; Дали е дозволено во сабота да се прави добро или да се прави зло? да спаси живот или да го уништи?
10 И гледајќи ги сите наоколу, му рече на човекот: „ Пружи ја раката! И тој направи така: и раката му беше оздравена како другата.
11 И тие се исполнија со лудило; и зборуваа еден со друг што да му направат на Исус.
12 И се случи во тие денови, кога тој излезе на планината да се помоли и продолжи цела ноќ во молитва кон Бога.
13 А кога се раздени, ги повика Своите ученици и од нив избра дванаесетмина, кои ги нарече апостоли;
14 Симон (кого го нарече и Петар) и неговиот брат Андреј, Јаков и Јован, Филип и Вартоломеј,
15 Матеј и Тома, Јаков, синот на Алфеј, и Симон наречен Зелот,
16 И Јуда, братот на Јаков, и Јуда Искариот, кој исто така беше предавник.
17 И тој слезе со нив, и застана во рамнината, со четата на неговите ученици и многу народ од цела Јудеја и Ерусалим, и од морскиот брег на Тир и Сидон, кои дојдоа да Го слушаат. и да се излечат од нивните болести;
18 И оние што беа вознемирени од нечисти духови, и тие беа исцелени.
19 И целото мноштво бараше да го допре, зашто од него излезе добродетел и сите ги исцели.
20 И ги подигна очите кон Своите ученици и рече: „ Благословени сте сиромашни, зашто ваше е Божјото царство!
21 Блажени сте вие што гладувате сега, зашто ќе се наситите. Блажени сте вие што плачете сега, зашто ќе се смеете.
22 Блажени сте вие, кога луѓето ќе ве мразат и кога ќе ве одвојат од своето друштво, ќе ве срамат и ќе го издадат вашето име како зло заради Синот човечки.
23 Радувајте се во тој ден и скокајте од радост, зашто ете, вашата награда е голема на небото;
24 Но тешко вам, богати! зашто ја примивте својата утеха.
25 Тешко вам, кои сте сити! зашто ќе гладувате. Тешко вам што се смеете сега! зашто ќе тагувате и ќе плачете.
26 Тешко вам, кога сите ќе зборуваат добро за вас! зашто така им правеле нивните татковци со лажните пророци.
27 Но, ви велам, кои слушате: сакајте ги своите непријатели, правете им добро на оние што ве мразат;
28 Благословувајте ги оние што ве проколнуваат и молете се за оние што ве навредуваат.
29 А на оној што ќе те удри на едниот образ принеси му го и другиот; а оној што ќе ти ја одземе наметка, не забрани да ти го земе и мантилот.
30 Дај му на секој што бара од тебе; и од оној што ти го одзема имотот немој да го бараш повеќе.
31 И како што сакате луѓето да ви прават вам, така правете и вие со нив.
32 Зашто, ако ги сакате оние што ве љубат, каква благодарност имате? зашто грешниците ги сакаат и оние што ги љубат.
33 И ако им правите добро на оние што ви прават добро, каква благодарност имате? за и грешниците го прават истото.
34 И ако им позајмувате на оние од кои се надевате дека ќе добиете, каква благодарност имате? зашто грешниците им позајмуваат и на грешниците, за повторно да добијат исто толку.
35 Но, сакајте ги своите непријатели, правете добро и позајмувајте, не надевајќи се на ништо повеќе; и вашата награда ќе биде голема, а вие ќе бидете синови на Севишниот, зашто Тој е љубезен кон неблагодарните и кон лошите.
36 Затоа, бидете милосрдни, како што е милостив и вашиот Татко.
37 Не судете и нема да бидете судени: не осудувајте и нема да бидете осудени: простете и ќе ви биде простено.
38 Дајте и ќе ви се даде; добра мерка, притиснато, потресено и прегазено, луѓето ќе ви дадат во пазувите. Зашто со истата мерка што ја измерувате, повторно ќе ви се измери.
39 И им кажа парабола: „ Може ли слепиот да води слепец? нема ли и двајцата да паднат во ров?
40 Ученикот не е над својот учител, туку секој што е совршен ќе биде како неговиот учител.
41 И зошто ја гледаш брадата што е во окото на твојот брат, но не ја гледаш гредата што е во твоето око?
42 Или како можеш да му кажеш на својот брат: „Брате, дозволете ми да ја извадам прачката што е во окото, кога не ја гледаш гредата што е во твоето око? Лицемер, прво извади ја гредата од сопственото око, а потоа ќе видиш јасно за да ја извадиш прачката што е во окото на твојот брат.
43 Зашто доброто дрво не дава расипан плод; ниту расипано дрво не дава добри плодови.
44 Зашто секое дрво се познава по својот плод. Зашто, луѓето не собираат смокви, ниту од грмушка собираат грозје.

45 Добриот човек од добрата ризница на своето срце го
извлекува она што е добро; а злиот човек од злобната
ризница на своето срце го извлекува злото, зашто
устата му зборува за изобилството на срцето.
46 А зошто ме нарекувате Господи, Господи, а не го
правите она што го велам?
47 Кој ќе дојде кај мене и ќе ги чуе Моите зборови и ќе
ги исполни, ќе ви покажам на кого личи;
48 Тој е како човек кој изгради куќа, ископа длабоко и
ги постави темелите на карпа; .
49 Но, кој слуша, а не слуша, е како човек кој без
основа изгради куќа на земјата; против кој потокот
силно удри и веднаш падна; и рушењето на таа куќа
беше голема.

ПОГЛАВЈЕ 7

1 А кога ги заврши сите свои зборови пред публиката
на народот, влезе во Капернаум.
2 А слугата на еден стотник, кој му беше драг, беше
болен и готов да умре.
3 А кога слушна за Исус, испрати кај него јудејски
старешини да го молат да дојде и да го излечи својот
слуга.
4 И кога дојдоа кај Исус, веднаш Го молеа, велејќи: „Да
е достоен за кого треба да го направи ова.
5 Зашто тој го сака нашиот народ и ни изгради
синагога.
6 Тогаш Исус отиде со нив. А кога беше недалеку од
куќата, стотникот му испрати пријатели и му рече:
„Господи, не вознемирувај се, зашто не сум достоен да
влезеш под мојот покрив.
7 Затоа и не сметав дека сум достоен да дојдам кај тебе,
туку кажи со збор и мојот слуга ќе оздрави.
8 Зашто и јас сум човек под власт, имам под мене
војници, и на еден му велам: оди, а тој оди; а на
другиот: Дојди, и тој доаѓа; и на мојот слуга: Направи
го тоа, и тој ќе го направи.
9 Кога го слушна ова, Исус се зачуди на него, се заврте
и му рече на народот што го следеше: „ Ви велам, не
најдов толку голема вера, не, ниту во Израел.
10 И оние што беа испратени, кога се вратија во куќата,
го најдоа слугата здрав што беше болен.
11 А следниот ден отиде во градот наречен Наин; и
многумина од неговите ученици отидоа со него и
многу народ.
12 А кога се приближи до градската порта, ете, изведоа
мртовец, син единец на мајка му, а таа беше вдовица; и
многу народ од градот беше со неа.
13 И кога Господ ја виде, се сожали на неа и ѝ рече: „
Не плачи!
14 А тој дојде и ја допре битката, а оние што го носеа
застанаа. А тој рече: „ Младо, ти велам: стани!
15 А мртовецот седна и почна да зборува. И го предаде
на мајка си.
16 И ги зафати сите страв, и Го славеа Бога, велејќи:
„Дека меѓу нас стана голем пророк; и дека Бог го
посети својот народ.
17 И оваа гласина за него се шириле низ цела Јудеја и
по целиот крај наоколу.
18 А учениците на Јован му покажаа за сето тоа.
19 И Јован, повикувајќи при себе двајца од учениците
Свои, ги испрати кај Исус и рече: „Ти ли си тој што
треба да дојде? или бараме друг?
20 Кога луѓето дојдоа кај него, рекоа: „Јован Крстител
нè испрати кај тебе да каже: „Дали си ти тој што треба
да дојде? или бараме друг?
21 И во истиот тој час излечи многу од нивните немоќи
и неволји и од зли духови; и на многу слепи им даде
вид.
22 Тогаш Исус им рече: „ Одете и кажете му на Јован
што видовте и слушнавте; како слепите гледаат,
сакатите одат, лепрозните се чистат, глувите слушаат,
мртвите воскреснуваат, на сиромашните им се
проповеда евангелието.
23 И блажен е оној, кој нема да се соблазнува од мене.
24 А кога Јовановите гласници си отидоа, тој почна да
му зборува на народот за Јована: „ Што излеговте да
видите во пустината? Трска потресена од ветрот?
25 Но, што излеговте да видите? Човек облечен во мека
облека? Ете, оние што се облечени во прекрасна облека
и живеат слатко, се во царските дворови.
26 Но, што излеговте да видите? Пророк? Да, ви велам,
и многу повеќе од пророк.
27 Ова е тој, за кого е напишано: „Еве, го испраќам
мојот гласник пред твоето лице, кој ќе го подготви
твојот пат пред тебе.
28 Зашто ви велам, меѓу оние што се родени од жени,
нема поголем пророк од Јован Крстител;
29 И сиот народ што го слушаше и митниците го
оправдаа Бога, крштевајќи се со Јовановото крштевање.
30 Но фариseите и адвокатите го отфрлија советот
Божји против себе, бидејќи не беа крстени од Него.
31 И рече Господ: „ Тогаш, со што да ги споредам
луѓето од оваа генерација? и какви се тие?
32 Тие личат на деца кои седат на пазар и се
повикуваат еден на друг и велат: „Ви лупевме, а вие не
игравте; ние ве оплакувавме, а вие не плачете.
33 Зашто дојде Јован Крстител, ниту јаде леб, ниту пие
вино; а вие велите: Тој има ѓавол.
34 Синот Човечки дојде, јаде и пие; а вие велите: „Ете,
лаком и винар, пријател на цариниците и грешниците!
35 Но мудроста е оправдана за сите нејзини деца.
36 И еден од фариseите го замоли да јаде со него. И
отиде во куќата на фариseјот и седна на јадење.
37 И ете, една жена од градот, која беше грешница,
кога знаеше дека Исус седи на јадење во куќата на
фариseјот, донесе алабастерска кутија со миро,
38 И застана пред неговите нозе зад него плачејќи, и
почна да му ги мие нозете со солзи, и ги бришеше со
влакната од нејзината глава, и му ги бакна нозете и ги
помаза со мирото.
39 А кога го виде тоа фариseјот, кој го заповеда,
проговори во себе, велејќи: „Овој човек, да беше
пророк, ќе знаеше која и каква жена е таа што го
допира, зашто таа е грешница.
40 А Исус одговори и му рече: Симоне, имам нешто да
ти кажам. А тој рече: „Учителе, кажи!
41 Имаше еден доверител кој имаше двајца должници:
едниот должеше петстотини пени, а другиот педесет.
42 И кога немаа што да платат, тој искрено им прости
на двајцата. Кажи ми, кој од нив најмногу ќе го сака?

43 Симон одговори и рече: „Мислам дека тој, на кого најмногу му прости. А тој му рече: Право си пресуди.
44 А тој се сврте кон жената и му рече на Симон: „ Ја гледаш ли оваа жена? Влегов во твојата куќа, не ми даде вода за моите нозе, но таа ми ги изми нозете со солзи и ги избриша со влакната од главата своја.
45 Ти не ми даде бакнеж, но оваа жена од времето кога влегов не престана да ми ги бакнува нозете.
46 Не ми ја помаза главата со масло, но оваа жена ми ги помаза нозете со миро.
47 Затоа ти велам: Нејзините гревови, кои се многу, се простени; зашто таа многу сакаше;
48 А тој ѝ рече: „ Ти се простени гревовите.
49 А оние што седеа со Него на трпеза почнаа да зборуваат во себе: „Кој е овој што простува и гревови?
50 А тој ѝ рече на жената: „ Твојата вера те спаси; оди во мир.

ПОГЛАВЈЕ 8

1 А потоа отиде по секој град и село, проповедајќи и објавувајќи ја радосната вест за царството Божјо; и дванаесетте беа со него,
2 А некои жени, исцелени од зли духови и немоќ, Марија ја повика Магдалена, од која излегоа седум ѓаволи,
3 И Јоана, жената на Хуса, управителот на Ирод, и Сузана и многу други, кои му служеа од својата имотна состојба.
4 А кога се собра многу народ и дојде кај Него од секој град, тој рече со парабола:
5 Еден сејач излезе да го посее своето семе; и беше газено, и птиците небесни го проголтаа.
6 А некои паднаа на карпа; и штом никна, се исуши, бидејќи немаше влага.
7 А некои паднаа меѓу трње; и со него никнаа трње и го задавија.
8 А друго падна на добра земја, никна и даде стократно плод. И кога го кажа ова, извика: „ Кој има уши да слуша, нека чуе!
9 А Неговите ученици Го прашаа, велејќи: „Каква е оваа парабола?
10 А тој рече: „ Вам ви е дадено да ги знаете тајните на Божјото царство, а на другите во параболи; за да гледаат да не гледаат, а слушајќи да не разберат.
11 Сега параболата е следна: Семето е словото Божјо.
12 Оние покрај патот се оние што слушаат; тогаш доаѓа ѓаволот и го вади словото од нивните срца, за да не поверуваат и да се спасат.
13 Тие на карпата се оние, кои, кога ќе го слушнат, го примаат словото со радост; а тие немаат корен, кои извесно време веруваат, а во време на искушение отпаѓаат.
14 А она што падна меѓу трње се тие, кои, штом чуја, излегуваат и се задушуваат од грижите, богатството и задоволствата на овој живот, и не носат плод до совршенство.
15 Но оние на добрата почва се оние, кои со чесно и добро срце, откако го слушнаа словото, го пазат и даваат плод со трпение.
16 Никој, кога ќе запали свеќа, не ја покрива со сад или ја става под кревет; туку го става на свеќник, за да ја видат светлината оние што влегуваат.
17 Зашто ништо не е тајно, што нема да биде откриено; ниту нешто сокриено, што нема да се дознае и да дојде во странство.
18 Затоа, внимавајте како слушате: зашто, кој има, ќе му се даде; а кој нема, ќе му биде одземено и она што се чини дека го има.
19 Тогаш дојдоа кај него мајка му и браќата негови, и не можеа да дојдат кај него поради печатот.
20 А некои му кажаа: „Мајка ти и браќата твои стојат надвор и сакаат да те видат“.
21 А тој одговори и им рече: „ Мојата мајка и моите браќа се тие што го слушаат словото Божјо и го прават тоа.
22 А во еден ден влезе во кораб со своите ученици и им рече: „ Да одиме на другата страна на езерото. И тие тргнаа понатаму.
23 Но, додека пловеа, тој заспа; и тие се наполнија со вода и беа во опасност.
24 И дојдоа кај Него, го разбудија велејќи: „Учителе, учителу, загинуваме! Тогаш стана и ги прекори ветрот и беснеењето на водата, и тие престанаа и настана спокој.
25 А тој им рече: „ Каде е вашата вера? А тие, исплашени, се чудеа и си рекоа еден на друг: „Каков човек е ова! зашто тој им заповеда дури и на ветровите и на водата, и тие Му се покоруваат.
26 И стигнаа во земјата на Гадарените, која е спроти Галилеја.
27 И кога излезе на копно, го сретна од градот еден човек, кој долго време имаше ѓаволи и не облече облека, ниту престојуваше во ниедна куќа, освен во гробовите.
28 Кога Го виде Исуса, извика, падна пред него и со силен глас рече: „Што имам со тебе, Исусе, Севишниот Сине Божји? Те молам, не измачувај ме.
29 (Зашто тој му заповеда на нечистиот дух да излезе од човекот. Тој честопати го фаќаше, и го држеше врзан со синџири и со окови, ги раскина лентите и ѓаволот го избрка во пустината.)
30 А Исус го праша и рече: „ Како се викаш? А тој рече: Легија, бидејќи во него влегоа многу ѓаволи.
31 И тие Го молеа да не им заповеда да излезат во длабочините.
32 А таму имаше стадо многу свињи што се хранеа на планината, и тие Го молеа да им дозволи да влезат во нив. И ги претрпе.
33 Тогаш ѓаволите излегоа од човекот и влегоа во свињите;
34 Кога видоа што се случи, оние што ги хранеа, побегнаа и отидоа и раскажаа во градот и во селата.
35 Потоа излегоа да видат што е направено; и дојдоа при Исуса и го најдоа човекот, од кого излегоа ѓаволите, како седи пред Исусовите нозе, облечен и разумен, и се уплашија.
36 И тие што го видоа тоа, им кажаа со каков начин бил исцелен опседнатиот од ѓаволите.
37 Тогаш целото мноштво од околните Гадаринци го молеа да си оди од нив; зашто беа зафатени со голем страв.

38 А човекот од кого излегоа ѓаволите го молеше да биде со него; но Исус го испрати, велејќи:
39 Врати се во својот дом и покажи колку големи работи ти направи Бог. И отиде и објави низ целиот град колку големи работи му направи Исус.
40 И кога се врати Исус, народот го прими со радост, зашто сите Го чекаа.
41 И ете, дојде еден човек по име Јаир, кој беше управител на синагогата;
42 Зашто тој имаше една единствена ќерка, околу дванаесет години, и таа лежеше на умирање. Но, како што одеше, луѓето го натрупаа.
43 А една жена која имала дванаесет години крв, која го потрошила сиот свој живот на лекари, ниту можела да се излечи од никого,
44 Дојде зад него и ја допре границата на неговата облека;
45 А Исус рече: „ Кој ме допре? Кога сите негираат, Петар и оние што беа со него рекоа: „Учителе, мноштвото се натрупа и те притиска, а ти велиш: Кој ме допре?
46 А Исус рече: „ Некој ме допре, зашто гледам дека добродетелта излезе од мене.
47 И кога жената виде дека не е скриена, дојде треперејќи, падна пред него, му кажа пред сиот народ зошто го допрела и како веднаш оздравела.
48 А тој ѝ рече: „ Ќерко, утеши се; твојата вера те оздрави; оди во мир.
49 Додека тој уште зборуваше, дојде еден од домот на началникот на синагогата и му рече: „Ќерка ти умре; не го мачи Мајсторот.
50 А Исус, кога го чу тоа, му одговори и рече: „ Не плаши се, само веруваj и таа ќе оздрави.
51 И кога влезе во куќата, не дозволи никој да влезе, освен Петар, Јаков и Јован, и таткото и мајката на девицата.
52 Сите плачеа и ја оплакуваа, а тој рече: „ Не плачи; таа не е мртва, туку спие.
53 А тие му се потсмеваа, знаејќи дека таа е мртва.
54 И ги извади сите, ја фати за рака и викна, велејќи: „ Слугинка, стани!
55 И се врати нејзиниот дух, и таа веднаш стана, и тој заповеда да ѝ дадат месо.
56 И нејзините родители се зачудија, но тој ги заповеда да не кажуваат никому што е направено.

ПОГЛАВЈЕ 9

1 Потоа ги повика Своите дванаесет ученици и им даде моќ и власт над сите ѓаволи и да лекуваат болести.
2 И ги испрати да го проповедаат Божјото царство и да исцелуваат болни.
3 А тој им рече: „ Ништо не земајте за пат, ниту стапови, ниту ковчег, ниту леб, ниту пари; ниту имаат два слоја поединечно.
4 И во која куќа и да влезете, останете таму и заминувајте оттаму.
5 А кој не сака да ве прими, кога ќе излезете од тој град, истресете го правот од вашите нозе како сведоштво против нив.
6 И тие отидоа и одеа низ градовите, проповедајќи го Евангелието и исцелувајќи насекаде.
7 А Ирод, четириархот чу за сè што беше направено од него;
8 А од некои дека се појавил Илија; а од другите, дека еден од старите пророци воскреснал.
9 А Ирод рече: „Јован му ја отсеков главата, но кој е овој, за кого слушам такви работи? И тој сакаше да го види.
10 А апостолите, кога се вратија, Му кажаа сè што направија. И ги зеде и отиде насамо во пустиното место на градот наречено Витсаида.
11 А народот, кога го дозна тоа, тргна по Него;
12 И кога денот почна да истекува, тогаш дојдоа дванаесетте и му рекоа: „Испрати го мноштвото да отидат во градовите и селата наоколу, да преноќат и да добијат храна: зашто ние сме тука во пустинско место.
13 Но тој им рече: „ Дајте им да јадат. А тие рекоа: „Немаме повеќе, освен пет леба и две риби; освен да одиме да купиме месо за сиот овој народ.
14 Зашто тие беа околу пет илјади луѓе. И им рече на учениците Свои: „ Натерајте ги да седнат до педесет во група.
15 И така направија, и ги наведоа сите да седнат.
16 Потоа ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги прекрши и им даде на учениците да ги постават пред мноштвото.
17 И јадеа, и сите се наситија;
18 И кога тој сам се молеше, со Него беа и Неговите ученици ;
19 Тие одговорија: „Јован Крстител; но некои велат: Илија; а други велат дека еден од старите пророци воскреснал.
20 Тој им рече: „ Но, кој велите дека сум јас? Петар одговарајќи и рече: Христос Божји.
21 А тој строго им заповеда и им заповеда да не го кажуваат никому тоа;
22 велејќи: Синот Човечки треба да претрпи многу нешта, да биде отфрлен од старешините, првосвештениците и книжниците, да биде убиен и да воскресне на третиот ден.
23 А тој им рече на сите: „ Ако некој сака да тргне по Мене, нека се одрече од себе, секој ден нека го зема својот крст и нека оди по Мене.
24 Зашто, кој сака да го спаси својот живот, ќе го загуби;
25 Зашто, каква е предноста на човекот, ако го придобие целиот свет, а се изгуби себеси или биде отфрлен?
26 Зашто, кој ќе се засрами од мене и од моите зборови, од него ќе се засрами и Синот Човечки, кога ќе дојде во својата слава и во славата на својот Татко и во светите ангели.
27 Но, вистина ви велам, некои стојат овде, кои нема да вкусат смрт додека не го видат царството Божјо.
28 И се случи околу осум дена по овие зборови, ги зеде Петар, Јован и Јаков и се искачи на една планина да се помоли.
29 И додека се молеше, изгледот на неговото лице се промени, а облеката му беше бела и блескава.
30 И ете, разговараа со него двајца мажи, Мојсеј и Илија.
31 Кој се јави во слава и зборуваше за својата смрт што требаше да ја изврши во Ерусалим.

32 А Петар и оние што беа со него беа обиени од сон;
33 И кога тие се оддалечија од Него, Петар Му рече на Исуса: „Учителе, добро е за нас да бидеме овде; еден за тебе, еден за Мојсеј и еден за Илија, не знаејќи што рече.
34 Додека тој зборуваше така, дојде облак и ги засени; и тие се уплашија додека влегуваа во облакот.
35 И дојде глас од облакот, велејќи: „Овој е мојот возљубен Син; чујте го.
36 А кога гласот помина, Исус се најде сам. И тие го чуваа блиску и никому во тие денови не кажаа ништо од она што го виделе.
37 А следниот ден, кога слегоа од ридот, го сретнаа многу народ.
38 И ете, еден човек од дружината извика, велејќи: „Учителе, те молам, погледни го мојот син, зашто тој е мое единствено дете.
39 И ете, го фати дух, и тој одеднаш извика; и го раскинува што повторно се пени, а модрината тешко се оддалечува од него.
40 И ги молев твоите ученици да го избркаат; а не можеа.
41 А Исус одговори и рече: „ О, неверно и изопачено поколение, до кога ќе бидам со вас и ќе ве трпам? Доведете го вашиот син овде.
42 И додека уште пристигнуваше, ѓаволот го фрли долу и го изгриза. А Исус го прекори нечистиот дух, го исцели детето и пак му го предаде на татка си.
43 И сите се чудеа на моќта Божја. Но, додека сите се чудеа на сè што правеше Исус, тој им рече на учениците Свои:
44 Овие зборови нека ви паднат во уши: зашто Синот Човечки ќе биде предаден во човечки раце.
45 Но тие не ја разбраа оваа реч и беше скриена од нив за да не ја разберат;
46Тогаш меѓу нив настана расправија, кој од нив треба да биде најголем.
47 А Исус, откако ја разбра мислата на нивното срце, зеде едно дете и го постави покрај него,
48 И им рече: „ Кој ќе го прими ова дете во Мое име, Ме прима Мене;
49 А Јован одговори и рече: „Учителе, видовме еден кој истерува ѓаволи во твое име; а ние му забранивме, зашто не оди со нас.
50 А Исус му рече: „ Не забранувај, зашто кој не е против нас, тој е со нас.
51 А кога дојде време да биде примен, тој цврсто го насочи своето лице да оди во Ерусалим,
52 И испрати гласници пред неговото лице;
53 И не Го примија, зашто лицето му беше како да сака да оди во Ерусалим.
54 А кога го видоа тоа неговите ученици Јаков и Јован, рекоа: „Господи, сакаш ли да заповедаме оган да слезе од небото и да ги проголта, како што направи Илија?
55 Но тој се сврте, ги прекори и рече: „ Не знаете од каков дух сте.
56 Зашто Синот Човечки не дојде да ги уништи човечките животи, туку да ги спаси. И отидоа во друго село.
57 И се случи, додека одеа по патот, еден човек му рече: „Господи, ќе те следам каде и да одиш.
58 А Исус му рече: „ Лисиците имаат дупки, а небеските птици гнезда; но Синот Човечки нема каде да ја положи главата.
59 А тој му рече на друг: „ Следи ме! Но тој рече: „Господи, дозволи ми прво да отидам да го погребам татко ми.
60 Исус му рече: „ Остави ги мртвите да ги погребуваат своите мртви, а ти оди и проповедај го царството Божјо.
61 А друг рече: Господи, ќе те следам; но дозволете ми прво да одам да се збогувам со нив, кои се дома кај мене дома.
62 А Исус му рече: „ Никој, кога ќе ја стави раката на плугот и ќе погледне назад, не е погоден за царството Божјо.

ПОГЛАВЈЕ 10

1По ова, Господ назначи и други седумдесет и ги испрати по двајца пред Неговото лице во секој град и место, каде што самиот ќе дојде.
2 Затоа им рече: Жетвата навистина е голема, а работниците се малку;
3 Одете по својот пат: ете, ве испраќам како јагнињa меѓу волци.
4 Не носете ни чанта, ни ковчег, ни чевли, и не поздравувајте никого патем.
5 И во која куќа и да влезете, прво кажете: „Мир на оваа куќа!
6 И ако е таму синот на мирот, вашиот мир ќе почива на него; ако не, повторно ќе се врати кај вас.
7 И останете во истата куќа, јадете и пиете што даваат, зашто работникот е достоен за својот наем. Не одете од куќа до куќа.
8 И во кој град и да влезете и да ве примат, јадете го она што ви е поставено.
9И исцели ги болните што се таму и кажи им: „Царството Божјо ви се приближи.
10 Но, во кој град и да влезете, а не ве примат, излезете по улиците на истиот и кажете:
11.
12 Но, јас ви велам, дека во тој ден ќе биде поподнесливо за Содом, отколку за тој град.
13 Тешко тебе, Хоразин! Тешко тебе, Витсаида! зашто, ако беа направени моќните дела во Тир и Сидон, што беа направени во вас, тие пред многу се покајаа, седејќи во вреќиште и пепел.
14 Но, на судот ќе им биде поподнесливо на Тир и Сидон, отколку на вас.
15 А ти, Капернауме, кој си издигнат до небото, ќе бидеш соборен до пеколот.
16 Кој ве слуша вас, Ме слуша и Мене; и кој ве презира вас, ме презира и мене; и кој ме презира, го презира и оној што ме пратил.
17 А седумдесетте пак се вратија со радост, велејќи: „Господи, ни се покоруваат и ѓаволите преку твоето име.
18 А тој им рече: Го видов сатаната како молња како паѓа од небото.
19 Еве, ви давам власт да газите по змии и скорпии и над сета непријателска сила: и ништо нема да ви наштети.

20 И покрај тоа, не радувајте се, што духовите ви се покоруваат; туку радувајте се, зашто вашите имиња се напишани на небото.
21 . зашто така се чинеше добро во твоите очи.
22 Сè ми е предадено од Мојот Татко; и никој не знае кој е Синот, освен Отецот; и кој е Отецот, освен Синот, и оној на кого Синот ќе му открие.
23 А тој се сврте кон Своите ученици и насамо рече: „ Блажени се очите што го гледаат она што вие го гледате.
24 Зашто ви велам дека многу пророци и цареви сакаа да го видат она што вие го гледате, а не го видоа; и да го слушате она што го слушате, а не сте го чуле.
25 И ете, еден адвокат стана и го искушуваше, велејќи: „Учителе, што да правам за да наследам вечен живот?
26 Тој му рече: „Што е напишано во Законот? како читаш?
27 А тој одговори и рече: „Љуби Го Господа, твојот Бог, со сето свое срце, и со сета своја душа, и со сета своја сила и со сиот свој ум; а твојот ближен како самиот себе.
28 А тој му рече: „ Добро одговори: направи го ова и ќе живееш.
29 Но тој, сакајќи да се оправда, Му рече на Исуса: „А кој е мојот ближен?
30 А Исус одговори и рече: „ Еден човек слезе од Ерусалим во Ерихон и падна меѓу разбојниците, кои му ја соблекоа облеката и го раниа, па си заминаа, оставајќи го полумртов.
31 Случајно слезе еден свештеник по тој пат, и кога го виде, помина од другата страна.
32 И еден левит, кога беше на тоа место, дојде и го погледна и помина од другата страна.
33 Но еден Самарјанин, додека патуваше, дојде таму каде што беше, и кога го виде, се сожали на него.
34 И отиде кај него, му ги врза раните, полевајќи со масло и вино, и го стави на својот свер, и го одведоа во една гостилница и се погрижија за него.
35. Утредента, кога си отиде, извади два пена, му ги даде на домаќинот и му рече: „Гледај за него; и што и да потрошиш повеќе, кога ќе дојдам пак, ќе ти вратам.
36 Кој од овие тројца, мислиш, му беше ближен на оној што падна меѓу крадците?
37 А тој рече: Оној што покажа милост кон него. Тогаш Исус му рече: „ Оди и направи и ти.
38 А кога одеа, тој влезе во едно село, и една жена по име Марта го прими во својата куќа.
39 А таа имаше сестра по име Марија, која исто така седеше пред Исусовите нозе и го слушаше Неговото слово.
40 Но Марта беше оптоварена со многу служење, и дојде кај него и рече: „Господи, не ти е гајле што сестра ми ме остави да служам сама? затоа наложи ја да ми помогне.
41 А Исус одговори и ѝ рече: „ Марта, Марта, ти си внимателна и загрижена за многу работи.
42 Но, едно е потребно: и Марија го избра тој добар дел, кој нема да и се одземе.

ПОГЛАВЈЕ 11

1 А кога се молеше на едно место, кога престана, еден од неговите ученици му рече: „Господи, научи нè да се молиме, како што ги поучи и Јован своите ученици.
2 А тој им рече: „ Кога се молите, кажете: Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името твое! Да дојде твоето царство. Да биде волјата Твоја, како на небото, така и на земјата.
3 Дај ни го нашиот секојдневен леб од ден на ден.
4 И прости ни ги нашите гревови; зашто и ние му простуваме на секој што ни е должен. И не воведувај нè во искушение; но избави нè од злото.
5 А тој им рече: „ Кој од вас ќе има пријател и ќе отиде кај него на полноќ и ќе му рече: „Пријателе, позајми ми три леба;
6 Зашто дојде кај мене еден мој пријател на своето патување, а јас немам што да му поставам?
7 А тој одвнатре ќе одговори и ќе рече: „Не ме вознемирувај: вратата сега е затворена, а моите деца се со мене во креветот; Не можам да станам и да ти дадам.
8 Ви велам, иако нема да стане и да му даде, затоа што е негов пријател, сепак поради својата храброст ќе стане и ќе му даде колку што му треба.
9 И јас ви велам: молете и ќе ви се даде; барајте и ќе најдете; чукајте и ќе ви се отвори.
10 Зашто, секој што бара, добива; и кој бара наоѓа; и на кој чука ќе му се отвори.
11 Ако синот побара леб од некој од вас што е татко, ќе му даде ли камен? или ако побара риба, дали за риба ќе му даде змија?
12 Или ако побара јајце, ќе му понуди ли скорпија?
13 Тогаш, ако вие, зли, знаете да им давате добри дарови на своите деца, колку повеќе вашиот Отец небесен ќе им даде Свети Дух на оние што Го бараат?
14 И тој истеруваше ѓавол, а тој беше нем. И се случи, кога ѓаволот излезе, немиот проговори; и луѓето се чудеа.
15 Но некои од нив рекоа: „Истерува ѓаволи преку Велзевул, главниот на ѓаволите.
16 А други, искушувајќи Го, бараа од него знак од небото.
17 Но тој, знаејќи ги нивните мисли, им рече: „ Секое царство поделено против себе, запустено е; и куќа поделена против куќа паѓа.
18 Ако и сатаната е поделен против себе, како ќе опстане неговото царство? зашто велите дека јас истерувам ѓаволи преку Велзевул.
19 И ако јас преку Велзевул истерувам ѓаволи, со кого ги истеруваат вашите синови? затоа тие ќе бидат ваши судии.
20 Но, ако јас со прст Божји истерувам ѓаволи, несомнено, царството Божјо дојде врз вас.
21 Кога силен човек вооружен ја чува својата палата, неговиот имот е во мир.
22 Но, кога некој посилен од него ќе дојде на него и ќе го победи, тој ќе му го одземе целиот оклоп на кој се надеваше, и ќе му го подели пленот.
23 Кој не е со мене, тој е против мене, а кој не собира со мене, растура.

24 Кога нечистиот дух ќе излезе од човек, тој оди по суви места барајќи одмор; и не најдов, рече: Ќе се вратам во мојата куќа од каде излегов.
25 И кога ќе дојде, го најде изметено и украсено.
26 Тогаш тој оди и зема кај себе седум други духови полоши од него; и тие влегуваат и престојуваат таму, а последната состојба на тој човек е полоша од првата.
27 И се случи, додека тој го зборуваше ова, една жена од дружината го крена гласот и му рече: „Благословена е утробата што те роди и цицачите што ги цицаше.
28 Но тој рече: „Да, блажени се оние што го слушаат словото Божјо и го пазат.
29 А кога народот се собра, тој почна да вели: „ Ова е лоша генерација: тие бараат знак; и нема да му се даде знак, освен знакот на пророкот Јона.
30 Зашто, како што Јона беше знак за Ниневијците, така и Синот Човечки ќе биде знак за ова поколение.
31 Кралицата на југот ќе стане на судот со луѓето од овој род и ќе ги осуди, зашто дојде од крајот на земјата за да ја чуе мудроста на Соломон; и ете, тука е поголем од Соломон.
32 Луѓето од Ниневија ќе станат на судот со оваа генерација и ќе ја осудат: зашто се покајаа при проповедта на Јона; и ете, тука е поголем од Јона.
33 Никој, кога ќе запали свеќа, не ја става на тајно место, ниту под лонец, туку на свеќник, за да можат оние што влегуваат да ја видат светлината.
34 Светлината на телото е окото; но кога твоето око е зло, и твоето тело е полно со темнина.
35 Затоа, внимавај светлината што е во тебе да не биде темнина.
36 Затоа, ако целото твое тело е светло, без темен дел, целото ќе биде светло, како кога светлиот сјај на свеќа те осветлува.
37 И додека тој зборуваше, некој фарисеј го молеше да вечера со него, а тој влезе и седна на јадење.
38 А кога фарисејот го виде тоа, се зачуди што не се изми пред вечера.
39 А Господ му рече: „ Сега вие фарисеи чистете ја надворешната страна на чашата и чинијата; но вашиот внатрешен дел е полн со гнев и зло.
40 Глупаци, зар не Оној што го направи надворешното го направи и она што е внатре?
41 Но дајте милостина од она што го имате; и ете, сè е чисто за вас.
42 Но тешко вам, фарисеи! зашто вие давате десеток од нане, руе и секакви тревки, и го надминувате судот и Божјата љубов.
43 Тешко вам, фарисеи! зашто ги сакате најгорните седишта во синагогите и поздравите на пазарите.
44 Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери! зашто вие сте како гробови што не се појавуваат, а луѓето што одат по нив не ги знаат.
45 Тогаш еден од адвокатите одговори и му рече: „Учителе, велејќи дека нè укоруваш и нас.
46 А тој рече: „ Тешко вам, правници! зашто вие ги оптоварувате луѓето со тешки товари за носење, а вие самите не ги допирате бремето со ниту еден прст.
47 Тешко вам! зашто вие ги градите гробовите на пророците, а вашите татковци ги убија.
48 Навистина, вие сведочите дека ги дозволувате делата на вашите татковци;
49 Затоа и Божјата мудрост рече: Ќе им испратам пророци и апостоли, а некои од нив ќе убијат и прогонуваат.
50 За да се бара од оваа генерација крвта на сите пророци, која е пролеана од основањето на светот;
51 Од крвта на Авел до крвта на Захарија, која пропадна меѓу жртвеникот и храмот: вистина ви велам, тоа ќе се бара од оваа генерација.
52 Тешко вам, правници! зашто го зедовте клучот на знаењето: не влеговте во себе, а оние што влегуваа ги попречувавте.
53 И додека им го зборуваше ова, книжниците и фарисеите почнаа жестоко да го поттикнуваат и да го поттикнуваат да зборува за многу работи.
54 Го поставија и бараа нешто да му извадат од устата за да го обвинат.

ПОГЛАВЈЕ 12

1 Во меѓувреме, кога се собраа безброј мноштво луѓе, така што се газеа еден врз друг, тој почна да им вели најнапред на своите ученици: Чувајте се од фарисескиот квас, кој е лицемерие.
2 Зашто нема ништо покриено, што нема да се открие; ниту скриено, тоа нема да се знае.
3 Затоа што и да сте зборувале во темнина, ќе се слуша во светлината; и она што го зборувавте на уво во плакарите, ќе се објавува на покривите.
4 И ви велам пријатели мои: не плашете се од оние што го убиваат телото, а потоа не можат повеќе да направат.
5 Но, јас ќе ве предупредам од кого ќе се плашите: плашете се од него, кој откако ќе го убие има моќ да фрли во пеколот; да, ви велам, плашете се од него.
6 Зар не се продаваат пет врапчиња за два порта, а ниту едно од нив не е заборавено пред Бога?
7 Но, дури и влакната на вашата глава се избројени. Затоа, не плашете се: вие сте повредни од многу врапчиња.
8 И јас ви велам: кој ќе ме исповеда пред луѓето, ќе го исповеда и Синот Човечки пред Божјите ангели.
9 Но, кој ќе се одрече од Мене пред луѓето, ќе биде одречен пред Божјите ангели.
10 И кој ќе каже збор против Синот Човечки, ќе му се прости, а на кој хули против Светиот Дух нема да му се прости.
11 А кога ќе ве доведат во синагогите и кај судиите и кај овластувањата, не размислувајте како или што ќе одговорите или што ќе кажете.
12 Зашто Светиот Дух ќе ве научи во истиот час што треба да кажете.
13 А еден од дружината му рече: „Учителе, зборувај со брат ми да ми го подели наследството.
14 А тој му рече: Човеку, кој ме постави за тебе судија или делител?
15 А тој им рече: „ Внимавајте и чувајте се од лакомоста, зашто животот на човекот не се состои во изобилството на имотот што го поседува.
16 И им кажа парабола, велејќи: „ Земјата на еден богат човек роди многу;
17 А тој си помисли во себе, велејќи: „Што да правам, зашто немам место каде да ги дадам своите плодови?

18 А тој рече: „Вака ќе направам: ќе ги срушам моите амбари и ќе изградам поголеми; и таму ќе ги дадам сите мои плодови и мои добра.
19 И ќе ѝ речам на душата своја: Душо, имаш многу богатства натрупани за многу години; смири се, јади, пиј и биди весел.
20 Но Бог му рече: „Будало, оваа ноќ ќе се бара од тебе душата.
21 Така е и оној што собира богатство за себе и не е богат пред Бога.
22 А тој им рече на учениците Свои: „Затоа ви велам: не размислувајте за својот живот што ќе јадете; ниту за телото, што ќе се облечете.
23 Животот е повеќе од месо, а телото е повеќе од облека.
24 Погледни ги гавраните: тие ниту сеат ниту жнеат; кои немаат ниту магацин, ниту штала; и Бог ги храни: колку сте вие подобри од птиците?
25 А кој од вас, размислувајќи, може да му додаде на својот раст еден лакот?
26 Ако тогаш не можете да го правите она што е најмало, зошто размислувате за другото?
27 Погледни ги лилјаните како растат: не се трудат, не предат; а сепак ви велам дека Соломон во сета своја слава не беше облечен како еден од нив.
28 Тогаш, ако Бог така ја облече тревата, која денес е на полето, а утре се фрла во печката; колку повеќе ќе ве облече, маловерни?
29 И не барајте што ќе јадете или што ќе пиете, и не бидете сомнителни.
30 За сето тоа го бараат народите на светот; и вашиот Татко знае дека тоа ви треба.
31 Туку повеќе барајте го царството Божјо; и сето тоа ќе ви се додаде.
32 Не плаши се, мало стадо; зашто на вашиот Татко му е добро да ви го даде царството.
33 Продадете го она што го имате и дајте милостина; обезбедете си вреќи кои не се излачуваат, богатство на небесата што не пропаѓа, каде што не се приближува крадец, ниту молец расипува.
34 Зашто, каде што е твоето богатство, таму ќе биде и твоето срце.
35 Нека ви бидат опашани бедрата и нека горат вашите светла;
36 И вие самите како луѓе кои го чекаат својот господар кога ќе се врати од свадбата; кога ќе дојде и ќе чукне, веднаш да му отворат.
37 Блажени се оние слуги, кои господарот, кога ќе дојде, ќе ги најде како бдеат;
38 И ако дојде во втората стража или дојде во третата стража и ги најде така, блажени се тие слуги.
39 А ова знајте дека, да знаеше куќниот човек во кој час ќе дојде крадецот, ќе бдееше и немаше да дозволи да му ја пробијат куќата.
40 Затоа, бидете подготвени и вие, зашто Синот Човечки доаѓа во час кога не мислите.
41 Тогаш Петар му рече: „Господи, ни ја кажуваш ли оваа парабола нам или на сите?
42 А Господ рече: „ Кој е тогаш тој верен и мудар управител, кого неговиот господар ќе го постави за управител над својот дом, за да им го даде нивниот дел од месото во свое време?
43 Блажен е тој слуга, кого неговиот господар, кога ќе дојде, ќе го најде како прави.
44 Навистина ви велам, дека ќе го постави за владетел над сè што има.
45 Но, ако тој слуга рече во своето срце: „Господарот мој го одложува своето доаѓање; и ќе почнат да ги тепаат слугите и девојчињата, и да јадат и пијат и да се пијат;
46 Ќе дојде господарот на тој слуга во ден кога нема да го бара, и во час кога не знае, ќе го распарчи и ќе му го одреди делот со неверниците.
47 А тој слуга, кој ја знаеше волјата на својот господар и не се подготви, ниту постапи според неговата волја, ќе биде тепан со многу тепани.
48 Но, кој не знаел и направил работи достојни за претепување, ќе биде претепан со малку удари. Зашто кому му се дава многу, од него ќе се бара многу;
49 Дојдов да испратам оган на земјата; и што ќе бидам, ако веќе е запалено?
50 Но јас имам крштевање со кое треба да се крстам; и како сум затегнат додека не се оствари!
51 Да претпоставите дека дојдов да дадам мир на земјата? Ти велам, не; туку попрво поделба:
52 Зашто отсега ќе има петмина во една куќа поделени, тројца против двајца и двајца против тројца.
53 Таткото ќе се подели против синот, а синот од таткото; мајката против ќерката, а ќерката против мајката; свекрвата против снаата, а снаата против свекрвата.
54 А тој исто така му рече на народот: „ Кога ќе видите облак како се крева од запад, веднаш велите: „Иде дожд; и така е.
55 И кога ќе видите дека дува јужен ветер, велите: „Ќе има топлина; и ќе се случи.
56 Лицемери, можете да го препознаете лицето на небото и на земјата; но како е тоа што не го препознавате овој пат?
57 Да, и зошто самите самите не судете што е правилно?
58 Кога ќе отидеш со својот противник кај судијата, додека си на патот, потруди се да се ослободиш од него; да не те одведе кај судијата, а судијата да те предаде на службеникот, а службеникот да те фрли во затвор.
59 Ти велам, не заминувај оттаму, додека не ја платиш последната грина.

ПОГЛАВЈЕ 13

1 Во тоа време беа присутни некои што му кажаа за Галилејците, чија крв Пилат ја измеша со нивните жртви.
2 А Исус одговори и им рече: „ Мислите дека овие Галилејци беа грешници пред сите Галилејци, затоа што претрпеа такви работи?
3 Ви велам, не, но, ако не се покаете, сите ќе загинете исто.
4 Или оние осумнаесет, врз кои падна кулата во Силоам и ги уби, мислите ли дека беа грешници над сите луѓе што живееја во Ерусалим?
5 Ви велам, не, но, ако не се покаете, сите вие ќе загинете исто.

6 Тој ја кажа и оваа парабола; Еден човек имаше засадено смоква во своето лозје; и дојде и бараше плод на него, но не најде.
7 Тогаш тој му рече на комодавачот на своето лозје: „Еве, овие три години доаѓам да барам плод на оваа смоква, но не наоѓам; зошто го оптоварува земјата?
8 А тој му одговори: „Господи, остави го и оваа година, додека не го ископам и го изметам.
9 А ако вроди со плод, добро, а ако не, потоа исечете го.
10 А тој поучуваше во една од синагогите во сабота.
11 И, ете, имаше една жена која имаше дух на немоќ осумнаесет години, и беше наведната заедно, и никако не можеше да се подигне.
12 А кога ја виде Исус, ја повика кај себе и ѝ рече: „ Жено, ти си опуштена од својата немоќ.
13 И ги положи рацете врз неа, и таа веднаш се исправи и Го прослави Бога.
14 А началникот на синагогата одговори со огорченост, зашто Исус лечеше во сабота, и му рече на народот: „Има шест дена во кои луѓето треба да работат; затоа дојдете и исцелете се во нив, а не на саботен ден.
15 Тогаш Господ му одговори и рече: „ Лицеме, зар секој од вас во сабота не го отпушта својот вол или магарето од штандот и не го води на полевање?
16 И зарем оваа жена, ќерка на Авраам, која сатаната ја врза, ете, овие осумнаесет години, не требаше да биде ослободена од оваа врска во сабота?
17 А кога го рече ова, сите негови противници се засрамија, и сиот народ се радуваше за сето славно дело што го направи.
18 Тогаш рече: „ На што личи Божјото царство? и на што да личам?
19 Тоа е како зрно синап, кое човек го зеде и го фрли во својата градина; и порасна и восочи големо дрво; а птиците небесни се сместија во неговите гранки.
20 И пак рече: „ Со каде да го споредам царството Божјо?
21Тоа е како квасец, што го зеде една жена и го сокри во три мери брашно, додека не се закваси целиот.
22 И одеше низ градовите и селата, учејќи и патувајќи кон Ерусалим.
23 Тогаш еден му рече: Господи, малку ли се спасени? И тој им рече:
24 Трудете се да влезете од тесната порта: зашто, ви велам, мнозина ќе бараат да влезат, но нема да можат.
25 Кога еднаш ќе стане господарот на куќата и ќе ја затвори вратата, а вие почнете да стоите надвор и да тропате на вратата, велејќи: Господи, Господи, отвори ни; и тој ќе одговори и ќе ви каже: Не ве познавам од каде сте.
26 Тогаш ќе почнете да велите: „Ние јадевме и пиевме пред тебе, а ти поучуваше по нашите улици.
27 Но тој ќе рече: „Ви велам, не ве познавам од каде сте; отстапете од мене, сите вие што вршите беззаконие.
28 Ќе има плач и чкртање со заби, кога ќе ги видите Авраам, Исак, Јаков и сите пророци во царството Божјо, а вие самите исфрлени.
29 И ќе дојдат од исток, и од запад, и од север и од југ, и ќе седнат во царството Божјо.
30 И, ете, има последни кои ќе бидат први, и има први кои ќе бидат последни.
31 Истиот ден дојдоа некои од фариseите и Му рекоа: „Излези и оди оттаму, зашто Ирод ќе те убие.
32 А тој им рече: „ Одете и кажете ѝ на лисицата: Еве, истерувам ѓаволи и лекувам денес и утре, а третиот ден ќе бидам совршен.
33 Сепак, морам да одам денес, утре и наредниот ден, зашто не може пророк да загине од Ерусалим.
34 Ерусалиме, Ерусалиме, кој ги убиваш пророците и ги каменуваш оние што се испратени кај тебе; колку пати сакав да ги соберам твоите деца, како што кокошката го собира своето потомство под своите крилја, а вие не!
35 Ете, вашиот дом ви е оставен пуст, и вистина ви велам: нема да ме видите додека не дојде време кога ќе кажете: „Благословен е оној што доаѓа во името Господово!

ПОГЛАВЈЕ 14

1 И кога влезе во куќата на еден од поглаварите фарисеи да јаде леб во сабота, тие го набљудуваа.
2 И, ете, имаше еден човек пред него што имаше капки.
3 А Исус, одговарајќи им рече на адвокатите и фариseите, велејќи: „ Дали е дозволено да се лекува во сабота?
4 И тие молчеа. И го зеде, го исцели и го пушти;
5 И им одговори, велејќи: „ Кој од вас ќе му падне магар или вол во јама и нема веднаш да го извлече во сабота?
6 И не можеа повторно да му одговорат на тоа.
7 И им кажа парабола на повиканите, кога забележа како ги избираат главните соби; велејќи им:
8 Кога ќе те канат на свадба од кој било човек, не седи во највисоката соба; да не биде нареден од него почесен човек од тебе;
9 А оној што те заповеда тебе и нему дојде и ти рече: Дај му место на овој човек; а ти со срам почнуваш да ја заземаш најниската соба.
10 Но, кога ќе те повикаат, оди и седни во најдолната соба; кога ќе дојде тој што те заповеда, да ти рече: „Пријателе, качи се погоре!“
11 Зашто, кој се возвишува себеси, ќе биде понижен; и кој се понижува себеси ќе биде возвишен.
12 Тогаш му рече и на оној што го замоли: „ Кога ќе приготвиш вечера или вечера, не викај ги твоите пријатели, ниту браќата, ниту твоите роднини, ниту твоите богати соседи; да не те наложат пак, и да не ти биде возвратена.
13 Но, кога правиш гозба, повикај ги сиромасите, осакатените, сакатите, слепите;
14 И ќе бидеш благословен; зашто тие не можат да те возвратат, зашто ќе бидеш возвратен при воскресението на праведните.
15 А еден од оние што седеа со него на трпеза го слушна ова, му рече: „Блажен е оној што ќе јаде леб во царството Божјо!
16 Тогаш тој му рече: „ Еден човек приреди голема вечера и им закажа на мнозина.
17 И го испрати својот слуга на вечерата да им каже на поканетите: „Дојдете! зашто сè е сега подготвено.

18 И сите со една согласност почнаа да се оправдуваат. Првиот му рече: Купив парче земја и морам да одам да го видам: Те молам да ме извини.
19 А друг рече: „Купив пет јарем волови и одам да ги испитам.
20 А друг рече: „Се оженив за жена и затоа не можам да дојдам.
21 Така дојде тој слуга и му го соопшти тоа на својот господар. Тогаш господарот на куќата, се разгневи, му рече на својот слуга: „Излези брзо по улиците и патеките на градот, и доведи ги овде сиромасите, осакатените, слепите и слепите.
22 А слугата рече: „Господи, се прави како што си заповедал, но има место.
23 А господарот му рече на слугата: „Излези по патиштата и оградите и принуди ги да влезат, за да се наполни мојата куќа.
24 Зашто ви велам, дека никој од повиканите нема да ја вкуси мојата вечера.
25 И со него отидоа големо мноштво, а тој се сврте и им рече:
26 Ако некој дојде кај мене и не го мрази својот татко, и мајка, и жена, и деца, и браќа и сестри, да, и својот живот, тој не може да биде мој ученик.
27 А кој не го носи својот крст и не оди по Мене, не може да биде мој ученик.
28 Зашто, кој од вас, сакајќи да изгради кула, не седнува прв и не ги брои трошоците, дали има доволно да ја заврши?
29 Да не, откако ќе ги постави темелите и не може да го доврши, сите што го гледаат да почнат да му се потсмеваат,
30 велејќи: „Овој почна да гради, но не можеше да заврши.
31 Или кој цар, кој оди да војува против друг цар, не седнува прв и не се посоветува дали може со десет илјади да го пречека оној што ќе дојде против него со дваесет илјади?
32 Или, додека другиот е уште далеку, тој испраќа пратеник и посакува услови за мир.
33 Така, секој од вас, кој не остави се што има, не може да биде мој ученик.
34 Солта е добра, но ако солта го изгуби својот вкус, со што ќе се зачини?
35 Ниту е погоден за земја, ниту пак за ѓубриво; но мажите го исфрлаат. Кој има уши да слуша, нека слуша.

ПОГЛАВЈЕ 15

1 Тогаш му се приближија сите митници и грешници за да Го слушаат.
2 А фарисеите и книжниците мрмореа, велејќи: „Овој ги прима грешниците и јаде со нив.
3 И им ја кажа оваа парабола, велејќи:
4 Кој од вас, има сто овци, ако загуби една од нив, не ги остави деведесет и деветте во пустината и не оди по изгубеното додека не го најде?
5 И кога ќе го најде, го става на рамениците радувајќи се.
6 И кога ќе дојде дома, ги повика пријателите и соседите, велејќи им: „Радувајте се со мене; зашто ја најдов мојата изгубена овца.
7 Ви велам дека исто така ќе има радост на небото поради еден грешник што се кае, повеќе отколку за деведесет и девет праведници, на кои не им треба покајание.
8 Или која жена има десет сребреници, ако изгуби едно парче, не запали свеќа и не ја брише куќата и не бара вредно додека не ја најде?
9 А кога го најде, ги повика пријателите и соседите свои, велејќи: „Радувајте се со мене; зашто го најдов парчето што го изгубив.
10 Исто така, ви велам, има радост во присуството на ангелите Божји поради еден грешник кој се кае.
11 А тој рече: „Еден човек имаше два сина:
12 А помалиот од нив му рече на татка си: „Татко, дај ми го делот од имотот што ми паѓа. И им го подели својот живот.
13 И не многу дена откако помладиот син се собра и отиде во далечна земја, и таму ја потроши својата имотна состојба со немирен живот.
14 И кога потроши сè, настана силен глад во таа земја; и тој почна да биде во скуд.
15 И отиде и се придружи на еден граѓанин на таа земја; и го испрати во нивата негова да пасе свињи.
16 И сакаше да си го наполни стомакот со лушпите што ги јадеа свињите, и никој не му ги даде.
17 А кога дојде при себе, рече: „Колку наемници на татко ми имаат доволно леб и заштеда, а јас умрам од глад!
18 Ќе станам и ќе одам кај татко ми и ќе му речам: Оче, згрешив против небото и пред тебе,
19 И не сум повеќе достоен да се наречам твој син: направи ме како еден од твоите наемници.
20 А тој стана и дојде кај татка си. Но, кога уште беше далеку, татко му го виде и се сожали, и истрча, му падна на вратот и го бакна.
21 А синот му рече: „Оче, згрешив против небото и пред твоите очи, и повеќе не сум достоен да се наречам твој син.
22 Но таткото им рече на своите слуги: „Изнесете ја најубавата облека и облечете му ја; и стави прстен на раката и чевли на нозете.
23. Донеси го теле и убиј го; и да јадеме и да бидеме весели:
24 Зашто овој син ми беше мртов и оживеа; тој беше изгубен и пронајден. И тие почнаа да се веселат.
25 А неговиот постар син беше во полето; и кога дојде и се приближи до куќата, слушна музика и играње.
26 И повика еден од слугите и праша што значи тоа.
27 А тој му рече: „Твојот брат дојде; и татко ти го закла угоеното теле, зашто го прими здрав и здрав.
28 А тој се налути и не сакаше да влезе; затоа татко му излезе и го молеше.
29 А тој му рече на татка си: „Ете, те служам многу години и никогаш не ја прекршив твојата заповед, а ти никогаш не ми даде јаре за да се радувам со пријателите.
30 Но, штом дојде овој твој син, кој го проголта твојот живот со блудниците, ти го уби за него згоеното теле.
31 А тој му рече: „Синко, ти си секогаш со мене, и сè што имам е твое.

32 Ни требаше да се радуваме и да се радуваме, зашто овој брат твој беше мртов и оживеа; и се изгуби, и се најде.

ПОГЛАВЈЕ 16

1 И им рече и на своите ученици: „ Имаше еден богат човек, кој имаше управител; и истиот му беше обвинет дека ја потрошил својата стока.
2 И тој го повика и му рече: „Како тоа го слушам од тебе? дај сметка за твоето управителство; зашто можеби нема повеќе да бидеш управител.
3 Тогаш управителот рече во себе: „Што да правам? зашто господарот ми го одзема управителството: не можам да копам; да молам срам ми е.
4 Решен сум што да правам, за, кога ќе ме исфрлат од управата, да ме примат во своите домови.
5 И ги повика кај себе сите должници на својот господар и му рече на првиот: „Колку му должиш на мојот господар?
6 А тој рече: „Сто мери масло. А тој му рече: Земи си ја сметката, седни брзо и напиши педесет.
7 Тогаш тој му рече на друг: „А колку должиш? А тој рече: Сто мери пченица. А тој му рече: Земи си ја сметката и напиши осумдесет.
8 И Господ го пофали неправедниот управител, зашто постапи мудро: зашто децата на овој свет во своето поколение се помудри од синовите на светлината.
9 И јас ви велам: Направете си пријатели од мамонот на неправдата; за, кога ќе пропаднете, да ве примат во вечни живеалишта.
10 Кој е верен во најмалото, верен е и во многу; а кој е неправеден во најмалото, неправеден е и во многу.
11 Затоа, ако не сте биле верни во неправедниот мамон, кој ќе ви го довери вистинското богатство?
12 И ако не сте биле верни во она што е туѓо, кој ќе ви го даде тоа што е ваше?
13 Ниту еден слуга не може да им служи на двајца господари: зашто или едниот ќе го мрази, а другиот ќе го сака; или ќе се држи до едниот, а другиот ќе го презира. Не можете да му служите на Бог и на мамонот.
14 И фариseите, кои беа лаком, го слушаа сето тоа, и го исмеваа.
15 А тој им рече: „ Вие сте тие што се правдате пред луѓето; но Бог ги знае вашите срца: зашто она што е многу ценето меѓу луѓето е одвратно пред Бога.
16 Законот и пророците беа до Јован;
17 И полесно е да поминат небото и земјата, отколку да пропадне една точка од законот.
18. Кој ќе ја остави својата жена и ќе се ожени со друга, врши прељуба;
19Имаше еден богат човек, кој се облекуваше во пурпурна и тенка ленена облека и секој ден се хранеше раскошно.
20И имаше еден просјак по име Лазар, кој беше легнат пред неговата врата, полн со рани,
21 И сакајќи да се нахранат со трошките што паднаа од трпезата на богаташот;
22 И се случи, просјакот умре и ангелите го однесоа во прегратките на Авраам: умре и богатиот и беше погребан;
23 И во пеколот ги подигна очите, во маки, и го виде Авраам оддалеку, а Лазар во неговите пазуви.
24 А тој извика и рече: „Оче Авраме, помилуј ме и испрати го Лазара да го натопи врвот на прстот во вода и да ми го излади јазикот; зашто јас сум мачен во овој пламен.
25 Но Авраам рече: „Синко, запомни дека ти во својот живот ги прими своите добрини, а исто така и Лазар злото;
26 И покрај сето ова, меѓу нас и вас е поставен голем јаз: така што тие што сакаат да преминат оттаму кај вас не можат; ниту тие можат да ни поминат, тоа би дошло од таму.
27Тогаш рече: „Те молам, оче, да го испратиш во домот на мојот татко.
28 Зашто имам пет браќа; за да им посведочи, за да не дојдат и тие на ова место на маки.
29 Авраам му рече: „Имаат Мојсеј и пророците; нека ги слушнат.
30 А тој рече: „Не, оче Авраме, но ако некој отиде кај нив од мртвите, ќе се покајат.
31 А тој му рече: „Ако не ги чујат Мојсеја и пророците, нема да се уверат, ако некој воскресне од мртвите.

ПОГЛАВЈЕ 17

1Тогаш им рече на учениците: „ Невозможно е да не се случат престапи;
2 Подобро му беше да му обесат воденички камен на вратот и да го фрлат во морето, отколку да навреди едно од овие малечки.
3 Внимавајте на себе: ако братот твој згреши против тебе, прекори го; и ако се покае, прости му.
4 И ако тој згреши против тебе седум пати на ден, и седум пати на ден се сврти кон тебе, велејќи: се каам; ќе му простиш.
5 А апостолите Му рекоа на Господа: Зголеми ни ја верата.
6 И Господ рече: „ Ако имавте вера како зрно синап, можеше да ѝ речете на овој сикам: откорни се од корен и биди засаден во морето; и треба да ве послуша.
7 Но, кој од вас, кога има слуга што ора или храни добиток, ќе му рече, кога ќе дојде од полето: „Оди и седни на јадење?“
8 И нема повеќе да му рече: Подготви се за да вечерам, препаши се и служи ми додека не јадам и пијам; а потоа ќе јадеш и ќе пиеш?
9 Дали му благодари на тој слуга затоа што го изврши она што му беше заповедано? Јас не фрлам.
10 Така и вие, кога ќе го извршите сето она што ви е заповедано, кажете: Ние сме бескорисни слуги;
11 И кога одеше во Ерусалим, помина низ Самарија и Галилеја.
12 И кога влезе во едно село, го сретнаа десет лепрозни мажи, кои стоеја далеку.
13 И тие го кренаа гласот и рекоа: Исусе, учителу, помилуј нè!
14 А кога ги виде, им рече: „ Одете, покажете им се на свештениците! И се случи, како што одеа, беа очистени.
15 А еден од нив, кога виде дека е излечен, се врати назад и со силен глас Го прослави Бога,

16 И падна ничкум пред неговите нозе, благодарејќи му: и тој беше Самарјанин.
17 А Исус одговори и рече: „ Нели беа десет очистени? но каде се деветте?
18 Не се најде што се врати да му оддаде слава на Бога, освен овој странец.
19 А тој му рече: „ Стани, оди си, твојата вера те оздрави.
20 А кога го побараа од фарисеите кога треба да дојде Божјото царство, тој им одговори и рече: „ Царството Божјо не доаѓа со набљудување;
21 Ниту ќе речат: „Еве овде! или, ете таму! зашто, ете, царството Божјо е во вас.
22 А тој им рече на учениците: „ Ќе дојдат денови кога ќе посакате да видите еден од деновите на Синот човечки, но нема да го видите.
23 И ќе ви речат: „Види овде; или, види таму: не оди по нив, ниту оди по нив.
24 Зашто како молњата што свети од едниот дел под небото, така свети до другиот дел под небото; така ќе биде и Синот Човечки во неговото време.
25 Но, прво мора да претрпи многу работи и да биде отфрлен од оваа генерација.
26 И како што беше во деновите на Ное, така ќе биде и во деновите на Синот човечки.
27 Јадеа, пиеја, се оженија, се омажија, до денот кога Ное влезе во ковчегот, и дојде потопот и ги уништи сите.
28 Исто како што беше во деновите на Лот; јадеа, пиеја, купуваа, продаваа, садеа, градеа;
29 Но истиот ден кога Лот излезе од Содом, заврна од небото оган и сулфур и ги уништи сите.
30 Така ќе биде и во денот кога ќе се открие Синот Човечки.
31 Во тој ден, кој ќе биде на покривот и неговите работи во куќата, да не слезе да ги земе;
32 Сети се на жената на Лот.
33 Кој сака да го спаси својот живот, ќе го загуби; и кој ќе го загуби животот свој, ќе го зачува.
34 Ви велам, во таа ноќ двајца мажи ќе бидат во еден кревет; едното ќе се земе, а другото ќе се остави.
35 Две жени нека мелат заедно; едното ќе се земе, а другото ќе се остави.
36 Двајца ќе бидат на полето; едното ќе се земе, а другото ќе се остави.
37 А тие одговорија и Му рекоа: „Каде, Господи? А тој им рече: каде и да е телото, таму ќе се соберат орлите.

ПОГЛАВЈЕ 18

1 И им кажа парабола за таа цел, дека луѓето треба секогаш да се молат и да не се онесвестуваат;
2 велејќи: „ Во еден град имаше судија, кој не се плашеше од Бога и не гледаше на човекот.
3 Во тој град имаше една вдовица; и таа дојде кај него, велејќи: „Одмазди ми се од мојот противник!
4 А тој не сакаше некое време;
5 Но, бидејќи оваа вдовица ме вознемирува, ќе ѝ се одмаздам, за да не ме измори со нејзиното постојано доаѓање.
6 А Господ рече: Чујте што вели неправедниот судија.
7 И нема ли Бог да се одмазди за своите избраници, кои му викаат дење и ноќе, иако долго трпи со нив?
8 Ви велам дека тој брзо ќе им се одмазди. Но, кога ќе дојде Синот Човечки, ќе најде ли вера на земјата?
9 И им ја кажа оваа парабола на некои кои веруваа во себе дека се праведни и ги презираа другите:
10 Двајца мажи влегоа во храмот да се помолат; едниот е фарисеј, а другиот митник.
11 Фарисејот стоеше и вака се молеше со себе: Боже, Ти благодарам, што не сум како другите луѓе, изнудувачи, неправедни, прељубници, па дури и како овој митник.
12 Постим двапати во неделата, давам десеток од сè што имам.
13 А митарот, стоејќи далеку, не сакаше да ги подигне очите кон небото, туку удираше по градите, велејќи: „Боже смилувај се кон мене грешникот!
14 Ви велам, овој си отиде во својата куќа попрво оправдан, а не другиот; и кој се понижува себеси ќе биде возвишен.
15 И доведоа при Него и доенчиња, за да ги допре;
16 Но Исус ги повика кај себе и рече: „ Оставете ги малите деца да дојдат при Мене и не спречувајте ги, зашто на таквите е Божјото царство.
17 Вистина ви велам, кој нема да го прими Божјото царство како мало дете, нема да влезе во него.
18 А еден владетел го праша, велејќи: „Добар учител, што да правам за да наследам вечен живот?
19 А Исус му рече: „ Зошто ме нарекуваш добар? никој не е добар, освен еден, односно Бог.
20 Ти ги знаеш заповедите: Не прави прељуба, не убивај, не кради, не сведочи лажно, почитувај ги татка си и мајка си.
21 А тој рече: „Сето тоа го чував од младоста моја.
22 А Исус, кога го чу тоа, му рече: „ Само едно ти недостига: продај сè што имаш и подели на сиромасите и ќе имаш ризница на небото; и дојди, по мене!
23 А кога го чу тоа, многу се растажи, зашто беше многу богат.
24 А кога виде Исус дека е многу тажен, рече: „ Колку е тешко оние што имаат богатство да влезат во царството Божјо!
25 Зашто, полесно ѝ е на камилата да помине низ иглено уво, отколку на богат човек да влезе во царството Божјо.
26 А оние што го чуја тоа рекоа: „Тогаш кој може да се спаси?
27 А тој рече: „ Невозможните работи за луѓето се можни за Бога.
28 Тогаш Петар рече: „Ете, оставивме сè и тргнавме по тебе.
29 А тој им рече: „ Вистина ви велам: нема човек што оставил дом, или родители, или браќа, или жена или деца, заради Божјото царство;
30 Кој нема да добие повеќекратно во ова сегашно време, а во идниот свет живот вечен.
31 Тогаш ги зеде при себе дванаесеттемина и им рече: „ Ете, ние одиме во Ерусалим и ќе се исполни сè што е напишано од пророците за Синот Човечки.
32 Зашто ќе им биде предаден на незнабошците, ќе биде исмејуван, и огорчено молење и плукање врз него.

33 И ќе го камшикуваат и ќе го убијат, а на третиот ден ќе воскресне.
34 И тие не разбраа ништо од тоа;
35 И се случи, кога се приближи до Ерихон, еден слеп човек седеше покрај патот и просеше.
36 И кога слушна како минува мноштвото, праша што значи тоа.
37 И му рекоа дека минува Исус од Назарет.
38 А тој извика, велејќи: „Исусе, сине Давидов, помилуј ме!
39 А оние што одеа пред него го прекорија да молчи, но тој уште повеќе викаше: „Сине Давидов, помилуј ме!
40 А Исус застана и заповеда да го доведат кај него; и кога се приближи, Го праша:
41 велејќи: „Што сакаш да ти направам? А тој рече: Господи, за да видам.
42 А Исус му рече: „Погледни, твојата вера те спаси.
43 И тој веднаш прогледа и тргна по Него, славејќи го Бога;

ПОГЛАВЈЕ 19

1 А Исус влезе и помина низ Ерихон.
2 И ете, имаше еден човек по име Закхеј, кој беше началник меѓу митниците, и тој беше богат.
3 И бараше да Го види Исуса кој е тој; и не можеше за печатот, бидејќи беше мал со раст.
4 И тој истрча напред и се качи на сикоморот за да го види, зашто тој требаше да помине по тој пат.
5 А кога дојде Исус на тоа место, го подигна погледот, го виде и му рече: „ Закхеј, побрзај и слези; зашто денес треба да останам во твојата куќа.
6 И тој побрза, слезе и го прими радосно.
7 А кога го видоа тоа, сите мрмореа, велејќи: „Отиде да гостува кај грешник.
8 А Захеј застана и Му рече на Господа; Ете, Господи, половината од мојот имот им ја давам на сиромасите; и ако сум земал нешто од некого со лажно обвинение, четирикратно му враќам.
9 А Исус му рече: „ Денес дојде спасението во овој дом, бидејќи и тој е син на Авраам.
10 Зашто Синот Човечки дојде да го бара и спаси изгубеното.
11 И кога го слушаа ова, тој додаде и кажа една парабола, зашто беше близу до Ерусалим, и затоа што мислеа дека царството Божјо треба веднаш да се појави.
12 И рече: „ Еден благородник отиде во далечна земја за да прими царство и да се врати.
13 И ги повика своите десет слуги, им даде десет фунти и им рече: „Оправете се додека не дојдам.
14 Но неговите граѓани го мразеа и испратија порака по него, велејќи: „Нема да го имаме овој човек да царува над нас.
15 И се случи, кога се врати, откако го прими царството, тогаш заповеда да ги повикаат овие слуги кај него, на кои им ги даде парите, за да може да знае колку секој човек добил со тргување.
16 Тогаш дојде првиот и рече: „Господи, твојата фунта доби десет фунти.
17 А тој му рече: „Па, добар слуго!
18 А вториот дојде и рече: „Господи, твојата фунта доби пет фунти.
19 И тој му рече: „Биди и ти над пет града.
20 А друг дојде, велејќи: „Господи, ете, еве ја твојата фунта, што ја чував во салфетка.
21 Зашто се плашев од тебе, зашто си строг човек: го земаш она што не си го положил и жнееш што не си посеал.
22 А тој му рече: „Од твојата уста ќе те судам, зол слуго. Ти знаеше дека сум строг човек, го земам она што не сум го положил и жнее дека не сум посеал.
23 Зошто тогаш не ги даваше моите пари во банка, за при моето доаѓање да ги барам моите со лихварство?
24 А тој им рече на оние што стоеја: „Земете му ја фунтата и дајте му ја на оној што има десет фунти.
25 (А тие му рекоа: Господи, тој има десет фунти).
26 Зашто ви велам: тоа на секој што има ќе му се даде; а од оној што нема, ќе му се одземе и тоа што го има.
27 Но, оние мои непријатели, кои не сакаа јас да царувам над нив, доведете ги овде и убијте ги пред мене.
28 А кога го рече тоа, отиде напред и се искачи во Ерусалим.
29 А кога се приближи до Витфагија и Витанија, на гората наречена Маслинова гора, испрати двајца свои ученици,
30 велејќи: „Одете во селото спроти вас; во која кога ќе влезете ќе најдете врзано осле, на кое никогаш не седел човек: разврзете го и доведете го овде.
31 И ако некој ве праша: Зошто го отпуштате? вака ќе му кажете: Зашто му треба на Господа.
32 И оние што беа испратени си отидоа и најдоа како што им рече.
33 И додека го одврзаа ослето, неговите сопственици им рекоа: „Зошто го отпуштате ослето?
34 А тие рекоа: „Му треба на Господа“.
35 И Го доведоа кај Исуса, и ги фрлија своите облеки на ослето и го поставија Исуса на него.
36 И додека тој одеше, тие ја раширија својата облека по патот.
37 И кога се приближи, дури сега на спуштањето на Маслиновата Гора, целото мноштво ученици почна да се радува и со силен глас да Го фалат Бога за сите моќни дела што ги видеа;
38 велејќи: „Благословен е Царот што доаѓа во името Господово: мир на небото и слава во висините!
39 А некои од фарисеите од мноштвото Му рекоа: „Учителе, укори ги учениците свои!
40 А тој одговори и им рече: „ Ви велам дека, ако овие молчат, камењата веднаш ќе извикаат.
41 И кога се приближи, го виде градот и плаче над него,
42 велејќи: „ Да сте знаеле, барем во денешниов ден, работите што му припаѓаат на вашиот мир! но сега тие се сокриени од твоите очи.
43 Зашто ќе дојдат врз тебе денови кога твоите непријатели ќе фрлат ров околу тебе и ќе те опкружат и ќе те чуваат од секоја страна,
44 И ќе те положат со земја и твоите деца во тебе; и нема да остават во тебе камен на друг; зашто не го знаеше времето на твојата посета.
45 И влезе во храмот и почна да ги истерува продавачите и купувачите во него;
46 И велејќи им: „ Напишано е: „Мојот дом е дом на молитвата“, а вие го направивте дувла на крадци.

47 И поучуваше секој ден во храмот. Но, првосвештениците и книжниците и началникот на народот бараа да го уништат,
48 И не можеа да најдат што да направат, зашто сиот народ беше многу внимателен да Го слуша.

ПОГЛАВЈЕ 20

1 И се случи, во еден од тие денови, додека го поучуваше народот во храмот и го проповедаше Евангелието, првосвештениците и книжниците го нападнаа со старешините,
2 И му рече: „Кажи ни, со која власт го правиш тоа? или кој е тој што ти ја даде оваа власт?
3 А тој одговори и им рече: „ И јас ќе ве прашам едно нешто; и одговори ми:
4 Крштевањето на Јован беше од небото или од луѓето?
5 И тие размислуваа меѓу себе, велејќи: „Ако речеме: од небото; ќе рече: „Зошто тогаш не му поверувавте?
6 Но, и ако речеме: од луѓето; сиот народ ќе не каменува, зашто е убеден дека Јован бил пророк.
7 А тие одговорија дека не знаат од каде е.
8 А Исус им рече: „ Ни јас не ви кажувам со каква власт го правам тоа.
9 Тогаш почна да му ја кажува на народот оваа парабола; Еден човек насади лозје и им го даде на сточарите и отиде во далечна земја долго време.
10 И во времето испрати слуга кај сточарите да му дадат од лозјето, но сточарите го претепаа и го испратија празен.
11 И пак испрати друг слуга, и го претепаа и срамно му се помолија и го испратија празен.
12 И пак испрати трет, и го ранија и него и го истераа надвор.
13 Тогаш господарот на лозјето рече: „Што да правам? Ќе го испратам мојот сакан син: можеби ќе го почитуваат кога ќе го видат.
14 Но, сточарите, кога го видоа, си помислија меѓу себе, велејќи: „Овој е наследникот; дојдете да го убиеме, за да ни биде наследството.
15 И го избркаа од лозјето и го убија. Што ли ќе им направи господарот на лозјето?
16 Тој ќе дојде и ќе ги уништи овие сточари, а лозјето ќе им го даде на други. И кога слушнаа, рекоа, не дај Боже.
17 А тој ги виде и рече: „ Што е тогаш ова што е напишано: Каменот што го отфрлија градителите, стана аголна глава?
18 Кој ќе падне на тој камен, ќе биде скршен; но врз кого ќе падне, ќе го сомеле во прав.
19. Во истиот час првосвештениците и книжниците бараа да положат раце врз него; и се плашеа од народот, зашто сфатија дека ја кажа оваа парабола против нив.
20 И тие го набљудуваа и испратија разузнавачи, кои требаше да се преправаат дека се праведни, за да ги фатат неговите зборови, за да го предадат на власта и власта на управителот.
21 А тие го прашаа, велејќи: „Учителе, знаеме дека правилно зборуваш и учиш, не прифаќаш никого, туку вистински го учиш Божјиот пат.
22 Дали ни е дозволено да му даваме данок на цезарот или не?
23 Но тој ја согледа нивната лукавство и им рече: „ Зошто ме искушувате?
24 Покажи ми еден денар. Чиј лик и натпис го има? Тие одговорија и рекоа: Цезар.
25 А тој им рече: „ Дајте му го на цезарот она што е цезар, а на Бога она што е Божјо.
26 И тие не можеа да ги прифатат неговите зборови пред народот, и се чудеа на неговиот одговор и молчеа.
27 Тогаш дојдоа кај него некои садукеи, кои негираат дека има воскресение; и го прашаа:
28 Велејќи: „Учителе, Мојсеј ни напиша: „Ако некому брат му умре со жена, а тој умре без деца, брат му да ја земе неговата жена и да му подигне потомство на својот брат.
29 Така, имаше седум браќа: и првиот се ожени и умре без деца.
30 А вториот ја зеде за жена, и тој умре без деца.
31 И ја зеде третиот; на ист начин и седумтемина: не оставија деца и умреа.
32 Последно умре и жената.
33 Затоа, во воскресението, чија жена е таа? за седуммина ја имаа за жена.
34 А Исус им одговори: „ Децата на овој свет се мажат и се мажат.
35 А оние што ќе се удостојат да го добијат тој свет и воскресението од мртвите, ниту се мажат ниту се мажат.
36 Ниту веќе можат да умрат, зашто се еднакви на ангелите; и се деца Божји, бидејќи се деца на воскресението.
37 Сега, кога мртвите воскреснуваат, Мојсеј покажа кај грмушката, кога го нарекува Господ Бог Авраамов, Бог Исак и Бог Јаковов.
38 Зашто Тој не е Бог на мртвите, туку на живите, зашто сите живеат за Него.
39 Тогаш некои од книжниците одговорија: „Учителе, добро кажа.
40 А потоа тие воопшто не се осмелија да го прашаат.
41 А тој им рече: „ Како велат дека Христос е Давидов син?
42 И самиот Давид вели во книгата Псалми: „Му рече Господ на мојот Господ: седни од мојата десна страна!
43 Се додека не ги ставам твоите непријатели под подножје на нозете.
44 Затоа Давид го нарекува Господ, како е тој негов син?
45Тогаш пред присутните на сиот народ им рече на своите ученици:
46 Пазете се од книжниците, кои сакаат да одат во долги одежди, и сакаат поздрави по пазарите и највисоките седишта во синагогите и началниците на гозбите;
47 Кои ги голтаат куќите на вдовиците и долго се молат: тие ќе добијат поголемо проклетство.

ПОГЛАВЈЕ 21

1 И го подигна погледот и ги виде богатите како ги фрлаат своите дарови во ризницата.
2 И виде и една сиромашна вдовица како фрла таму две грини.

3 А тој рече: „ Вистина ви велам дека оваа кутра вдовица фрли повеќе од сите нив.
4 Зашто сите овие од своето изобилство го фрлија во Божјите жртви, а таа од својата сиромаштија го фрли сето живо што го имаше.
5 И додека некои зборуваа за храмот, како бил украсен со убави камења и дарови, тој рече:
6 Што се однесува до овие работи што ги гледате, ќе дојдат денови, во кои нема да остане камен на друг, кој нема да биде урнат.
7 И Го прашаа, велејќи: „Учителе, но кога ќе биде тоа? и каков знак ќе има кога ќе се случат овие работи?
8 А тој рече: „ Внимавајте да не бидете измамени, зашто мнозина ќе дојдат во мое име и ќе речат: Јас сум Христос; и времето се приближува; затоа не одете по нив.
9 Но, кога ќе слушнете за војни и немири, не плашете се; но крајот не е до крај.
10 Тогаш им рече: „ Ќе се крене народ против народ и царство против царство.
11 И ќе има големи земјотреси на различни места, и глад и помор; и страшни глетки и големи знаци ќе има од небото.
12 Но, пред сето ова, тие ќе ги положат рацете врз вас и ќе ве прогонуваат, ќе ве предадат во синагогите и во затворите и ќе бидат изведени пред царевите и владетелите заради моето име.
13 И ќе ви се обрати за сведоштво.
14 Затоа, поставете го тоа во вашите срца, да не размислувате пред што ќе одговорите:
15 Зашто ќе ти дадам уста и мудрост, на кои сите твои противници нема да можат да се спротивстават ниту да се спротивстават.
16 И ќе бидете предадени од родителите, и браќата, и родниците и пријателите; и некои од вас ќе ги убијат.
17 И сите ќе ве мразат заради моето име.
18 Но нема да ви загине ниту влакно од главата.
19 Во вашата трпеливост, ги поседувате вашите души.
20 А кога ќе го видите Ерусалим опкружен со војски, тогаш знајте дека неговата пустош е близу.
21 Тогаш оние што се во Јудеја нека бегаат во планините; и нека си заминат оние што се среде него; и да не влегуваат во нив оние што се во земјите.
22 Зашто овие се денови на одмазда, за да се исполни сè што е напишано.
23 Но тешко на бремените и на оние што цицаат во тие денови! зашто ќе има голема неволја во земјата и гнев врз овој народ.
24 И тие ќе паднат од остриците на мечот и ќе бидат одведени во заробеништво во сите народи;
25 И ќе има знаци на сонцето, и на месечината и на ѕвездите; и на земјата неволја на народите, со збунетост; морето и брановите рикаат;
26. Срцата на луѓето се измачуваат од страв и поради грижата за она што доаѓа на земјата, зашто силите на небото ќе се разнишаат.
27 И тогаш ќе го видат Синот Човечки како доаѓа на облак со сила и голема слава.
28 И кога ќе почнат да се случуваат овие работи, тогаш погледнете и подигнете ги главите; зашто се приближува твоето откупување.
29 И им кажа парабола; Еве ја смоквата и сите дрвја;
30 Кога тие сега пукаат, вие самите гледате и знаете дека летото е сега близу.
31 Така и вие, кога ќе видите дека тоа се случува, знајте дека царството Божјо е близу.
32 Вистина ви велам: ова поколение нема да помине додека се не се исполни.
33 Небото и земјата ќе поминат, но зборовите Мои нема да поминат.
34 И внимавајте на себе, да не ви се наполни срцето во кое било време со преплавување, пијанство и грижи за овој живот, и тој ден да не ве зафати несвесни.
35 Зашто како замка ќе дојде на сите што живеат на лицето на целата земја.
36 Затоа, бидете будни и молете се секогаш, за да бидете достојни да избегате од сето ова што ќе се случи и да застанете пред Синот човечки.
37 А дење поучуваше во храмот; и ноќе излезе и се насели на гората наречена Елеонска Гора.
38 И сиот народ дојде рано наутро кај Него во храмот за да го чуе.

ПОГЛАВЈЕ 22

1 А се приближи празникот бесквасен леб, наречен Пасха.
2 И првосвештениците и книжниците бараа како да го убијат; зашто се плашеа од народот.
3 Тогаш сатаната влезе во Јуда, по име Искариот, кој беше од дванаесетте.
4 И отиде и разговараше со првосвештениците и началниците, како да им го предаде.
5 И тие се израдуваа и се заветија да му дадат пари.
6 И тој вети и бараше можност да им го предаде во отсуство на мноштвото.
7 Потоа дојде денот на бесквасниот леб, кога треба да се убие Пасхата.
8 И ги испрати Петар и Јован, велејќи: „ Одете и пригответе ни ја Пасхата за да јадеме.
9 А тие му рекоа: „Каде сакаш да приготвиме?
10 А тој им рече: „ Ете, кога ќе влезете во градот, ќе ве сретне човек, кој носи стомна со вода; следете го во куќата каде што влегува.
11 А ти кажи му на куќниот човек: Учителот ти вели: Каде е гостинската соба, каде што ќе ја јадам Пасхата со моите ученици?
12 И ќе ви покаже голема горна соба, наместена;
13 И отидоа и најдоа како што им рече, и ја приготвија Пасхата.
14 А кога дојде часот, седна и дванаесетте апостоли со него.
15 А тој им рече: „ Со желба сакав да ја јадам оваа Пасха со вас пред да пострадам;
16 Зашто ви велам, повеќе нема да јадам од него, додека не се исполни во царството Божјо.
17И ја зеде чашата, се заблагодари и рече: „ Земете го ова и поделете ја меѓу себе.
18 Зашто ви велам, нема да пијам од плодот на лозата додека не дојде царството Божјо.
19 А тој зеде леб, заблагодари, го прекрши и им даде, велејќи: „ Ова е моето тело, кое е дадено за вас; правете го ова за мој спомен.

20 Така и чашата по вечерата, велејќи: „ Оваа чаша е новиот завет во мојата крв, која се пролева за вас.
21 Но, ете, раката на оној што ме предава е со мене на масата.
22 И навистина Синот Човечки си оди, како што е определено, но тешко на оној човек од кого ќе биде предаден!
23 И почнаа да се распрашуваат меѓу себе, кој од нив треба да го направи тоа.
24 И меѓу нив имаше и расправија, кој од нив треба да се смета за најголем.
25 А тој им рече: „ Незнабошците владеат над нив; а оние кои вршат власт врз нив се нарекуваат добродетели.
26 Но, немојте да бидете такви, туку најголемиот меѓу вас нека биде како помладиот; и кој е началник, како и оној што служи.
27 Зашто, дали е поголем, тој што седи на јадење или тој што служи? не е ли тој што седи на јадење? но јас сум меѓу вас како оној што служи.
28 Вие сте тие што останавте со мене во моите искушенија.
29 И јас ви поставувам царство, како што ми одреди мојот Татко;
30 За да јадете и пиете на мојата трпеза во моето царство и да седите на престоли и да им судите на дванаесетте племиња на Израел.
31 И рече Господ: Симоне, Симоне, ете, сатаната сакаше да те има за да те просее како пченица.
32 Но јас се молев за тебе да не падне твојата вера;
33 А тој му рече: Господи, готов сум да одам со тебе и во затвор и во смрт.
34 А тој рече: „ Ти велам, Петар, петелот нема да запее денес, пред трипати да се одречеш дека ме познаваш.
35 А тој им рече: „ Кога ве испратив без чанта, торба и обувки, ви недостасуваше нешто? А тие рекоа: Ништо.
36 А тој им рече: „ А сега, кој има чанта, нека го земе, а исто така и торбата негова; а кој нема меч, нека ја продаде својата облека и нека купи.
37 Зашто, ви велам, дека ова што е напишано треба уште да се исполни во мене: И тој се вброи меѓу престапниците, зашто работите за мене имаат крај.
38 А тие рекоа: Господи, ете, еве два меча. А тој им рече: Доста е.
39 И излезе и отиде, како што беше обичај, на Маслиновата Гора; и неговите ученици, исто така, го следеа.
40 А кога беше на тоа место, им рече: „ Молете се да не влезете во искушение.
41 И тој се оддалечи од нив околу камен, клекна и се молеше,
42 велејќи: „ Оче, ако сакаш, тргни ја од мене оваа чаша; но не да биде мојата волја, туку твојата!
43 И му се јави ангел од небото, кој го зајакнуваше.
44 И кога беше во агонија, тој се молеше поусрдно, а потта му беше како големи капки крв што паѓаа на земјата.
45 А кога стана од молитвата и дојде кај учениците Свои, ги најде како спијат од тага,
46 И им рече: „ Зошто спиете? станете и молете се, за да не влезете во искушение.
47 И додека тој уште зборуваше, ете, мноштво, и Оној наречен Јуда, еден од дванаесетте, отиде пред нив и се приближи кон Исуса да Го бакне.
48 Но Исус му рече: Јуда, дали го предаваш Синот човечки со бакнеж?
49 Кога тие што беа околу него, видоа што ќе следи, Му рекоа: „Господи, дали да тепаме со меч?
50 И еден од нив го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече десното уво.
51 А Исус одговори и рече: „ Издржете се толку далеку! И му го допре увото и го исцели.
52 Тогаш Исус им рече на првосвештениците, началниците на храмот и на старешините, кои дојдоа кај него: „ Излезете како против крадец, со мечеви и стапови?
53 Кога бев секој ден со вас во храмот, вие не подававте раце против мене, но ова е вашиот час и силата на темнината.
54 Тогаш го зедоа, го доведоа и го доведоа во домот на првосвештеникот. А Петар одеше оддалеку.
55 А кога запалија оган среде салата и се спуштија заедно, Петар седна меѓу нив.
56 Но една слугинка го виде како седи покрај огнот, и сериозно го погледна и рече: „И овој беше со него.
57 А тој се одрече од него, велејќи: „Жено, не го познавам!
58 А по малку Го виде друг и рече: „И ти си од нив. А Петар рече: Човеку, не сум.
59 А околу еден час по друг, самоуверено тврдеше, велејќи: „Вистина, и овој беше со него, зашто е Галилеец.
60 А Петар рече: Човеку, не знам што велиш. И веднаш, додека тој сè уште зборуваше, петелот свика.
61 И Господ се сврте и го погледна Петар. А Петар се сети на Господовото слово, како што му рече: „ Пред петелот да запее, трипати ќе се одречеш од мене“.
62 А Петар излезе и плаче горко.
63 А луѓето што го држеа Исуса, му се потсмеваа и го тепаа.
64 А кога му ги врзаа очите, го удираа по лицето и Го прашаа: „Пророчи, кој е тој што те удри?
65 И многу други нешта богохулно зборуваа против Него.
66 И штом се раздени, се собраа старешините на народот, првосвештениците и книжниците и го одведоа во својот собор, велејќи:
67 Дали си ти Христос? кажете ни. А тој им рече: „ Ако ви кажам, нема да верувате.
68 И ако те прашам и тебе, нема да ми одговориш, ниту да ме пуштиш да одам.
69 Потоа Синот Човечки ќе седне од десната страна на силата Божја.
70 Тогаш сите рекоа: „Тогаш, дали си Син Божји? А тој им рече: Вие велите дека сум јас.
71 А тие рекоа: „Што треба уште да сведочиме? зашто ние самите слушнавме за неговата уста.

ПОГЛАВЈЕ 23

1 И целото мноштво од нив стана и Го одведоа кај Пилат.

2 И почнаа да го обвинуваат, велејќи: „Го најдовме овој како го изопачува народот и забранува да му се дава данок на цезарот, велејќи дека тој е Христос Цар.
3 А Пилат го праша, велејќи: „Дали ти си Царот на Јудејците? А тој му одговори и рече: Ти велиш.
4 Тогаш Пилат им рече на првосвештениците и на народот: „Не наоѓам вина во овој човек.
5 А тие беа уште пожестоки, велејќи: „Он го подбуцнува народот, поучувајќи по целото јудејство, почнувајќи од Галилеја до ова место.
6 Кога Пилат слушна за Галилеја, праша дали тој човек е Галилеец.
7 И штом дозна дека припаѓа на Иродовата јурисдикција, го испрати кај Ирод, кој и самиот во тоа време беше во Ерусалим.
8 А кога Ирод го виде Исуса, многу се израдуваше, зашто долго време сакаше да го види, зашто имаше слушнато многу за Него; и се надеваше дека ќе види некое чудо направено од него.
9 Тогаш тој се прашуваше со него со многу зборови; но тој ништо не му одговори.
10 А првосвештениците и книжниците стоеја и жестоко го обвинуваа.
11 И Ирод со своите воени луѓе го занемари, се потсмеваше со него, го облече во прекрасна облека и пак го испрати кај Пилат.
12 И во истиот ден Пилат и Ирод се спријателиле, зашто порано биле во непријателство меѓу себе.
13 А Пилат, кога ги повика првосвештениците и кнезовите и народот,
14 Им рече: „Ми го доведовте овој човек како оној што го изопачува народот;
15 Не, ниту пак Ирод, зашто јас те испратив кај него; и ете, ништо достојно за смрт не му се прави.
16 Затоа ќе го казнам и ќе го пуштам.
17 (Зашто мора да им пушти еден на празникот.)
18 И тие извикаа веднаш, велејќи: „Бегај го овој човек и пушти ни го Варава!
19 (Кој за одреден бунт направен во градот и за убиство, беше фрлен во затвор.)
20 Затоа Пилат, сакајќи да го ослободи Исуса, пак им зборуваше.
21 Но тие викаа, велејќи: Распни го, распни го!
22 А тој им рече по трет пат: „Зошто, какво зло направи? Не најдов во него причина за смрт: затоа ќе го казнам и ќе го пуштам да си оди.
23 И тие веднаш со силни гласови бараа да биде распнат. И гласот на нив и на првосвештениците преовладуваше.
24 И Пилат рече да биде како што бараа.
25 И им го пушти оној што за бунт и убиство беше фрлен во затвор, кого го посакуваа; но тој го предаде Исуса на нивната волја.
26 И додека Го одведоа, фатија еден Симон, Киренец, кој излегуваше од земјата, и врз него го положија крстот за да го носи по Исуса.
27 И го следеше мноштво народ и жени, кои исто така плачеа и го оплакуваа.
28 Но Исус се сврте кон нив и рече: „ Ерусалимски ќерки, не плачете за мене, туку плачете за себе и за своите деца.
29 Зашто, ете, доаѓаат денови, во кои ќе речат: „Блажени се неплодните, утробите што никогаш не родија, и децата кои никогаш не цицале!
30 Тогаш ќе почнат да им велат на планините: „Паднете врз нас! и до ридовите, покријте нè.
31 Зашто, ако го прават тоа на зелено дрво, што ќе се прави на суво?
32 А имаше и двајца други, злосторници, кои беа доведени со него да бидат убиени.
33 И кога дојдоа на местото, што се нарекува Голгота, таму Го распнаа Него и злосторниците, едниот од десната, а другиот од левата страна.
34 Тогаш Исус рече: „ Оче, прости им; зашто не знаат што прават. И му ја разделија облеката и фрлија ждрепка.
35 А народот стоеше и гледаше. И владетелите со нив го исмејуваа, велејќи: „Тој ги спаси другите; нека се спаси себеси, ако е Христос, Божјиот избраник.
36 И војниците му се потсмеваа, дојдоа кај него и му принесоа оцет,
37 и велејќи: „Ако си цар јудејски, спаси се себеси!
38 Над него беше напишан и натпис со грчки, латински и хебрејски букви: „ОВА Е ЦАР НА ЕВРЕИТЕ“.
39 А еден од обесените злосторници го налути, велејќи: „Ако си Христос, спаси се себеси и нас.
40 А другиот му возврати, велејќи: „Не се плашиш ли од Бога, бидејќи си во истата осуда?
41 А ние навистина праведно; зашто ја добиваме соодветната награда за нашите дела: но овој човек не направи ништо лошо.
42 А тој му рече на Исуса: „Господи, сети се на мене кога ќе дојдеш во царството твое.
43 А Исус му рече: „ Вистина ти велам: денес ќе бидеш со мене во рајот.
44 И беше околу шестиот час, и имаше темнина над целата земја до деветтиот час.
45 И сонцето се помрачи, и превезот на храмот се скина среде.
46 А кога извика Исус со силен глас, рече: „ Оче, во твои раце го предавам мојот дух; “
47 Кога стотникот виде што се случи, Го прослави Бога, велејќи: „Навистина, ова беше праведен човек.
48 И сиот народ што се собра на таа глетка, гледајќи што се направи, ги удира градите и се врати.
49 А сите негови познаници и жените што го следеа од Галилеја, стоеја далеку и го гледаа тоа.
50 И ете, имаше еден човек по име Јосиф, советник; и тој беше добар човек и праведен:
51 (Истиот не се согласи со советот и делото на нив;) беше од Ариматеј, јудејскиот град, кој и самиот го чекаше царството Божјо.
52 Овој човек отиде кај Пилат и го молеше телото на Исус.
53 И го симна, го завитка во лен и го положи во гроб, кој беше издлабен во камен, во кој никогаш порано не беше положен човек.
54 И тој ден беше приготвувањето, а саботата се приближи.
55 И жените, кои дојдоа со него од Галилеја, тргнаа по него и го видоа гробот и како е положено неговото тело.

56 И се вратија и приготвија мириси и миро; и се одмори во сабота според заповедта.

ПОГЛАВЈЕ 24

1 А на првиот ден од седмицата, многу рано наутро, дојдоа кај гробот, носејќи ги со себе мирисите што ги подготвија и некои други.
2 И го најдоа каменот оттргнат од гробот.
3 И влегоа внатре и не го најдоа телото на Господ Исус.
4 И се случи, додека тие беа многу збунети околу тоа, ете, двајца мажи застанаа покрај нив во светлечка облека.
5 И кога се уплашија и се наведнаа на земјата, тие им рекоа: „Зошто го барате живиот меѓу мртвите?
6Тој не е тука, туку воскресна: сетете се како ви зборуваше додека беше во Галилеја,
7 велејќи: Синот Човечки треба да биде предаден во рацете на грешните луѓе и да биде распнат и на третиот ден да воскресне.
8 И се сетија на неговите зборови,
9 И се врати од гробот и им го кажа сето тоа на единаесетте и на сите останати.
10. Марија Магдалена, Јоана и Марија, мајката на Јаков, и други жени беа со нив, кои им го кажаа тоа на апостолите.
11 А нивните зборови им се чинеа како празни приказни, и не им веруваа.
12 Тогаш Петар стана и истрча кон гробот; и се наведна, ги виде ленените алишта положени сами, и си замина, чудејќи се во себе на она што се случи.
13 И ете, двајца од нив отидоа истиот ден во селото наречено Емаус, кое беше од Ерусалим околу шеесет стадиуми.
14 И разговараа за сето ова што се случи.
15 И се случи, додека тие разговараа и размислуваа, Самиот Исус се приближи и отиде со нив.
16 Но нивните очи беа придржани за да не Го познаат.
17 А тој им рече: „ Какви се тие врски што ги имате еден со друг додека одите и сте тажни?
18 А еден од нив, по име Клеопа, му одговори: „Дали си само странец во Ерусалим и не знаеш што ќе се случи таму во овие денови?
19 А тој им рече: „Што? А тие Му рекоа: „За Исуса од Назарет, кој беше пророк силен по дела и зборови пред Бога и пред сиот народ.
20 И како првосвештениците и нашите началници Го предадоа да биде осуден на смрт и го распнаа.
21 Но ние верувавме дека тој требаше да го откупи Израилот;
22 Да, и некои жени од нашето друштво нè зачудија, кои беа рано на гробот;
23 А кога не го најдоа неговото тело, дојдоа и рекоа дека виделе и видение на ангели, кои велеа дека е жив.
24 А некои од оние што беа со нас отидоа кај гробот и го најдоа, како што рекоа жените, но не го видоа.
25Тогаш тој им рече: „ О, безумни и слаби во срцето да верувате во сето она што го кажале пророците.
26 Зарем не требаше Христос да го претрпи тоа и да влезе во својата слава?
27 И почнувајќи од Мојсеј и сите пророци, тој им ги објасни во сите Писма што се однесуваат на него.
28 И се приближија до селото, каде што отидоа, и тој направи како да сакаше да оди понатаму.
29 Но тие го затегнаа велејќи: „Остани со нас, зашто е вечер, а денот помина. И тој влезе да остане со нив.
30 А кога седеше на трпеза со нив, зеде леб, го благослови, пресече и им даде.
31 И им се отворија очите и Го познаа; и тој исчезна од нивните очи.
32 И си рекоа еден на друг: „Зар не ни гореше срцето додека ни зборуваше по пат и додека ни ги отвораше Писмата?
33 И станаа во истиот час, се вратија во Ерусалим и ги најдоа собраните единаесет и оние што беа со нив,
34 велејќи: „Господ навистина воскресна и му се јави на Симон.
35 И раскажуваа што се правеше на патот и како се познаваше за нив при кршењето леб.
36 И додека тие вака зборуваа, Самиот Исус застана среде нив и им рече: „ Мир вам!
37 Но тие беа преплашени и уплашени и мислеа дека виделе дух.
38 А тој им рече: „ Зошто сте вознемирени? и зошто се појавуваат мисли во вашите срца?
39 Видете ги моите раце и мои нозе, дека јас сум јас; зашто духот нема месо и коски, како што гледате дека имам јас.
40 А кога го рече тоа, им ги покажа рацете и нозете.
41 И додека тие уште не веруваа од радост и се чудеа, тој им рече: „ Имате ли тука јадење?
42 И му дадоа парче печена риба и саќе.
43 И го зеде и јадеше пред нив.
44 А тој им рече: „ Ова се зборовите што ви ги кажав уште додека бев со вас, дека треба да се исполни сè, напишано во Мојсеевиот закон и во пророците и во псалмите. во врска со мене.
45 Тогаш им го отвори разумот, за да ги разберат Писмото,
46 И им рече: „ Вака е напишано и вака требаше Христос да пострада и да воскресне од мртвите на третиот ден.
47 И да се проповеда покајание и простување на гревовите во Негово име меѓу сите народи, почнувајќи од Ерусалим.
48 И вие сте сведоци за тоа.
49 И ете, јас го испраќам врз вас ветувањето на Мојот Отец;
50 И ги изведе до Витанија, ги подигна рацете и ги благослови.
51 И се случи, додека ги благословуваше, се раздели од нив и се вознесе на небото.
52 И тие Му се поклонија и со голема радост се вратија во Ерусалим.
53 И беа постојано во храмот, славејќи и благословувајќи го Бога. Амин.

Јон

ПОГЛАВЈЕ 1

1 Во почетокот беше Словото, и Словото беше кај Бога, и Словото беше Бог.
2 Истото беше во почетокот со Бога.
3 Сѐ е создадено од него; и без него не се направи ништо што е направено.
4 Во него беше животот; и животот беше светлина на луѓето.
5 И светлината свети во темнина; а темнината не го сфати.
6 Имаше еден човек испратен од Бога, по име Јован.
7Тој дојде како сведоштво, да сведочи за Светлината, за да поверуваат сите луѓе преку него.
8 Тој не беше таа Светлина, туку беше испратен да сведочи за таа Светлина.
9 Тоа беше вистинската Светлина, која го осветлува секој човек што доаѓа во светот.
10 Тој беше во светот, и светот беше создаден од него, а светот не Го позна.
11 Тој дојде кај своите, а неговите не го примија.
12 Но на оние што Го примија, им даде власт да станат Божји синови, и на оние што веруваат во Неговото име.
13 Кои не се родени од крв, ниту од волјата на телото, ниту од волјата човечка, туку од Бога.
14 И Словото стана тело и се всели меѓу нас, (и ја видовме Неговата слава, славата како на Единородниот од Отецот), полна со благодат и вистина.
15 Јован сведочеше за него и извика, велејќи: „Овој е оној за кого реков: Оној што иде по мене е претпочитан пред мене, зашто беше пред мене.
16 И од Неговата полнота добивме сите, и благодат за благодат.
17 Зашто законот беше даден преку Мојсеј, а благодатта и вистината дојдоа преку Исус Христос.
18 Никој никогаш не Го видел Бога; Единородниот Син, Кој е во пазувите на Отецот, Тој го објави.
19 А ова е записот на Јован, кога Евреите испратија свештеници и левити од Ерусалим да Го прашаат: „Кој си ти?
20 И тој призна, и не одрече; но признав, јас не сум Христос.
21 И Го прашаа: „Што тогаш? Дали си ти Илија? А тој вели, не сум. Дали си тој пророк? А тој одговори: Не.
22 Тогаш му рекоа: „Кој си ти? за да им дадеме одговор на оние што не пратија. Што велиш за себе?
23 Тој рече: „Јас сум гласот на оној што вика во пустината: Исправете го Господовиот пат, како што рече пророкот Исаија.
24 А тие што беа испратени беа од фариseите.
25 А тие Го прашаа и Му рекоа: „Зошто тогаш крштеваш, ако не си тој Христос, ниту Илија, ниту тој пророк?
26 Јован им одговори, велејќи: „Јас крштавам со вода, но меѓу вас стои еден, кого не го познавате;
27 Оној е тој што доаѓа по мене е претпочитан пред мене, чијшто не сум достоен да му ги откачам ремените од чевлите.
28Тоа се правеше во Витавара, отаде Јордан, каде што Јован крштеваше.
29 Следниот ден Јован го виде Исуса како доаѓа при Него и рече: „Еве го Јагнето Божјо, кое ги зема гревовите на светот.
30 Ова е оној за кого реков: „По мене доаѓа човек кој е поволен пред мене, зашто беше пред мене.
31 А јас не го познавав, но за да му се јави на Израилот, затоа дојдов да крштавам со вода.
32. А Јован говореше, велејќи: „Го видов Духот како слегува од небото како гулаб, и остана на него.
33 А јас не Го познавав, но оној што ме испрати да крштавам со вода, тој ми рече: „На Кого ќе видиш како слегува Духот и останува врз него, тој е оној што крштева со Светиот Дух.
34 И јас видов и докажав дека тоа е Синот Божји.
35 Следниот ден пак, Јован застана и двајца негови ученици;
36 И гледајќи го Исуса додека одеше, рече: „Еве го Божјото Јагне!
37 И двајцата ученици го слушнаа како зборува, и тргнаа по Исуса.
38 Тогаш Исус се сврте и ги виде како одат и им рече: „ Што барате? Тие му рекоа: „Раби!
39 Тој им рече: „ Дојдете и видете! Дојдоа и видоа каде живее, и останаа кај него тој ден, зашто беше околу десеттиот час.
40 Еден од двајцата што го слушнаа Јован да зборува и тргнаа по него, беше Андреј, братот на Симон Петар.
41 Тој најнапред го најде својот брат Симон и му рече: „Го најдовме Месијата, што се толкува како Христос.
42 И го доведе кај Исус. А кога го виде Исус, рече: „ Ти си Симон , синот Јона;
43 Следниот ден Исус сакаше да излезе во Галилеја, го најде Филип и му рече: „ Следи ме!
44 А Филип беше од Витсаида, од градот на Андреј и Петар.
45. Филип го најде Натанаил и му рече: „Го најдовме него, за кого напиша Мојсеј во законот и пророците, Исус од Назарет, синот Јосиф.
46 А Натанаил му рече: „Може ли да излезе нешто добро од Назарет? Филип му рече: Дојди и види.
47 Исус го виде Натанаил како доаѓа кај него, и рече за него: „Еве, навистина Израелец, во кого нема измама!
48 Натанаил му рече: „Од каде ме познаваш? Исус одговори и му рече: „ Пред тоа да те повика Филип, кога беше под смоквата, те видов.
49 Натанаил одговори и му рече: Раби, ти си Син Божји; ти си царот на Израел.
50 Исус одговори и му рече: „ Веруваш ли, затоа што ти реков: те видов под смоквата? ќе видиш поголеми работи од овие.
51 А тој му рече: „Вистина, вистина ви велам: отсега ќе го видите небото отворено и ангелите Божји како се качуваат и слегуваат врз Синот човечки.

ПОГЛАВЈЕ 2

1 И третиот ден се венчаа во Кана Галилејска; и мајката на Исус беше таму:
2 И Исус беше повикан и неговите ученици на свадбата.
3 А кога сакаа вино, мајката на Исус му рече: „Немаат вино.

4 Исус ѝ рече: „ Жено, што имам јас со тебе? мојот час уште не е дојден.
5 Неговата мајка им рече на слугите: „Што и да ви каже, правете го.
6 И таму беа поставени шест камени тенџерињa, според начинот на прочистување на Евреите, во кои имаше по две или три коцки.
7 Исус им рече: „ Наполнете ги садовите со вода. И ги наполнија до гребенот.
8 А тој им рече: „ Повлечете сега и понесете му на управителот на празникот. И го разнесоа.
9 Кога началникот на празникот проба од водата што се прави вино, и не знаеше од каде е таа;
10 И му рече: „Секој на почетокот дава добро вино; а кога луѓето добро ќе се напијат, тогаш тоа е полошо: но доброто вино си го зачувал до сега.
11 Овој почеток на чуда го направи Исус во Кана Галилејска и ја покажа својата слава; и неговите ученици поверуваа во него.
12Потоа слезе во Капернаум, тој и мајка му, браќата свои и учениците негови, и останаа таму не многу денови.
13 И се приближи еврејската Пасха, и Исус отиде во Ерусалим,
14 И во храмот ги најдоа оние што продаваа волови и овци и гулаби, и менувачите на пари седеа.
15 И кога направи камшик од јажиња, ги истера сите од храмот, и овците и воловите; и ги истури парите на менувачите и ги сруши масите;
16 И им рече на оние што продаваа гулаби: „Земете го ова оттука; Не правете го домот на мојот Татко трговска куќа.
17 А неговите ученици се сетија дека е напишано: „Ревноста на твојот дом ме изеде!
18 Тогаш Јудејците одговорија и Му рекоа: „Каков знак ни покажуваш кога го правиш тоа?
19 Исус одговори и им рече: „ Уништете го овој храм и за три дена ќе го подигнам.
20 Тогаш Евреите рекоа: „Овој храм се гради четириесет и шест години, а ќе го подигнеш за три дена?
21 Но тој зборуваше за храмот на своето тело.
22 А кога воскресна од мртвите, неговите ученици се сетија дека им го кажа тоа; и поверуваа на Писмото и на словото што го рече Исус.
23 А кога беше во Ерусалим на Пасхата, на празникот, мнозина поверуваа во Неговото име, кога ги видоа чудата што ги правеше.
24 Но Исус не им се обврза, зашто ги познаваше сите луѓе,
25 И не требаше некој да сведочи за човекот, зашто знаеше што е во човекот.

ПОГЛАВЈЕ 3

1Имаше еден човек од фарисеите, по име Никодим, владетел на Евреите.
2 Тој дојде кај Исус ноќе и му рече: „Раби, знаеме дека ти си учител од Бога, зашто никој не може да ги прави овие чуда што ги правиш, освен Бог да биде со него.
3 Исус одговори и му рече: „ Вистина, вистина ти велам: ако некој повторно не се роди, не може да го види Божјото царство.
4 Никодим му рече: „Како може да се роди човек кога е стар? може ли по втор пат да влезе во утробата на мајка си и да се роди?
5 Исус одговори: „ Вистина, вистина ти велам, ако човек не се роди од вода и од Дух, не може да влезе во царството Божјо.
6 Роденото од телото е тело; а она што е родено од Духот е дух.
7 Не чуди се што ти реков: Мора повторно да се родите.
8 Ветерот дува каде што сака, и ти го слушаш неговиот звук, но не можеш да кажеш од каде доаѓа и каде оди; така е секој што е роден од Духот.
9 Никодим одговори и му рече: „Како може да биде тоа?
10 Исус одговори и му рече: „ Дали ти си господар на Израел и не го знаеш тоа?
11 Вистина, вистина ти велам, зборуваме дека знаеме и сведочиме дека сме виделе; а вие не го примате нашето сведоштво.
12 Ако ви кажав земни работи, а вие не верувате, како ќе верувате, ако ви кажам за небесни работи?
13 И никој не се вознесе на небото, освен оној што слезе од небото, Синот Човечки кој е на небото.
14 И како што Мојсеј ја подигна змијата во пустината, така треба да се подигне и Синот човечки.
15 За секој што верува во Него да не загине, туку да има вечен живот.
16 Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден Син, та секој што верува во Него да не загине, туку да има вечен живот.
17 Зашто Бог не го испрати својот Син во светот за да го осудува светот; туку светот преку него да се спаси.
18 Кој верува во Него не е осуден, а кој не верува веќе е осуден, зашто не поверувал во името на Единородниот Син Божји.
19 И ова е осудата: светлината дојде во светот, и луѓето ја засакаа темнината повеќе отколку светлината, зашто нивните дела беа лоши.
20 Зашто, секој што прави зло, ја мрази светлината и не доаѓа до светлината, за да не бидат укорени неговите дела.
21 Но, кој ја врши вистината, доаѓа до светлината, за да се покажат неговите дела, дека се направени во Бога.
22 По ова дојде Исус и неговите ученици во земјата Јудеја; и таму остана со нив и се крсти.
23 И Јован крштеваше во Енон, близу до Салим, зашто таму имаше многу вода; и тие дојдоа и се крстија.
24 Зашто Јован сè уште не беше фрлен во затвор.
25Тогаш меѓу некои од Јовановите ученици и Евреите се појави прашање за очистување.
26 И дојдоа кај Јован и му рекоа: „Раби, кој беше со тебе отаде Јордан, за кого си сведочеше, ете, тој крштава и сите доаѓаат кај него.
27 Јован одговори и рече: Човек не може да прими ништо, ако не му се даде од небото.
28 Вие самите ми сведочите дека реков: Јас не сум Христос, туку дека сум испратен пред него.
29 Кој ја има невестата е младоженец, а пријателот на младоженецот, кој стои и го слуша, многу се радува поради гласот на младоженецот.
30 Тој мора да се зголемува, а јас да се намалувам.
31 Оној што доаѓа одозгора е над сите; кој е од земјата е земен и зборува за земјата;

32 А што видел и слушнал, сведочи; и никој не го прима неговото сведоштво.
33 Кој го прими неговото сведоштво, стави печат дека Бог е вистинит.
34 Зашто, оној што Бог го испрати, ги зборува Божјите зборови, зашто Бог не му го дава Духот по мерка.
35 Отецот го љуби Синот и сè му даде во рацете Негови.
36 Кој верува во Синот, има живот вечен, а кој не верува во Синот, нема да види живот; но Божјиот гнев останува врз него.

ПОГЛАВЈЕ 4

1 Затоа, кога Господ дозна како фарисеите слушнале дека Исус направил и крстил повеќе ученици од Јован,
2 (Иако не крсти самиот Исус, туку неговите ученици)
3 Тој ја напушти Јудеја и пак замина во Галилеја.
4 И мора да помине низ Самарија.
5 Потоа дојде во градот Самарија, наречен Сихар, близу до делот што Јаков му го даде на својот син Јосиф.
6 А таму беше бунарот на Јаков. И Исус, уморен од патувањето, седна така на бунарот: и беше околу шестиот час.
7 Една жена од Самарија дојде да напои вода: Исус ѝ рече: Дај ми да пијам.
8 (Зашто неговите ученици отидоа во градот да купат месо.)
9 Тогаш Самарјанката му рече: „Како ти, кога си Евреин, бараш да се напиеш од мене, која сум Самарјанка? зашто Евреите немаат работа со Самарјаните.
10 Исус одговори и ѝ рече: „ Ако го знаеше дарот Божји и кој е тој што ти вели: Дај ми да пијам; ти ќе побараше од него, а тој ќе ти даде жива вода.
11 Жената му рече: „Господине, немаш со што да влечеш, а бунарот е длабок; од каде ја имаш тогаш таа жива вода?
12 Дали си поголем од нашиот татко Јаков, кој ни го даде бунарот и се напи од него самиот и неговите деца и добитокот?
13 Исус одговори и ѝ рече: „ Кој ќе пие од оваа вода пак ќе ожедни.
14 Но, кој пие од водата што ќе му ја дадам, никогаш нема да ожедни; но водата што ќе му ја дадам ќе биде во него извор на вода што извира во вечен живот.
15 Жената му рече: „Господине, дај ми ја оваа вода, за да не жедам, ниту да дојдам овде да црпам.
16 Исус ѝ рече: „ Оди, повикај го својот маж и дојди овде!
17 Жената одговори и рече: „Немам маж. Исус ѝ рече: „ Добро рече: Немам маж.
18 Зашто ти имаше пет мажи; а оној што го имаш сега не е твој маж: во тоа навистина рече.
19 Жената му рече: Господине, сфаќам дека си пророк.
20 Нашите татковци се поклонуваа на оваа планина; а вие велите дека во Ерусалим е местото каде што луѓето треба да се поклонуваат.
21 Исус ѝ рече: Жено, веруај ми, доаѓа часот кога нема да Му се поклонувате на Отецот ниту на оваа планина, ниту во Ерусалим.
22 Вие се поклонувате, не знаете на што, ние знаеме на што се поклонуваме, зашто спасението е од Јудејците.
23 Но, дојде часот, а сега е, кога вистинските поклоници ќе Му се поклонуваат на Отецот со дух и вистина, зашто Таткото бара такви да Му се поклонуваат.
24 Бог е Дух, и оние што Му се поклонуваат треба да Му се поклонуваат со дух и во вистина.
25 Жената му рече: „Знам дека доаѓа Месија, наречен Христос; кога ќе дојде, сè ќе ни каже.
26 Исус ѝ рече: Јас сум тој што ти зборувам.
27 А на тоа дојдоа Неговите ученици и се зачудија што зборуваше со жената, но никој не рече: „Што бараш? или, Зошто зборуваш со неа?
28Тогаш жената го остави тенџерето и отиде во градот и им рече на мажите:
29 Дојдете, видете еден човек, кој ми кажа сè што сум направил: зар не е ова Христос?
30 Потоа излегоа од градот и дојдоа кај него.
31 Во меѓувреме, додека учениците Негови го молеа, велејќи: „Учителе, јади!
32 Но тој им рече: „ Имам јадење за јадење што вие не го знаете.
33 Затоа учениците си рекоа еден на друг: „Дали некој му донел да јаде?
34 Исус им рече: „ Мојата храна е да ја вршам волјата на Оној што ме испрати и да ја завршам неговата работа.
35 Зарем не велите: има уште четири месеци, а потоа доаѓа жетвата? ете, ви велам, подигнете ги очите и погледнете во полињата; зашто веќе се бели за жетва.
36 А кој жнее, прима плата и собира плод за вечен живот, за да се радуваат заедно и кој сее и кој жнее.
37 И овде е вистина онаа изрека: Еден сее, а друг жнее.
38 Јас ве испратив да го жнеете она за кое не сте дале труд: другите се трудеа, а вие влезете во нивните трудови.
39 И мнозина од Самарјаните од тој град поверуваа во него поради зборовите на жената, која сведочеше: „Ми кажа сè што направив“.
40 И кога Самарјаните дојдоа при Него, Го молеа да остане со нив, и тој остана таму два дена.
41 А многу повеќе поверуваа поради неговите зборови;
42 И ѝ рече на жената: „Сега веруваме, не поради твоите зборови, зашто и самите го чувме и знаеме дека тој е навистина Христос, Спасителот на светот.
43 А по два дена отиде оттаму и отиде во Галилеја.
44 Зашто самиот Исус сведочеше дека пророкот нема чест во својата земја.
45 А кога дојде во Галилеја, Галилејците Го примија, бидејќи видоа сè што направи во Ерусалим на празникот, зашто и тие отидоа на празникот.
46 И Исус пак дојде во Кана Галилејска, каде што водата ја направи вино. А имаше еден благородник, чиј син беше болен во Капернаум.
47 Кога чу дека Исус дошол од Јудеја во Галилеја, отиде при Него и го молеше да слезе и да го излечи синот негов, зашто беше пред смртта.
48 Тогаш Исус му рече: „ Ако не видите знаци и чудеса, нема да верувате.
49 Благородникот му рече: „Господине, слези пред моето дете да умре.

50 Исус му рече: „ Оди си; твојот син живее. И човекот поверува во словото што му го кажа Исус и си отиде.
51 А кога тој слегуваше, го сретнаа слугите негови и му кажаа: „Живее синот твој.
52 Потоа ги праша за часот кога почна да се поправа. А тие му рекоа: „Вчера во седмиот час треската го остави.
53 Така таткото знаеше дека е во истиот час кога Исус му рече: „ Твојот син живее!
54 Ова е повторно второто чудо што го направи Исус, кога излезе од Јудеја во Галилеја.

ПОГЛАВЈЕ 5

1 По ова имаше празник на Евреите; и Исус отиде во Ерусалим.
2 Сега во Ерусалим, покрај пазарот за овци, има базен, кој на еврејски се нарекува Бетесда, има пет тремови.
3 Во нив лежеше огромно мноштво немоќни, слепи, запрени, исушени, чекајќи го движењето на водата.
4 Зашто еден ангел слезе во одредено време во базенот и ја вознемируваше водата;
5 А таму беше еден човек, кој имаше немоќ од триесет и осум години.
6 Кога Исус го виде како лежи, и знаеше дека веќе долго време е во тој случај, му рече: „ Ќе оздравиш ли?
7 Немоќниот му одговори: „Господине, немам човек, кога водата е вознемирена, да ме стави во базенот; но додека доаѓам, друг слегува пред мене.
8 Исус му рече: Стани, земи ја постелата и оди.
9 И човекот веднаш оздрави, ја зеде постелата своја и одеше; и во истиот ден беше сабота.
10. Евреите му рекоа на излеченият: „Саботен ден е; не е дозволено да ја носиш постелата своја.
11 Тој им одговори: „Кој ме оздрави, тој ми рече: „Земи ја својата постела и оди!
12 Тогаш го прашаа: „Кој е тој што ти рече: земи ја постелата и оди?
13 А оздравениот не знаеше кој е, зашто Исус се однесе, а на тоа место имаше мноштво.
14 Потоа Исус го најде во храмот и му рече: „ Ете, оздрави, не греши повеќе, за да не те снајде полошо.
15 Човекот отиде и им кажа на Јудејците дека Исус е тој што го оздравил.
16 И затоа Евреите го прогонуваа Исуса и бараа да го убијат, зашто го правеше тоа во сабота.
17 Но Исус им одговори: „ Мојот Татко работи досега, а јас работам.
18 Затоа Евреите бараа уште повеќе да го убијат, зашто тој не само што ја наруши саботата, туку и рече дека Бог е негов Татко, правејќи се себеси еднаков со Бога.
19 Тогаш Исус одговори и им рече: „ Вистина, вистина ви велам: Синот не може да прави ништо сам од себе, освен она што гледа дека Таткото прави; зашто што прави, тоа го прави и Синот.
20 Зашто Отецот го љуби Синот и Му покажува сè што прави Самиот, и ќе Му покаже поголеми дела од овие, за да се чудите.
21 Зашто како што Отецот ги воскреснува мртвите и ги оживува; така и Синот оживува кого сака.
22 Зашто Отецот никого не суди, туку целиот суд му го предаде на Синот.
23 Сите луѓе да го почитуваат Синот, како што го почитуваат Отецот. Кој не го почитува Синот, не го почитува Таткото, Кој Го испратил.
24. но се пренесува од смрт во живот.
25.
26 Зашто како што Таткото има живот во себе; така му даде на Синот да има живот во себе;
27 И му даде власт и да суди, зашто е Син човечки.
28 Не чудете се на ова, зашто доаѓа часот во кој сите што се во гробовите ќе го слушнат неговиот глас,
29 И ќе излезе; оние што направија добро, до воскресение на животот; и оние што направиле зло, до воскресение на проклетство.
30 Јас сам не можам ништо да правам: како што слушам, судам; и мојот суд е праведен; зашто не ја барам мојата волја, туку волјата на Отецот, Кој ме испрати.
31 Ако сведочам за себе, моето сведоштво не е вистина.
32 Има друг што сведочи за мене; и знам дека сведоштвото што тој го сведочи за мене е вистинито.
33 Вие испративте кај Јован, и тој сведочеше за вистината.
34 Но јас не примам сведоштво од човек, туку ова го велам за да се спасите.
35 Тој беше огнена и блескава светлина, а вие бевте спремни на време да се радувате на Неговата светлина.
36 Но јас имам поголемо сведоштво од Јовановото: зашто делата што Таткото ми ги даде да ги завршам, истите дела што ги правам јас, сведочат за мене, дека Таткото ме испрати.
37 И Самиот Отец, Кој ме испрати, сведочеше за Мене. Никогаш не сте го слушнале неговиот глас, ниту сте го виделе неговиот облик.
38 А вие го немате Неговото слово да остане во вас;
39 Пребарувајте ги светите списи; зашто во нив мислите дека имате вечен живот, а тие се оние што сведочат за Мене.
40 А вие нема да дојдете кај мене за да имате живот.
41 Не примам чест од луѓето.
42 Но, јас ве познавам, дека ја немате љубовта Божја во вас.
43 Јас дојдов во името на Мојот Татко, а вие не Ме примате; ако друг дојде во свое име, ќе го примите.
44 Како можете да верувате вие, кои добивате чест еден на друг, а не ја барате честа што доаѓа само од Бога?
45 Немојте да мислите дека Јас ќе ве обвинам пред Отецот: има еден што ве обвинува, Мојсеј, во Кого се надевате.
46 Зашто, да му верувавте на Мојсеј, ќе ми верувавте и мене, зашто тој напиша за мене.
47 Но, ако не верувате во неговите списи, како ќе им верувате на моите зборови?

ПОГЛАВЈЕ 6

1По ова, Исус отиде преку Галилејското Море, што е Тиверијско Море.
2 И одеше по Него големо мноштво, зашто ги видоа Неговите чуда што ги правеше врз болните.
3 А Исус се искачи на планината и таму седеше со Своите ученици.

4 А се ближеше Пасхата, празникот на Евреите.
5 Кога Исус ги подигна очите и виде голема дружина како доаѓа кај него, му рече на Филип: „ Од каде да купиме леб, за да јадат овие?
6 А тоа го рече за да го докаже, зашто и самиот знаеше што ќе прави.
7 Филип му одговори: „Двесте гроши леб не им се доволни, за секој од нив да земе малку.
8 Еден од неговите ученици, Андреј, братот на Симон Петар, му рече:
9 Овде има едно момче, кое има пет јачменски леба и две мали риби; но што се тие меѓу толку многу?
10 А Исус рече: „ Натерајте ги луѓето да седнат. Сега имаше многу трева на местото. Така луѓето седнаа, на број околу пет илјади.
11 И Исус ги зеде лебовите; и откако се заблагодари, им подели на учениците, а учениците на оние што беа поставени; а исто така и на рибите колку што би сакале.
12 Кога се наситија, им рече на учениците: „ Соберете ги преостанатите парчиња, за ништо да не се изгуби.
13 Затоа ги собраа и наполнија дванаесет кошници со парчињата од петте јачменови лебови, кои им останаа на оние што јадеа.
14 Тогаш тие луѓе, кога го видоа чудото што го направи Исус, рекоа: „Вистина е тој пророк што треба да дојде на светот.
15 А Исус, кога разбра дека ќе дојдат и ќе го фатат насилно за да го направат цар, пак сам отиде во планината.
16 А кога се приквечери, учениците Негови слегоа во морето,
17 И влегоа во кораб и отидоа преку морето кон Капернаум. А сега беше темно, а Исус не дојде кај нив.
18 И морето се крена од силен ветер што дуваше.
19 И кога веслаа околу дваесет и пет или триесет стадиуми, го видоа Исуса како оди по морето и се приближува до бродот, и се уплашија.
20 Но тој им рече: „ Јас сум; не плашете се.
21 Тогаш тие доброволно го примија во коработ;
22 Наредниот ден, кога народот што стоеше од другата страна на морето виде дека таму нема друг чамец, освен оној во кој влегоа неговите ученици, и дека Исус не отиде со своите ученици во коработ, туку учениците заминаа сами;
23 (Но, дојдоа други чамци од Тиберија близу до местото каде што јадеа леб, откако Господ се заблагодари.)
24 Кога народот виде дека не е Исус, ниту неговите ученици, се качија на брод и дојдоа во Капернаум, барајќи го Исуса.
25 А кога го најдоа од другата страна на морето, му рекоа: Раби, кога дојде овде?
26 Исус им одговори и рече: „ Вистина, вистина ви велам: Ме барате не затоа што видовте чуда, туку затоа што јадевте од лебовите и се наситивте.
27 Не трудете се за храната што пропаѓа, туку за јадењето што останува за вечен живот, што ќе ви го даде Синот Човечки: зашто Бог Отецот го запечати него.
28 Тогаш му рекоа: „Што да правиме за да ги вршиме Божјите дела?
29 Исус одговори и им рече: „ Ова е дело Божјо, да верувате во Оној, Кого Тој го испрати.
30 Тие му рекоа: „Тогаш каков знак покажуваш за да видиме и да ти повериме? што работиш?
31 Нашите татковци јадеа мана во пустината; како што е напишано, им даде леб од небото да јадат.
32 Тогаш Исус им рече: „ Вистина, вистина ви велам: Мојсеј не ви го даде тој леб од небото; но мојот Татко ви го дава вистинскиот леб од небото.
33 Зашто лебот Божји е оној што слегува од небото и му дава живот на светот.
34 Тогаш тие му рекоа: „Господи, секогаш дај ни го овој леб.
35 А Исус им рече: Јас сум лебот на животот; и кој верува во мене никогаш нема да ожедни.
36 Но јас ви реков дека и вие Ме видовте и не верувате.
37 Сè што ми дава Отецот ќе дојде кај мене; а оној што ќе дојде кај мене нема да го избркам.
38 Зашто јас слегов од небото не за да ја вршам мојата волја, туку волјата на Оној што ме испрати.
39 И ова е волјата на Отецот, Кој ме испрати: од се што ми даде, ништо да не изгубам, туку да го воскреснам во последниот ден.
40 А оваа е волјата на Оној што ме испрати, секој што ќе Го види Синот и ќе поверува во Него, да има живот вечен; и Јас ќе го воскреснам во последниот ден.
41 Тогаш Јудејците мрмореа по Него, зашто рече: „Јас сум лебот што слезе од небото.
42 А тие рекоа: „Зар не е овој Исус, синот на Јосиф, чии татко и мајка ги знаеме? како тогаш вели: „Слегов од небото?
43 Тогаш Исус одговори и им рече: „ Не мрморете меѓу себе.
44 Никој не може да дојде кај Мене, ако не го привлече Отецот, Кој ме прати, и јас ќе го воскреснам во последниот ден.
45 Во пророците е напишано: „И сите ќе бидат поучени од Бога. Затоа, секој што чул и научил од Отецот, доаѓа при Мене.
46 Не дека некој Го видел Отецот, освен оној што е од Бога, тој го видел Отецот.
47 Вистина, вистина ви велам: Кој верува во Мене има живот вечен.
48 Јас сум тој леб на животот.
49 Вашите татковци јадеа мана во пустината и умреа.
50 Ова е лебот што слегува од небото, за човек да јаде од него и да не умре.
51 Јас сум живиот леб што слезе од небото: ако некој јаде од овој леб, ќе живее засекогаш;
52 Тогаш Јудејците се расправаа меѓу себе, велејќи: „Како може овој да ни го даде своето тело да го јадеме?
53 Тогаш Исус им рече: „ Вистина, вистина ви велам, ако не го јадете телото на Синот човечки и не ја пиете крвта Негова, немате живот во себе.
54 Кој го јаде моето тело и ја пие мојата крв, има вечен живот; и ќе го воскреснам во последниот ден.
55 Зашто моето тело е навистина месо, а мојата крв е навистина пиење.
56 Кој го јаде моето тело и ја пие мојата крв, живее во мене, а јас во него.

57 Како што живиот Отец ме испрати, и јас живеам преку Отецот, така и кој ме јаде Мене, ќе живее преку Мене.
58 Ова е лебот што слезе од небото: не како што јадеа мана вашите татковци и умреа: кој јаде од овој леб, ќе живее вечно.
59 Ова го рече во синагогата, додека поучуваше во Капернаум.
60 Многумина од Неговите ученици, кога го слушнаа тоа, рекоа: „Тешка е оваа изјава; кој може да го слушне?
61 Кога Исус знаеше во себе дека неговите ученици мрморат поради тоа, им рече: „ Ве навредува ли тоа?
62 Што и ако го видите Синот Човечки како се вознесува таму каде што беше порано?
63 Духот е тој што оживува; телото нема никаква корист: зборовите што ви ги кажувам се дух и живот.
64 Но има некои од вас кои не веруваат. Зашто Исус уште од почетокот знаеше кои се тие што не веруваат и кој треба да Го предаде.
65 А тој рече: „Затоа ви реков дека никој не може да дојде при Мене, ако не му е дадено од мојот Татко.
66 Оттогаш мнозина од неговите ученици се вратија назад и повеќе не одеа со него.
67 Тогаш Исус им рече на дванаесетте: „ Ќе си одите и вие?
68 Тогаш Симон Петар му одговори: „Господи, кај кого да одиме? ти ги имаш зборовите на вечниот живот.
69 А ние веруваме и сме сигурни дека ти си Христос, Синот на живиот Бог.
70 Исус им одговори: „ Зар не ве избрав вас дванаесет, а еден од вас е ѓавол?
71 Тој зборуваше за Јуда Искариот, синот Симон, зашто тој требаше да го предаде, бидејќи беше еден од дванаесетте.

ПОГЛАВЈЕ 7

1По ова, Исус одеше во Галилеја, зашто не сакаше да оди по Евреите, зашто Јудејците сакаа да го убијат.
2 Наближуваше еврејскиот празник скинија.
3 Неговите браќа, пак, му рекоа: „Замини оттаму и оди во Јудеја, за да ги видат и твоите ученици делата што ги правиш.
4 Зашто, нема човек што прави нешто тајно, а тој самиот бара да биде познат јавно. Ако ги правиш овие работи, покажи му се на светот.
5 Зашто ниту неговите браќа не веруваа во него.
6 Тогаш Исус им рече: „ Моето време уште не е дојдено, но вашето време е секогаш подготвено.
7 Светот не може да ве мрази; но мене ме мрази, зашто сведочам за тоа дека неговите дела се лоши.
8 Одете на овој празник: Јас уште не одам на овој празник; зашто моето време сè уште не е полно.
9 Кога им ги кажа овие зборови, остана во Галилеја.
10 Но, кога неговите браќа отидоа, тогаш отиде и тој на празникот, не јавно, туку како тајно.
11 Тогаш Евреите Го бараа на празникот и рекоа: „Каде е тој?
12 И се крена многу мрморење меѓу народот за него; но тој го мами народот.
13 Но никој не зборуваше отворено за него од страв од Јудејците.
14 А среде празникот Исус отиде во храмот и поучуваше.
15 А Јудејците се чудеа, велејќи: „Од каде знае овој букви, а никогаш не научил?
16 Исус им одговори и рече: „ Моето учење не е мое, туку негов што ме испрати.
17 Ако некој сака да ја врши неговата волја, ќе знае за учењето, дали е од Бога или дали јас зборувам од себе.
18 Кој зборува сам од себе, ја бара својата слава;
19 Зар Мојсеј не ви го даде законот, а никој од вас не го пази законот? Зошто сакаш да ме убиеш?
20 Народот одговори и рече: „Имаш ѓавол; кој ќе те убие?
21 Исус одговори и им рече: „ Едно дело направив, а вие сите се чудите.
22 Затоа Мојсеј ви даде обрежување; (не затоа што е од Мојсеј, туку од татковците;) и вие во сабота обрежувате човек.
23 Ако некој се обрежи во сабота, за да не се прекрши Мојсеевиот закон; се лутиш ли на мене, затоа што направив по еден човек во саботен ден?
24 Не судете според изгледот, туку судете според праведниот суд.
25 Тогаш некои од Ерусалим рекоа: „Зар не е тој, Кого бараат да го убијат?
26 Но, ете, тој зборува смело, а тие ништо не му велат. Дали владетелите навистина знаат дека тоа е самиот Христос?
27 Но, ние го знаеме овој човек од каде е; но кога ќе дојде Христос, никој не знае од каде е.
28 Тогаш Исус извика во храмот додека поучуваше, велејќи: „ И двајцата Ме познавате и знаете од каде сум;
29 Но јас го познавам, зашто јас сум од него, и тој ме испрати.
30 Тогаш бараа да Го фатат, но никој не положи рака врз него, зашто уште не беше дојден неговиот час.
31 И мнозина од народот поверуваа во Него и велеа: „Кога ќе дојде Христос, ќе направи ли повеќе чуда од овие што ги направи овој?
32 Фариseите чуја дека народот мрмори такви работи за него; а фариseите и првосвештениците испратија службеници да Го фатат.
33 Тогаш Исус им рече: „ Уште малку сум со вас, а потоа одам кај Оној што ме испрати.
34 Ќе ме барате и нема да ме најдете; и каде сум јас, таму не можете да дојдете.
35 Тогаш Јудејците рекоа меѓу себе: „Каде ќе оди, за да не го најдеме? ќе оди кај расеаните меѓу незнабошците и ќе ги поучува незнабошците?
36 Како се вели ова што рече: „Ќе ме барате, но нема да ме најдете; а каде сум јас, таму не можете да дојдете?
37 Во последниот ден, тој голем ден од празникот, Исус застана и извика, велејќи: „ Ако некој е жеден, нека дојде кај мене и нека пие.
38 Кој верува во Мене, како што вели Писмото, од неговата утроба ќе течат реки од жива вода.
39 (Но тоа го рече за Духот, кој треба да го примат оние што веруваат во Него, зашто Светиот Дух уште не беше даден, зашто Исус уште не беше прославен.)
40 Многумина од народот, кога ја слушнаа оваа изрека, рекоа: „Навистина, ова е пророкот.

41 Други рекоа: „Ова е Христос. Но некои рекоа: „Зар Христос ќе излезе од Галилеја?
42 Зар Писмото не вели дека Христос доаѓа од Давидовото потомство и од градот Витлеем, каде што беше Давид?
43 Така настана поделеност меѓу народот поради него.
44 А некои од нив сакаа да Го фатат; но никој не положи рака врз него.
45 Тогаш старешините дојдоа кај првосвештениците и фариseите; а тие им рекоа: „Зошто не го доведовте?
46 Службениците одговорија: „Никогаш никој не зборувал како овој човек.
47 Тогаш фариseите им одговорија: „Дали и вие сте измамени?
48 Дали некој од поглаварите или од фариseите поверувал во него?
49 Но овој народ кој не го знае законот е проклет.
50 Никодим им рече: (оној што дојде кај Исус ноќе, беше еден од нив)
51 Дали нашиот закон му суди на некого, пред да го чуе и да знае што прави?
52 Тие одговорија и Му рекоа: „Дали и ти си од Галилеја? Барајте и погледнете, зашто од Галилеја не излегува пророк.
53 И секој отиде во својата куќа.

ПОГЛАВЈЕ 8

1 Исус отиде на Маслиновата Гора.
2 И рано наутро повторно влезе во храмот и сиот народ дојде кај него; и седна и ги поучуваше.
3 А книжниците и фариseите му доведоа една жена фатена во прељуба; и кога ја поставија среде,
4 Тие му рекоа: „Учителе, оваа жена е фатена во прељуба, токму на самото дело.
5 А Мојсеј во законот ни заповеда таквите да бидат каменувани, но што велиш ти?
6 Ова го рекоа искушувајќи го, за да мораат да го обвинат. Но Исус се наведна и со прстот напиша на земја, како да не ги слуша.
7 И кога тие продолжија да Го прашуваат, тој се подигна и им рече: „ Која меѓу вас е без грев, нека фрли прво со камен врз неа.
8 И пак се наведна и напиша на земја.
9 А оние што го чуја тоа, уверени од својата совест, излегуваа еден по еден, почнувајќи од најстарите, па сè до последните; а Исус остана сам, а жената стоеше среде.
10 Кога Исус се подигна и не виде никој освен жената, ѝ рече: „ Жено, каде се тие твоите обвинувачи? никој не те осуди?
11 Таа рече: „Никој, Господи! А Исус ѝ рече: „ Ни јас не те осудувам; оди и не греши повеќе.
12 Тогаш Исус повторно им рече: „ Јас сум светлината на светот; кој оди по Мене, нема да оди во темнина, туку ќе ја има светлината на животот.
13 Тогаш фариseите Му рекоа: „Ти сведочиш за себе; твојот запис не е вистинит.
14 Исус одговори и им рече: „ Иако јас сведочам за себе, сепак моето сведоштво е вистина; зашто знам од каде дојдов и каде одам; но не можете да кажете од каде доаѓам и каде одам.
15 Вие судите според телото; Јас не судам никој.
16 А сепак, ако судам, мојот суд е вистинит, зашто не сум сам, туку јас и Отецот, Кој ме испрати.
17 Во вашиот закон е напишано и дека сведочењето на двајца луѓе е вистинито.
18 Јас сум оној што сведочам за себе, и Таткото, кој ме испрати, сведочи за мене.
19 Тогаш Му рекоа: „Каде е твојот Татко? Исус одговори: „ Не ме познавате ниту Мене, ниту Мојот Татко;
20 Овие зборови ги кажа Исус во ризницата, додека поучуваше во храмот; зашто неговиот час уште не беше дојден.
21 Тогаш Исус пак им рече: „ Јас си одам, а вие ќе ме барате и ќе умрете во своите гревови; каде што одам Јас, вие не можете да дојдете.
22 Тогаш Евреите рекоа: „Ќе се убие ли? зашто тој вели: „Каде што одам јас, вие не можете да дојдете.
23 А тој им рече: „ Вие сте одоздола; Јас сум одозгора: вие сте од овој свет; Јас не сум од овој свет.
24 Затоа ви реков дека ќе умрете во своите гревови;
25 Тогаш му рекоа: „Кој си ти? А Исус им рече: „ Истото што ви го реков од почетокот.
26 Имам многу работи да кажам и да судам за вас, но оној што ме испрати е вистинит; и му зборувам на светот она што сум го чул за него.
27 Тие не разбраа дека им зборува за Отецот.
28 Тогаш Исус им рече: „ Кога ќе го подигнете Синот Човечки, тогаш ќе знаете дека Јас сум Тој и дека ништо не правам од Себе; но како што ме научи Мојот Татко, јас го зборувам тоа.
29 А Оној што ме испрати е со мене: Таткото не ме остави сам; зашто секогаш ги правам работите што му угодуваат.
30 Додека ги кажуваше овие зборови, мнозина поверуваа во него.
31 Тогаш Исус им рече на Евреите што поверуваа во него: „ Ако останете во моето слово, тогаш сте навистина мои ученици;
32 И ќе ја познаете вистината, и вистината ќе ве ослободи.
33 Тие му одговорија: „Ние сме Авраамово потомство и никогаш не сме биле во ропство на никого; како велиш дека ќе се ослободиш?
34 Исус им одговори: „ Вистина, вистина ви велам: секој што прави грев е слуга на гревот.
35 И слугата не останува во куќата засекогаш, а Синот останува вечно.
36 Затоа, ако Синот ве ослободи, навистина ќе бидете слободни.
37 Знам дека сте Авраамово семе; но вие барате да ме убиете, бидејќи мојот збор нема место во вас.
38 Јас го зборувам она што го видов кај мојот Татко, а вие го правите она што го видовте кај вашиот татко.
39 Тие одговорија и му рекоа: „Авраам е наш татко. Исус им рече: „ Да бевте синови на Авраам, ќе ги правевте делата на Авраам.
40 Но сега барате да ме убиете Мене, човек кој ви ја кажа вистината, што ја чув од Бога: тоа не го стори Авраам.

41 Вие ги правите делата на вашиот татко. Тогаш му рекоа: „Не сме родени од блуд; ние имаме еден Татко, дури и Бог.
42 Исус им рече: „ Да е Бог ваш Татко, ќе ме сакавте, зашто излегов и дојдов од Бога; ниту јас дојдов од себе, туку тој ме испрати.
43 Зошто не го разбирате мојот говор? дури и затоа што не можете да го слушнете мојот збор.
44 Вие сте од вашиот татко ѓаволот, и похотите на вашиот татко ќе ги извршувате. Тој беше убиец од почетокот, а не остана во вистината, бидејќи во него нема вистина. Кога зборува лага, зборува од своја, зашто е лажливец и татко на неа.
45 А бидејќи ви ја кажувам вистината, не ми верувате.
46 Кој од вас ме убедува во гревот? И ако ја велам вистината, зошто не ми верувате?
47 Кој е од Бога, ги слуша Божјите зборови; затоа вие не ги слушате, зашто не сте од Бога.
48 Тогаш Јудејците одговорија и Му рекоа: „Не велиме добро дека си Самарјанин и имаш ѓавол?
49 Исус одговори: „ Јас немам ѓавол; но јас го почитувам мојот Татко, а вие ме обесчестувате.
50 А јас не ја барам својата слава: има некој што бара и суди.
51 Вистина, вистина ви велам, ако некој ги држи моите зборови, никогаш нема да види смрт.
52 Тогаш Јудејците му рекоа: „Сега знаеме дека имаш ѓавол. Авраам е мртов и пророците; а ти велиш: „Ако некој ги држи моите зборови, никогаш нема да вкуси смрт.
53 Дали си ти поголем од нашиот татко Авраам, кој е мртов? а пророците умреа: кого правиш?
54 Исус одговори: „ Ако се почитувам себеси, честа ми е ништо; Татко ми е тој што ме почитува; за кого велите дека е ваш Бог.
55 Сепак, вие не го познавате; но јас го познавам, и ако кажам дека не го познавам, ќе бидам лажливец како вас;
56 Вашиот татко Авраам се радуваше што го виде мојот ден, и го виде и се радуваше.
57 Тогаш Јудејците му рекоа: „Уште немаш педесет години, и го виде ли Авраам?
58 Исус им рече: „ Вистина, вистина ви велам: Јас сум пред да биде Авраам.
59 Тогаш кренаа камења за да фрлат врз Него;

ПОГЛАВЈЕ 9

1 И додека минуваше Исус, виде еден човек кој беше слеп од своето раѓање.
2 А учениците Негови го прашаа, велејќи: „Учителе, кој згреши, овој или неговите родители, што се роди слеп?
3 Исус одговори: „ Ниту тој згреши, ниту неговите родители, туку за да се покажат во него делата Божји.
4 Морам да ги работам делата на Оној што ме испрати додека е ден: доаѓа ноќта, кога никој не може да работи.
5 Се додека сум во светот, јас сум светлината на светот.
6 Кога го рече тоа, плукна на земја, направи глина од плуканицата, а со глина ги помаза очите на слепиот.
7 И му рече: „ Оди, измиј се во езерцето Силоам, што значи „испратено“.
8 Тогаш соседите и оние што претходно го видоа дека е слеп, рекоа: „Зар не е тој што седеше и просе?
9 Некои велеа: „Овој е тој“, други рекоа: „Тој е како него“, но тој рече: „Јас сум тој“.
10 Затоа му рекоа: „Како ти се отворија очите?
11 Тој одговори и рече: „Човек, наречен Исус, направи глина, ги помаза моите очи и ми рече: „Оди во Силоамовиот базен и измиј се; и отидов, се измив и видов.
12 Тогаш му рекоа: „Каде е тој? Тој рече, не знам.
13 Тие го доведоа кај фарисеите Оној кој порано беше слеп.
14 А беше сабота кога Исус направи глина и ги отвори очите.
15 И фарисеите пак Го прашаа како го добил видот. Тој им рече: „Ми стави глина на очите, се измив и гледам.
16 Затоа некои од фарисеите рекоа: „Овој човек не е од Бога, зашто не го пази саботниот ден. Други рекоа: „Како може грешник да прави такви чуда? И меѓу нив настана поделеност.
17 Пак му рекоа на слепиот: „Што велиш за него што ти ги отвори очите? Тој рече: Тој е пророк.
18 Но Евреите не поверуваа во него дека е слеп и дека прогледа, додека не ги повикаа родителите на Оној што прогледа.
19 И тие ги прашаа, велејќи: „Дали е ова вашиот син, за кого велите дека е слеп? како тогаш гледа сега?
20 Неговите родители им одговорија и рекоа: „Знаеме дека тоа е нашиот син и дека се роди слеп.
21 Но, како сега гледа, не знаеме; или кој му ги отвори очите, не знаеме: тој е возрасен; прашај го: тој ќе зборува за себе.
22 Овие зборови ги кажаа неговите родители, зашто се плашеа од Јудејците, зашто Евреите веќе се согласија, ако некој признае дека е Христос, да биде отстранет од синагогата.
23 Затоа неговите родители рекоа: „Тој е возрасен; прашај го.
24 Тогаш пак го повикаа слепиот и Му рекоа: „Пофали го Бога: знаеме дека тој човек е грешник.
25 Тој одговори и рече: „Дали е грешник или не, не знам: едно знам, а јас бев слеп, сега гледам.
26 Тогаш пак му рекоа: „Што ти направи? како ти ги отвори очите?
27 Тој им одговори: „Веќе ви кажав, а вие не чувте; зошто сакате пак да го слушнете? дали и вие ќе бидете негови ученици?
28 Тогаш тие го навредуваа и рекоа: „Ти си негов ученик; но ние сме Мојсееви ученици.
29 Знаеме дека Бог му зборуваше на Мојсеј, а за овој, не знаеме од каде е.
30 Човекот одговори и им рече: „Зошто е тоа чудесна работа, што не знаете од каде е тој, а сепак тој ми ги отвори очите.
31 Сега знаеме дека Бог не ги слуша грешниците;
32 Од почетокот на светот не се слушна дека некој му ги отворил очите на слепиот роден.
33 Ако овој човек не беше од Бога, не можеше да направи ништо.
34 Тие му одговорија и му рекоа: „Ти си се родил во гревови и нè учиш? И го избркаа.

35 Исус чу дека го истерале; и кога го најде, му рече: „ Веруваш ли во Божјиот Син?
36 Тој одговори и рече: „Кој е тој, Господи, за да верувам во него?
37 А Исус му рече: „ Ти го виде и тој зборува со тебе.
38 А тој рече: Господи, верувам. И тој му се поклони.
39 А Исус рече: „ За суд дојдов на овој свет, за да видат оние што не гледаат; и тие што гледаат да бидат слепи.
40 А некои од фарисеите што беа со него ги слушнаа овие зборови и Му рекоа: „Дали и ние слепи сме?
41 Исус им рече: „ Да бевте слепи, немаше да имате грев; а сега велите: гледаме; затоа твојот грев останува.

ПОГЛАВЈЕ 10

1.
2 А кој влегува низ вратата е пастир на овците.
3 Нему вратарот му отвора; и овците го слушаат неговиот глас.
4 И кога ќе ги извади своите овци, оди пред нив, а овците го следат, зашто го знаат неговиот глас.
5 И нема да одат по странец, туку ќе бегаат од него, зашто не го знаат гласот на туѓите.
6 Оваа парабола им ја кажа Исус, но тие не разбраа што се тоа што им ги кажа.
7 Тогаш Исус пак им рече: „ Вистина, вистина ви велам: Јас сум вратата на овците.
8 Сите што дојдоа пред мене се крадци и разбојници, но овците не ги чуја.
9 Јас сум вратата: преку мене, ако некој влезе внатре, ќе се спаси, ќе влезе и ќе излезе и ќе најде пасиште.
10 Крадецот не доаѓа, туку за да украде, да убие и да уништи;
11 Јас сум добриот пастир: добриот пастир го дава својот живот за овците.
12 Но, кој е наемник, а не пастир, чии овци не се сопствени, го гледа волкот како доаѓа, ги остава овците и бега;
13 Наемникот бега, зашто е наемник, и не се грижи за овците.
14 Јас сум добриот пастир, и ги познавам овците мои и ме познаваат моите.
15 Како што Ме познава Таткото Мене, така и Јас Го познавам Отецот, и го полагам животот Свој за овците.
16 Имам и други овци, кои не се од ова трло; и ќе има едно трло и еден пастир.
17 Затоа, мојот Татко ме љуби, зашто Јас го полагам својот живот за да го земам пак.
18 Никој не ми го одзема, туку јас го оставам сам од себе. Имам моќ да го положам, и имам моќ да го земам повторно. Оваа заповед ја добив од мојот Татко.
19Постоеше повторно раздор меѓу Евреите поради овие зборови.
20 А многумина од нив велеа: „Има ѓавол и луд е; зошто го слушаш?
21 Други рекоа: „Тоа не се зборови на оној што има ѓавол. Може ли ѓаволот да ги отвори очите на слепите?
22 Во Ерусалим беше празникот на посветувањето, и беше зима.
23 А Исус одеше во храмот во тремот на Соломон.
24 Тогаш Јудејците го заобиколија и му рекоа: „До кога ќе нè тераш да се сомневаме? Ако си ти Христос, кажи ни јасно.
25 Исус им одговори: „ Ви реков, а вие не поверувавте; делата што ги правам во името на мојот Татко, сведочат за мене.
26 Но вие не верувате, зашто не сте од моите овци, како што ви реков.
27 Моите овци го слушаат мојот глас, а јас ги познавам и тие ме следат.
28 И јас им давам вечен живот; и никогаш нема да загинат, ниту некој ќе ги откине од мојата рака.
29 Мојот Татко, кој ми ги даде, е поголем од сите; и никој не може да ги одземе од раката на Мојот Татко.
30 Јас и мојот Татко сме едно.
31 Тогаш Евреите повторно зедоа камења за да го каменуваат.
32 Исус им одговори: „ Многу добри дела ви покажав од мојот Татко; за кое од тие дела ме каменувате?
33 Јудејците му одговорија: „Не те каменуваме заради добро дело; туку за богохулење; и затоа што ти, бидејќи си човек, се правиш себеси Бог.
34 Исус им одговори: „ Зар не е напишано во вашиот закон: Јас реков: Вие сте богови?
35 Ако ги нарече богови, до кои дојде словото Божјо, и Писмото не може да се скрши;
36 Кажете за Оној, кого Отецот го освети и го испрати во светот: хулиш; затоа што реков: Јас сум Син Божји?
37 Ако не ги правам делата на мојот Татко, не верувајте ми.
38 Но, ако правам, иако не ми верувате, верувајте во делата, за да знаете и да верувате дека Отецот е во мене, а јас во него.
39 Затоа пак бараа да го фатат, но тој им избега од рацете,
40 И пак отиде отаде Јордан, на местото каде што Јован прво крштеваше; и таму престојуваше.
41 А мнозина прибегнаа кон него и велеа: „Јован не направи чудо;
42 И таму мнозина поверуваа во него.

ПОГЛАВЈЕ 11

1Беше болен еден човек, по име Лазар, од Витанија, од градот на Марија и нејзината сестра Марта.
2 (Таа Марија го помаза Господа со миро и му ги избриша нозете со својата коса, чиј брат Лазар беше болен.)
3 Затоа неговите сестри испратија кај него, велејќи: „Господи, ете, болен е оној што го сакаш.
4 Кога Исус го чу тоа, рече: „ Оваа болест не е за смрт, туку за слава Божја, за да се прослави Божјиот Син со неа.
5 А Исус ги сакаше Марта и нејзината сестра и Лазар.
6 А кога чу дека е болен, остана уште два дена на истото место каде што беше.
7 Потоа, тој им рече на своите ученици: „ Да одиме пак во Јудеја.
8 Неговите ученици му рекоа: „Учителе, Евреите во последно време бараа да те каменуваат; и повторно одиш таму?

9 Исус одговори: „ Нема ли дванаесет часа во денот? Ако некој оди дење, не се сопнува, зашто ја гледа светлината на овој свет.
10 Но, ако некој оди ноќе, се сопнува, зашто во него нема светлина.
11 Ова го рече тој, а потоа им рече: „ Нашиот пријател Лазар спие; но јас одам, за да го разбудам од сон.
12 Тогаш неговите ученици рекоа: „Господи, ако спие, добро ќе биде.
13 Но, Исус зборуваше за неговата смрт, но тие мислеа дека тој зборува за одмор во сон.
14 Тогаш Исус јасно им рече: Лазар умре.
15 И се радувам заради вас што не бев таму, за да верувате; сепак да одиме кај него.
16 Тогаш Тома, наречен Дидим, им рече на своите соученици: „Да одиме и ние, да умреме со него.
17 А кога дојде Исус, виде дека лежел во гробот веќе четири дена.
18 А Витанија беше близу до Ерусалим, околу петнаесет стадиуми.
19 А многу Јудејци дојдоа кај Марта и Марија за да ги утешат за нивниот брат.
20 Тогаш Марта, штом чу дека доаѓа Исус, отиде и го пречека, а Марија седеше во куќата.
21 Тогаш Марта му рече на Исуса: „Господи, да беше ти овде, мојот брат не беше умрен.
22 Но знам дека и сега, што и да посакаш од Бога, Бог ќе ти даде.
23 Исус ѝ рече: „ Твојот брат ќе воскресне.
24 Марта му рече: Знам дека ќе воскресне во воскресението во последниот ден.
25 Исус ѝ рече: Јас сум воскресението и животот;
26 И кој живее и верува во Мене, нема да умре никогаш. Веруваш ли во ова?
27 Таа му рече: Да, Господи, верувам дека ти си Христос, Синот Божји, Кој треба да дојде во светот.
28 А кога го рече тоа, си отиде и тајно ја повика Марија, нејзината сестра, велејќи: „Дојде Учителот и те повикува.
29 Штом го слушна тоа, веднаш стана и дојде кај него.
30 А Исус уште не беше дојден во градот, туку беше на местото каде што Марта го пресретна.
31 Тогаш Јудејците, кои беа со неа во куќата и ја тешеа, кога ја видоа Марија дека набрзина стана и излезе, тргнаа по неа и рекоа: „Оди во гробот таму да плаче.
32. Кога Марија дојде, каде што беше Исус, и го виде, падна пред неговите нозе и му рече: „Господи, да беше ти овде, брат ми не умре.
33 Кога ја виде Исус како плаче, а и Евреите што дојдоа со неа како плачат, воздивна во духот и се вознемири.
34 И рече: „ Каде го положивте? Тие му рекоа: Господи, дојди и види.
35 Исус заплака.
36 Тогаш Јудејците рекоа: „Ете, колку го сакаше!
37 А некои од нив рекоа: „Не можеше ли овој човек, кој им ги отвори очите на слепите, да наведе и овој човек да не умре?
38 И Исус пак, возејќи во себе, дојде во гробот. Тоа беше пештера, и на неа лежеше камен.
39 Исус рече: „Отстранете го каменот! Марта, сестрата на умрениот, му рече: Господи, дотогаш смрди, зашто умре четири дена.
40 Исус ѝ рече: „ Не ти реков дека, ако сакаш да повеpуваш, ќе ја видиш славата Божја?
41 Потоа го зедоа каменот од местото каде што беа положени мртвите. А Исус ги подигна очите и рече: Татко, Ти благодарам што ме чу.
42 И знаев дека секогаш ме слушаш, но поради народот што стои покрај тоа го реков, за да повеpуваат дека си ме пратил.
43 И кога го рече тоа, извика со силен глас: „ Лазаре, излези!
44 А мртовецот излезе, врзан со рака и нозе со гробни облеки, а лицето му беше обврзано со салфетка. Исус им рече: „ Ослободете го и пуштете го!
45 Тогаш мнозина од Јудејците, кои дојдоа кај Марија и го видоа она што го правеше Исус, повеpуваа во него.
46 Но некои од нив отидоа кај фарисеите и им кажаа што направил Исус.
47 Тогаш собраа првосвештениците и фарисеите и рекоа: „Што правиме? зашто овој човек прави многу чуда.
48 Ако го оставиме така, сите ќе повеpуваат во него; и ќе дојдат Римјаните и ќе ни го одземат местото и народот.
49 А еден од нив, по име Кајафа, кој беше првосвештеник истата година, им рече: „Вие ништо не знаете;
50 Ниту, пак, сметајте дека е корисно за нас, еден човек да умре за народот, а целиот народ да не загине.
51 А тоа не го рече сам од себе, туку како првосвештеник таа година, пророкуваше дека Исус треба да умре за тој народ;
52 И не само за тој народ, туку и тој да ги собере во едно Божјите синови што беа расеани.
53 Од тој ден, тие се посоветуваа да го убијат.
54 Затоа Исус повеќе не одеше отворено меѓу Јудејците; но отиде оттаму во една земја близу до пустината, во градот наречен Ефрем, и таму остана со своите ученици.
55. Пасхата на Евреите беше близу, и мнозина излегоа од земјата пред Пасхата во Ерусалим за да се очистат.
56 Тогаш Го бараа Исуса и, додека стоеја во храмот, си рекоа меѓу себе: „Што мислите, дека нема да дојде на празникот?
57 И првосвештениците и фарисеите дадоа заповед, ако некој знае каде е, да покаже за да го земат.

ПОГЛАВЈЕ 12

1 Тогаш Исус шест дена пред Пасхата дојде во Витанија, каде што беше мртов Лазар, кого го воскресна од мртвите.
2 Таму му приредија вечера; и Марта служеше, а Лазар беше еден од оние што седеа на трпезата со него.
3 Тогаш Марија зеде една фунта многу скапо миро од нард, и ги помаза Исусовите нозе и му ги избриша нозете со својата коса, и куќата се наполни со мирис на мирото.
4Тогаш рече еден од неговите ученици, Јуда Искариот, синот на Симон, кој требаше да го предаде,

5 Зошто оваа миро не беше продадена за триста пени и не беше дадена на сиромашните?
6 Ова го рече, а не дека се грижеше за сиромашните; туку затоа што беше крадец и ја имаше торбата и носеше што беше ставено во неа.
7 Тогаш Исус рече: „Остави ја!
8 За сиромашните секогаш ги имате со себе; но мене ме немате секогаш.
9 Затоа, голем дел од Јудејците знаеја дека тој е таму;
10 Но, првосвештениците се советуваа да го убијат и Лазар;
11 Зашто поради него мнозина Јудејци си отидоа и поверуваа во Исуса.
12 Утредента многу народ, што дојде на празникот, кога чу дека Исус доаѓа во Ерусалим,
13 Зеде гранки од палми, излезе да го пречека и извика: Осана: Благословен е Царот Израилев, Кој доаѓа во името Господово!
14 А Исус, штом најде магаре, седна на него; како што е напишано,
15 Не плаши се, ќерко Сионова: ете, доаѓа твојот Цар, седи на осле.
16 Тоа најпрво не го разбраа Неговите ученици;
17 И народот што беше со него кога го викна Лазар од гробот и го воскресна од мртвите, сведочеа.
18 Затоа и народот го пресретна, зашто слушна дека го направил ова чудо.
19 Тогаш фариseите си рекоа меѓу себе: „Знаете како ништо не победувате? ете, светот тргна по него.
20 Меѓу нив имаше и некои Грци кои дојдоа да се поклонат на празникот.
21 И тој дојде кај Филип, кој беше од Витсаида Галилејска, и го посака, велејќи: „Господине, сакаме да го видиме Исуса.
22 Филип дојде и му кажа на Андреј, а Андреј и Филип пак му кажаа на Исус.
23 А Исус им одговори и рече: „ Дојде часот да се прослави Синот Човечки.
24.
25 Кој го сака својот живот, ќе го загуби; и кој го мрази својот живот во овој свет, ќе го чува за вечен живот.
26 Ако некој ми служи, нека оди по мене; и каде сум јас, таму ќе биде и мојот слуга: ако некој ми служи, мојот Татко ќе го почитува.
27 Сега душата ми е вознемирена; и што да кажам? Татко, спаси ме од овој час, но затоа дојдов до овој час.
28 Татко, прослави го своето име. Тогаш дојде глас од небото, велејќи: И јас го прославив и пак ќе го прославувам.
29 А народот, кој стоеше и го слушаше, рече дека грми, а други рекоа: „Му зборуваше ангел.
30 Исус одговори и рече: „ Овој глас не дојде поради мене, туку заради вас.
31 Сега е судот на овој свет: сега ќе биде истеран кнезот на овој свет.
32 И јас, ако бидам подигнат од земјата, ќе ги привлечам кон себе сите луѓе.
33 Ова го рече, означувајќи со каква смрт треба да умре.
34 Народот му одговори: „Слушнавме од законот дека Христос останува вечно; и како велиш: Синот човечки треба да се подигне? кој е овој Син човечки?
35 Тогаш Исус им рече: „ Уште малку време е светлината со вас. Одете додека ја имате светлината, за да не ве зафати темнината, зашто кој оди во темнина не знае каде оди.
36 Додека имате светлина, верувајте во светлината, за да бидете синови на светлината. Ова го рече Исус, и отиде и се сокри од нив.
37 Но, иако направи толку многу чуда пред нив, тие не поверуваа во него.
38 За да се исполни изреката на пророкот Исаија, што ја рече: Господи, кој поверува на нашето известување? и кому му се покажа раката Господова?
39 Затоа не можеа да поверуваат, зашто Исаија пак рече:
40 Он им ги заслепи очите и им го закоравни срцето; да не гледаат со очи, ниту да разберат со срце, и да се обратат, а јас да ги исцелам.
41 Ова го рече Исаија, кога ја виде неговата слава и зборуваше за него.
42 Но, меѓу главните владетели и мнозина поверуваа во него; но поради фариseите не го исповедаа, за да не бидат исфрлени од синагогата.
43 Зашто тие ја сакаа човечката пофалба повеќе отколку пофалбата Божја.
44 Исус извика и рече: „ Кој верува во мене, не верува во мене, туку во оној што ме испрати.
45 А кој ме гледа, го гледа оној што ме испрати.
46 Јас дојдов како светлина во светот, та секој што верува во Мене да не остане во темнина.
47 А ако некој ги чуе моите зборови и не верува, јас не му судам, зашто не дојдов да му судам на светот, туку да го спасам светот.
48 Кој ме отфрла и не ги прифаќа моите зборови, има кој му суди: зборот што го кажав, тој ќе му суди во последниот ден.
49 Зашто јас не зборував од себе; но Отецот, Кој ме испрати, ми даде заповед што да кажам и што да зборувам.
50 И знам дека неговата заповед е живот вечен: што и да зборувам, така и зборувам, како што ми рече Отецот.

ПОГЛАВЈЕ 13

1 А пред празникот Пасха, кога Исус знаеше дека дојде неговиот час да замине од овој свет кај Отецот, сакајќи ги своите што беа во светот, ги засака до крај.
2 И беше завршена вечерата, а ѓаволот го стави во срцето на Јуда Искариот, синот на Симон, за да го предаде;
3 Исус знаејќи дека Отецот му дал сè во Неговите раце и дека е дојден од Бога и отиде кај Бога;
4 Тој стана од вечерата и ја остави настрана облеката своја; и зеде крпа и се препаша.
5 Потоа истури вода во лагер, почна да им ги мие нозете на учениците и да ги брише со крпата со која беше опашан.
6 Тогаш дојде кај Симон Петар, и Петар му рече: „Господи, дали ми ги миеш нозете?
7 Исус одговори и му рече: „Што правам, ти сега не знаеш; но ќе знаеш понатаму.

8 Петар му рече: Никогаш нема да ми ги миеш нозете. Исус му одговори: „ Ако не те измијам, немаш дел со мене.
9 Симон Петар му рече: „Господи, не само моите нозе, туку и моите раце и главата.
10 Исус му рече: На измиениот не му треба освен да ги измие нозете, туку е чист во секое време; и вие сте чисти, но не сите.
11 Зашто знаеше кој треба да го предаде; затоа рече: „Не сте сите чисти.
12 И откако им ги изми нозете, ја зеде облеката своја и пак седна, им рече: „ Знаете што ви направив?
13 Ме нарекувате Господар и Господар, и добро велите; зашто јас сум таков.
14 Ако јас, вашиот Господ и Господар, ви ги измив нозете; и вие треба да си ги миете нозете еден на друг.
15 Зашто ви дадов пример, да правите како што јас ви направив.
16 Вистина, вистина ви велам: слугата не е поголем од својот господар; ниту оној што е испратен поголем од оној што го пратил.
17 Ако ги знаете овие работи, среќни сте ако ги правите.
18 Не зборувам за сите вас: знам кого избрав, но за да се исполни Писмото: Кој јаде леб со мене, ја крена петицата против мене.
19 Сега ви велам пред да дојде, та, кога ќе се случи, да верувате дека јас сум тој.
20. и кој ме прима мене, го прима и оној што ме пратил.
21 Кога Исус го рече ова, се вознемири по дух, посведочи и рече: „ Вистина, вистина ви велам дека еден од вас ќе ме предаде.
22 Тогаш учениците се погледнаа еден со друг, се сомневаа за кого зборува.
23 А на прегратките на Исус беше потпрен еден од неговите ученици, кого Исус го сакаше.
24 Затоа Симон Петар му мавна да праша за кого зборува.
25 Тогаш, лежејќи на градите Исусови, му рече: „Господи, кој е?
26 Исус одговори: „ Тој е кому ќе му дадам соп кога ќе го потопам. И кога ја натопи сопот, му ја даде на Јуда Искариот, синот Симон.
27 А по сопот влезе во него сатаната. Тогаш Исус му рече: Тоа што го правиш, направи брзо.
28 Сега никој на масата не знаеше со каква намера му го кажа ова.
29 Зашто, некои од нив мислеа, бидејќи Јуда ја имаше кесата, дека Исус му рече: „Купи го она што ни треба за празникот; или, да им даде нешто на сиромашните.
30 Тогаш, откако го прими сопчето, веднаш излезе: и беше ноќ.
31 Затоа, кога излезе, Исус рече: „ Сега се прослави Синот Човечки, и Бог се прослави во него.
32 Ако Бог се прослави во него, Бог ќе го прослави и во Себе, и веднаш ќе Го прослави.
33 Деца, уште малку сум со вас. Ќе ме барате; па сега ти велам.
34 Нова заповед ви давам: да се љубите еден со друг; како што јас ве возљубив, така и вие се љубите еден со друг.
35 По тоа сите ќе знаат дека сте мои ученици, ако имате љубов еден кон друг.
36 Симон Петар му рече: „Господи, каде одиш? Исус му одговори: „ Каде што одам јас, сега не можеш да ме следиш; но ти ќе ме следиш потоа.
37 Петар му рече: „Господи, зошто не можам сега да те следам? Јас ќе го положам мојот живот заради тебе.
38 Исус му одговори: „ Дали ќе ја дадеш својата душа заради мене? Вистина, вистина ти велам, петелот нема да запее додека трипати не се одречеш од мене.

ПОГЛАВЈЕ 14

1 Нека не се вознемирува вашето срце: вие верувате во Бога, верувајте и во мене.
2 Во домот на Мојот Татко има многу куќи: да не беше така, ќе ви кажев. Одам да ти подготвам место.
3 И ако отидам и ви приготвам место, пак ќе дојдам и ќе ве примат при Себе; та каде сум јас, таму да бидете и вие.
4 И каде одам јас знаете, и патот го знаете.
5 Тома му рече: Господи, не знаеме каде одиш; и како можеме да го знаеме патот?
6 Исус му рече: „ Јас сум патот, вистината и животот; никој не доаѓа при Отецот освен преку Мене.
7 Да ме знаевте Мене, требаше да го познавате и Мојот Татко;
8 Филип му рече: „Господи, покажи ни го Таткото и тоа ни е доволно.
9 Исус му рече: „ Толку долго време сум со тебе, а не ме позна, Филипе? кој ме видел мене, го видел Отецот; и како велиш тогаш: Покажи ни го Отецот?
10 Зар не веруваш дека Јас сум во Отецот и дека Таткото е во мене? зборовите што ви ги кажувам не ги зборувам од Себе, туку Отецот, Кој живее во Мене, ги врши делата.
11.
12 Вистина, вистина ви велам: Кој верува во мене, делата што јас ги правам и тој ќе ги прави; и ќе прави поголеми дела од нив; затоа што одам кај мојот Татко.
13 И што и да посакате во Мое име, ќе направам, за да се прослави Отецот во Синот.
14 Ако побарате нешто во мое име, јас ќе го направам.
15 Ако ме сакате, пазете ги моите заповеди.
16 И ќе го молам Отецот, и тој ќе ви даде друг Утешител, за да остане со вас засекогаш;
17 Дури и Духот на вистината; Кого светот не може да го прими, зашто не го гледа, ниту го познава; зашто тој живее со вас и ќе биде во вас.
18 Нема да те оставам без утеха: ќе дојдам кај тебе.
19 Уште малку, а светот повеќе нема да ме види; но вие ме гледате: бидејќи јас живеам, и вие ќе живеете.
20 Во тој ден ќе знаете дека Јас сум во мојот Татко, и вие во мене, и јас во вас.
21 Кој ги има Моите заповеди и ги пази, тој Ме љуби Мене;
22 Јуда, а не Искариот, му рече: Господи, како ќе ни се покажеш нам, а не на светот?
23 Исус одговори и му рече: „ Ако некој ме сака мене, ќе ги пази Моите зборови;
24 Кој не ме сака, не ги пази моите зборови;
25 Ова ви го кажав, додека сум присутен кај вас.

26 А Утешителот, Светиот Дух, Кого Отецот ќе го испрати во Мое име, тој ќе ве научи на сè и ќе ве потсети на сè, што и да ви реков.
27 Мир ви оставам, мир мој ви го давам; не како што дава светот, ви давам. Нека не се вознемирува твоето срце, ниту нека се плаши.
28 Слушнавте како ви реков: си одам и пак доаѓам кај вас. Кога би ме сакале, би се радувале, зашто реков: одам кај Отецот, зашто мојот Татко е поголем од мене.
29 И сега ви реков пред да се случи, та, кога ќе се случи, да верувате.
30 Отсега нема да зборувам многу со вас: зашто доаѓа кнезот на овој свет и нема ништо во мене.
31 Но светот да знае дека Јас Го љубам Отецот; и како што ми заповеда Отецот, така и јас правам. Стани, да одиме оттаму.

ПОГЛАВЈЕ 15

1 Јас сум вистинската лоза, а мојот Татко е сточарот.
2 Секоја гранка во мене што не вроди со плод ја одзема;
3 Сега сте чисти преку зборот што ви го кажав.
4 Останете во мене, а јас во вас. Како што гранката не може сама да вроди со плод, ако не остане во лозата; не можете повеќе, ако не останете во мене.
5 Јас сум лозата, а вие сте гранките;
6 Ако некој не остане во мене, тој е исфрлен како гранка и се исуши; и луѓето ги собираат и ги фрлаат во оган и тие се изгорени.
7 Ако останете во мене, а моите зборови останат во вас, прашајте што сакате, и ќе ви биде.
8 Овде се прославува Мојот Татко, да давате многу плод; така и вие ќе бидете мои ученици.
9 Како што Ме возљуби Таткото Мене, така и Јас ве возљубив вас; останете во мојата љубов.
10 Ако ги пазите моите заповеди, ќе останете во мојата љубов; како што ги пазев заповедите на мојот Татко и останувам во неговата љубов.
11 Ова ви го кажав, за мојата радост да остане во вас, и вашата радост да биде полна.
12 Ова е мојата заповед: да се љубите еден со друг, како што јас ве сакав вас.
13 Никој нема поголема љубов од оваа: човекот да ја положи својата душа за своите пријатели.
14 Вие сте мои пријатели, ако правите се што ви заповедам.
15 Отсега не ве нарекувам слуги; зашто слугата не знае што прави неговиот господар, но јас ве нарекох пријатели; зашто сè што чув за мојот Татко ви го објавив.
16 Вие не ме избравте Мене, туку Јас ве избрав вас и ве одредив да одите и да давате плод, а вашиот плод да остане: што и да побарате од Отецот во мое име, тој да ви даде. .
17 Ова ви го заповедам, да се сакате еден со друг.
18 Ако светот ве мрази, знајте дека ме мразеше мене пред да ве мрази вас.
19 Да бевте од светот, светот би ги сакал своите; но бидејќи не сте од светот, туку Јас ве избрав од светот, затоа светот ве мрази.
20 Сетете се на зборот што ви го реков: „Слугата не е поголем од својот господар“. Ако ме прогонуваа, ќе ве прогонуваат и вас; ако го одржаа мојот збор, ќе го чуваат и твоето.
21 Но сето тоа ќе ви го направат заради моето име, зашто не го познаваат Оној што ме испрати.
22 Да не дојдев и да не им зборував, тие немаа грев;
23 Кој ме мрази мене, го мрази и мојот Татко.
24 Да не ги направев меѓу нив делата што никој друг не ги направи, тие немаа грев;
25 Но тоа се случи за да се исполни словото напишано во нивниот закон: Ме мразеа без причина.
26 Но, кога ќе дојде Утешителот, Кого ќе ви го испратам од Отецот, Духот на вистината, кој излегува од Отецот, ќе посведочи за мене.
27 И вие ќе сведочите, зашто сте со мене од почетокот.

ПОГЛАВЈЕ 16

1 Ова ви го кажав за да не се соблазнувате.
2 Ќе ве избркаат од синагогите; да, доаѓа време кога, кој ќе ве убие, ќе мисли дека му служи на Бога.
3 И тоа ќе ви го прават, зашто не Го познаа Таткото, ниту Мене.
4 Но, ова ви го кажав, за кога ќе дојде време, да се сетите дека ви кажав за нив. И ова не ви го кажав на почетокот, бидејќи бев со вас.
5 Но сега одам кај Оној што ме испрати; и никој од вас не ме прашува: „Каде одиш?
6 Но, бидејќи ви го кажав ова, тагата го исполни вашето срце.
7 Сепак ви ја кажувам вистината; За вас е добро да си одам, зашто, ако не си одам, Утешителот нема да дојде кај вас; но ако заминам, ќе го испратам кај вас.
8 И кога ќе дојде, ќе го укорува светот за грев, за праведност и за суд;
9 За гревот, затоа што не веруваат во Мене;
10 За праведност, зашто одам кај мојот Татко, а вие веќе не Ме гледате;
11 За судот, зашто на кнезот на овој свет му се суди.
12 Имам уште многу работи да ви кажам, но вие не можете да ги поднесете сега.
13 Но, кога ќе дојде Тој, Духот на вистината, ќе ве води во секоја вистина, зашто нема да зборува сам од себе; но што и да чуе, тоа и ќе каже, и ќе ви каже што ќе дојде.
14 Тој ќе ме прослави, зашто ќе добие од Моето и ќе ви каже.
15 Сè што има Отецот е мое; затоа реков дека ќе земе од моето и ќе ви каже.
16 Уште малку, и нема да Ме видите; и уште малку, и ќе Ме видите, зашто одам кај Отецот.
17 Тогаш некои од неговите ученици рекоа меѓу себе: „Што е ова што ни вели: „Уште малку, и нема да ме видите; и уште малку, и ќе ме видите; Татко?
18 Тие рекоа: „Што е тоа што вели: „Уште малку? не можеме да кажеме што вели.
19 А Исус знаеше дека тие сакаат да Го прашаат, и им рече: „ Прашувате ли меѓу себе за тоа што реков: уште малку и нема да ме видите; и пак, уште малку, и ќе ме видите. ?
20 Вистина, вистина ви велам дека вие ќе плачете и ќе плачете, а светот ќе се радува;

21 Жената, кога породила, има тага, зашто и дојде часот;
22 И затоа сега имате тага, но ќе те видам пак, и твоето срце ќе се радува, а радоста никој не ти ја одзема.
23 И во тој ден ништо нема да ме прашувате. Вистина, вистина ви велам, што и да побарате од Отецот во мое име, тој ќе ви даде.
24 Досега ништо не баравте во мое име: барајте и ќе добиете, за да биде вашата радост полна.
25 Ова ви го кажав со поговорки, но доаѓа време кога веќе нема да ви зборувам со поговорки, туку јасно ќе ви кажам за Отецот.
26 Во тој ден ќе барате во мое име, а јас не ви велам дека ќе го молам Отецот за вас.
27 Зашто Самиот Отец ве љуби, зашто вие Ме засакавте Мене и поверувавте дека излегов од Бога.
28 Излегов од Отецот и дојдов во светот; пак, го оставам светот и одам кај Отецот.
29 Неговите ученици му рекоа: „Ете, сега зборуваш јасно и не кажуваш поговорка.
30 Сега сме сигурни дека знаеш сè и нема потреба некој да те праша: по тоа веруваме дека си излегол од Бога.
31 Исус им одговори: „ Верувате ли сега?
32 Ете, доаѓа часот, да, сега дојде, кога ќе бидете расеани, секој на своето, и ќе ме оставите сам;
33 Ова ви го кажав за да имате мир во мене. Во светот ќе имате неволја, но бидете расположени; Го надминав светот.

ПОГЛАВЈЕ 17

1 Овие зборови ги кажа Исус, ги подигна очите кон небото и рече: Татко, дојде часот; прослави го твојот Син, за да те прослави и твојот Син тебе.
2 Како што си му дал власт над секое тело, да им даде вечен живот на сите што си му дал.
3 А ова е живот вечен, да те познаат Тебе, единствениот вистински Бог, и Исуса Христа, Кого си го испрати.
4 Те прославив на земјата, го завршив делото што ми го даде да го работам.
5 И сега, оче, прослави ме во себе со славата што ја имав кај тебе пред да биде светот.
6 Им го објавив твоето име на луѓето што ми ги даде од светот: твои беа и ти ми ги даде; и тие го одржаа твојот збор.
7 Сега тие знаат дека сè што ми даде е од тебе.
8 Зашто јас им ги дадов зборовите што ми ги даде; и тие ги примија, и сигурно знаеја дека излегов од тебе, и поверуваа дека ти си ме пратил.
9 Јас се молам за нив: не се молам за светот, туку за оние што ми ги даде; зашто тие се твои.
10 И сето мое е твое, и твоето е мое; и јас сум прославен во нив.
11 И сега веќе не сум во светот, туку овие се во светот, и јас доаѓам кај тебе. Свети Оче, чувај ги преку своето име оние што ми ги даде, за да бидат едно, како и ние.
12 Додека бев со нив во светот, ги чував во Твое име; за да се исполни Писмото.
13 И сега доаѓам кај тебе; и тоа го зборувам во светот, за да ја исполнат мојата радост во себе.
14 Јас им го дадов твојот збор; и светот ги мрази, бидејќи тие не се од светот, како што јас не сум од светот.
15 Не се молам да ги однесеш од светот, туку да ги чуваш од злото.
16 Тие не се од светот, како што јас не сум од светот.
17 Освети ги преку твојата вистина: Твојот збор е вистина.
18 Како што ти ме испрати во светот, така и јас ги испратив нив во светот.
19 И заради нив се посветувам себеси, за и тие да бидат осветени преку вистината.
20 Ниту се молам само за нив, туку и за оние кои ќе веруваат во мене преку нивните зборови;
21 За да бидат сите едно; како што си ти, Татко, во мене, а јас во тебе, за да бидат и тие едно во нас, за светот да поверува дека Ти ме испрати.
22 И славата што ми ја даде, јас им ја дадов; за да бидат едно, како што ние сме едно:
23 Јас во нив, а ти во мене, за да бидат совршени во едно; и светот да знае дека ти ме испрати и дека си ги сакал нив, како што ме сакаше мене.
24 Татко, сакам и тие, што ми ги даде, да бидат со мене каде што сум јас; за да ја видат мојата слава, што ми ја даде, зашто ме сакаше пред основањето на светот.
25 Оче, праведен, светот не те позна, а јас те познавав, а овие знаеја дека Ти ме испрати.
26 И јас им го објавив твоето име и ќе го објавам, за љубовта со која ме сакаше да биде во нив, а јас во нив.

ПОГЛАВЈЕ 18

1 Кога Исус ги кажа овие зборови, излезе со своите ученици преку потокот Кедрон, каде што беше градината, во која влезе тој и неговите ученици.
2 А и Јуда, кој Го предаде, го знаеше местото, зашто Исус честопати прибегнуваше таму со Своите ученици.
3 Тогаш Јуда, откако прими група луѓе и службеници од првосвештениците и фарисеите, дојде таму со фенери, факели и оружје.
4 А Исус, знаејќи сè што ќе му се случи, излезе и им рече: „ Кого барате?
5 Тие му одговорија: Исус од Назарет. Исус им рече: Јас сум тој. И Јуда, кој го предаде, застана со нив.
6 Штом им рече: Јас сум тој, тие се вратија назад и паднаа на земја.
7 Потоа пак ги праша: „Кого барате? А тие рекоа: Исус од Назарет.
8 Исус одговори: „ Ви реков дека јас сум Тој; затоа, ако Ме барате, пуштете ги овие да си одат.
9 За да се исполни изреката што ја кажа: „ Не изгубив ништо од оние што ми ги даде.
10 Тогаш Симон Петар, имајќи меч, го извади, го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече десното уво. Слугата се викаше Малхус.
11 Тогаш Исус му рече на Петар: Стави го мечот во обвивката;
12 Тогаш четата и началникот и јудејските службеници го зедоа Исуса и го врзаа,
13 И го одведоа прво кај Ана; зашто тој му беше свекор на Кајафа, кој беше првосвештеник истата година.

14 А Кајафа беше тој, кој им даде совет на Јудејците дека е погодно еден човек да умре за народот.
15 И Симон Петар тргна по Исуса, како и друг ученик: тој ученик му беше познат на првосвештеникот и влезе со Исус во дворецот на првосвештеникот.
16 Но Петар стоеше надвор пред вратата. Тогаш излезе другиот ученик, кој му беше познат на првосвештеникот, и зборуваше со чуварката и го доведе Петар.
17 Тогаш девојката што ја чуваше вратата му рече на Петар: „Зар не си и ти еден од учениците на овој човек? Тој вели, не сум.
18 А таму стоеја слугите и службениците, кои запалија јаглен; зашто беше студено, и тие се стоплија, а Петар застана со нив и се грееше.
19 Тогаш првосвештеникот го праша Исус за своите ученици и за неговото учење.
20 Исус му одговори: „ Јас отворено му зборував на светот; Јас некогаш поучував во синагогата и во храмот, каде што Евреите секогаш прибегнуваат; и во тајност не реков ништо.
21 Зошто ме прашуваш? прашајте ги оние што ме слушнаа, што им реков: ете, тие знаат што реков.
22 А кога го рече тоа, еден од старешините, што стоеја, го удри Исуса со дланка, велејќи: „Така му одговараш ли на првосвештеникот?
23 Исус му одговори: „ Ако сум зборувал лошо, сведочи за злото; но ако е добро, зошто ме удираш?
24 А Ана го испрати врзан кај првосвештеникот Кајафа.
25 А Симон Петар стоеше и се грееше. Затоа Му рекоа: „Зар не ли и ти еден од неговите ученици? Тој негираше и рече, не сум.
26 Еден од слугите на првосвештеникот, неговиот роднина кому Петар му го отсече увото, рече: „Не те видов ли со него во градината?
27 Тогаш Петар пак се одрече: и веднаш петелот запеа.
28 Тогаш Го одведоа Исуса од Кајафа во судницата; и беше рано; и тие самите не влегоа во судницата, за да не бидат осквернети; туку за да ја јадат пасхата.
29 Тогаш Пилат излезе при нив и рече: „Какво обвинение му носите на овој човек?
30 Тие одговорија и му рекоа: „Да не беше злосторник, немаше да ти го предадеме.
31 Тогаш Пилат им рече: „Земете го и судете му според вашиот закон! Евреите, пак, му рекоа: „Не ни е дозволено да убиваме никого.
32 За да се исполни изреката на Исус, што ја кажа, означувајќи каква смрт треба да умре.
33 Тогаш Пилат пак влезе во судницата, Го повика Исуса и Му рече: „Дали ти си Царот на Јудејците?
34 Исус му одговори: „ Ти го велиш тоа од себе или други ти го кажаа за мене?
35 Пилат одговори: „Дали сум Евреин? Твојот народ и првосвештениците те предадоа на мене: што направи?
36 Исус одговори: Моето царство не е од овој свет;
37 Тогаш Пилат му рече: „Тогаш ли си цар? Исус одговори: Ти велиш дека сум цар. За таа цел се родив, и поради тоа дојдов на светот, за да сведочам за вистината. Секој што е од вистината го слуша мојот глас.
38 Пилат му рече: „Што е вистината? И штом го рече ова, пак излезе кај Јудејците и им рече: „Не наоѓам никаква вина во него.
39 Но вие имате обичај да ви пуштам еден на Пасхата;
40 Тогаш сите повторно извикаа, велејќи: „Не овој, туку Варава. Сега Варава беше разбојник.

ПОГЛАВЈЕ 19

1 Тогаш Пилат го зеде Исуса и го камшикуваше.
2 А војниците натрупаа круна од трње, му ја ставија на главата и му облечеа пурпурна облека,
3 И рече: Здраво, цару јудејски! и го удирале со раце.
4 Затоа Пилат пак излезе и им рече: „Ете, ви го изведам, за да знаете дека не наоѓам никаква вина во него.
5 Тогаш излезе Исус, облечен во трн венец и пурпурна облека. А Пилат им рече: „Еве го човекот!
6 Кога го видоа првосвештениците и старешините, извикаа, велејќи: „Распни го, распни го! Пилат им рече: „Земете го и распнете го, зашто не наоѓам никаква вина во него.
7 Јудејците му одговорија: „Ние имаме закон, и според нашиот закон тој треба да умре, зашто се направи Син Божји.
8 Кога Пилат ги чу тие зборови, се уплаши уште повеќе;
9 И пак отиде во судницата и Му рече на Исуса: „Од каде си? Но, Исус не му одговори.
10 Тогаш Пилат му рече: „Не ми зборуваш ли? не знаеш ли дека имам моќ да те распнам и имам моќ да те ослободам?
11 Исус одговори: „ Не би можел да имаш никаква моќ против мене, ако не ти беше дадена одозгора; затоа, оној што ме предаде на тебе има поголем грев.
12. Оттогаш Пилат бараше да го ослободи, но Јудејците извикаа, велејќи: „Ако го пуштиш овој човек, не си пријател на Цезар;
13 Кога Пилат ја чу таа изјава, го изведи Исуса и седна на судскиот стол на местото што се нарекува Тротоарот, а на еврејски Габата.
14 И беше приготвувањето на Пасхата, околу шестиот час, и им рече на Јудејците: „Еве го вашиот Цар!
15 Но тие извикаа: „Бегај го, бегај Го, распни го! Пилат им рече: Да го распнам вашиот Цар? Првосвештениците одговорија: „Немаме цар освен Цезар.
16 Тогаш им го предаде да биде распнат. И Го зедоа Исуса и Го одведоа.
17 И тој, носејќи го својот крст, излезе на местото наречено место на череп, што се нарекува на хебрејски Голгота.
18 Каде што Го распнаа и двајца други со него, од едната страна едната, а Исуса во средина.
19 И Пилат напиша наслов и го стави на крстот. И напишаното беше: ИСУС НАЗАРЕТСКИ ЦАР ЕВРЕЈИТЕ.
20 Овој наслов го прочитаа мнозина од Евреите: зашто местото каде што беше распнат Исус беше блиску до градот, и беше напишано на хебрејски, грчки и латински.
21 Тогаш јудејските првосвештеници му рекоа на Пилат: „Не пишувај, Цар Јудејски! но дека тој рече: Јас сум Цар на Евреите.

22 Пилат одговори: „Што напишав, напишав.
23 Тогаш војниците, кога Го распнаа Исуса, ги зедоа неговите облеки и направија четири дела, за секој војник дел; а исто така и палтото: сега палтото беше без шиење, исткаено одозгора низ целиот.
24 Затоа си рекоа меѓу себе: „Да не ја раскинеме, туку да фрлиме ждрепка за тоа, чие ќе биде, за да се исполни Писмото кое вели: „Мојата облека ја разделија меѓу нив и за мојата облека фрлија ждрепка. Затоа војниците го правеа тоа.
25 А покрај крстот на Исус стоеја мајка му и сестрата на мајка му, Марија, жената на Клеофа, и Марија Магдалена.
26 Кога Исус ги виде мајката своја и ученикот, кого го љубеше, како стои, и рече на мајка си: Жено, ете го твојот син!
27 Тогаш тој му рече на ученикот: „ Еве ја мајка ти! И од тој час тој ученик ја одведе во својот дом.
28 После тоа, Исус знаејќи дека сè е направено сега, за да се исполни Писмото, рече: жеден сум.
29 А таму беше поставен сад полн со оцет, наполнија сунѓер со оцет, го ставија на исоп и му го ставија на устата.
30 Кога Исус го прими оцетот, рече: „ Готово е!“ и ја наведна главата и го предаде духот.
31 Затоа Евреите, бидејќи тоа беше подготовка, телата да не останат на крстот во сабота, (зашто тој саботен ден беше висок ден), го молеа Пилат да им се скршат нозете и да бидат одземено.
32 Тогаш дојдоа војниците и му ги скршија нозете на првиот и на другиот што беше распнат со него.
33 А кога дојдоа кај Исус и видоа дека веќе е мртов, не му ги скршија нозете.
34 Но еден од војниците со копје му ја прободе ребрата и веднаш излегоа крв и вода.
35 А кој го виде тоа, сведочеше, и неговото писмо е вистинито, и знае дека вели вистина, за да поверувате.
36 Зашто тоа беше направено за да се исполни Писмото: ни една коска нема да му се скрши.
37 И пак друго Писмо вели: „Ќе го погледнат Оној кого го прободоа.
38 А потоа Јосиф од Ариматеј, кој беше ученик на Исус, но тајно од страв од Јудејците, го молеше Пилат да го земе телото на Исус, и Пилат му даде дозвола. Тогаш дојде и го зеде телото на Исус.
39 А дојде и Никодим, кој најпрво дојде кај Исус ноќе и донесе мешавина од смирна и алое, тешка околу сто фунти.
40 Потоа го зедоа телото на Исус и го наравија во ленени алишта со мириси, како што е начинот на погребување на Евреите.
41 А на местото каде што беше распнат имаше градина; и во градината нов гроб, во кој никогаш не бил положен човек.
42. Таму го положија Исуса заради денот на подготовката на Евреите; зашто гробот беше близу.

ПОГЛАВЈЕ 20

1 Во првиот ден од седмицата Марија Магдалена дојде рано, кога уште беше темно, до гробот и го виде каменот одземен од гробот.
2 Тогаш таа истрча и дојде кај Симон Петар и кај другиот ученик, кого Исус го сакаше, и им рече: Го извадија Господа од гробот и не знаеме каде Го положија.
3 Тогаш излегоа Петар и тој другиот ученик и дојдоа кај гробот.
4 И двајцата истрчаа заедно, а другиот ученик го претрча Петар и дојде прв до гробот.
5 А тој се наведна и погледна внатре, виде како лежи ленената облека; сепак тој не влезе.
6Тогаш Симон Петар дојде по него, влезе во гробот и виде како лежи ленената облека.
7 А салфетката, која беше околу неговата глава, не лежеше со постелнината, туку завиткана на едно место сама по себе.
8 Тогаш влезе и другиот ученик, кој прв дојде на гробот, и виде и поверува.
9 Зашто сè уште не го знаеја Писмото дека треба да воскресне од мртвите.
10 Тогаш учениците отидоа пак во својот дом.
11 Но Марија стоеше надвор кај гробот и плачеше; и додека плачеше, се наведна и погледна во гробот.
12 И гледа два ангела во бело како седат, едниот на главата, а другиот кај нозете, каде што лежеше телото на Исус.
13 А тие ѝ рекоа: „Жено, зошто плачеш? Таа им рече: „Зашто го зедоа мојот Господ, а јас не знам каде го положија.
14 А кога го рече тоа, се сврте назад и го виде Исуса како стои, и не знаеше дека тоа е Исус.
15 Исус ѝ рече: „ Жено, зошто плачеш? кого бараш? Таа, мислејќи дека е градинар, му рече: „Господине, ако си го родил оттука, кажи ми каде си го положил и јас ќе го одведам.
16 Исус ѝ рече: Марија. Таа се сврте и му рече: Рабони; што ќе рече, мајсторе.
17 Исус ѝ рече: „ Не допирајте ме; зашто јас сè уште не сум се вознесе кај Мојот Татко; и на мојот Бог и вашиот Бог.
18 Марија Магдалена дојде и им кажа на учениците дека Го видела Господа и дека тој ѝ го кажал тоа.
19Тогаш истиот ден навечер, во првиот ден од седмицата, кога беа затворени вратите каде што се собраа учениците од страв од Јудејците, дојде Исус, застана среде и им рече: „ Мир вам!
20 А кога го рече тоа, им ги покажа рацете и неговите страни. Тогаш учениците се израдуваа кога Го видоа Господа.
21 Тогаш Исус пак им рече: „ Мир вам!
22 А кога го рече тоа, дувна врз нив и им рече: „ Примете го Светиот Дух!
23 На кого ќе му ги простите гревовите, ќе им бидат простени; и чии гревови ќе ги задржите, тие ќе бидат задржани.
24 Но Тома, еден од дванаесетте, наречен Дидим, не беше со нив кога дојде Исус.
25 А другите ученици Му рекоа: „Го видовме Господа. Но тој им рече: „Ако не го видам отпечатокот од клинците во рацете негови и не го ставам својот прст во отпечатокот на клинците и не ја турнам раката во неговата страна, нема да верувам.
, пак, учениците Негови беа внатре, и Тома со нив.

27 Тогаш тој му рече на Тома: „ Подигни го прстот ваму и види ги моите раце; и дофати ја раката твоја, и нафрли ја во моите ребра, и не биди неверен, туку верувај.
28 А Тома одговори и му рече: „Господи мој и Бог мој.
29 Исус му рече: „ Тома, бидејќи ме виде, поверуваше; блажени се оние што не видоа, а поверуваа!
30И многу други знаци навистина направи Исус пред Своите ученици, кои не се запишани во оваа книга:
31 Но овие се напишани за да верувате дека Исус е Христос, Синот Божји; и за да имате живот преку Неговото име, верувајќи.

ПОГЛАВЈЕ 21

1 По ова, Исус повторно им се покажа на учениците на Тиверијското Море; и на ова мудро покажа и самиот.
2 Беа заедно Симон Петар и Тома наречен Дидим, Натанаил од Кана во Галилеја, и Заведеевите синови и уште двајца негови ученици.
3 Симон Петар им рече: „Одам на риболов. Му рекоа: И ние одиме со тебе. Тие излегоа и веднаш влегоа во брод; и таа ноќ не фатија ништо.
4 А кога се утрото, Исус застана на брегот, но учениците не знаеја дека тоа е Исус.
5 Тогаш Исус им рече: „ Деца, имате ли јадење? Тие му одговорија: Не.
6 А тој им рече: Фрлете ја мрежата од десната страна на коработ и ќе најдете. Затоа фрлија, а сега не можеа да го нацртаат за мноштвото риби.
7 Затоа ученикот, кого Исус го сакаше, му рече на Петар: „Тоа е Господ. Кога Симон Петар чу дека тоа е Господ, му го облече риболовскиот капут (зашто беше гол) и се фрли во морето.
8 А другите ученици дојдоа со кораб; (зашто не беа далеку од копното, туку двесте лакти), влечејќи ја мрежата со риби.
9 Штом дојдоа на копното, видоа таму оган од јаглен и врз него положена риба и леб.
10 Исус им рече: „ Донесете ја рибата што сега ја уловивте.
11 Симон Петар отиде и ја повлече мрежата на копно полна со големи риби, сто и педесет и три;
12 Исус им рече: „ Дојдете и вечерајте. И никој од учениците не се осмели да го праша: Кој си ти? знаејќи дека тоа е Господ.
13 Тогаш дојде Исус, зеде леб и им даде, а исто така и риба.
14 Ова е трет пат кога Исус им се покажа на своите ученици, откако воскресна од мртвите.
15 А кога вечераа, Исус му рече на Симон Петар: „ Симоне, сине Јона, дали ме сакаш повеќе од овие? Тој му рече: Да, Господи; знаеш дека те сакам. Тој му рече: Паси ги моите јагнињa.
16 Тој пак му рече по втор пат: „ Симоне, сине Јона, дали ме сакаш? Тој му рече: Да, Господи; знаеш дека те сакам. Тој му рече: Паси ми ги овците.
17. Тој му рече по третпат: „ Симоне, сине Јона, дали ме сакаш? Петар се нажали затоа што по трет пат му рече: „Дали ме сакаш? А тој му рече: Господи, ти знаеш сè; знаеш дека те сакам. Исус му рече: Паси ги моите овци.
18. не би.
19 Ова го рече тој, означувајќи со каква смрт треба да Го слави Бога. И кога го кажа ова, му рече: „ Следи ме!
20 Тогаш Петар се сврте и го виде ученикот кого Исус го сакаше како оди; кој исто така се потпре на неговите гради на вечерата и рече: Господи, кој е тој што те предава?
21 Петар, кога го виде, му рече на Исуса: „Господи, и што ќе прави овој?
22 Исус му рече: „ Ако сакам да остане додека не дојдам, што ти е тоа? следи ме.
23 Тогаш меѓу браќата се распространи оваа изрека дека тој ученик не треба да умре. но, ако сакам тој да остане додека не дојдам, што ти е тоа?
24 Ова е ученикот кој сведочи за тоа и го напиша ова; и знаеме дека неговото сведоштво е вистинито.
25 А има и многу други работи што ги направи Исус, а кои, ако се напишат секоја, претпоставувам дека ни самиот свет не може да ги содржи книгите што треба да се напишат. Амин.

Дела на апостолите

ПОГЛАВЈЕ 1

1 Поранешниот трактат го направив, о Теофил, за сето
она што Исус почна да го прави и поучува,
2 Сè до денот кога се вознесе, потоа преку Светиот Дух
им даде заповеди на апостолите што ги избра:
3 На кого, исто така, им се покажа жив по својата
страст со многу непогрешливи докази, виден од нив
четириесет дена и зборувајќи за она што се однесува на
царството Божјо.
4 И, кога се собра со нив, им заповеда да не заминуваат
од Ерусалим, туку да го чекаат ветувањето на Отецот,
кое, вели Тој, го слушнавте за Мене.
5 Зашто Јован навистина крштеваше со вода; но ќе се
крстите со Светиот Дух не многу оттука.
6 А кога се собраа, Го прашаа и рекоа: „Господи, ќе го
вратиш ли во овој момент царството на Израел?
7 А тој им рече: „ Вам не е да ги знаете времињата или
годишните времиња, кои Таткото ги постави во своја
моќ.
8 Но, ќе добиете сила, откако Светиот Дух ќе слезе врз
вас, и ќе ми бидете сведоци и во Ерусалим, и во цела
Јудеја, и во Самарија и до крајот на земјата.
9 И кога ги зборуваше овие работи, додека тие гледаа,
се крена; и облак го прими од нивни очи.
10 И додека тие цврсто гледаа кон небото додека Тој се
креваше, ете, двајца мажи застанаа покрај нив во бела
облека;
11 Кој исто така рече: „Галилејци, зошто стоите и
гледате во небото? Истиот тој Исус, кој е однесен од
вас на небото, ќе дојде на ист начин како што го
видовте како оди на небото.
12 Потоа се вратија во Ерусалим од гората наречена
Маслиново, која е од Ерусалим на пат во сабота.
13 И кога влегоа, влегоа во горна соба, каде што
живееја Петар, Јаков и Јован, Андреј, Филип и Тома,
Вартоломеј и Матеј, Јаков, синот Алфеев, и Симон
Зелот, и Јуда, братот на Јаков.
14 Сите тие едногласно беа во молитва и молба, со
жените и со Марија, мајката на Исус, и со неговите
браќа.
15 И во тие денови Петар стана среде учениците и рече:
(бројот на имињата заедно беше околу сто и дваесет),
16 Луѓе и браќа, мораше да се исполни овој стих, кој
Светиот Дух преку устата на Давид го кажа пред тоа за
Јуда, кој беше водич за оние што го фатија Исуса.
17 Зашто тој беше изброен со нас и имаше дел од оваа
служба.
18 Сега овој човек купи нива со награда за беззаконие;
и паѓајќи со глава, се распарчи среде, и му бликнаа
сите црева.
19 И тоа им беше познато на сите жители во Ерусалим;
дотолку што тоа поле се нарекува на нивниот
соодветен јазик, Ацелдама, односно, поле на крв.
20 Зашто во книгата на Псалмите е напишано: Нека
живеалиштето му е пусто, и никој да не живее во него;
21 Затоа, од овие луѓе кои се придружуваа со нас цело
време кога Господ Исус влегуваше и излегуваше меѓу
нас,
22 Почнувајќи од крштевањето на Јован, па сè до
истиот ден кога тој беше земен од нас, некој треба да
биде ракоположен за да биде сведок со нас на неговото
воскресение.
23 И поставија двајца: Јосиф, наречен Варсава, кој се
викаше Јуст, и Матија.
24 И тие се молеа и рекоа: „Господи, кој ги знаеш
срцата на сите луѓе, покажи дали си избрал од овие
двајца,
25 За да може да земе дел од оваа служба и
апостолство, од кое Јуда со престап испадна, за да оди
во своето место.
26 И тие го дадоа својот ждреб; и ждрепката падна на
Матија; и беше побројен со единаесетте апостоли.

ПОГЛАВЈЕ 2

1 А кога се наполни денот на Педесетницата, сите беа
еднодушно на едно место.
2 И одеднаш се слушна звук од небото како силен
ветар што дува и ја исполни целата куќа каде што седеа.
3 И им се појавија расцепени јазици како огнени, и
седна на секој од нив.
4 И сите се исполнија со Светиот Дух и почнаа да
зборуваат на други јазици, како што Духот им даваше
да зборуваат.
5 А во Ерусалим живееја Евреи, побожни луѓе, од секој
народ под небото.
6 А кога се слушна ова, се собра мноштвото и се збуни,
зашто секој ги слушаше како зборуваат на својот јазик.
7 И сите се чудеа и се чудеа, велејќи си еден на друг:
„Ете, зар не се Галилејци сите овие што зборуваат?
8 И како слушаме секој на својот јазик, на кој сме
родени?
9 Партите, Медијците и Еламите, и жителите во
Месопотамија, и во Јудеја, и во Кападокија, во Понт и
во Азија,
10 Фригија и Памфилија, во Египет и во деловите на
Либија околу Кирена, и туѓинци од Рим, Евреи и
прозелити,
11 Крит и Арапијци, ги слушаме како ги зборуваат на
нашите јазици чудесните Божји дела.
12 И сите се зачудија и се сомневаа, велејќи си еден на
друг: „Што значи тоа?
13 Други се потсмеваа рекоа: „Овие се полни со ново
вино.
14 Но Петар, стана со единаесетте, го крена својот глас
и им рече: „Јудејци и сите што живеете во Ерусалим,
знајте ви и слушајте ги моите зборови.
15 Зашто тие не се пијани, како што претпоставувате,
бидејќи тоа е само третиот час од денот.
16 Но, ова е она што го кажа пророкот Јоил;
17 И ќе се случи во последните денови, вели Бог, ќе
излеам од Мојот Дух врз секое тело; :
18 И врз моите слуги и моите слугинки ќе излеам во
тие денови на Мојот Дух; и тие ќе пророкуваат:
19 И ќе покажам чуда на небото горе и знаци на земјата
долу; крв и оган и пареа од чад:
20 Сонцето ќе се претвори во темнина, а месечината во
крв, пред да дојде тој голем и значаен ден Господов.
21 И ќе се случи, секој што ќе го повика името
Господово, ќе биде спасен.

22 Израилци, чујте ги овие зборови; Исус од Назарет, човек кој е одобрен од Бога меѓу вас со чуда, чудеса и знаци, што Бог ги направи преку него меѓу вас, како што знаете и вие.
23.
24 Кого Бог го воскресна, откако ги отпушти смртните маки, зашто не беше возможно да го држи.
25 Зашто Давид зборува за него, јас го предвидував Господа секогаш пред моето лице, зашто тој е од мојата десна страна, за да не се помрднам.
26 Затоа моето срце се радуваше и јазикот ми се радуваше; и моето тело ќе почива во надежта:
27 Зашто нема да ја оставиш мојата душа во пеколот, ниту ќе дозволиш твојот Светец да види распадливост.
28 Ти ми ги објави патиштата на животот; ќе ме израдуваш со твоето лице.
29 Луѓе и браќа, дозволете ми слободно да ви кажам за патријархот Давид, дека тој е и мртов и погребан, а неговиот гроб е со нас до денес.
30 Затоа, бидејќи беше пророк и знаејќи дека Бог му се заколна со заклетва дека од плодот на неговите слабини, според телото, ќе го подигне Христос да седне на неговиот престол;
31 Тој, откако претходно го виде тоа, зборуваше за воскресението Христово, дека неговата душа не е оставена во пеколот, ниту неговото тело не виде распадливост.
32 Овој Исус го воскресна Бог, за што сите сме сведоци.
33 Затоа, бидејќи се воздигна од десницата Божја, и откако го прими од Отецот ветувањето на Светиот Дух, го објави ова, што вие сега го гледате и слушате.
34 Зашто Давид не се вознесе на небото, туку самиот рече: „Му рече Господ на мојот Господ: седни од мојата десна страна!
35 Се додека не ги направам твоите непријатели под твои нозе.
36 Затоа, нека знае сиот дом Израилев, дека Бог го направи истиот Исус, Кого вие го распнавте, и Господ и Христос.
37 А кога го чуја тоа, се избоцкаа во срцето и им рекоа на Петар и на останатите апостоли: „Луѓе и браќа, што да правиме?
38 Тогаш Петар им рече: „Покајте се и секој од вас да се крсти во името на Исус Христос за простување на гревовите, и ќе го примите дарот на Светиот Дух.
39 Зашто ветувањето е за вас и за вашите деца и за сите што се далечни, колку што ќе повика Господ, нашиот Бог.
40 И со многу други зборови сведочеше и опоменуваше, велејќи: „Спасете се од оваа лоша генерација!
41 Тогаш се крстија оние што радосно го примија Неговото слово, и истиот ден им се додадоа околу три илјади души.
42 И останаа цврсто во учењето на апостолите и заедништвото, и во кршењето леб и во молитвите.
43 И страв ја зафати секоја душа, и многу чуда и знаци правеа апостолите.
44 А сите што поверуваа беа заедно и сè им беше заедничко;
45 И ги продадоа своите имоти и добра, и ги разделија на сите луѓе, како што секој имаше потреба.
46 А тие, секој ден еднодушно остануваа во храмот и кршеа леб од куќа до куќа, и го јадеа нивното месо со радост и слободна душа,
47 Го слават Бога и имаат милост кај сиот народ. И Господ секојдневно додаваше во црквата оние што треба да се спасат.

ПОГЛАВЈЕ 3

1 Петар и Јован заедно отидоа во храмот во часот на молитва, во деветтиот час.
2 И се носеше еден човек куц од мајчината утроба, кого секојдневно го положуваа пред портата на храмот, наречена Прекрасна, за да бара милостина од оние што влегуваа во храмот;
3 Кој, кога ги виде Петар и Јован како да одат во храмот, побара милостина.
4 А Петар, приврзувајќи ги очите кон него заедно со Јован, рече: „Погледни нè!
5 И ги послуша, очекувајќи да добие нешто од нив.
6 Тогаш Петар рече: „Немам сребро и злато; но она што го имам ти давам: во името на Исус Христос од Назарет стани и оди.
7 И го фати за десната рака и го подигна; и веднаш му се зацврстија стапалата и коските на глуждот.
8 И тој, скокајќи, застана, одеше, и влезе со нив во храмот, одејќи, скокајќи и славејќи го Бога.
9 И сиот народ го виде како оди и го слави Бога:
10 И знаеја дека токму тој седеше за милостина пред Прекрасната порта на храмот, и беа исполнети со чудење и чудење од она што му се случи.
11 И додека куциот, кој беше исцелен, ги држеше Петар и Јован, сиот народ истрча заедно кај нив во тремот, наречен Соломон, многу чудејќи се.
12 А Петар, кога го виде тоа, му одговори на народот: „Израилци, зошто се чудите на тоа? или зошто нè гледате толку искрено, како со нашата сопствена сила или светост да го натеравме овој човек да оди?
13 Богот на Авраам, на Исак и на Јаков, Бог на нашите татковци, го прослави својот Син Исус; Кого вие го предадовте и се одрековте пред Пилат, кога тој реши да го пушти.
14 Но вие се одрековте од Светиот и Праведникот и посакавте да ви се даде убиец;
15 И го уби Кнезот на животот, кого Бог го воскресна од мртвите; за што сме сведоци.
16 И неговото име преку верата во Неговото име го зајакна овој човек, кого вие го гледате и познавате;
17 И сега, браќа, знам дека тоа го направивте од незнаење, како и вашите владетели.
18 Но, она што Бог претходно го покажа преку устата на сите свои пророци дека Христос треба да страда, тој така ги исполни.
19 Затоа, покајте се и обратете се, за да се избришат вашите гревови, кога ќе дојдат времињата на освежување од присуството на Господ;
20 И ќе го испрати Исуса Христа, што ви беше проповедано претходно:
21 Кого небото треба да го прими до времето на враќање на сè, што Бог го кажа преку устата на сите негови свети пророци од почетокот на светот.

22 Зашто Мојсеј навистина им рече на татковците: „Господ, вашиот Бог, ќе ви издигне пророк од вашите браќа, како мене; ќе го слушате во сè што и да ви каже.
23 И ќе се случи секоја душа, која нема да го чуе тој пророк, ќе биде уништена од народот.
24 Да, и сите пророци од Самуил и оние што следат, колку што зборуваа, исто така претскажаа за овие денови.
25 Вие сте синови на пророците и на заветот што Бог го склучи со нашите татковци, велејќи му на Авраам: „И во твоето потомство ќе бидат благословени сите родови на земјата.
26.

ПОГЛАВЈЕ 4

1 И додека му зборуваа на народот, свештениците и храмскиот началник и садукеите дојдоа врз нив,
2 Ужалени што го поучуваа народот и преку Исус го проповедаа воскресението од мртвите.
3 И положија раце врз нив и ги ставија во плен до утредента, зашто веќе беше вечер.
4 Но, многумина од оние што го слушаа словото поверуваа; а бројот на луѓето беше околу пет илјади.
5 Утредента се случи нивните владетели, старешини и книжници,
6 Во Ерусалим се собраа првосвештеникот Ана и Кајафа, Јован и Александар и сите што беа од родот на првосвештеникот.
7 И кога ги поставија меѓу себе, прашаа: „Со која сила или со кое име го направивте тоа?
8 Тогаш Петар, исполнет со Светиот Дух, им рече: „Гладетели на народот и старешини на Израел!
9 Ако денес бидеме испитани за доброто дело што му е направено на немоќниот човек, на кој начин тој се оздравува;
10 Нека ви е познато на сите вас и на сиот народ Израилев дека во името на Исус Христос од Назарет, Кого го распнавте, Кого Бог го воскресна од мртвите, преку него овој човек стои овде пред вас здрав.
11 Ова е каменот што го отфрливте вие градители, кој стана аголен агол.
12 Ниту има спасение во друго, зашто нема друго име под небото дадено меѓу луѓето, со кое треба да се спасиме.
13 А кога ја видоа смелоста на Петар и Јован, и сфатија дека се неуки и неуки луѓе, се чудеа; и разбраа за нив дека биле со Исуса.
14 И кога го видоа човекот што беше излечен како стои со нив, тие не можеа да кажат ништо против тоа.
15 А кога им заповедаа да излезат надвор од соборот, се советуваа меѓу себе,
16 велејќи: „Што да им правиме на овие луѓе? за тоа што навистина е направено значајно чудо од нив им е јасно на сите што живеат во Ерусалим; и не можеме да го негираме.
17 Но, да не се рашири повеќе меѓу народот, строго да му се заканиме дека отсега натаму никому не зборуваат во ова име.
18 И тие ги повикаа и им заповедаа воопшто да не зборуваат и да не поучуваат во името на Исус.
19 Но Петар и Јован одговорија и им рекоа: „Дали е добро пред Бога да ве слушаме повеќе вас отколку Бога, судете вие.
20 Зашто не можеме, а да не го зборуваме она што сме го виделе и слушнале.
21 И откако им се заканија, ги пуштија да си одат, не наоѓајќи ништо како да ги казнат поради народот, зашто сите луѓе Го славеа Бога за она што беше направено.
22 Зашто човекот имаше повеќе од четириесет години, на кого му беше покажано ова чудо на исцелување.
23 И кога беа пуштени, отидоа кај својата чета и известија за сето она што им рекоа првосвештениците и старешините.
24 А кога го слушнаа тоа, едногласно го кренаа својот глас кон Бога и рекоа: „Господи, Ти си Бог, Кој ги создаде небото и земјата и морето и сè што е во нив.
25 Кој преку устата на твојот слуга Давид рече: „Зошто незнабошците беснеа, а народот замислуваше залудни работи?
26 Земните цареви станаа, а владетелите се собраа против Господа и против неговиот Христос.
27 Зашто, искрено, против твоето свето чедо Исус, кого си го помаза, се собраа и Ирод и Понтиј Пилат со незнабошците и народот Израилев,
28 За да го направиш она што твојата рака и твојот совет од претходно одлучија да се направи.
29 И сега, Господи, види ги нивните закани, и дај им на слугите Твои да го кажат Твојот збор со сета смелост.
30 Со истегнување на раката за лекување; и да се прават знаци и чуда со името на твоето свето чедо Исус.
31 А кога се помолија, се потресе местото каде што беа собрани; и сите се исполнија со Светиот Дух, и смело го зборуваа Божјото слово.
32 А мноштвото што поверуваше беше со едно срце и една душа; но тие ги имаа сите заеднички работи.
33 И со голема сила сведочеа апостолите за воскресението на Господ Исус, и голема благодат беше над сите нив.
34 Ниту меѓу нив немаше некој што недостасуваше;
35 И ги положи пред нозете на апостолите, и се делеше на секој по потреба.
36 И Јосеј, кој преку апостолите се викаше Варнава, што се толкува: Син на утехата, левит и од земјата Кипар,
37Имајќи земја, ја продаде, ги донесе парите и ги стави пред нозете на апостолите.

ПОГЛАВЈЕ 5

1 Но, еден човек по име Ананија, со неговата жена Сафира, продадоа имот,
2 И задржа дел од цената, а и жена му беше свесна за тоа, и донесе одреден дел и го положи пред нозете на апостолите.
3 Но Петар рече: „Ананија, зошто сатаната ти го исполни срцето за да го лажеш Светиот Дух и да задржиш дел од цената на земјата?
4 Додека остана, не беше ли твое? и откако беше продаден, не беше ли во твоја моќ? зошто си го замислил тоа во твоето срце? ти не ги лажеше луѓето, туку Бога.

5 А Ананија, кога ги слушна овие зборови, падна и даде дух; и голем страв ги обзеде сите што го слушаа тоа.
6 А младите луѓе станаа, го ранија, го изнесоа и го погребаа.
7 А тоа беше околу три часа подоцна, кога влезе жена му, не знаејќи што е направено.
8 А Петар ѝ одговори: „Кажи ми дали си ја продал земјата за толку? А таа рече: Да, за толку многу.
9 Тогаш Петар ѝ рече: „Како се договоривте заедно да го искушувате Господовиот Дух? ете, нозете на оние што го погребаа твојот маж се пред вратата и ќе те изнесат надвор.
10 Тогаш таа веднаш падна пред неговите нозе и го предаде духот;
11 И голем страв ја зафати целата црква и сите што го слушаа тоа.
12 И преку рацете на апостолите се правеа многу знаци и чуда меѓу народот; (и сите беа едногласни во тремот на Соломон.
13 А од останатите никој не се осмели да им се придружи;
14 А на Господа сè повеќе му се придаваа верници, мноштво мажи и жени.)
15 Така што ги носеа болните на улица и ги легнаа на кревети и каучи, за барем сенката на Петар што минуваше да засени некои од нив.
16 И од околните градови доаѓаа во Ерусалим мноштво, носејќи болни и вознемирени од нечисти духови, и секој се лекуваше.
17Тогаш стана првосвештеникот и сите што беа со него (што е секта на садукеите) и се исполнија со гнев,
18 И ги положија рацете на апостолите и ги ставија во заедничкиот затвор.
19 Но ангелот Господов ноќе ги отвори затворските врати, ги изведе надвор и рече:
20Одете, застанете и кажете му ги на народот во храмот сите зборови на овој живот.
21 А кога го слушнаа тоа, влегоа во храмот рано наутро и поучуваа. Но дојдоа првосвештеникот и оние што беа со него, го свикаа соборот и сиот сенат на синовите Израилеви и испратија во затворот да ги доведат.
22 Но кога дојдоа службениците и не ги најдоа во затворот, се вратија и рекоа:
23 Велејќи: „Затворот навистина најдовме затворени со сета сигурност, а чуварите стоеја надвор пред вратите; но кога отворивме, не најдовме човек внатре.
24 А кога првосвештеникот и храмскиот заповедник и првосвештениците ги слушнаа овие работи, се посомневаа до каде ќе дојде тоа.
25 Тогаш дојде еден и им рече: „Еве, луѓето што ги ставивте во затвор стојат во храмот и го поучуваат народот.
26 Тогаш отиде началникот со старешините и ги доведе без насилство, зашто се плашеа од народот да не бидат каменувани.
27 И кога ги доведоа, ги поставија пред соборот, а првосвештеникот ги праша:
28 Велејќи: „Зар не ви заповедавме строго да не поучувате во ова име? и ете, вие го исполнивте Ерусалим со вашето учење и имате намера да ја нанесете крвта на овој човек врз нас.
29 Тогаш Петар и другите апостоли одговорија и рекоа: „Повеќе треба да Му се покоруваме на Бога отколку на луѓето.
30 Бог на нашите татковци го воскресна Исуса, Кого вие го убивте и го обесивте на дрво.
31 Бог го воздигна со десната рака за да биде Кнез и Спасител, за да му даде на Израел покајание и простување на гревовите.
32 А ние сме негови сведоци за тоа; исто така е и Светиот Дух, Кого Бог им го даде на оние што Му се покоруваат.
33 Кога го чуја тоа, им се сечеше на срце и се посоветуваа да ги убијат.
34Тогаш, еден фарисеј, по име Гамалиел, доктор по законот, кој имаше глас меѓу сиот народ, застана во соборот, и заповеда да ги остават апостолите малку простор;
35 И им рече: „Израилци, пазете се што сакате да направите кога ќе ги допрете овие луѓе.
36 Зашто пред овие денови стана Теуда, фалејќи се дека е некој; на кои им се придружија голем број мажи, околу четиристотини: кој беше убиен; и сите што Го послушаа, беа расеани и уништени.
37 По тој човек стана Јуда Галилејски во деновите на данокот, и привлече многу народ по себе. и сите, дури и оние што Го послушаа, беа растерани.
38 И сега ви велам: Воздржете се од овие луѓе и оставете ги: зашто, ако овој совет или ова дело е од луѓе, ќе пропадне.
39 Но, ако е од Бога, не можете да го соборите; да не се најдете дури и да се борите против Бога.
40 И тие се согласија со Него, и кога ги повикаа апостолите и ги тепаа, заповеда да не зборуваат во името на Исус, и ги пуштија да одат.
41 И тие се оддалечија од соборот, радувајќи се што беа достојни да се срамат за неговото име.
42 И секој ден во храмот и во секоја куќа не престануваа да поучуваат и да го проповедаат Исуса Христа.

ПОГЛАВЈЕ 6

1 И во тие денови, кога бројот на учениците се намножи, се крена мрморење на Грците против Евреите, зашто нивните вдовици беа запоставени во секојдневната служба.
2 Тогаш дванаесетте го повикаа мноштвото ученици при себе и рекоа: „Не е причина да го оставиме Божјото слово и да служиме трпези.
3 Затоа, браќа, гледајте меѓу вас седуммина чесни луѓе, полни со Светиот Дух и мудрост, кои можеме да ги поставиме за оваа работа.
4Но ние постојано ќе се предаваме на молитвата и на службата на словото.
5 И оваа изрека му се допадна на целото мноштво: и го избраа Стефан, човек полн со вера и со Светиот Дух, и Филип, и Прохор, и Никанор, и Тимон, и Пармена, и Николај, прозелит од Антиохија.
6 Кого ги поставија пред апостолите, и откако се помолија, ги положија рацете врз нив.

7 И словото Божјо се зголеми; а бројот на учениците многу се намножи во Ерусалим; и голем број свештеници беа послушни на верата.
8 А Стефан, полн со вера и сила, правеше големи чуда и чуда меѓу народот.
9 Тогаш се појавија некои од синагогата, наречена синагога на Слободарите, Киринејците и Александријците, и од Киликија и Азија, и се расправаа со Стефан.
10 И тие не можеа да се спротивстават на мудроста и духот со кои тој зборуваше.
11 Тогаш ги покорија луѓето, кои рекоа: „Го слушнавме како зборува хулни зборови против Мојсеј и против Бога.
12 И тие го разбрануваа народот, старешините и книжниците, и дојдоа врз него, го фатија и го доведоа на соборот.
13 И постави лажни сведоци, кои велат: „Овој човек не престанува да зборува богохулни зборови против ова свето место и против законот.
14 Зашто, го слушнавме како вели дека овој Исус од Назарет ќе го уништи ова место и ќе ги промени обичаите што ни ги предаде Мојсеј.
15 И сите што седеа на соборот, цврсто гледајќи во него, го видоа неговото лице како лице на ангел.

ПОГЛАВЈЕ 7

1 Тогаш првосвештеникот рече: „Така ли е ова?
2 А тој рече: „Луѓе, браќа и татковци, слушајте; Богот на славата му се јави на нашиот татко Авраам, кога беше во Месопотамија, пред да живее во Харан,
3 И му рече: „Излегувај од својата земја и од својот род и дојди во земјата што ќе ти ја покажам.
4 Потоа излезе од Халдејската земја и се насели во Харан;
5 И тој не му даде никакво наследство во него, не, дури и да стапне на него, но вети дека ќе му го даде во сопственост и на неговото потомство по него, кога сè уште немаше дете. .
6 А Бог вака рече: Семето негово да живее во туѓа земја; и да ги доведат во ропство и да ги молат со зло четиристотини години.
7 И ќе му судам на народот на кој ќе му бидат ропски, рече Бог, и потоа ќе излезат и ќе ми служат на ова место.
8 И му го даде заветот за обрезание; а Исак го роди Јаков; а Јаков ги роди дванаесетте патријарси.
9 А патријарсите, завистени, го продадоа Јосифа во Египет, но Бог беше со него,
10 И го избави од сите негови неволји и му даде милост и мудрост во очите на фараонот, египетскиот цар; и го постави за управител на Египет и на целиот негов дом.
11 Сега настана сиромаштија над целата земја Египетска и Ханаанска, и голема неволја; и нашите татковци не најдоа храна.
12 Но, кога Јаков чу дека има пченка во Египет, прво ги испрати нашите татковци.
13 И по втор пат Јосиф им беше познат на своите браќа; и родот на Јосиф му беше објавен на фараонот.
14 Тогаш го испрати Јосиф и го повика кај себе татко си Јаков и сиот негов род, шеесет и петнаесет души.
15 Така Јаков слезе во Египет и умре, тој и нашите татковци,
16 И беа пренесени во Сихем и положени во гробот што Авраам го купи за пари од синовите на Емор, таткото на Сихем.
17 Но, кога се приближи времето на ветувањето, кое Бог му се заколна на Авраам, народот растеше и се намножуваше во Египет.
18 Се додека не стана друг цар, кој не го познаваше Јосиф.
19Тој постапуваше лукаво со нашите роднини, а нашите татковци ги молеше злото, за да ги избркаат своите мали деца, за да не живеат до крајот.
20 Во тоа време се роди Мојсеј, кој беше многу убав и се хранеше во домот на својот татко три месеци.
21 А кога го избркаа, фараоновата ќерка го зеде и го хранеше за својот син.
22 А Мојсеј беше научен во сета мудрост на Египќаните и беше моќен на зборови и на дела.
23 А кога наполни четириесет години, му падна во срцето да ги посети своите браќа, синовите Израилеви.
24И кога виде дека еден од нив страда, го одбрани и му се одмазди на угнетуваниот и го удри Египќанецот.
25 Зашто мислеше дека браќата негови ќе разберат како Бог ќе ги избави преку Неговата рака, но тие не разбраа.
26 А утредента им се покажа додека тие се скараа, и сакаше повторно да ги постави, велејќи: „Господа, вие сте браќа; зошто си згрешувате еден на друг?
27 Но, кој му згрешил на својот ближен, го исфрли, велејќи: „Кој те постави тебе за владетел и судија над нас?
28 Дали ќе ме убиеш, како што го направи вчера Египќанецот?
29 Тогаш Мојсеј побегна поради овие зборови и стана странец во земјата Мадијам, каде што му родија два сина.
30 А кога поминаа четириесет години, му се јави во пустината на планината Сина ангел Господов во огнен пламен во грмушка.
31 Кога Мојсеј го виде тоа, се зачуди од глетката;
32 велејќи: Јас сум Бог на татковците твои, Бог Авраамов, Бог Исак и Бог Јаковов. Тогаш Мојсеј се затрепери и не се осмели да види.
33 Тогаш Господ му рече: „Слечи ги чевлите од нозете, зашто местото каде што стоиш е света земја.
34 Ја видов, ја видов неволјата на мојот народ, што е во Египет, и го слушнав неговото офкање и дојдов да го избавам. А сега дојди, ќе те испратам во Египет.
35 Овој Мојсеј, кого го одбија, велејќи: „Кој те постави за владетел и судија? истото Бог го испрати да биде владетел и спасител од раката на ангелот што му се јави во грмушката.
36 Ги изведе, откако покажа чуда и знаци во Египетската Земја и во Црвеното Море и во пустината четириесет години.
37 Ова е оној Мојсеј, кој им рече на синовите Израилеви: „Господ, вашиот Бог, ќе ви издигне пророк од вашите браќа, како мене; ќе го слушнете.

38Тој е тој што беше во црквата во пустината со ангелот што му зборуваше на планината Сина и со нашите татковци: кој ги прими живите пророци за да ни ги даде.
39 На кои нашите татковци не сакаа да им се покорат, туку го исфрлија од нив и во срцата нивни се вратија во Египет,
40 Му рече на Арон: „Направи ни богови да одат пред нас;
41 И направија теле во тие денови, му принесоа жртва на идолот и се радуваа на делата на своите раце.
42 Тогаш Бог се сврте и ги предаде да се поклонат на небесната војска; како што е напишано во книгата на пророците, доме Израилев, дали ми принесувавте убиени животни и жртви за четириесет години во пустината?
43 Да, го зедовте скинијата Молох и ѕвездата на вашиот бог Ремфан, фигури што ги направивте за да им се поклонувате; и ќе ве одведам отаде Вавилон.
44 Нашите татковци го имаа скинијата на сведочењето во пустината, како што му нареди, зборувајќи му на Мојсеј, да го направи како што виде.
45 Кои и нашите татковци, кои дојдоа, ги доведоа со Исуса во владение на незнабошците, кои Бог ги истера пред лицето на нашите татковци, до деновите на Давид;
46 Кој најде милост пред Бога и сакаше да најде скинија за Јакововиот Бог.
47 Но Соломон му изгради куќа.
48 Но Севишниот не живее во рачно изработени храмови; како што вели пророкот,
49 Небото е мојот престол, а земјата е моето подножје: каков дом ќе ми изградите? вели Господ: или кое е местото на мојот одмор?
50 Зар мојата рака не го направи сето тоа?
51 О, вкочанети и необрежани по срце и уши, вие секогаш му се спротивставувате на Светиот Дух: како што правеа вашите татковци, така правете и вие.
52 Кој од пророците не го прогонуваа вашите татковци? и ги убиле оние што претходно го објавија доаѓањето на Праведниот; на кои вие сте сега предавници и убијци:
53 Кои го примија законот со ангелско расположение и не го пазеа.
54 Кога го чуја тоа, им се сечеше срцето и чкртаа со забите по Него.
55 Но тој, полн со Светиот Дух, погледна цврсто кон небото и ја виде славата Божја и Исус како стои од десната страна на Бога,
56 И рече: „Еве, ги гледам небесата отворени и Синот Човечки како стои од десната страна на Бога.
57Тогаш тие извикаа со силен глас, ги запреа ушите и еднодушно трчаа по него,
58 И го избркаа од градот и го каменуваа, а сведоците ја положија својата облека пред нозете на еден млад човек, по име Саул.
59 И го каменуваа Стефан, повикувајќи го Бога и велејќи: Господи Исусе, прими го мојот дух!
60 А тој клекна на колена и извика со силен глас: „Господи, не префрлај им го овој грев! И кога го рече ова, заспа.

ПОГЛАВЈЕ 8

1 А Саул се согласи да умре. И во тоа време имаше големо прогонство против црквата што беше во Ерусалим; и сите беа расеани по областите на Јудеја и Самарија, освен апостолите.
2 И благочестивите луѓе го однесоа Стефан на неговиот погреб и огорчеа многу за него.
3Што се однесува до Савле, тој ја опустоши црквата, влегувајќи во секоја куќа и привлекувајќи мажи и жени ги стави во затвор.
4 Затоа тие што беа распрснати отидоа насекаде и го проповедаа словото.
5 Тогаш Филип слезе во градот Самарија и им го проповеда Христа.
6 А народот еднодушно внимаваше на она што го зборуваше Филип, слушајќи и гледајќи ги чудата што ги правеше.
7 Зашто од мнозина опседнати излегоа нечисти духови, викајќи со силен глас;
8 И имаше голема радост во тој град.
9 Но имаше еден човек, по име Симон, кој порано во истиот град маѓепсуваше и ги маѓепсуваше Самарјаните, кажувајќи дека е некој голем.
10 На кого сите внимаваа, од најмал до најголем, велејќи: „Овој човек е голема сила Божја.
11 И го почитуваа, зашто долго време ги маѓепсуваше со магии.
12 Но, кога му поверуваа на Филип кој го проповедаше за Божјото царство и за името на Исус Христос, се крстија и мажи и жени.
13 Тогаш и самиот Симон поверува; и кога се крсти, остана со Филип и се чудеше, гледајќи ги чудата и знаците што беа направени.
14 А кога апостолите што беа во Ерусалим слушнаа дека Самарија го прими словото Божјо, ги испратија кај нив Петар и Јован:
15Кои, кога слегоа, се помолија за нив да го примат Светиот Дух.
16 (Зашто тој сè уште не падна врз ниту еден од нив; само тие се крстија во името на Господ Исус).
17Тогаш ги положија рацете врз нив и тие го примија Светиот Дух.
18 А Симон, кога виде дека преку полагањето на рацете на апостолите е даден Светиот Дух, им понуди пари,
19 велејќи: „Дај ми ја и оваа власт, за на кого ќе положам раце, да го прими Светиот Дух.
20 Но Петар му рече: „Твоите пари исчезнат со тебе, зашто си помислил дека дарот Божји може да се купи со пари.
21 Ти немаш ни дел ни ждрепка во тоа, зашто твоето срце не е исправно пред Бога.
22 Затоа, покај се за оваа твоја злоба и моли се на Бога, ако можеби ти се прости мислата на твоето срце.
23 Зашто сфаќам дека си во жолчката на горчината и во врската на беззаконието.
24 Тогаш Симон одговори и рече: „Молете Му се на Господа за мене, ништо од тоа што го кажавте да не дојде на мене.

25 А тие, откако сведочеа и го проповедаа словото Господово, се вратија во Ерусалим и го проповедаа Евангелието во многу села на Самарјаните.
26. Ангелот Господов му рече на Филип, велејќи: „Стани и оди на југ, по патот што се спушта од Ерусалим до Газа, која е пустина.
27 А тој стана и отиде, и ете, еден човек од Етиопија, евнух со голема власт под етиопската царица Кандакија, која беше задолжена за целото нејзино богатство и дојде во Ерусалим да се поклони,
28 Се враќаше и седејќи во својата кола го читаше пророкот Исаија.
29 Тогаш Духот му рече на Филип: „Приближи се и придружи се на оваа кола.
30 А Филип притрча таму кај него и го чу како го чита пророкот Исаија и рече: „Разбираш ли што читаш?
31 А тој рече: „Како можам, ако некој не ме води? И му посака на Филип да дојде и да седне со него.
32 Местото на Писмото што го прочита беше ова: Го одведоа како овца на колење; и како јагне неми пред својот стрижеч, така не ја отвори устата своја.
33 Во неговото понижување му беше одземен судот; и кој ќе го објави неговото поколение? зашто животот му е одземен од земјата.
34 А евнухот му одговори на Филип и рече: „Те молам, за кого го зборува тоа пророкот? од себе или од некој друг човек?
35 Тогаш Филип ја отвори устата, почна од истото Писмо и Му го проповедаше Исуса.
36 И додека одеа по својот пат, дојдоа до една вода. што ме спречува да се крстам?
37 А Филип рече: „Ако веруваш со сето свое срце, можеш. А тој одговори и рече: Јас верувам дека Исус Христос е Син Божји.
38 И заповеда на колата да застане, и тие слегоа во водата и Филип и евнухот; и тој го крсти.
39 А кога излегоа од водата, Господовиот Дух го фати Филип, па евнухот веќе не го виде, и тој тргна по својот пат радосен.
40 А Филип се најде во Азот и, поминувајќи низ нив, проповедаше по сите градови, додека не дојде во Цезареја.

ПОГЛАВЈЕ 9

1 А Савле, пак, издишуваше закани и убиства против Господовите ученици, отиде кај првосвештеникот,
2 И побара од него писма до Дамаск до синагогите, за, ако најде нешто од овој пат, било да се мажи или жени, да ги доведе врзани во Ерусалим.
3 И додека патуваше, се приближи до Дамаск, и одеднаш околу него засвети светлина од небото.
4 И падна на земјата и чу глас што му зборуваше: „ Савле, Савле, зошто ме прогонуваш?
5 А тој рече: „Кој си ти, Господи? А Господ рече: Јас сум Исус, Кого ти го прогонуваш;
6 А тој треперејќи и зачудено рече: „Господи, што сакаш да направам? А Господ му рече: Стани и оди во градот и ќе ти каже што треба да правиш.
7 А луѓето што патуваа со него стоеја без зборови, слушајќи глас, но никој не гледаа.
8 И Саул стана од земјата; и кога му се отворија очите, тој не виде никој, туку го поведоа за рака и го доведоа во Дамаск.
9 И остана три дена без вид, и не јадеше ниту пиеше.
10 А имаше еден ученик во Дамаск, по име Ананија; и Му рече Господ во видение: Ананија. А тој рече: Еве, јас сум овде, Господи.
11 И Господ му рече: „ Стани и оди на улицата наречена Права, и побарај во домот на Јуда за еден Саул од Тарс, зашто, ете, тој се моли.
12 И виде во видение човек по име Ананија како влегува и ја става раката врз него за да прогледа.
13 Тогаш Ананија одговори: „Господи, чув од многумина од овој човек, колку зло им направи на твоите светци во Ерусалим.
14 И еве, тој има овластување од првосвештениците да ги врзува сите што го повикуваат твоето име.
15 Но Господ му рече: „ Оди си, зашто тој ми е избран сад за да го носам моето име пред незнабошците, царевите и синовите Израилеви.
16 Зашто ќе му покажам колку големи работи треба да трпи заради моето име.
17 А Ананија отиде и влезе во куќата; и ставајќи ги рацете на него, рече: „Брате Савле, ме испрати Господ, Исус, кој ти се јави на патот додека доаѓаш, за да видиш и да се исполниш со Светиот Дух.
18 И веднаш падна од неговите очи како лушпи, и тој веднаш прогледа, стана и се крсти.
19 И кога прими месо, се зацврсти. Тогаш Саул имаше неколку денови со учениците што беа во Дамаск.
20 И веднаш Го проповедаше Христос во синагогите дека е Син Божји.
21 Но сите што го слушаа се зачудија и рекоа; Зар не е тој што ги уништи оние што го повикаа ова име во Ерусалим и дојдоа овде заради таа намера, за да ги доведе врзани кај првосвештениците?
22 Но Саул ја зголемуваше силата и ги збуни Евреите што живееја во Дамаск, докажувајќи дека тоа е токму Христос.
23 А откако поминаа многу денови, Евреите се советуваа да го убијат.
24 Но, за Саул беше познато нивното чекање. И дење и ноќе гледаа на портите за да го убијат.
25 Тогаш учениците Го зедоа ноќе и го спуштија покрај ѕидот во кошница.
26 А кога дојде Савле во Ерусалим, сакаше да им се придружи на учениците, но сите се плашеа од Него и не веруваа дека е ученик.
27 Но Варнава го зеде, го одведе кај апостолите и им кажа како Го видел Господа на патот и дека му зборувал и како смело проповедал во Дамаск во името на Исус.
28 И беше со нив, влегувајќи и излегувајќи во Ерусалим.
29 А тој храбро зборуваше во името на Господа Исуса и се расправаше против Елините, но тие сакаа да го убијат.
30 Што браќата дознаа, го доведоа во Цезареја и го испратија во Тарс.
31 Тогаш се одморија црквите по цела Јудеја, Галилеја и Самарија и се изградуваа; и одејќи во страв Господов и во утеха на Светиот Дух, се умножуваа.

32 И се случи, додека Петар минуваше по сите страни, дојде и кај светиите што живееја во Лида.
33 И таму најде еден човек по име Енеј, кој го чуваше својот кревет осум години и беше болен од парализа.
34 А Петар му рече: Енеј, Исус Христос те оздравува; стани и среди постела. И веднаш стана.
35 И сите што живееја во Лида и Сарон Го видоа и се свртеа кон Господа.
36 А во Јопа имаше една ученичка по име Тавита, која според толкувањето се нарекува Дорка: оваа жена беше полна со добри дела и милостиња што ги правеше.
37 И во тие денови таа беше болна и умре;
38 И бидејќи Лида беше близу до Јопа, а учениците слушнаа дека Петар е таму, испратија кај него двајца мажи, барајќи од него да не одложи да дојде кај нив.
39 Тогаш Петар стана и отиде со нив. Кога дојде, го внесоа во горната одаја;
40 Но Петар ги извади сите, клекна и се молеше; и свртувајќи го кон телото, рече: Тавита, стани! И ги отвори очите, и кога го виде Петар, седна.
41 И ѝ ја подаде раката, ја подигна и ги повика светите и вдовиците, и ја претстави жива.
42 Тоа беше познато по цела Јопа; и многумина поверуваа во Господа.
43 И се случи многу денови во Јопа кај еден Симон кожар.

ПОГЛАВЈЕ 10

1Имаше еден човек во Цезареја по име Корнелиј, стотник од четата наречена Италијанска чета,
2 Побожен човек и богобојазлив со сиот свој дом, кој даваше многу милостина на народот и постојано Му се молеше на Бога.
3 Очигледно виде во видение околу деветтиот час од денот ангел Божји како доаѓа кај него и му рече: Корнелиј.
4 И кога го погледна, се уплаши и рече: „Што е тоа, Господи? А тој му рече: „Твоите молитви и твојата милостина доаѓаат за спомен пред Бога.
5 И сега испрати луѓе во Јопа и повикај го еден Симон, чие презиме е Петар.
6 Тој престојува кај еден Симон кожар, чиј дом е крај морето: тој ќе ти каже што треба да правиш.
7 А кога си отиде ангелот што му зборуваше на Корнелиј, повика двајца од своите домашни слуги и еден благочестив војник од оние што постојано го чекаа;
8 И кога им го соопшти сето тоа, ги испрати во Јопа.
9.
10И тој многу огладне и сакаше да јаде; но додека се подготвуваа, падна во занес,
11 И го виде небото отворено, и еден сад како слегува кон него, како што беше голем чаршаф плетен на четирите агли, и спуштен на земјата.
12 Во кои имаше секакви четириножни sверови на земјата, и диви sверови, и ползачи и небесни птици.
13 И дојде глас до него: Стани, Петар; убиј и јаде.
14 Но Петар рече: „Не е така, Господи; зашто никогаш не сум јадел ништо што е вообичаено или нечисто.
15 И гласот му рече пак по втор пат: „Она што Бог го очисти, не го нарекувај општо.
16 Тоа беше направено трипати: и садот повторно беше примен на небото.
17 А додека Петар се сомневаше во себе што значи ова видение што го виде, ете, луѓето што беа испратени од Корнелиј го прашаа домот на Симон и застанаа пред портата.
18 И се јави и праша дали Симон, кој се викаше Петар, е сместен таму?
19 Додека Петар размислуваше за видението, Духот му рече: Ете, те бараат тројца луѓе.
20 Затоа, стани, симни се и оди со нив, не двоумејќи се ништо, зашто Јас ги испратив.
21 Тогаш Петар слезе кај луѓето што му беа испратени од Корнелиј; и рече: „Ете, јас сум тој што го барате; која е причината поради која дојдовте?
22 А тие рекоа: „Корнелиј стотникот, праведен човек и богобојазлив, и добар глас меѓу сиот јудејски народ, беше предупреден од Бога од светиот ангел да те испрати во неговиот дом и да чуе зборовите од тебе.
23 Потоа ги повика и ги пречека. А утредента Петар отиде со нив, а придружуваа и некои браќа од Јопа.
24 А утре потоа влегоа во Цезареја. А Корнелиј ги чекаше и ги повика своите роднини и блиските пријатели.
25 И додека Петар влегуваше, го пресретна Корнелиј, падна пред неговите нозе и му се поклони.
26 Но Петар го крена и рече: „Стани! И јас сум маж.
27 И додека зборуваше со него, влезе и најде многу собрани.
28 А тој им рече: „Знаете дека е незаконско за човек кој е Евреин да се дружи или да доаѓа кај некој од друг народ; но Бог ми покажа да не нарекувам никого обичен или нечист.
29 Затоа, дојдов кај вас без да се расправам, штом ме испратија;
30 А Корнелиј рече: „Пред четири дена постев до овој час; и во деветтиот час се молев во мојата куќа, и ете, пред мене стоеше човек во светла облека,
31 И рече: Корнелиј, твојата молитва се слуша и твојата милостина се сеќава пред очите на Бога.
32 Затоа прати во Јопа и повикај го Симон, чие презиме е Петар; тој е сместен во куќата на еден Симон кожар покрај морето, кој, кога ќе дојде, ќе ти зборува.
33 Затоа веднаш испратив кај тебе; и добро направи што дојде. Затоа сега сите сме овде присутни пред Бога, за да слушаме сè што ти е заповедано од Бога.
34 Тогаш Петар ја отвори устата и рече: „Навистина, гледам дека Бог не гледа на луѓе.
35 Но, во секој народ, кој се бои од него и работи праведно, е прифатен со него.
36 Словото што Бог им го испрати на синовите Израилеви, проповедајќи мир преку Исус Христос: (Тој е Господар на сите)
37 Зборот, велам, го знаете, што беше објавен по цела Јудеја, а започна од Галилеја, по крштевањето што го проповеда Јован;
38 Како Бог го помаза Исус од Назарет со Светиот Дух и со сила, кој одеше правејќи добро и исцелувајќи ги сите угнетени од ѓаволот; зашто Бог беше со него.
39 И ние сме сведоци за сето она што го направи и во земјата на Евреите и во Ерусалим; кого го убија и го обесија на дрво:

40 Бог го воскресна на третиот ден и му покажа јавно;
41 Не на сиот народ, туку на сведоците избрани пред Бога, на нас, кои јадевме и пиевме со Него откако воскресна од мртвите.
42 И ни заповеда да му проповедаме на народот и да посведочиме дека тој е од Бога определен да биде Судија на живите и мртвите.
43 За него сведочат сите пророци, дека преку Неговото име, кој верува во него, ќе добие простување на гревовите.
44 Додека Петар уште ги кажуваше овие зборови, Светиот Дух падна врз сите што го слушаа словото.
45. А оние од обрезанието, кои поверуваа, беа зачудени, сите што дојдоа со Петар, зашто и врз незнабошците беше излеан дарот на Светиот Дух.
46 Зашто ги слушаа како зборуваат на јазици и Го величаат Бога. Тогаш Петар одговори:
47 Може ли некој да забрани вода, за да не се крстат овие, кои го примија Светиот Дух како и ние?
48 И им заповеда да се крстат во името Господово. Потоа му се молеа да одложи одредени денови.

ПОГЛАВЈЕ 11

1 А апостолите и браќата што беа во Јудеја слушнаа дека и незнабошците го примиле словото Божјо.
2 А кога Петар дојде во Ерусалим, оние што беа обрезани се расправаа со него,
3 велејќи: „Ти влезе кај луѓето необрежани и јадеше со нив.
4 Но Петар ја повтори работата од почетокот и им ја објасни по наредба, велејќи:
5 Бев во градот Јопа и се молев; па дури и мене ми дојде:
6 На тоа, кога ги прицврстив очите, размислував и видов земни ѕверови со четири нозе, и диви ѕверови, и ползавци и небесни птици.
7 И чув глас кој ми рече: Стани, Петар; убијте и јадете.
8 Но јас реков: „Не е така, Господи, зашто во мојата уста никогаш не влегло ништо вообичаено или нечисто.
9 Но гласот повторно ми одговори од небото: „Она што Бог го очисти, не го нарекувај општо.
10 И тоа беше направено трипати: и сите беа повторно извлечени на небото.
11 И ете, веднаш дојдоа тројца мажи во куќата каде што бев јас, испратени кај мене од Цезареја.
12 И Духот ме заповеда да одам со нив, без да се сомневам. Освен тоа, овие шест браќа ме придружуваа и влеговме во куќата на човекот:
13 И ни покажа како видел ангел во својата куќа, кој застана и му рече: „Испрати луѓе во Јопа и повикај го Симон, чие презиме е Петар;
14 Кој ќе ти каже зборови, со кои ќе се спасиш ти и сиот твој дом.
15 И кога почнав да зборувам, Светиот Дух падна врз нив, како и врз нас на почетокот.
16 Тогаш се сетив на словото Господово, како што рече: „ Јован навистина крштеваше со вода; но вие ќе се крстите со Светиот Дух.
17 Затоа што Бог им го даде истиот дар како и на нас, кои верувавме во Господа Исуса Христа; што бев јас, за да можам да му одолеам на Бога?
18 Кога го чуја тоа, се молчеа и Го славеа Бога, велејќи: „Тогаш, Бог им даде и на незнабошците покајание за живот.
19 А тие што беа распрснати поради прогонството што настана околу Стефан отидоа до Феника, Кипар и Антиохија, проповедајќи го словото никому, освен само на Евреите.
20 А некои од нив беа луѓе од Кипар и Киринеја, кои, кога дојдоа во Антиохија, им зборуваа на Грците, проповедајќи го Господа Исуса.
21 И раката Господова беше со нив, и многумина поверуваа и се обратија кон Господа.
22 Тогаш веста за тоа дојде до ушите на црквата што беше во Ерусалим, и тие го испратија Варнава да оди до Антиохија.
23 Кој, кога дојде и ја виде Божјата благодат, се радуваше и ги поттикна сите да се приврзат кон Господа со намера во срцето.
24 Зашто тој беше добар човек и полн со Светиот Дух и со вера, и многу народ Му се придодаде на Господа.
25 Тогаш Варнава отиде во Тарс, да го бара Савле.
26 И кога го најде, го одведе во Антиохија. И се случи цела година да се соберат со црквата и да поучуваат многу луѓе. А учениците најпрво во Антиохија беа наречени христијани.
27 И во тие денови дојдоа пророци од Ерусалим во Антиохија.
28И стана еден од нив, по име Агав, и со Духот означи дека ќе има голема беда по целиот свет, што се случи во деновите на Клавдиј Цезар.
29 Тогаш учениците, секој според своите можности, решија да им испратат помош на браќата што живееја во Јудеја.
30 Што и тие го направија, и им го испратија на старешините преку рацете на Варнава и Саул.

ПОГЛАВЈЕ 12

1 Во тоа време, царот Ирод ги испружи рацете за да ги вознемири некои од црквата.
2 И го уби Јаков, братот на Јован со меч.
3 А бидејќи виде дека тоа им одговара на Евреите, продолжи понатаму да го зеде и Петар. (Тогаш беа деновите на бесквасен леб.)
4 И кога го фати, го стави во затвор и го предаде на четири четворица војници да го чуваат; со намера по Велигден да го изнесат пред народот.
5 Затоа Петар беше затворен, но црквата непрестајно се молеше на Бога за него.
6 И кога Ирод сакаше да го изведе надвор, истата ноќ Петар спиеше меѓу двајца војници, врзан со два синџири, а чуварите пред вратата го чуваа затворот.
7 И ете, ангел Господов дојде врз него и свети светлина во затворот, и го удри Петар по страната и го подигна, велејќи: „Стани брзо! И синџирите му паднаа од рацете.
8 А ангелот му рече: опашај се и врзи ги сандалите. И така направи. А тој му рече: Фрли ја својата облека околу себе и оди по мене.
9 И тој излезе и тргна по него; и не знаевте дека е вистина тоа што го направи ангелот; но мислеше дека видел визија.

10 Кога ги поминаа првото и второто одделение, дојдоа до железната порта што води кон градот; кој сам им се отвори: и тие излегоа и поминаа низ една улица; и веднаш ангелот си замина од него.
11 А кога Петар дојде при себе, рече: „Сега со сигурност знам дека Господ го испрати својот ангел и ме избави од рацете на Ирод и од сето очекување на јудејскиот народ.
12 А кога го разгледа тоа, дојде во домот на Марија, мајката на Јован, по име Марко; каде што мнозина беа собрани заедно и се молеа.
13 И додека Петар тропна на вратата од портата, дојде да чуе девојка, по име Рода.
14 И кога го позна гласот на Петар, не ја отвори портата од радост, туку притрча и раскажа како Петар стоел пред портата.
15 А тие ѝ рекоа: луда си. Но, таа постојано потврдуваше дека е дури и така. Тогаш тие рекоа: „Тоа е неговиот ангел.
16 Но Петар продолжи да чука; и кога ја отворија вратата и Го видоа, се зачудија.
17 Но, тој им мавна со рака да молчат и им кажа како Господ го извел од затворот. А тој рече: „Одете, покажете му го ова на Јаков и на браќата. И тој замина и отиде на друго место.
18 А штом се раздени, дојде до мала мешаница меѓу војниците за тоа што стана со Петар.
19 А Ирод, кога го бараше, но не го најде, ги испита чуварите и заповеда да ги убијат. И тој слезе од Јудеја во Цезареја и остана таму.
20 А Ирод беше многу незадоволен од нив од Тир и Сидон; бидејќи нивната земја се хранела од кралската земја.
21 А во одреден ден Ирод, облечен во царска облека, седна на својот престол и им кажа.
22 И народот извика, велејќи: „Тоа е глас на бог, а не на човек.
23 И веднаш ангел Господов го удри, зашто не му даде слава на Бога;
24 Но словото Божјо растеше и се множеше.
25 А Варнава и Саул се вратија од Ерусалим, кога ја исполнија својата служба, и го зедоа со себе Јован, по име Марко.

ПОГЛАВЈЕ 13

1 А во црквата во Антиохија имаше неколку пророци и учители; како Варнава, и Симеон, наречен Нигер, и Лукиј Киринески, и Манаен, кој беше воспитан со Ирод, четврт, и Савле.
2 Додека Му служеа на Господа и постеа, Светиот Дух рече: „Одделете ме Варнава и Савле за делото за кое ги повикав.
3 И откако постеа и се помолија, ги положија рацете врз нив, ги испратија.
4 И тие, испратени од Светиот Дух, заминаа во Селевкија; и оттаму отпловиле за Кипар.
5 А кога беа во Саламина, го проповедаа Божјото слово во јудејските синагоги, а за свој слуга го имаа и Јован.
6 А кога отидоа низ островот до Пафос, најдоа еден волшебник, лажен пророк, Евреин, по име Варјес.
7 Кој беше со намесникот на земјата, Сергиј Паулус, разумен човек; кој ги повика Варнава и Саул и сакаше да го чуе словото Божјо.
8 Но, волшебникот Елимас (зашто така е неговото име по толкување) им се спротивстави, барајќи да го одврати заменикот од верата.
9Тогаш Савле, кој се нарекува и Павле, исполнет со Светиот Дух, го сврте погледот кон него,
10 И рече: О, полн со секаква лукавство и секаква зло, ти чедо на ѓаволот, непријател на секоја праведност, зар нема да престанеш да ги изопачуваш правите патишта на Господ?
11 И сега, ете, раката Господова е врз тебе, и ќе бидеш слеп и нема да го видиш сонцето ниту едно време. И веднаш падна врз него магла и темнина; и тој одеше наоколу барајќи некој да го води за рака.
12 Тогаш намесникот, кога виде што е направено, поверува, зачуден од учењето Господово.
13 А кога Павле и неговата дружина се ослободија од Пафос, дојдоа во Перга во Памфилија, а Јован, заминувајќи од нив, се врати во Ерусалим.
14 А кога заминаа од Перга, дојдоа во Антиохија во Писидија, и влегоа во синагогата во сабота и седнаа.
15 По читањето на Законот и на пророците, началниците на синагогата им испратија велејќи: „Мажи и браќа, ако имате некаков опомена за народот, кажете.
16 Тогаш Павле стана и мавтајќи со раката, рече: „Израилци, и вие што се боите од Бога, слушајте!
17 Бог на овој народ Израилев ги избра нашите татковци и го воздигна народот кога живееше како туѓинец во Египетската Земја, и со висока рака го изведе од неа.
18 И околу четириесет години ги трпеше нивните манири во пустината.
19 И откако уништи седум народи во Ханаанската земја, им ја подели земјата со ждрепка.
20 Потоа им даде судии околу четиристотини и педесет години, до пророкот Самоил.
21 Потоа побараа цар, и Бог им го даде Саул, синот на Кис, човек од племето на Венијамин, за четириесет години.
22 А кога го тргна, им го подигна Давид да им биде цар; на кого исто така му сведочеше и рече: „Го најдов Давид, синот Јесеев, човек по моето срце, кој ќе ја исполни сета моја волја.
23 Од потомството на овој човек, Бог, според своето ветување, му подигна на Израел Спасител, Исус.
24Кога Јован првпат го проповедаше пред неговото доаѓање крштевањето покајно на сиот народ на Израел.
25 И додека Јован го исполнуваше својот пат, рече: „Кој мислите дека сум јас? Јас не сум тој. Но, ете, по мене доаѓа еден, чии чевли од нозете не сум достоен да му ги одврзам.
26 Луѓе и браќа, синови од родот Авраам, и кој меѓу вас се бои од Бога, до вас е испратено словото на ова спасение.
27 Зашто тие што живеат во Ерусалим и нивните владетели, бидејќи не Го познаваа, ниту гласовите на пророците што се читаат секоја сабота, ги исполнија осудувајќи го.

28 И иако не најдоа кај него причина за смрт, сепак го посакаа Пилат да биде убиен.
29 И кога го исполнија сето она што беше напишано за Него, го симнаа од дрвото и го положија во гроб.
30 Но Бог го воскресна од мртвите:
31 И беше виден многу денови од оние што дојдоа со Него од Галилеја во Ерусалим, кои се Негови сведоци пред народот.
32 И ние ви објавуваме радосна вест дека ветувањето што им беше дадено на татковците,
33 Бог ни го исполни истото нам, нивните деца, со тоа што повторно го воскресна Исуса; како што е напишано и во вториот псалм: Ти си мој Син, денес те родив.
34 А што се однесува до тоа што го воскресна од мртвите, сега веќе нема да се враќа на распадливоста, тој рече вака: „Ќе ти ја дадам безбедната милост на Давид.
35 Затоа тој вели и во друг псалм: „Не дозволувај Твојот Светец да види расипаност.
36 Зашто Давид, откако му служеше на својот род по волја Божја, заспа и беше положен кај своите татковци и виде расипаност.
37 Но Оној, кого Бог го воскресна, не виде расипаност.
38 Така да знаете, луѓе и браќа, дека преку овој човек ви се проповеда простување на гревовите.
39 И преку него сите што веруваат се оправдуваат од сè, од кое не можевте да се оправдате со Мојсеевиот закон.
40 Затоа, пазете се, да не ве снајде тоа, за што се зборува во пророците;
41 Ете, вие презрени, чудете се и загинете: зашто јас правам работа во вашите денови, работа во која нема да верувате, иако некој ви го соопшти тоа.
42 А кога Јудејците излегоа од синагогата, незнабошците молеа да им се проповедаат овие зборови следната сабота.
43 А кога се распадна собранието, многу Евреи и религиозни прозелити ги следеа Павле и Варнава, кои зборувајќи со нив ги убедуваа да останат во Божјата благодат.
44 А следната сабота се собра речиси целиот град за да го чуе словото Божјо.
45 Но, кога Јудејците го видоа мноштвото, се исполнија со завист и зборуваа против она што го зборуваше Павле, противречно и хулејќи.
46 Тогаш Павле и Варнава се осмелија и рекоа: „Треба прво да ви се каже Божјото слово; .
47 Зашто така ни заповеда Господ, велејќи: те поставив да бидеш светлина на незнабошците, за да бидеш спасение до краиштата на земјата.
48 И кога го чуја тоа незнабошците, се радуваа и го прославија словото Господово;
49 И словото Господово беше објавено по целиот крај.
50 Но Евреите ги поттикнаа побожните и чесни жени и градските првенци, и подигнаа прогонство против Павле и Варнава, и ги истераа од нивните краишта.
51 Но тие го истресоа правот од своите нозе против нив и дојдоа во Иконија.
52 А учениците се исполнија со радост и со Светиот Дух.

ПОГЛАВЈЕ 14

1 И во Иконија отидоа и двајцата заедно во синагогата на Евреите и така зборуваа, што поверуваа мноштво Евреи и Грци.
2 Но, неверните Евреи ги подбуцнуваа незнабошците и го натераа нивниот ум да биде злобен против браќата.
3 Затоа останаа долго време, говорејќи смело во Господа, Кој сведочеше за словото на Неговата благодат и даде знаци и чуда да се прават со нивните раце.
4 Но, мноштвото на градот беше поделено: дел го држат Евреите, а дел апостолите.
5 А кога имаше напад и на незнабошците, а и на Јудејците со нивните владетели, за да ги навредат и да ги каменуваат,
6 Тие беа свесни за тоа и побегнаа во Листра и Дерба, градовите на Ликаонија, и во областа што се наоѓа наоколу.
7 И таму го проповедаа Евангелието.
8 А во Листра седеше еден човек, немоќен во нозете, инвалид од утробата на мајка си, кој никогаш не одел.
9Истиот го слушна Павле како зборува: кој непоколебливо гледајќи го и увидувајќи дека има вера да се излечи,
10 Рече со силен глас: „Застани исправено на нозе! И тој скокна и одеше.
11 А народот, кога виде што направи Павле, го крена гласот, велејќи во говорот на Ликаонија: „Боговите дојдоа кај нас како луѓе.
12 И го нарекоа Варнава, Јупитер; и Павле, Меркуриј, бидејќи тој беше главен говорник.
13 Тогаш свештеникот на Јупитер, кој беше пред нивниот град, донесе волови и венци пред портите и сакаше да принесе жртва со народот.
14 Кога слушнаа апостолите Варнава и Павле, ја раскинаа облеката и втрчаа меѓу народот, викајќи:
15 И велејќи: „Господа, зошто го правите тоа? И ние сме луѓе со слични страсти со вас, и ви проповедаме да се свртите од овие суети кон живиот Бог, Кој ги создаде небото и земјата и морето и сè што е во нив.
16 Кој во минатото им дозволуваше на сите народи да одат по своите патишта.
17 Сепак, тој не се остави себеси без сведоштво, бидејќи правеше добро, и ни даде дожд од небото и плодни времиња, исполнувајќи ги нашите срца со храна и радост.
18 И со овие зборови малку го задржуваа народот, да не му принесат жртви.
19 И дојдоа таму некои Евреи од Антиохија и од Иконија, кои го убедија народот и, откако го каменуваа Павле, го извлекоа надвор од градот, мислејќи дека е мртов.
20 Но, кога учениците стоеја околу него, тој стана и влезе во градот, а следниот ден отиде со Варнава во Дерба.
21 А кога го проповедаа Евангелието во тој град и поучија мнозина, се вратија пак во Листра, во Иконија и во Антиохија,
22 Утврдувајќи ги душите на учениците и поттикнувајќи ги да продолжат во верата и дека преку многу неволји мораме да влеземе во царството Божјо.

23 И кога ги поставија за старешини во секоја црква и се помолија со пост, ги предадоа на Господа, во Кого поверуваа.
24 И откако поминаа низ Писидија, дојдоа во Памфилија.
25 И кога го проповедаа словото во Перга, слегоа во Аталија.
26 И оттаму отпловија во Антиохија, од каде што беа препорачани на Божјата благодат за делото што го исполнија.
27 А кога дојдоа и ја собраа црквата заедно, им кажаа сè што направи Бог со нив и како им ја отвори вратата на верата на незнабошците.
28 И таму останаа долго време со учениците.

ПОГЛАВЈЕ 15

1 А некои луѓе што дојдоа од Јудеја ги поучуваа браќата и рекоа: „Ако не бидете обрежани според начинот на Мојсеј, не можете да се спасите.
2 Затоа, кога Павле и Варнава немаа мали расправии и расправии со нив, решија Павле и Варнава, и некои други од нив, да одат во Ерусалим кај апостолите и старешините за ова прашање.
3 И кога црквата ги доведоа на пат, поминаа низ Феника и Самарија, објавувајќи го преобраќањето на незнабошците, и им принесоа голема радост на сите браќа.
4 И кога дојдоа во Ерусалим, ги примија црквата, апостолите и старешините, и објавија сè што направи Бог со нив.
5 Но, некои од фарисеската секта што поверуваа, станаа и рекоа: „Треба да се обрежат и да се заповедаат да го пазат Мојсеевиот закон.
6 И се собраа апостолите и старешините да го разгледаат ова прашање.
7 А кога имаше многу расправии, Петар стана и им рече: „Браќа и браќа, знаете дека пред многу време Бог направи избор меѓу нас, па незнабошците преку мојата уста да го слушаат словото на Евангелието. и верувајте.
8 И Бог, Кој ги познава срцата, сведочеше за нив, давајќи им Светиот Дух, исто како што ни направи;
9 И не прави разлика меѓу нас и нив, очистувајќи ги нивните срца со вера.
10 Затоа, зошто го искушувате Бога, за да им ставите на вратот на учениците јарем, кој ниту нашите татковци ниту ние не можевме да го носиме?
11 Но, ние веруваме дека преку благодатта на Господ Исус Христос ќе се спасиме, како и тие.
12 Тогаш целото мноштво молчеше и ги слушаше Варнава и Павле, кажувајќи какви чуда и чуда направил Бог меѓу незнабошците преку нив.
13 А откако тие замолкнаа, Јаков одговори и рече: „Мажи и браќа, послушајте ме!
14 Симеон раскажа како Бог на почетокот ги посетил незнабошците, за да земе од нив народ за неговото име.
15 И со тоа се согласуваат зборовите на пророците; како што е напишано,
16 После тоа ќе се вратам и повторно ќе го изградам урнатиот Давидовиот скинија; и повторно ќе ги изградам неговите урнатини и ќе ги подигнам.
17.
18 На Бога му се познати сите негови дела од почетокот на светот.
19 Затоа, мојата пресуда е да не ги вознемируваме оние, кои од незнабошците се свртени кон Бога.
20 Но, ние да им напишеме, да се воздржуваат од идолски нечистотии, од блуд, и од задавени и од крв.
21 Зашто Мојсеј од старите времиња има во секој град оние што Го проповедаат, кои се читаат во синагогите секоја сабота.
22 Тогаш им угоди на апостолите и старешините, заедно со целата црква, да испратат избрани луѓе од своето друштво во Антиохија со Павле и Варнава; имено, Јуда, по име Варсава, и Сила, главни луѓе меѓу браќата.
23 И тие напишаа писма од нив вака; Апостолите, старешините и браќата ги поздравуваат браќата од незнабошците во Антиохија, Сирија и Киликија:
24 Како што чувме, некои што излегоа од нас, ве вознемируваа со зборови, ги поткопуваат душите ваши, велејќи: „Треба да бидете обрезани и да го пазите законот, на кои не им дадовме таква заповед.
25 Добро ни се чинеше, кога се собравме еднодушно, да испратиме кај вас избрани луѓе со нашите сакани Варнава и Павле,
26 Луѓе кои ги загрозија своите животи за името на нашиот Господ Исус Христос.
27 Затоа ги испративме Јуда и Сила, кои истото ќе ви го кажат усно.
28 Зашто на Светиот Дух и нам ни се чинеше добро да не ви положиме поголем товар од овие неопходни работи;
29 Да се воздржувате од јадења принесени на идолите, од крв, и од задавено и од блуд; Одете добро.
30 И кога беа отпуштени, дојдоа во Антиохија, и кога го собраа мноштвото, го предадоа посланието.
31 Што, откако го прочитаа, се радуваа на утехата.
32 А Јуда и Сила, како и самите пророци, со многу зборови ги поттикнаа браќата и ги потврдија.
33 И откако останаа таму, со мир беа пуштени од браќата кај апостолите.
34 И покрај тоа, на Сила му се допадна да остане таму.
35 И Павле и Варнава останаа во Антиохија, поучувајќи го и проповедајќи го словото Господово, заедно со многу други.
36 А неколку дена откако Павле му рече на Варнава: „Да одиме пак и да ги посетиме нашите браќа во секој град каде што го проповедавме словото Господово, и да видиме како ќе постапат.
37 И Варнава реши да го земе со себе Јован, по име Марко.
38 Но Павле мислеше дека не е добро да го земе со себе, кој тргна од нив од Памфилија и не отиде со нив на работа.
39 А расправијата беше толку остра меѓу нив, што тие се разделија еден од друг.
40 А Павле го избра Сила и си замина, браќата го препорачаа на благодатта Божја.
41 И помина низ Сирија и Киликија, потврдувајќи ги црквите.

ПОГЛАВЈЕ 16

1 Тогаш дојде во Дерба и Листра, и ете, таму беше еден ученик, по име Тимотеј, син на една жена, која беше Еврејка, и поверуваше; но неговиот татко бил Грк:
2 За што добро известуваа браќата што беа во Листра и Иконија.
3 Тој сака Павле да излезе со него; и го зедоа и го обрежаа поради Јудејците што беа во тие места, зашто знаеја дека татко му е Грк.
4 И додека одеа низ градовите, им ги дадоа заповедите за да ги чуваат, што беа поставени од апостолите и старешините, кои беа во Ерусалим.
5 Така и црквите се основаа во верата и секојдневно се зголемуваа по број.
6 А кога отидоа низ Фригија и Галатија, и Светиот Дух им забрани да го проповедаат словото во Азија,
7 Откако дојдоа во Мизија, се обидоа да одат во Витинија, но Духот не им дозволи.
8 А тие, минувајќи покрај Мизија, слегоа во Троада.
9 И на Павле му се јави видение ноќе; Застана еден Македонец и му се молеше, велејќи: „Влези во Македонија и помогни ни!
10 И откако го виде видението, веднаш се потрудивме да одиме во Македонија, со сигурност собравме дека Господ нè повика да им го проповедаме Евангелието.
11 Затоа, отпуштени од Троада, дојдовме со прав пат во Самотракија, а следниот ден во Неаполис;
12 А оттаму во Филипи, кој е главен град на тој дел на Македонија и колонија; а ние бевме во тој град и престојувавме одредени денови.
13 А во сабота излеговме од градот покрај реката, каде што обично се молеа; и седнавме и им зборувавме на жените што прибегнаа таму.
14 А една жена по име Лидија, продавачка на виолетови, од градот Тијатира, која Му се поклонуваше на Бога, нè чу, чиешто срце Господ го отвори, за да внимава на она што го зборуваше Павле.
15 И кога се крсти таа и нејзиниот дом, таа нè молеше, велејќи: „Ако ме оценивте дека сум верен на Господа, влезете во мојата куќа и останете таму. И таа нè ограничуваше.
16 И се случи, додека одевме на молитва, нè пресретна една девојка обземена со дух на гатање, која на нејзините господари им донесе голема добивка со гатање:
17 И тие тргнаа по Павле и нас, и викаа, велејќи: „Овие луѓе се слуги на Севишниот Бог, кои ни го покажуваат патот на спасението.
18 И тоа го правеше многу денови. Но Павле, тажен, се сврте и му рече на духот: Ти заповедам во името на Исус Христос да излезеш од неа. И тој излезе истиот час.
19 А кога нејзините господари видоа дека надежта за нивната добивка исчезна, ги фатија Павле и Сила и ги одведоа на пазарот кај владетелите.
20 И ги доведе кај судиите, велејќи: „Овие луѓе, Евреи, многу го вознемируваат нашиот град.
21 И научете ги обичаите, кои не ни е дозволено да ги примаме, ниту да ги почитуваме, бидејќи сме Римјани.
22 А мноштвото се крена против нив;
23 И кога им нанесоа многу рани, ги фрлија во затвор, наложувајќи му на чуварот да ги чува.
24 Кој, откако прими такво обвинение, ги турна во внатрешниот затвор и им ги зацврсти нозете во колците.
25 А на полноќ Павле и Сила се молеа и му пееја на Бога, а затворениците ги слушаа.
26 И одеднаш настана голем земјотрес, така што се затресоа темелите на затворот;
27 А чуварот на затворот, кога се разбуди од сон, и ги виде затворските врати отворени, го извади мечот и сакаше да се убие, мислејќи дека затворениците побегнале.
28 Но Павле извика со силен глас, велејќи: „Не прави си зло, зашто сите сме тука.
29Тогаш тој повика светлина, и влезе, дојде треперејќи и падна пред Павле и Сила.
30 И ги изведе надвор и рече: „Господа, што да правам за да се спасам?
31 А тие рекоа: „Верувај во Господа Исуса Христа, и ќе се спасиш ти и твојот дом.
32 И му го кажаа словото Господово и на сите што беа во неговиот дом.
33 И ги зеде во истиот час од ноќта и им ги измиранките; и веднаш се крсти тој и сите негови.
34 И кога ги внесе во својата куќа, им постави јадење и се радуваше, верувајќи во Бога со сиот свој дом.
35 А кога се раздени, судиите ги испратија слугите и им рекоа: „Пуштете ги тие луѓе!
36 А чуварот на затворот му рече на Павле: „Правиците испратија да те пуштат; сега оди и оди со мир.
37 Но Павле им рече: „Тие нè тепаа отворено, бидејќи сме Римјани, и нè фрлија во затвор; и сега нè исфрлаат приватно? не, навистина; ама нека дојдат сами и нека не изнесат.
38. Службениците им ги кажаа овие зборови на судиите: и тие се уплашија кога чуја дека се Римјани.
39 И дојдоа, ги молеа, ги изведоа и ги замолија да си заминат од градот.
40. Тие излегоа од затворот и влегоа во куќата на Лидија, и кога ги видоа браќата, ги утешија и заминаа.

ПОГЛАВЈЕ 17

1 А кога поминаа низ Амфипол и Аполонија, дојдоа во Солун, каде што имаше синагога на Евреите.
2 А Павле, како што беше неговиот начин, влезе кај нив, и три саботни дена разговараше со нив според Писмото.
3 Отворајќи и тврдејќи дека Христос морал да страда и да воскреснал од мртвите; и дека овој Исус, Кого ви го проповедам, е Христос.
4 А некои од нив поверуваа и се здружија со Павле и Сила; и од благочестивите Грци големо мноштво, и од главните жени не малку.
5 Но Евреите, кои не поверуваа, од завист, зедоа кај себе некои развратни луѓе од понизок вид, и собраа чета, и го натераа целиот град на галама, и ја нападнаа куќата на Јасон и бараа да ги изведат надвор. на народот.

6 А кога не ги најдоа, го привлекоа Јасон и некои браќа кај градските управители, викајќи: „Оние што го превртеа светот, дојдоа и овде;
7 Кого го прими Јасон;
8 И го вознемирија народот и градските управители, кога го слушнаа тоа.
9 И кога ги обезбедија Јасон и другиот, ги пуштија да си одат.
10 И браќата веднаш ги испратија Павле и Сила ноќе во Верија, кои дојдоа таму, отидоа во синагогата на Евреите.
11 Овие беа поблагородни од оние во Солун, затоа што го примаа словото со сета подготвеност на умот и секојдневно ги истражуваа Писмата дали е тоа така.
12 Затоа многумина од нив поверуваа; исто така и на чесни жени кои беа Грци, и на мажи, не неколку.
13 Но, кога Евреите од Солун дознаа дека Божјото слово се проповедало на Павле во Берија, дојдоа и таму и го разбрануваа народот.
14 И веднаш браќата го испратија Павле да оди како да е на морето, а Сила и Тимотеј останаа таму.
15. А оние што го водеа Павле го доведоа во Атина, и добија заповед до Сила и Тимотеј да дојдат кај него набргу, тие си заминаа.
16 А додека Павле ги чекаше во Атина, неговиот дух се разбрануваше во него, кога го виде градот целосно предаден на идолопоклонството.
17 Затоа се расправаше во синагогата со Јудејците и со побожните луѓе и на пазарот секој ден со оние што се среќаваа со него.
18 Тогаш го сретнаа некои филозофи од епикурејците и од Стоиците. А некои рекоа: „Што ќе каже овој џагор? други, се чини дека Тој е креатор на чудни богови, зашто им го проповедаше Исуса и воскресението.
19 И го зедоа и го одведоа во Ареопаг, велејќи: „Дали можеме да знаеме што е ова ново учење за кое зборуваш?
20 Зашто ти принесуваш некои чудни работи до нашите уши: затоа би сакале да знаеме што значат тие работи.
21 (Зашто сите Атињани и странци што беа таму го поминаа своето време во ништо друго, освен да кажат или да слушнат нешто ново.)
22 Тогаш Павле застана среде Марсовиот рид и рече: „Атински луѓе, сфаќам дека во сè сте премногу суеверни.
23 Зашто, додека поминував и ги гледав твоите побожности, најдов жртвеник со овој натпис: НА НЕПОЗНАТИОТ БОГ. Затоа, на кого вие незнаејќи му се поклонувате, јас ви го објавувам.
24 Бог, кој го создаде светот и се што е во него, бидејќи е Господар на небото и на земјата, не живее во храмови направени со раце;
25 Ниту се поклонува со човечки раце, како да му треба нешто, бидејќи на сите им дава живот, здив и сè;
26 И од една крв ги создаде сите народи на луѓе за да живеат на сето лице на земјата, и ги определи времињата што беа претходно одредени и границите на нивното живеење;
27 За да го бараат Господа, ако можеби го почуствуваат и го најдат, иако не е далеку од секој од нас.
28 Зашто во него живееме, се движиме и го имаме нашето битие; како што рекоа и некои ваши поети: „Зашто и ние сме негово потомство.
29 Затоа што сме Божји потомци, не треба да мислиме дека Божеството е слично на злато, или сребро или камен, врежано со уметност и човечка замисла.
30 И на времињата на ова незнаење Бог им намигна; но сега им заповеда на сите луѓе да се покајат насекаде:
31 Затоа што тој одреди ден во кој праведно ќе му суди на светот преку човекот што го одреди; за што тој им даде уверување на сите луѓе, со тоа што го воскресна од мртвите.
32 А кога слушнаа за воскресението на мртвите, некои се потсмеваа, а други велеа: „Ќе те слушнеме пак за тоа.
33 Павле си замина од нив.
34 Но, некои луѓе се придружија кон него и поверуваа, меѓу кои беше и Дионисиј Ареопагит и една жена по име Дамарис и други со нив.

ПОГЛАВЈЕ 18

1 По ова Павле замина од Атина и дојде во Коринт;
2 И најде еден Евреин по име Акила, роден во Понт, неодамна дојден од Италија, со својата жена Прискила; (затоа што Клавдиј им заповедал на сите Евреи да си заминат од Рим:) и дошол кај нив.
3 И бидејќи беше од ист занает, остана со нив и работеше, зашто поради нивната работа тие беа шатори.
4 А тој размислуваше во синагогата секоја сабота и ги убедуваше Јудејците и Грците.
5 А кога Сила и Тимотеј дојдоа од Македонија, Павле беше притиснат во духот и им посведочи на Јудејците дека Исус е Христос.
6 А кога тие се спротивставија и хулеа, тој ја затресе облеката и им рече: „Вашата крв нека биде на вашите глави; Јас сум чист: отсега па натаму ќе одам кај незнабошците.
7 И отиде оттаму и влезе во куќата на еден човек, по име Јуст, кој се поклонуваше на Бога, чиј дом тешко се спојуваше со синагогата.
8 А Крисп, началникот на синагогата, поверува во Господа со сиот Негов дом; и мнозина од Коринтјаните што слушнаа поверуваа и се крстија.
9 Тогаш Господ му рече на Павле ноќе со видение: „ Не плаши се, туку зборувај и не молчи!
10 Зашто јас сум со тебе и никој нема да те натера да те повреди, зашто имам многу народ во овој град.
11 И остана таму една година и шест месеци, поучувајќи го Божјото слово меѓу нив.
12 А кога Галион беше заменик на Ахаја, Евреите еднодушно се побунија против Павле и го одведоа на судот.
13 Велејќи: „Овој ги убедува луѓето да Му се поклонуваат на Бога спротивно на законот.
14 А кога Павле сакаше да ја отвори устата своја, Галион им рече на Евреите: „Ако се работи за погрешна или злобна развратност, о Евреи, би сакал да трпам со вас.
15 Но, ако се работи за зборови и имиња, и за вашиот закон, погледнете го; зашто јас нема да бидам судија за такви работи.
16 И ги избрка од судската столица.

17 Тогаш сите Грци го зедоа Состен, началникот на синагогата, и го претепаа пред судот. А Галио не се грижеше за ништо од тие работи.
18 По ова, Павле остана таму уште долго време, а потоа ги остави браќата и отплови оттаму во Сирија, а со него и Прискила и Акила; откако ја скрати главата во Кенхреја, зашто имаше завет.
19 И дојде во Ефес и ги остави таму, а самиот влезе во синагогата и се расправаше со Јудејците.
20 Кога го посакаа да остане подолго време со нив, тој не се согласи;
21 Но се поздрави со нив, велејќи: „Морам да го празнувам овој празник што доаѓа во Ерусалим, но пак ќе се вратам кај вас, ако сака Бог. И отплови од Ефес.
22 А кога слета во Цезареја, отиде и ја поздрави црквата, слезе во Антиохија.
23 И откако помина таму некое време, отиде и по ред ја обиколи целата земја Галатија и Фригија, зајакнувајќи ги сите ученици.
24 А еден Евреин по име Аполос, роден во Александрија, елоквентен човек и моќен во Писмото, дојде во Ефес.
25 Овој човек беше поучен за Господовиот пат; и со горлив дух, зборуваше и поучуваше внимателно за Господовите работи, знаејќи само за крштевањето на Јован.
26 А тој почна смело да зборува во синагогата: Кого, кога го слушнаа Акила и Прискила, го одведоа кај себе и подобро му го објаснија Божјиот пат.
27 И кога сакаше да помине во Ахаја, браќата напишаа, поттикнувајќи ги учениците да Го примат: Кој, кога дојде, им помогна многу на оние што поверуваа преку благодатта.
28 Зашто тој силно ги убедуваше Евреите, и тоа јавно, покажувајќи преку Писмото дека Исус е Христос.

ПОГЛАВЈЕ 19

1 И се случи, додека Аполос беше во Коринт, Павле, откако помина низ горните брегови, дојде во Ефес, и најде некои ученици,
2 Тој им рече: „Дали го примивте Светиот Дух откако поверувавте? А тие му рекоа: „Не сме чуле дали има Свети Дух.
3 А тој им рече: „Со што тогаш се крстивте? А тие рекоа: до Јовановото крштевање.
4 Тогаш Павле рече: „Јован навистина крштеваше со крштевањето на покајание, велејќи му на народот да веруваат во Оној што треба да дојде по него, односно во Христос Исус.
5 Кога го слушнаа ова, се крстија во името на Господ Исус.
6 А кога Павле ги положи рацете врз нив, Светиот Дух слезе врз нив; и тие зборуваа на јазици и пророкуваа.
7 А сите луѓе беа околу дванаесет.
8 И влезе во синагогата и храбро зборуваше три месеци, расправајќи и убедувајќи ги работите за Божјото царство.
9 Но, кога нуркачите се закоравија и не поверуваа, туку зборуваа лошо за тој пат пред мноштвото, тој се оддалечи од нив и ги одвојуваше учениците, расправајќи се секој ден во училиштето на еден Тиран.
10 И тоа продолжи во период од две години; така што сите што живееја во Азија го чуја зборот на Господ Исус, и Евреите и Грците.
11 И Бог направи посебни чуда со рацете на Павле:
12 Така, од неговото тело на болните им носеа марамчиња или престилки, и болестите се оддалечуваа од нив и злите духови излегуваа од нив.
13 Тогаш некои од скитниците Евреи, егзорцисти, се нафатија да го повикаат името на Господ Исус над оние што имаа зли духови, велејќи: „Ве заколнуваме во Исуса, Кого Павле го проповеда.
14 А имаше седум синови на еден Скева, Евреин, и свештенички поглавар, кој го направи тоа.
15 А злиот дух одговори и рече: „Го знам Исуса, а го знам Павле; но кои сте вие?
16. А човекот во кој беше злиот дух скокна врз нив, ги совлада и ги победи, така што тие избегаа од таа куќа голи и ранети.
17 И тоа им беше познато на сите Евреи и Грци кои живееја во Ефес; и сите ги обзеде страв, и името на Господ Исус се возвеличи.
18 А мнозина што поверуваа доаѓаа, ги исповедаа и ги кажуваа своите дела.
19 Многумина од оние што се занимаваа со љубопитни уметности ги собраа своите книги и ги изгореа пред сите луѓе;
20 Така Божјото слово растеше и преовладуваше.
21 По завршувањето на ова, Павле намисли во духот, кога помина низ Македонија и Ахаја, да оди во Ерусалим, велејќи: „Откако ќе бидам таму, морам да го видам и Рим.
22 И испрати во Македонија двајца од оние што му служеа, Тимотеј и Ераст; но тој самиот остана во Азија една сезона.
23 И во исто време не се појави мала мешаница околу тој пат.
24 Зашто, еден човек по име Димитриј, сребреник, кој правеше сребрени светилишта за Дијана, не им донесе мала добивка на мајсторите;
25 Кого ги повика заедно со работниците од слични занимања и рече: „Господа, знаете дека со овој занает го имаме своето богатство.
26 Освен тоа, гледате и слушате, дека овој Павле не сам во Ефес, туку речиси низ цела Азија, убеди и одврати многу народ, велејќи дека тие не се богови, направени со раце.
27 Така што не само овој наш занает е во опасност да се поништи; но и да се презре храмот на големата божица Дијана и да се уништи нејзината величественост на која и се поклонува цела Азија и светот.
28 А кога ги слушнаа овие зборови, се наполнија со гнев и извикаа, велејќи: „Голема е Дијана од Ефес“.
29 И целиот град се наполни со збунетост: и откако ги фатија Гај и Аристарх, Македонците, другари на Павле на пат, тие едногласно втрчаа во театарот.
30 А кога Павле сакаше да влезе кај народот, учениците не му дозволија.
31 И некои од началникот на Азија, кои беа негови пријатели, испратија кај него за да не сака да влезе во театарот.

32 Некои викаа едно, а други друго, зашто собранието беше збунето; а поголемиот дел не знаеше зошто се собраа.
33 И го извлекоа Александар од мноштвото, а Јудејците го изведоа. И Александар ѕвонеше со раката и сакаше да се брани пред народот.
34 Но, кога дознаа дека тој е Евреин, сите во еден глас околу два часа извикаа: „Голема е Дијана од Ефес“.
35 А кога градскиот службеник го смири народот, рече: „Ефесци, кој човек е таму што не знае дека градот на Ефешаните е обожавател на големата божица Дијана и на ликот што падна од Јупитер ?
36 Затоа, бидејќи не може да се зборува против тоа, треба да бидете тивки и да не правите ништо избрзано.
37 Зашто вие ги доведовте овде овие луѓе, кои не се ограбувачи на цркви, ниту пак хулници на вашата божица.
38 Затоа, ако Димитриј и занаетчиите што се со него имаат некаква работа против некого, законот е отворен, а има и пратеници: нека се расправаат еден со друг.
39 Но, ако прашате нешто во врска со други работи, тоа ќе се одреди на законски собир.
40 Зашто, ние сме во опасност да бидеме доведени во прашање за денешниот метеж, бидејќи нема причина поради која можеме да дадеме сметка за овој метеж.
41 А кога го рече тоа, го распушти собирот.

ПОГЛАВЈЕ 20

1 И откако престана вревата, Павле ги повика учениците, ги прегрна и замина да оди во Македонија.
2 А кога ги помина тие краишта и многу ги поттикна, дојде во Грција,
3 И таму остана три месеци. И кога Евреите го чекаа, додека сакаше да отплови во Сирија, тој сакаше да се врати низ Македонија.
4 И таму го придружуваше во Азија Сопатер од Берија; а од Солунјаните Аристарх и Секунд; и Гај Дербиски и Тимотеј; а од Азија Тихик и Трофим.
5 Овие што одеа пред нас останаа за нас во Троада.
6 И отповливме од Филипи по деновите на бесквасните лебови и дојдовме кај нив во Троада за пет дена; каде што престојувавме седум дена.
7 А на првиот ден од седмицата, кога учениците се собраа да кршат леб, Павле им проповедаше, подготвен да замине утре; и го продолжил говорот до полноќ.
8И имаше многу светла во горната соба, каде што беа собрани заедно.
9 А таму седеше на прозорецот еден млад човек по име Евтих, кој заспа во длабок сон;
10 А Павле слезе, падна врз него и, прегрнувајќи го, рече: „Не мачете се; зашто неговиот живот е во него.
11 И кога се врати, кршеше леб, јадеше и зборуваше долго, дури до пладне, па си замина.
12 И го доведоа младиот човек жив, и не беа малку утешени.
13 А ние отидовме пред да броиме и отповливме до Асос, таму сакајќи да го примиме Павле, зашто така нареди, мислејќи да оди пешки.
14 А кога се сретна со нас во Асос, го примивме и дојдовме во Митилена.
15 И отповливме оттаму, а следниот ден дојдовме против Хиос; а следниот ден стигнавме во Самос и останавме во Трогилиум; а следниот ден дојдовме во Милет.
16 Зашто Павле реши да плови по Ефес, зашто не сакаше да го помине времето во Азија, зашто побрза, ако беше можно, да биде во Ерусалим на денот на Педесетницата.
17 И од Милет испрати во Ефес и ги повика старешините на црквата.
18 А кога дојдоа кај Него, тој им рече: „Знаете, од првиот ден кога дојдов во Азија, како бев со вас во сите времиња;
19 Служејќи му на Господа со сета понизност на умот, и со многу солзи и искушенија, што ме снајдоа поради заседанието на Јудејците.
20 И како не задржав ништо што ви беше корисно, туку ви покажав и ве поучив јавно и од куќа до куќа,
21 Сведочејќи им на Евреите и на Грците, покајание кон Бога и вера во нашиот Господ Исус Христос.
22 И сега, ете, одам врзан во духот во Ерусалим, не знаејќи што ќе ме снајде таму.
23 Освен тоа што Светиот Дух сведочи во секој град, велејќи дека ме пребиваат окови и неволји.
24 Но, ништо од овие работи не ме придвижува, ниту го сметам за драг мојот живот, за да го завршам мојот пат со радост и службата што ја примив од Господ Исус, за да сведочам за Евангелието на Божјата благодат. .
25 И сега, ете, знам дека сите вие, меѓу кои отидов проповедајќи го царството Божјо, нема повеќе да го гледате моето лице.
26 Затоа ве наведувам да го запишете овој ден дека сум чист од крвта на сите луѓе.
27 Зашто не се оддалечив да ви ги објавам сите Божји совети.
28 Затоа, внимавајте на себе и на целото стадо, над кое Светиот Дух ве постави за надгледници, за да ја пасете Божјата црква, која Тој ја купи со својата крв.
29 Зашто, ова го знам, дека по моето заминување ќе влезат меѓу вас жестоки волци, кои нема да го штедат стадото.
30 И самите од вас ќе се појават луѓе кои ќе зборуваат изопачени работи за да ги повлечат учениците по себе.
31 Затоа, внимавајте и запомнете дека во период од три години не престанав да предупредувам секоја ноќ и ден со солзи.
32 И сега, браќа, ве предавам на Бога и на словото на Неговата благодат, кое може да ве изгради и да ви даде наследство меѓу сите осветени.
33 Не сум посакувал ничие сребро, злато или облека.
34 Да, вие самите знаете дека овие раце ми служеа на моите потреби и на оние што беа со мене.
35 Сè ви покажав дека, трудејќи се, треба да ги поддржувате слабите и да се сеќавате на зборовите на Господ Исус, како тој рече: „ Поблагословено е да се дава отколку да се прима.
36 А кога го рече тоа, клекна и се помоли со сите нив.
37 И сите силно плачеа, па паднаа на вратот на Павле и го бакнаа,

38 Најмногу тагувам поради зборовите што ги кажа, да не го гледаат повеќе неговото лице. И тие го придружуваа до бродот.

ПОГЛАВЈЕ 21

1 И се случи, откако бевме извлечени од нив и тргнавме, дојдовме со прав пат до Кус, а следниот ден до Родос, а оттаму до Патара.
2 И најдовме кораб што плови кон Феникија, се качивме и тргнавме.
3 А кога го откривме Кипар, го оставивме од левата страна, отпловивме во Сирија и слетавме во Тир, зашто таму бродот требаше да го ослободи нејзиниот товар.
4 И кога најдовме ученици, останавме таму седум дена, кој преку Духот му рече на Павле да не оди во Ерусалим.
5 А кога ги завршивме тие денови, отидовме и си отидовме; и сите нè доведоа на пат, со жени и деца, додека не излеговме од градот, а ние клекнавме на брегот и се помоливме.
6 И кога се оставивме еден со друг, се качивме на бродот; и пак се вратија дома.
7 А кога го завршивме нашиот пат од Тир, дојдовме во Птолемаида, ги поздравивме браќата и останавме кај нив еден ден.
8 А утредента ние, кои бевме од Павловото друштво, отидовме и дојдовме во Цезареја, и влеговме во домот на евангелистот Филип, кој беше еден од седумте; и остана со него.
9И истиот човек имаше четири ќерки, девици, кои пророкуваа.
10 И додека престојувавме таму многу денови, од Јудеја слезе еден пророк, по име Агав.
11 А кога дојде кај нас, го зеде појасот на Павле, ги врза рацете и нозете и рече: „Вака вели Светиот Дух: Евреите во Ерусалим ќе го врзат човекот што го поседува овој појас и ќе го предадат во рацете на незнабошците.
12 А кога го чувме тоа, и ние и оние од тоа место, Го молевме да не оди во Ерусалим.
13 Тогаш Павле одговори: „Што сакаш да плачеш и да ми го скршиш срцето? зашто јас сум подготвен не само да бидам врзан, туку и да умрам во Ерусалим за името на Господ Исус.
14 А кога не сакаше да се убеди, ние престанавме, велејќи: „Да биде волјата Господова!
15 А по тие денови ги зедовме нашите коли и се искачивме во Ерусалим.
16 Со нас отидоа и некои од учениците од Цезареја, и доведоа со себе еден Мнасон од Кипар, стар ученик, кај кого треба да живееме.
17 А кога дојдовме во Ерусалим, браќата нè примија со задоволство.
18 А следниот ден Павле влезе со нас кај Јаков; и сите старешини беа присутни.
19 И кога ги поздрави, особено им кажа што Бог направил меѓу незнабошците преку својата служба.
20 А кога го чуја тоа, Го прославија Господа и Му рекоа: „Гледаш, брате, колку илјадници Евреи веруваат; и сите се ревносни за законот:
21 И тие се известени за тебе дека ги учиш сите Јудејци, кои се меѓу незнабошците, да го напуштат Мојсеј, велејќи дека не треба да ги обрежуваат своите деца, ниту да одат по обичаите.
22 Значи, што е тоа? мноштвото мора да се собере: зашто ќе чујат дека си дојден.
23 Затоа направи го ова што ти го кажуваме: Имаме четворица мажи кои имаат завет;
24 Земи ги и очисти се со нив и терај ги за да си ги избричат главите; но и ти самиот да одиш уредно и да го пазиш законот.
25 Што се однесува до незнабошците кои веруваат, напишавме и заклучивме дека тие не забележуваат такво нешто, освен само да се чуваат од принесување на идолите, од крв, и од задавени и од блуд.
26 Тогаш Павле ги зеде луѓето и следниот ден, очистувајќи се со нив, влезе во храмот, за да го означи исполнувањето на деновите на очистување, додека не се принесе жртва за секој од нив.
27 А кога се навршија седумте денови, Евреите од Азија, кога Го видоа во храмот, го разбудија сиот народ и положија раце врз него,
28 Извикувајќи, луѓе Израелци, помогнете: Ова е човекот што ги поучува сите луѓе насекаде против народот, законот и ова место;
29 (Зашто и претходно го видоа со него во градот Трофим Ефесец, за кого мислеа дека Павле го донел во храмот).
30 И сиот град се раздвижи, а народот истрча заедно, го зедоа Павле и го извлекоа надвор од храмот, а вратите веднаш беа затворени.
31 И кога сакаа да го убијат, началникот на четата му стигна вест дека целиот Ерусалим е во метеж.
32 Тие веднаш зедоа војници и стотници и притрчаа кон нив, и кога ги видоа началникот и војниците, оставија да го тепаат Павле.
33 Тогаш началникот се приближи, го зеде и заповеда да го врзат со две синџири; и побара кој е тој и што направил.
34 А некои викаа едно, други друго, меѓу мноштвото;
35 И кога дојде на скалите, беше така, што го носеа војниците поради насилството на народот.
36 Зашто, мноштвото народ го следеше и викаше: „Бегај го!“
37 И додека Павле требаше да го одведат во замокот, тој му рече на началникот: „Можам ли да ти зборувам? Кој рече, можеш ли да зборуваш грчки?
38 Зарем не си ти тој Египќанец, кој пред овие денови крена врева и изведе во пустината четири илјади луѓе убијци?
39 Но Павле рече: „Јас сум Евреин од Тарс, град во Киликија, граѓанин на никаков град;
40 А кога му даде дозвола, Павле застана на скалите и му мавташе со раката на народот. И кога настана голема тишина, тој им зборуваше на хебрејски јазик, велејќи:

ПОГЛАВЈЕ 22

1 Луѓе, браќа и татковци, слушајте ја мојата одбрана што ви ја давам сега.

2 (А кога слушнаа дека им зборува на хебрејски јазик, тие уште повеќе молчеа, и тој рече:)
3 Јас сум навистина човек Евреин, роден во Тарс, град во Киликија, но воспитан во овој град пред нозете на Гамалиел и поучен според совршениот начин на законот на татковците и бил ревносен кон Боже, како што сте сите вие денес.
4 И јас го прогонував вака до смрт, врзував и давав во затвори и мажи и жени.
5 Како што сведочи и првосвештеникот и целиот имот на старешините, од кои добив писма до браќата и отидов во Дамаск, да ги доведам оние што беа таму врзани во Ерусалим, за да бидат казнети.
6 И се случи, кога патував и се приближував до Дамаск околу пладне, одеднаш од небото заблеска голема светлина околу мене.
7 И паднав на земја и чув глас како ми вели: Савле, Савле, зошто ме прогонуваш?
8 А јас одговорив: Кој си ти, Господи? А тој ми рече: Јас сум Исус од Назарет, Кого ти го прогонуваш.
9 А оние што беа со мене навистина ја видоа светлината и се уплашија; но тие не го чуја гласот на оној што ми зборуваше.
10 И реков: Што да правам, Господи? И Господ ми рече: Стани и оди во Дамаск; и таму ќе ти биде кажано за сè што ти е определено да правиш.
11 И кога не можев да ја видам славата на таа светлина, водена од рацете на оние што беа со мене, дојдов во Дамаск.
12 И еден Ананија, побожен човек според законот, кој имаше добар извештај за сите Евреи што живееја таму,
13. И истиот час погледнав кон него.
14 А тој рече: „Богот на нашите татковци те избра, за да ја знаеш Неговата волја и да го видиш Праведникот и да го чуеш гласот на неговата уста.
15 Зашто ќе бидеш негов сведок пред сите луѓе за она што си го видел и слушнал.
16 А сега зошто заостануваш? стани, крсти се и измиј ги своите гревови, повикувајќи го името Господово.
17 И се случи, кога повторно дојдов во Ерусалим, дури и додека се молев во храмот, бев во занес;
18 И го видов како ми вели: „ Побрзај и излези брзо од Ерусалим, зашто нема да го примат твоето сведоштво за мене.
19 И реков: Господи, знаат дека ги затворав и ги тепав во секоја синагога оние што веруваа во Тебе.
20 А кога се пролеа крвта на твојот маченик Стефан, и јас стоев и се согласив на неговата смрт и ја чував облеката на оние што го убиваа.
21 А тој ми рече: „ Оди си, зашто ќе те испратам далеку кај незнабошците.
22 И му дадоа слушање на овој збор, а потоа го кренаа својот глас и рекоа: „Бегај го таквиот човек од земјата, зашто не е достојно да живее.
23 И додека викаа, ја соблекоа облеката и фрлаа прав во воздухот,
24 Главниот капетан заповеда да го доведат во замокот и заповеда да го испитаат со камшикување; за да знае зошто така викаат против него.
25 И додека го врзуваа со танги, Павле му рече на стотникот што стоеше кај него: „Дали е дозволено да камшикуваш Римјанец и неосуден?
26 Кога стотникот го слушна тоа, отиде и му рече на началникот, велејќи: „Внимавај што правиш, зашто овој човек е Римјанин.
27 Тогаш дојде главниот капетан и му рече: „Кажи ми, дали си Римјанин? Тој рече: Да.
28 А началникот одговори: „Со голема сума ја добив оваа слобода. А Павле рече: Но, јас се родив слободен.
29 Тогаш веднаш се оддалечија од него, што требаше да го испита;
30 Утредента, бидејќи сакаше да знае зошто е обвинет од Евреите, го одврза од неговите чети и им заповеда да се појават првосвештениците и сиот нивен совет, па го симна Павле и го постави пред нив.

ПОГЛАВЈЕ 23

1 А Павле, искрено гледајќи го соборот, рече: „Браќа и браќа, до денес живеам со сета чиста совест пред Бога.
2 И првосвештеникот Ананија им заповеда на оние што стоеја покрај него да го удираат по уста.
3 Тогаш Павле му рече: „Бог ќе те удри, обелe ѕид, зашто седиш да ми судиш според законот и заповедаш да ме удираат спротивно на законот?
4 А оние што стоеја, рекоа: „Дали го навредуваш Божјиот првосвештеник?
5 Тогаш Павле рече: „Не знам, браќа, дека тој е првосвештеник, зашто е напишано: „Не зборувај зло за началникот на својот народ.
6 Но, кога Павле разбра дека едниот дел се садукеи, а другиот фарисеи, извика на соборот: „Луѓе и браќа, јас сум фарисеј, син на фарисеј: од надежта и воскресението на мртвите сум повикан. во прашање.
7 А кога го рече тоа, настана расправија меѓу фариseите и садукеите, и мноштвото се подели.
8 Зашто садукеите велат дека нема воскресение, ниту ангел, ниту дух, а фариseите ги исповедаат и двете.
9 И се крена голем вик, а книжниците што беа од фариseите станаа и се скараа, велејќи: „Не наоѓаме зло во овој човек; но ако му зборувал дух или ангел, да не се бориме против Бог.
10 А кога настана голема расправија, началникот, плашејќи се дека Павле ќе биде распарчен од нив, им заповеда на војниците да слезат и да го земат со сила од меѓу себе и да го доведат во замокот.
11 А следната ноќ Господ застана покрај него и рече: „ Биди радосен Павле!
12 А кога се раздени, некои од Јудејците се собраа и се обврзаа со проклетство, велејќи дека нема да јадат ниту да пијат додека не го убијат Павле.
13 А тие беа повеќе од четириесет што го направија овој заговор.
14 И дојдоа кај првосвештениците и старешините и рекоа: „Се врзавме со големо проклетство, да не јадеме ништо додека не го убиеме Павле.
15 Затоа сега вие со соборот му означувате на началникот да ви го донесе утре, како да сакате да прашате нешто посовршено за него; и ние, или кога и да се приближи, сме подготвени да го убиеме.
16 А кога слушна синот на сестрата на Павле за нивното лежење, отиде и влезе во дворецот и му кажа на Павле.

17 Тогаш Павле повика еден од стотниците кај себе и рече: „Доведете го овој млад човек кај началникот, зашто има нешто да му каже.
18 И го зеде, го доведе кај началникот и рече: „Затвореникот Павле ме повика кај себе и ме молеше да ти го доведам овој млад човек, кој има што да ти каже.
19 Тогаш началникот го фати за рака, отиде со него настрана и го праша: „Што имаш да ми кажеш?
20 А тој рече: „Евреите се согласија да те посакаат утре да го симнеш Павле на соборот, како да ќе го прашаат нешто посовршено.
21. барам ветување од тебе.
22 Тогаш началникот го пушти младиот човек да си оди и му заповеда: „Немој да кажеш никому дека ми го кажа тоа.
23 И повика при себе двајца стотници, велејќи: „Подготви двесте војници да одат во Цезареја, шеесет и десет коњаници и двесте копјести во третиот час од ноќта;
24 И дајте им животни, за да го качат Павле и да го доведат на безбедно кај управителот Феликс.
25 И напиша писмо вака:
26 Клавдиј Лисиј му испраќа поздрав на најдобриот управител Феликс.
27 Овој човек беше фатен од Евреите и требаше да биде убиен од нив.
28 И кога сакав да ја знам причината поради која го обвинија, го изведов во нивниот совет.
29 Кого го сфатив дека е обвинет за прашања од нивниот закон, но дека нема ништо достојно за смрт или за обврзници.
30 А кога ми кажаа дека Евреите го чекаат тој човек, веднаш испратив кај тебе и им заповедав на неговите обвинители да кажат пред тебе што имаат против него. Збогум.
31 Тогаш војниците, како што им беше заповедано, го фатија Павле и го доведоа ноќе во Антипатрис.
32 Утредента ги оставија коњаниците да одат со него и се вратија во замокот.
33Кој, кога дојдоа во Цезареја и му го предадоа посланието на управителот, му го претставија и Павле.
34 А кога гувернерот го прочита писмото, праша за која провинција е тој. И кога разбра дека е од Киликија;
35 Ќе те слушнам, рече тој, кога ќе дојдат и твоите обвинители. И заповеда да го чуваат во Иродовиот суд.

ПОГЛАВЈЕ 24

1 По пет дена дојде првосвештеникот Ананија со старешините и со еден говорник по име Тертул, кој го извести управителот против Павле.
2 И кога беше повикан, Тертул почна да го обвинува, велејќи: „Гледајќи дека со тебе уживаме во голема тишина и дека со твојата промисла се прават многу достојни дела на овој народ,
3 Го прифаќаме секогаш, и на сите места, најблагороден Феликс, со сета благодарност.
4 И покрај тоа, за да не ти бидам дополнително досаден, те молам да нè слушнеш од твојата милост неколку зборови.
5 Зашто, овој човек го најдовме заразен човек и поттикнувач на бунт меѓу сите Евреи по целиот свет и водач на сектата на Назареците.
6 Кој исто така се обиде да го оскверни храмот;
7 Но началникот Лисија дојде на нас и со големо насилство го одзеде од нашите раце,
8 Заповеда на своите обвинители да дојдат кај тебе: испитувајќи кого самиот можеш да знаеш за сето тоа, за што го обвинуваме.
9 И Евреите се согласија, велејќи дека тоа е така.
10 Тогаш Павле, откако управителот му мавна да зборува, одговори: „Бидејќи знам дека многу години си судија на овој народ, јас си одговарам уште порадосно.
11 Зашто, за да разбереш, дека има уште дванаесет дена откако отидов во Ерусалим да се поклонам.
12 И не ме најдоа во храмот да се расправам со никого, ниту да го кревам народот, ниту во синагогите, ниту во градот.
13 Ниту можат да го докажат она за што сега ме обвинуваат.
14 Но, ти го признавам ова, дека според начинот на кој тие го нарекуваат ерес, така му се поклонувам на Богот на моите татковци, верувајќи во сè што е напишано во Законот и во пророците.
15 И имајте надеж во Бога, што и тие самите го дозволуваат, дека ќе има воскресение на мртвите, и на праведните и на неправедните.
16 И затоа се вежбам, секогаш да имам совест без навреда пред Бога и кон луѓето.
17 Сега, по многу години, дојдов да му донесам милостина на мојот народ и приноси.
18. Тогаш некои Евреи од Азија ме најдоа очистен во храмот, ниту со мноштво, ниту со метеж.
19 Кој требаше да биде овде пред тебе и да се противи, ако имаа нешто против мене.
20 Или, пак, нека кажат овие овде, ако нашле нешто зло што прави во мене, додека стоев пред соборот,
21 Освен за овој еден глас, што извикав стоејќи меѓу нив: „Допирајќи го воскресението на мртвите, јас сум доведен во прашање од вас денес.
22 А кога Феликс го слушна тоа, знаејќи го тој пат подобро, ги одложи и рече: „Кога ќе слезе началникот Лисија, началникот на Лисија, ќе ја знам сè што е твојата работа.
23 И му заповеда на еден стотник да го чува Павле и да му остави слобода и да не му забранува на никој од неговите познаници да му служи или да дојде кај него.
24 А по неколку денови, кога дојде Феликс со својата жена Друсила, која беше Еврејка, го испрати Павле и го чу за верата во Христа.
25 И додека размислуваше за праведноста, воздржаноста и идниот суд, Феликс се потресе и одговори: „Оди си за овој пат; кога ќе имам погодна сезона, ќе те повикам.
26 Тој се надеваше и дека требаше да му бидат дадени пари од Павле, за да го ослободи; затоа почесто го испраќаше и разговараше со него.
27 Но по две години Поркиј Фест влезе во собата на Феликс, а Феликс, сакајќи да им покаже на Јудејците задоволство, го остави Павле врзан.

ПОГЛАВЈЕ 25

1 А кога Фест дојде во покраината, по три дена се вознесе од Цезареја во Ерусалим.
2 Тогаш првосвештеникот и јудејскиот поглавар го известија против Павле и го молеа:
3 И посака милост против него, за да го испрати во Ерусалим, за да го убијат.
4 Но Фест одговори дека Павле треба да се чува во Цезареја, а тој самиот наскоро да замине таму.
5 Затоа, рече тој, кои меѓу вас се способни, нека одат со мене и нека го обвинат овој човек, ако во него има некакво зло.
6 И кога остана меѓу нив повеќе од десет дена, слезе во Цезареја; а утредента седејќи на судската столица заповеда да го доведат Павле.
7 А кога дојде, Евреите што слегоа од Ерусалим застанаа наоколу и му наложија на Павле многу и тешки жалби, кои не можеа да ги докажат.
8 Додека тој самиот одговараше: „Јас ништо не сум навредил ниту против јудејскиот закон, ниту против храмот, ниту против цезарот.
9 Но Фест, сакајќи да им се допадне на Јудејците, му одговори на Павле и рече: „Ќе отидеш ли во Ерусалим и таму да бидеш суден за тоа пред мене?
10 Тогаш Павле рече: „Стојам пред судот на Цезар, каде што треба да бидам суден;
11 Зашто, ако сум престапник или сум направил нешто што е достојно за смрт, одбивам да не умрам; Апелирам до Цезар.
12 Тогаш Фест, кога се посоветуваше со соборот, одговори: „Дали ти се жалеше на цезарот? ќе отидеш кај Цезар.
13 По неколку денови, царот Агрипа и Берника дојдоа во Цезареја да го поздравт Фест.
14 А кога беа таму многу денови, Фест му ја соопшти на царот Павловото, велејќи: „Еден човек остана во окови од Феликс.
15 За кого, кога бев во Ерусалим, првосвештениците и јудејските старешини ме известија, сакајќи да му судат.
16 На кои им одговорив: „Римјаните не се начин да издадат некого да умре, пред обвинетиот да ги има обвинетите лице в лице и да има дозвола сам да одговара за злосторството што е поставено против него.
17 Затоа, кога дојдоа овде, утредента седнав на судиското столче без никакво одлагање и заповедав да го изведат човекот.
18 Против кого кога станаа обвинителите, не поднесоа никакво обвинение за такви работи како што мислев:
19 Но имаа одредени прашања против него за нивното суеверие и за еден мртов Исус, за кого Павле потврди дека е жив.
20 И бидејќи се сомневав во такви прашања, го прашав дали ќе оди во Ерусалим и таму ќе биде суден за овие работи.
21 Но, кога Павле апелираше да биде задржан на сослушувањето на Август, заповедав да го чуваат додека не го испратам кај Цезар.
22 Тогаш Агрипа му рече на Фест: „И јас самиот би го слушнал тој човек. Утре, рече тој, ќе го слушнете.
23 Утредента, кога дојде Агрипа и Берника, со голема раскошност, и влезе во местото на слушање, со началниците и началниците на градот, по заповед на Фест беше изведен Павле.
24. А Фест рече: „Царе Агрипа, и сите луѓе што се тука со нас, го гледате овој човек, за кого целото мноштво Евреи постапи со мене, и во Ерусалим, а и овде, викајќи дека не треба да живеј повеќе.
25 Но, кога сфатив дека не направил ништо достојно за смрт, и дека тој самиот се жалел до Август, решив да го испратам.
26 За кои немам што да му напишам на мојот господар. Затоа, го изведов пред тебе, а особено пред тебе, царе Агрипа, за, по испитувањето, да имам нешто да напишам.
27 Зашто ми се чини неразумно да се испрати затвореник, а не да се означуваат злосторствата што се направени против него.

ПОГЛАВЈЕ 26

1 Тогаш Агрипа му рече на Павле: „Ти е дозволено да зборуваш за себе. Тогаш Павле ја испружи раката и си одговори:
2 Се сметам дека сум среќен, царе Агрипа, зашто ќе одговарам денес пред тебе за сето она за што ме обвинуваат Евреите:
3 Особено затоа што знам дека си експерт за сите обичаи и прашања што ги има меѓу Евреите; затоа те молам трпеливо да ме слушаш.
4 Мојот начин на живот од мојата младост, кој беше најпрво меѓу мојот народ во Ерусалим, ги знаат сите Евреи;
5 Кои ме знаеја од почетокот, ако би посведочиле, дека по најтешката секта на нашата религија сум живеел фарисеј.
6 И сега стојам и ми се суди поради надежта на ветувањето од Бога на нашите татковци:
7 На кое ветување нашите дванаесет племиња, кои веднаш му служат на Бога дење и ноќе, се надеваат дека ќе дојдат. Заради која надеж, царе Агрипа, ме обвинуваат Евреите.
8 Зошто да се смета за нешто неверојатно кај вас дека Бог треба да ги воскреснува мртвите?
9 Навистина со себе мислев дека треба да правам многу работи спротивно на името на Исус од Назарет.
10 Тоа го направив и во Ерусалим, а многу светци затворив во затвор, добивајќи власт од првосвештениците; и кога беа убиени, јас го дадов својот глас против нив.
11 И јас ги казнував често во секоја синагога и ги терав да хулат; и бидејќи бев многу лут против нив, ги прогонував дури и до туѓи градови.
12 А кога отидов во Дамаск со власт и налог од првосвештениците,
13 На пладне, цару, видов на патот светлина од небото, над светлината на сонцето, која свети околу мене и на оние што патуваа со мене.
14 И кога сите паднавме на земјата, чув глас како ми зборува и велејќи на хебрејски јазик: Савле, Савле, зошто ме прогонуваш? тешко ти е да шутнеш против боцките.
15 А јас реков: Кој си ти, Господи? А тој рече: Јас сум Исус, Кого го прогонуваш.

16 Но стани и застани на нозе, зашто за таа цел ти се јавив, да те направам слуга и сведок и за тоа што си го видел и за она во што ќе ти се јавам;
17 Да те избави од народот и од незнабошците, кај кои сега те испраќам,
18 Да им ги отворам очите и да ги претворам од темнина во светлина и од силата на сатаната кон Бога, за да добијат простување на гревовите и наследство меѓу оние кои се осветени со верата што е во мене.
19 Затоа, царе Агрипа, не бев непослушен на небесното видение;
20 Но најнапред им покажа на нив од Дамаск и во Ерусалим и по сите краишта на Јудеја, а потоа и на незнабошците, дека треба да се покајат и да се обратат кон Бога и да прават дела достојни за покајание.
21 Поради тоа, Јудејците ме фатија во храмот и сакаа да ме убијат.
22 Затоа, добивајќи помош од Бога, продолжувам до денешен ден, сведочејќи им на малите и на големите, не кажувајќи ништо друго освен оние што пророците и Мојсеј рекоа дека треба да дојде:
23. Христос да пострада и тој да биде првиот што ќе воскресне од мртвите и ќе им покаже светлина на луѓето и на незнабошците.
24 И додека тој вака зборуваше за себе, Фест со силен глас рече: „Павле, ти си сам себе; многу учење те прави луд.
25 Но тој рече: „Не сум лут, најблагороден Фесту; но изговорете ги зборовите на вистината и трезвеноста.
26 Зашто царот знае за тоа, пред кого и јас зборувам слободно: зашто сум убеден дека ништо од тоа не му е скриено; бидејќи оваа работа не беше направена во ќош.
27 Царе Агрипа, им веруваш ли на пророците? Знам дека веруваш.
28 Тогаш Агрипа му рече на Павле: „Скоро ме убедуваш да бидам христијанин.
29 А Павле рече: „Би сакал на Бога, не само ти, туку и сите што ме слушаат денес, да бидат речиси и целосно такви какви што сум јас, освен овие окови.
30 А кога го рече тоа, стана царот, управителот и Берника и оние што седеа со нив.
31 А кога тргнаа настрана, разговараа меѓу себе, велејќи: „Овој не прави ништо достојно за смрт или за окови.
32 Тогаш Агрипа му рече на Фест: „Овој човек можеше да биде ослободен, ако не се жалеше до цезарот.

ПОГЛАВЈЕ 27

1 И кога беше решено да отпловиме во Италија, тие го предадоа Павле и некои други затвореници на еден по име Јулиј, стотник од четата на Август.
2 И влеговме во бродот Адрамитиум, тргнавме, што значи да пловиме покрај брегови те на Азија; со нас е еден Аристарх, Македонец од Солун.
3 А следниот ден допревме до Сидон. А Јулиј љубезно го молеше Павле и му даде слобода да оди кај своите пријатели за да се освежи.
4 И кога тргнавме оттаму, отпловивме под Кипар, зашто ветровите беа спротивни.
5 И кога пловевме преку Киликското и Памфилското море, дојдовме во Мира, градот Ликиски.
6 И таму стотникот најде александриски брод кој плови во Италија; и нè стави во него.
7 И кога пловевме бавно многу денови, и малку дојде до Книд, ветрот не трпеше, пловевме под Крит, спроти Салмон;
8 И, едвај поминувајќи го, дојдов до местото што се нарекува убав рај; блиску до каде што беше градот Ласеа.
9 А кога помина многу време и кога пловењето беше сега опасно, бидејќи постот веќе беше минато, Павле ги опомена:
10 И им рече: Господа, гледам дека ова патување ќе биде со штета и многу штета, не само на товарењето и на бродот, туку и на нашите животи.
11 Но, стотникот поверуваше на господарот и сопственикот на бродот, повеќе од она што го кажа Павле.
12 И бидејќи пристаништето не беше удобно за зима, на поголем дел им беше советувано да заминат и оттаму, ако на некој начин можат да стигнат до Феника, а таму до зима; што е засолниште на Крит, а лежи кон југозапад и северозапад.
13 И кога дуваше тивко јужен ветер, мислејќи дека ја постигнале својата цел, оттаму отпловиле, отпловија близу Крит.
14 Но не долго откако против него се крена бурен ветар, наречен Евроклидон.
15 А кога бродот беше фатен и не можеше да го издржи ветрот, ја пуштивме да вози.
16 И трчајќи под еден остров, наречен Клауда, имавме многу работа да дојдеме со чамецот.
17 Кога ги зедоа, користеа помош и го покриваа под бродот; и, плашејќи се да не паднат во живиот песок, истрчаа едра и така беа избркани.
18 А кога многу нè потресе бура, следниот ден го олесниј а бродот;
19 И на третиот ден со свои раце го исфрливме бродот.
20 И кога во многу денови не се појавија ниту сонце, ниту ѕвезди, и не зафати мала бура, тогаш беше одземена сета надеж дека ќе се спасиме.
21 Но, по долго воздржување, Павле застана среде нив и рече: „Господа, требаше да ме послушате и да не се ослободите од Крит и да ја добиете оваа штета и загуба.
22 И сега ве поттикнувам да бидете расположени: зашто меѓу вас нема да има загуба на ничија душа, освен на бродот.
23 Зашто оваа ноќ застана покрај мене Божјиот ангел, чиј сум јас и на кого му служам,
24 велејќи: „Не плаши се, Павле; треба да бидеш изведен пред цезарот, и ете, Бог ти ги даде сите што пловат со тебе.
25 Затоа, господа, бидете расположени, зашто верувам во Бога дека ќе биде како што ми беше кажано.
26 Но, ние мора да бидеме фрлени на одреден остров.
27 Но, кога дојде четиринаесеттата ноќ, додека нè тераа горе-долу во Адрија, околу полноќ, бродарите помислија дека се приближуваат до некоја земја;
28 И озвучија, и најдоа дваесет фатоми;
29 Тогаш плашејќи се да не паднеме на карпи, фрлија четири сидра од крмата и го посакаа тој ден.

30 И додека бродарите требаше да побегнат од бродот, кога го спуштија чамецот во морето, обоени како да би фрлиле сидра од предходникот,
31 Павле им рече на стотникот и на војниците: „Ако тие не останат во кораб от, не можете да се спасите.
32 Тогаш војниците ги отсекоа јажињата на чамецот и ја пуштија да падне.
33 А додека навлегуваше денот, Павле ги молеше сите да земат месо, велејќи: „Денеска е четиринаесеттиот ден, кога стоевте и постете, не земајќи ништо.
34 Затоа ве молам да земете малку месо, зашто тоа е за вашето здравје, зашто никому од вас нема да падне ниту влакно од главата.
35 А кога го рече ова, зеде леб и Му заблагодари на Бога пред сите нив, и кога го скрши, почна да јаде.
36 Тогаш сите се расположија, па земаа и месо.
37 А во бродот бевме вкупно двесте шеесет и шеснаесет души.
38 И кога јадеа доволно, го олеснија бродот и ја исфрлија пченицата во морето.
39 А кога се раздени, тие не ја познаа земјата;
40 И кога ги зедоа сидрата, се положија на морето, ги одврзаа лентите на кормилото, го кренаа главното едро на ветрот и тргнаа кон брегот.
41 И паѓајќи на место каде што се спојуваа две морињa, тие се насукаа на бродот; а предниот дел брзо се залепи и остана неподвижен, но задниот дел беше скршен од насилствата на брановите.
42 А војниците советуваа да ги убијат затворениците, за некој од нив да не исплива и да избега.
43 Но стотникот, сакајќи да го спаси Павле, ги одбрани од нивната намера; и заповеда оние што знаат да пливаат, прво да се фрлат во морето и да стигнат до копното.
44 А останатите, некои на даски, а некои на скршени парчиња од бродот. И така се случи, сите безбедни избегаа на копно.

ПОГЛАВЈЕ 28

1 А кога избегаа, тогаш знаеја дека островот се вика Мелита.
2 И варварскиот народ ни покажа малку љубезност: запалија оган и нè примија сите нас поради сегашниот дожд и поради студот.
3 А кога Павле собра сноп стапови и ги положи на оган, од топлината излезе змија и му се прицврсти на раката.
4 А кога варварите видоа како отровниот sвер му виси на раката, си рекоа меѓу себе: „Несомнено, овој човек е убиец, кој иако го избегна морето, сепак одмаздата не дозволува да живее.
5 И тој го истресе sверот во оган, и не почувствува никаква штета.
6 Но, тие гледаа кога требаше да отече или да падне мртов ненадејно;
7. кој нè прими и љубезно нè пресели три дена.
8 А таткото на Публиј лежеше болен од треска и од крвав течен проток, на кого Павле влезе и се помоли, ги положи рацете врз него и го исцели.
9 И кога се случи тоа, дојдоа и други, кои имаа болести на островот, и се излекуваа.
10 Кој и нас не удостои со многу почести; и кога си отидовме, нè натераа со потребни работи.
11 И по три месеци заминавме со еден Александриски брод, кој презимуваше на островот, чиј знак беа Кастор и Полукс.
12 И слетувајќи во Сиракуза, останавме таму три дена.
13 И оттаму зедовме компас и дојдовме во Региум, а по еден ден дуваше јужен ветер, а следниот ден дојдовме во Путоли.
14 Каде што најдовме браќа и сакавме да останеме со нив седум дена, и така отидовме во Рим.
15 И оттаму, кога браќата слушнаа за нас, дојдоа да нè пречекаат до Апиј и трите таверни;
16 А кога дојдовме во Рим, стотникот му ги предаде затворениците на началникот на стражата;
17 По три дена Павле го повика јудејскиот поглавар и кога се собраа, тој им рече: „Браќа и браќа, иако ништо не направив против народот, ниту обичаите на нашите татковци. , сепак бев предаден заробеник од Ерусалим во рацете на Римјаните.
18 Кој, кога ќе ме прегледаа, ќе ме пушти да си одам, зашто во мене немаше причина за смрт.
19 Но, кога Евреите зборуваа против тоа, јас бев принуден да се жалам до цезарот; не дека требаше да ја обвинам мојата нација.
20 Затоа ве повикав, да ве видам и да зборувам со вас, зашто заради надежта на Израел сум врзан со овој синџир.
21 А тие му рекоа: „Ниту примивме писма од Јудеја за тебе, ниту некој од браќата што дојдоа не покажа или зборуваше ништо за тебе.
22 Но ние сакаме да чуеме за тебе што мислиш, зашто за оваа секта знаеме дека секаде каде што се зборува против.
23 И кога му одредија ден, мнозина дојдоа кај него во неговиот дом; на кои им објаснуваше и сведочеше за Божјото царство, убедувајќи ги за Исуса, и од Мојсеевиот закон и од пророците, од утро до вечер.
24. Некои поверуваа на кажаното, а некои не веруваа.
25 А кога не се договорија меѓу себе, си заминаа, откако Павле кажа еден збор: „Добро им рече Светиот Дух преку пророкот Исаија на нашите татковци.
26 велејќи: „Одете кај овој народ и кажете: „Слушајќи ќе слушнете, но нема да разберете; и гледајќи, ќе видите, а нема да забележите:
27 Зашто, срцето на овој народ е отежнато, ушите му се затапени и очите му се затворени; да не видат со очи и да слушнат со уши, да разберат со срце и да се обратат, а јас да ги излечам.
28 Затоа нека ви е познато дека спасението Божјо е испратено до незнабошците, и дека тие ќе го чујат.
29 А кога ги кажа овие зборови, Јудејците си отидоа и се разбраа меѓу себе.
30 А Павле живееше цели две години во својот наемник и прими сè што доаѓаше кај него,
31 Проповедајќи го Божјото Царство и поучувајќи го она што се однесува на Господа Исуса Христа, со сета сигурност, никој не му забранува.